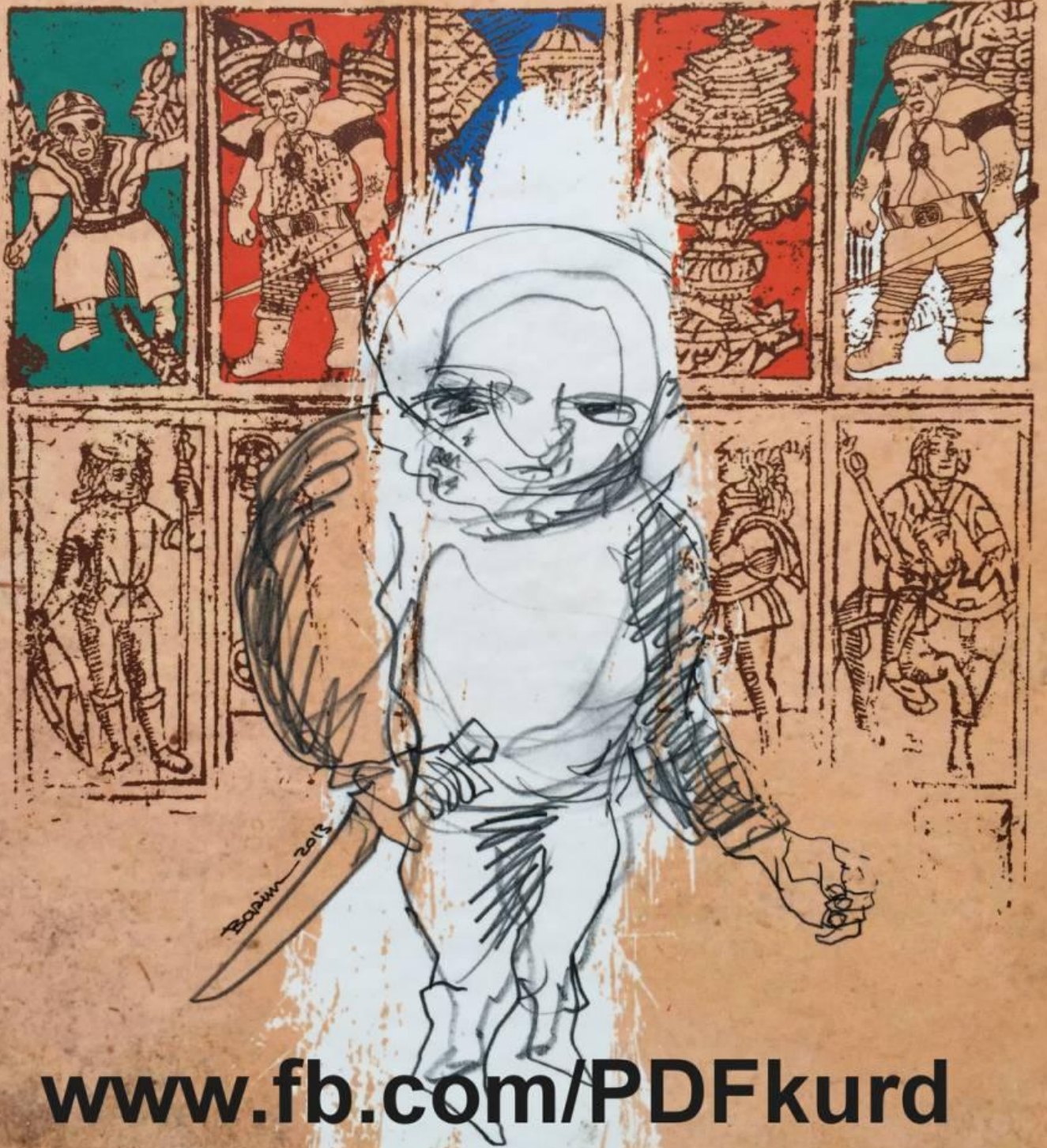

گرگن

پيئر لاگه رکقيست
وه رگيراني له سويديه وه:
خهبات عارف

www.fb.com/PDFkurd

بهره‌مى پايچى كتيبي PDF
لايكي پايچاكهمان بگو نوپترين كتيب داوونلود
يگان

بهره‌مه‌ی په‌یجی کتییی PDF
لایکی په‌یجه‌که‌مان بکه‌و نویتترین کتیب داو‌نلۆد
بکه‌ن

www.fb.com/PDFkurd

گرگن

پییر لاگه‌رکفیس‌ت

وه‌رگی‌رانی له سویدییه‌وه:

خه‌بات عارف

ناوهندی رۆشنبیری و هونه‌ریی ئه‌ندیشه
به‌پێوه‌به‌ری چاپ و بلاوکردنه‌وه: دانا مه‌لاحه‌سه‌ن
به‌پێوه‌به‌ری هونه‌ری: باسه‌م ره‌سام

ناوی کتیب: گرگن

ناوی نووسه‌ر: پییر لاگه‌رکفیست

وه‌رگیڕانی له‌ سویدییه‌وه: خه‌بات عارف

بابه‌ت: رۆمان

تۆبه‌تی چاپ: یه‌که‌م ۲۰۱۳

چاپخانه: رجایی / تاران

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

نرخ: (۷۰۰۰) دینار

www.fb.com/PDFkurd

ژماره‌ی سپاردن: له‌ به‌پێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه‌ گشتیه‌کان

ژماره (۱۸۵۹) سی سالی (۲۰۱۳) سی پیدراوه.

ئه‌م کتیبه‌ له‌م سه‌رچاوه‌یه‌وه‌ کراوه‌ به‌ کوردی:

Dvärgen, Pär Lagerkvist, Bonniers. 1944

ناوهندی رۆشنبیری و هونه‌ریی ئه‌ندیشه/ئه‌ندیشه‌ بو چاپ و بلاوکردنه‌وه

سلیمانی-شه‌قامی مه‌وله‌وی-ته‌لاری سیروانی نوێ-نهۆمی چواره‌م

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

من بیستوشه ش ئینج دریژم، ئەندامه کانی له شم له گهڵ یه کتردا گونجاو و
پیگه یشتوون، پهنگه سه رم نه ختیك له سه ری ئاسایی زلتر بیّت. قرژم وه کو
قرژی خه لکی ره ش نییه، به لکو مه یله وسووره، زبر و چپه، له
لاجانه کانمه وه، هه روه ها له سه ر ناوچه وانه پانو پۆره که م؛ که هیئده یش به رز
نییه، به ره و دواوه چووه. ده موچاوم بی پیشه، به لام وه کو تر کتومت وه کو
ده موچاوی هه ر پیاویکی تره. برۆکانم په یوه ستن. له شم زۆر به هیزه،
به تایبته ئەگه ر تووره بکریم. که پیشبرکیی زۆرانبازییان له نیوان من و
یوسافاتدا ریک خست، دوا ی بیست ده قیقه تیکبه ربوون، پشتیم له ئەرز دا و
خنکاندم.

ئیترا له وساو ه من تاکه گرگنی نیو ده ربارم.

زۆریەى گرگنەکان قەشمەرن. دەبیّت شتى سەيروسەمەرە بلیّن و وا
 رەفتار بکەن کە مایەى پیکەنینى سەرەوەرەکانیان و میوانەکانیشیان بن.
 من قەت تا ئەو پادەیه دانەبەزیوم و خۆم سووک نەکردوو. تەنانەت
 کەسیش پيشنیازیکی وای بۆ نەکردووم. هەر نەيسا! سەروسەکویشم
 بەکارى ئەو نایەت و لەگەڵ ئەو دا نایەتەو بەبیّت بە مایەى گەپ و گالتەى
 خەلك. بۆ خۆیشم قەت پیناکەنم.

من قەشمەر نیم. من گرگنم و لە گرگنیکیش زیاتر نیم.

بەلام زمانیکى تیژم هەیه، کە پەنگە رابواردن و خۆشى بە هەندیک
 کەسانى دەوروبەرم ببەخشیّت. ئەمەیش وەك ئەو نەییەبووکە سەماکەرەو
 قەشمەریان بیت.

من، نەختیک لەمەوبەر، وتم کە دەموچاوم کتومت لە دەموچاوی پیاوانى
 تر دەچیت. ئەمە قسەیهکی ریک و بە تەواوەتى راست نییه، چونکە
 دەموچاوی من زۆر چرچولۆچى تیدایەو چرچولۆچ بەتەواوی دایپۆشیو. ئەمە
 ئەمەیشم پى خەوش و شوورەیی نییه. خوا بەو شیوێهەى خولقاندووم و
 ئەویش کە دەموچاوی خەلكى دیکە وەك دەموچاوی من نییه، شتیکە لە
 دەرەوێ دەسەلاتى من. ئەم چرچولۆچانەوا دەکەن چۆنم، هەرۆهائیش
 دەرێکەوم بى هیچ ساختەکارى و جوانکارییهك. پەنگە مەبەستیش ئەو
 نەبیّت کەوا دەرێکەوم. بەلام من خۆم ریک ئەوهم دەویّت کە وا دەر بکەوم.

چرچولۆچەکان وا دەکەن زۆر پیر بێمەبەر چاوان. راستییهکەیشى
 ئەوێهە کە من زۆر پیر نیم. بەلام ئەویشم بیستووێهە کە پەگورپیشەى ئیمەى
 گرگنان دەچیتەو سەر پەگەزیکى پیرتر لەو پەگەزەى ئیستا بەسەرانیسەرى

دنیا دا بلاو بوو ته وه و هر له بهرئه و همیشه، که ئیمه هر له گه ل له دایکبووندا، پیرین. نازانم ئەمه پراسته یا نا، به لام ئە گه ر پراست بیټ، ئەوا ئیمه ده بین به بوونه و هره هه ره سه ره تایی و که ونارا کان. من هیچ دژ به وه نیم سه ر به ره گه زیکی دیکه و جیاواز بم، یا ئە وه م پیوه دیار بیټ که سه ر به ره گه زیکی دیکه و جیاوازم.

من پیموایه ده موچاوی خه لکی تر هیچ شتیك به ته واوه تی ده رنا برپیت.

سه روه ره کانم زۆر به هره مه ندن. به تاییه ت میری گه وره و سه روه رم، که پیاویکی به شکۆ و به ده سه ته لاته و خاوه نی پلانی گه وره گه وره یه و ده یشزانیټ چون جیبه جییان بکات. ئەو پیاویکی کرده یه، ئە گه رچی هاوکاتیش تا بلئیټ خوینده و چاوکراوه یه و کات، بو هر شتیك که به ینیټ کاتی بو ته رخان بکه یت، ته رخان ده کات و چه زی له قسه له سه رکردنی هر شتیکیشه که ده که ویته نیوان ئاسمان و پرسمانه وه. له پری ئە وه یشه وه که قسه له باره ی شتی دیکه وه ده کات، ئەو شتانه ده شاریته وه که میشکی خوی بو یان ته رخان و پیوه خه ریک کردوه.

ره نگه وا بیته پیش چاو که ناهینیټ هینده به وه هه موو شته وه سه رقال و خه ریک بیټ – پراستییه که ی نایشزانی نئاخۆ هینده سه رقال و خه ریکه یان نا!
– به لام له وان هیه پیویستیش بکات وا بیټ، ره نگه پیویست بیټ باوه ش بو هه موو شتیك بکاته وه، چونکه ئەو میره و که سیکی ئاسایی نییه. که سه یری ده که یت، وا ده زانیټ زۆر چاک له هه موو شتیك تی ده گات و ده سه لاتیشی به سه ر هه موو شتیكدا ده شکیت، یان هر نه بیټ وا ده زانیټ که به لانی که مه وه ده یه ویټ وا بکات. که سیش ناتوانیټ نکولی له وه بکات که ئەو

كەسايەتییەكە جیی سەرنج و تیڤامان. ئەو تەنیا كەسیكە كەبیینییتم و ڤقم
لیی نەبیته وه.

هەتا بلییت نارەسەنە.

من سەرورەكە ی خۆم چاك دەناسم. بەلام هەر لەبەر ئەوهیش كە چاك
دەیناسم، نامەویت بانگەشە ی ئەوه بكەم كە بەتەواوی و زۆر چاك دەیناسم.
ئەو كەسايەتییەكی ئالۆزەو تیگەیشتن لیی هیندەئاسان نییە. هەلەیشه
ئەگەر بلییت ئەو پیکهاتەیه كە لەچەند مەتەلیکی لەخەلك شاراوو
هەلنەهاتوو، چونكە بە هیچ جۆریك وا نییە، بەلام بە جۆریك لە جۆرەكان
زەحمەتە دەستت پیی ڤابگات و لیی تی بگەیت. ئەگەر ڤاستیشت دەویت،
من بە تەواوی لیی تی ناگەم، لەوهیش تی ناگەم كە بۆ وهكو سەگیکی
بەوهفا هەمیشە بە كلكە لەقی بەدوایه وهم. لەلایەكی تریشە وه ئەویش لەمن
تی ناگات.

ئەو هیندە ی بۆ خەلك بەشكو و سەرنجراکیشە بۆ من وا نییە. بەلام
پیشم خۆشە لە خزمەتی خاوەنشكو یەكدا بم كە مایە ی پەسن و
سەرنجراکیشانی خەلكە. من نامەویت نكولی لەوه بكەم كە ئەو پیاویکی
گەرەیه. بەلام هیچ كەسیك لەئاست گەرگنیكدا گەرە نییە.
من هەمیشە وهكو سیبەرەكە ی بەدوایه وهم.

میرژن؛ تیۆدۆرا، پشتی بە من ئەستورەو زۆریش وابەستە ی منە. من
نهیینیەكە ی ئەوم لەنیو دلمدا هەلگرتوو. بە هەموو ژیانم وشەیه كم لەو
بارەیه وه نەدركاندوو. ئەگەر لەسەر سەكو ی ئەشكەنجە، لە كونجی

ئازاردان به هه موو ترس و بيمه كانيه وه، ئازار و ئه شكه نجه م بدهن،
ئه وجايش ناپاكي به رانبه ر هيچ شتيكي ناكه م. بوچي؟ بو خوئشم نازانم. من
رقم له ميرژن ده بيته وه، ده مه ويته به مردووي بيبنم، ده مه ويته به لنگدا
چه قاوي له نيو نيئه نيلى ئاگري دوزه خدا بيبنم و بيبنم، كه چون كلپه كاني
به نيو ناوگه له قيژه ون و بوگه نه كه يدا هه لده گه رين و ده يليسنه وه. من رقم له
شيوه ي ژياني ئه و ده بيته وه، كه بووه ته باريكي گران به سهر كوئي منه وه.
رقم له نامه به ئالوشه كاني ده بيته وه كه به مندا بو دوسته كاني ده ياننيريته.
رقم له وشه كاني ئه و له باره ي ئه وينه وه، كه له نيو دلما ده گرپين،
ده بيته وه. به لام ناپاكي له باره ي هيچ شتيكه وه ناكه م. هه ميشه ئاماده م
ژياني خوم بو ئه و به خت بكه م.

كه بو لاي خوئي بانگم ده كات، كه بانگم ده كاته هو ده تايبه ته كه ي خوئي
و به چرپه په يامه كاني خوئي به گويمدا ده چرپينيته، كه ئه و نامانه ي بو
دوسته كاني نووسيون له ژير چا كه ته كه مدا ده شارپته وه، سه راپام ده له رزيته
و خوئين شالو بو سه رم ده بات. به لام ئه و هه ست به هيچ شتيك ناكات، هيچ
به بير و خه ياليدا نايه ت كه ئه مه چ پيوه نديكي به ژيانمه وه هه يه. ژياني من،
نه ك ژياني ئه و! ئه و ته نيا هه ر به و شيوه يه ي كه به ئاسته م هه ستي پي
ده كريت و نادياره زه رده ده يگريته و ئه و جا ره وانه ي گه شته پر له ترس و
خوفه كه ي خومم ده كات. ئه و هيچ نرخيك بو كومه كي من به ژيانه پر له
نه ينييه كه ي خوئي دانانيته. به لام متمانه ي پيم هه يه.

من رقم له هه موو دوسته كاني ده بيته وه. هه ميشه ويستوومه به
خه نجه ره كه مه وه هه لكوتمه سه ريه ك به يه كيان و بيانبينم چون خوئين

به له شياندا دیته خواره وه. به تايبه تيش رقم له دؤن ريكاردؤيه كه چه ندين
سالة پيوه ندى له گه ليدا هه يه و له وه يش ناچيٽ هه رگيز به خه ياليدا بيت
ده ستي لي هه لبرگيٽ. زور قيٽم له و دؤن ريكاردؤيه ده بيتته وه.

ئه و، جار جار، بهر له وه ي هيشتا به ته واوي له نيو جيٽي نووستنه كه ي
راست بوو بيتته وه، بيٽ ئه وه ي به ته نگه وه بيت هيج ديار و ناديار يكي له شي
خويم لي بشاريٽته وه، بانگم ده كاته لاي خوي. چي تر گه نج نييه،
مه كه كاني داکه وتوون و به سه ر سنگيدا شوٽر بوونه ته وه. كاتيٽك له نيو
جيٽيه كه يدا راده كشيٽت و ياري به خشله كاني؛ ئه و خشلانه ي كچه
خزمه تكاره كه له نيو سندووقه كه دا له پيشيدا رايگرتوون، ده كات و چنگيان
پيدا ده كات، هينده ي تر سنگوبه روٽي ده رده كه ويٽ. من له وه تيٽناگه م چؤن
كه سيٽك ده توانيٽ ئه وي خوش بوويٽ. هيج شتيٽكي نييه كه هه ز و
ئاره زوي پياويٽك به لاي خويدا رابكيٽشيٽت. هينده نه بيت كه تا ئيٽتايش تيٽيدا
ده بينيت، كه جاريٽك له جارن، هه موو جيٽيه كي جوان بووه.

ئه و ليم ده پرسيت ئاخو من پيموايه ئه مٽو كام له خشله كاني به خويه وه
بكات. هه زي له وه يه سه باره ت به وه پرسيارم ليٽبكات. هاوكاتيٽش خشله كاني
به نيو په نجه باريكه كانيدا ده گيٽيٽ و به خاووخليٽكييه وه خوي له ژيٽر ليٽفه
قورسه هه ورش ميه كه يدا ده كيٽشيٽته وه. له قه حبه يه ك زيٽر نييه،
قه حبه يه كي راکشاوي نيو جيٽي نووستني خوش و گه وره ي ميريٽك. هه موو
ژيٽاني ئه و هه ر ئه وينه. له جيٽيه كه يدا راکشاوه و چنگ به خشله كانيدا ده كات،
به نيو په نجه كانيدا ده يانگيٽيٽت و به زه رده خه نه يه كي نادياره وه ته ماشايان
ده كات چؤن به نيو په نجه كانيدا شوٽر ده بنه وه.

ئا لەو كاتانهدا نەختىك خەمگىنى دايدەگرىت، يا وا پيشان دەدات كە
خەمگىنى داىگرتووو بە دلته نگیه كەو دەست دەبات و زنجیریكى زىپین
دەكاتە گەردنى و بەردە پىرۆزەییە گەورە كەیشى لەنیو مەمكە كانیدا،
كەهیشتا جۆرە جوانییەکیان تیدا ماو، دەگریت و پرسىارم لى دەكات ئاخۆ
ئەمیان لە مل بكات یا ئەویان. بۆنوبەرامەیهك دەورى جیى نووستنەكەى
داوێكەوام لى دەكات هەست بە هیلنجدان بكەم. رقم لییه تی، دەمەویت
لەنیو ئاگرى دۆزەخدا بسووتیت. بەلام من وەلامى دەدەمەو، كە پیموایە
دەبیئت رىك ئەویان هەلبژیریت و ئەویش بە سوپاسیكەو تەماشایەكم
دەكات، وەك ئەوێ من بەشدارى خەمینییه كەیم كردبیئت و دلدانەوێهەكى
خەمگىنم پى بەخشیبیئت.

هەندىك جار بە "هاورپى بەد" هەكەى خۆى بانگم دەكات. جارێكىشیان لى
پرسیم كە ئاخۆ خوشم دەویت یا نا!

ئاخۆ میرم هەست بەچى بكات؟ بلیئت هەست بەهیچ نەكات؟ یا هەست
بەهەموو شتىك دەكات و خۆى لییان نەبان دەكات؟
ئەمە وەك ئەوێهە پرسى ژيانە پر لەراز و نهینییهكەى ئەو بەلای میرهوه
هەر نەیشبیئت. بەلام پیاو نازانیئت، پیاو سەبارەت بەمیرم هیچ شتىك بە
تەواوى دلنیاييەو نازانیئت. میرم لەژيانى پۆژانەدا لەگەلیدا هەلسوكەوت
دەكات، چونكە ئەو بۆ خویشى لەژيانى پۆژانە زیاتر شتىكى تر نییه و وا دیتە
پیش چا، كە هەموو شتىك لەلای ئەو بەر پووناكایى پۆژكەوتوو و بەو
پووناكاییه هەموو لایهكى پۆشن بوو تەو. سەیره كە من سەرم لە كەسىكى
وەك ئەو - بە تايبەت كەسىكى وەك ئەو، دەرناییت. بەلام لەوانەیه ئەمەیش

له بهر ئه وه بيټ كه من گرگنى ئه وم. وه كو وتيشم، ئه ويش سهر له من
دهرناكات! من له ميرژن باشتري ته ده گهم، وه كه له ميرم. ئه مه يش زور سهر
نييه، چونكه رقم له ميرژن ده بيټه وه. ئه وه ي كه ناتوانيت رقت ليى
بيټه وه، زه حمه تيشه ليى ته بگه يت،، هيچت له ده ست نايه ت و هيچت پى
ناكرىت، شتىكت پى نييه بيكه يت به و كه سه دا كه رقت ليى نابيټه وه.

ئاخو پيوه ندى ئه و له گه ل ميرژندا چون بيټ؟ تو بلييت ئه ميش ههر
يه كيكت بيټ له دؤسته كانى؟ يا تو بلييت ئه م تا كه دؤستى راسته قينه ي بيټ؟
ههر بؤيه يشه وا ديته پيش چاو كه هيچ شتىك ئه و ده يكات و نايكات، نه به
باش و نه به خراب، پيوه ندى به مه وه نييه؟ من به و شتانه توورهم — به لام
ميرم نا!

من له م پياوه، كه هيچ شتىك ناييزوينىت و كارى ليى ناكات، ته ناگهم.
به رزى و شكويى ئه و به رده وام سه رشىتى كردوم، به جورىك ناره حه تيان
كردوم كه هيچم له ئاستياندا له ده ست نايه ت. من ده مه ويټ ئه و وه كه من
بيټ.

ده ربار پرله خه لكى سه يروسه مه ره. پرله و هه كيما نه ي دانيشتون و
سه ريان ناوه ته نيو ده سه ته كانيانه وه، تا بتوانن ماناى ژيان بدؤزنه وه. پرله و
زانايانه ي كه پييانوايه ده توانن، به خويان و چاوه كوتوكوييره پيره كانيانه وه،
پى ئه ستيران هه لى بگرن، يا پييان وايه كه چاره نووسى مرؤف به و سه ره وه و
له نيو ئه و ئه ستيرانه دا وه كه ئاوينه شه وق ده داته وه. پرله و گالته چى و
سه ركيش و سه ره پؤيانه ي كه شيعره پر له تاسه و ئاره زووه كانى خويان بو
ژنانى ده ربار ده خوينه وه، پاشانىش له گه ل كه وتنى زه رده په رى ئىواراندا

له نیو کۆلانه بهردرپژکراوه کاندای لی ده که ون و ده پشیننه وه۔ جاریک له جارن یه کیك له وان، هه ر له و جییه دا که لی که وتبوو، به خه نجه ر ئه نجن ئه نجن کرا. یه کیکی تریشیان، ئیستایش له بیرمه، له بهر ئه وه ی له شیعیکیدا مۆرۆسکیلی سوارچاکی میری داشۆریبوو، له شیان به قامچی شینومۆر کرده وه. کۆشک و ده ربار پرن له هونه رمه ندان که ژیان سهرسه ری و به ره لایان ده ژین و کلّیساکانیان پر کردوو له وینه ی ئایینی پاکیزه و پیروژه کان. پرله و په یکه رتاش و نیگارکیشانه ی، که خه ریکی بونیادنان و به رزکردنه وه ی بورجی زه نگه کانی کلّیسای سهره کین. پرله له هه مه جۆر خه ونبین و درۆزنان. هه موویشیان، پیک وه ک کرده و برده ی هه میشه یی خۆیان، دین و ده چن، به لام هه ندیکیان، وه کو ئه وه ی خه لکی ئه م ده وره به ره بن، بۆ ماوه یه ک ده میننه وه و۔ گشتیشیان له سهر میوانداریتی و ده ستئاوه لای میر ده له وه پین.

من له وه تی ناگه م که میرم ئه م هه موو خه لکه نامۆ و که سنه دیتوانه ی بۆ چیه و چ سوویدیکیان لی ده بینیت. له مه یش زیاتر، تیناگه م چۆن ده توانیت دابنیشیت و گوئیان لی بگریت، گوئی له قسه هیچووچه کانیان بگریت. به لام له وه تی ده گه م که ده توانیت بۆ ماوه یه ک گوئی بۆ ئه و شاعیرانه شل بکات، که دین و شیعه ره کانی خۆیان ده خویننه وه، ئه و شاعیرانه ی که هه ر هینده ده هینن وه کو قه شمه ر ته ماشایان بکه یت و هه میشه له بهر ده ر و ده رباردا که وتوون. ئه وان به پاکی و به رزیی پۆحی ئینساندا، به پروودای مه زن و پاله وانیتیدا هه لده لین و سه باره ت به گه وره یی و پیروزیی ئه م شتانه یش هیچ قسه یه کی زیاد پیویست نییه. له وه تیده گه م که ده بیت

گوڤيان لى بگريٽ، به تايبەت ئەگەر لە شيعرەكانياندا پەسنى خۆى بدەن و
به شانوبالدا ھەلبەلن. مرۆڤ پيويستى بەو ھەيە ستايش بگريٽ و پەسن
بدرىٽ، ئەگەرنا، تەنانەت لە چاوى خۆيشيدا، نابىٽ بەو ھەيە كە دەبىٽ
بىٽ. خۆ دياريشە چ لە ئىستا و چ لەرابوردوويشدا زۆر شتى جوان و بالا
ھەبوونە كە ھەرگىز نەدەبوون بەبالا و جوان ئەگەر پيياندا ھەلنەدراپايەو
پەسن نەدراپان. ئەوانە، بەر لە ھەر شتێك، بە شانوبالى خۆشەويستيدا
ھەلدەلن، ئەمەيش ھەر دەبىٽ وا بىٽ، چونكە ھىچ شتێك ھىندەي
خۆشەويستى پيويستى بەو ھەيە بگريٽ بەشتىكى جياوازتر لەو ھەيە لە
راستينەدا ھەيە. لەم كاتانەيشدا، خەمىنى سەروسىماي ژنان دادەگريٽ و
سنگوبەرۆكيان پەر دەبىٽ لە ئاخ و ئۆف و بەرز دەبىٽەو ھە. نىگايەكى ناديار
و خەونھينيش دەكەوئە سەر دەموچاوى پياوان، چونكە ھەموويان دەزانن
كە خۆشەويستى لە راستينەدا چىيەو ھەر لەبەر ئەو ھەيشەتى دەگەن كە
دەبىٽ ئەمەشيعريكى زۆر ناوازەي جوان بىٽ. منيش لەو ھەيە دەگەم كە
دەبىٽ ئەو جۆرە ھونەرمانەند و نىگاركيشانە ھەبن كە نىگارى
پياوچاكە ئايىنيەكان بۆ خەلك دەكىشن، تا كە سانىكيان ھەبىٽ دەستيان بۆ
پان بكنەو ھەو لەبەريان بپارپنەو ھە، كە سانىك كە ھەك خۆيان پيس و
پووتورە جال نين. تىدەگەم كە دەبىٽ وئەو نىگارى قەشەنگ و فرىشتەيان
بۆ ئەو كەسانە ھەبىٽ كە لە خوتوخۆرايى بوون بەقورباني و درەنگانىك و
پاش لەناوبردنيان، بىگوناهيان سەلمىنراو ھە؛ كە سانىك كە جلوبەرگى
ئالووالا و گرانبەھايان بەبەردا كراو ھەو سەريان بەئەلقەي زىرپين
رازىنراو ھەو ھە، رىك ھەكو ئەو ھەيە بىگوناهى خەلك و خۆيان بسەلمىنريٽ،

دوای ئەوێ بەرگەى ژيانە پىر لە کلۆلييه كەى خۆيانيان گرتوو. لەوێتى دەگەم كە دەبیت ئەو نىگار و وینانە ئەو پيشانى خەلك بدەن كە خواكەى ئەوان، لە كاتىدا كە هەولێ دەدا لەسەر ئەم زەوييه شتيك بە شتيك بكات، لەخاچ دراوه، تا لەوێتى بگەن كە هېچ هيوايهك، لەم خوارهوه، لەم سەر زەوييه، نيه. تێدەگەم كە دەبیت ئەم پيشه وهره دەستوپل سووتوانه لە خزمەتى ميريكا هەبن، بەلام لەوێتى ناگەم، ليرە، لەم كۆشك و دەربارهدا، چى دەكەن. ئەمانە شتيك، پەرستگايەك، كونجى ئەشكەنجەدانىكى جوان و پازاوه، كە هەر كاتىك بيانەويت بتوانن بچنە ناوى و نەختۆكەيهك هيمنى تيدا بە دەست بهيئن، بە خەلك دەبەخشن بۆ ئەوێ تيدا بژين. خواكەيشيان، بى ئەوێ نا ئاراميهكى پيوه ببيئيت، بۆ هەميشە لەویدا هەلواسراوه. لەمەتى دەگەم، چونكە منيش بۆ خۆم لە هەلگرانى هەمان باوه پىرم و مەسيحيم، منيش بانگى هەمان باوه پىرم بەگويدا دراوه. ئەو باوه پىرم تا ئيستا پەوايى خۆى لە دەست نەداوه، ئەگەرچى ئەمە بۆ گالتە و خۆشى لە زەماوئە كەى ميرزادە گۆنزاگاس لەگەل دۆنا ئيلنادا پوویدا، كاتىك بۆ ناولينان، پىك وەك ئەوێ يەكەم مندالى خۆيان ناو بنين، بۆ ناولينان لە قەلاكەوه، دەست بە دەستى بووكيوه و لە پۆژى زەماوئە كە ياندا، كە ئەمە بۆ خۆى بووه جيى سەرسوورمانى ئامادە بووان، هينرامە خوارهوه و برديانم بۆ ژووره تايبه تەكەى ناولينان. من زۆر جار باسى سەير و سەمەرەيى ئەم پووداوه و پىكە نينى خەلكم بەر گوى كە وتوو تەو و بۆ خۆيشم ديتەوه بىرم كەوا بوو، چونكە كە ئەمە پووى دا من هەژدە سالان بووم و ميرم بە قەرز بۆ ئەو ئاھەنگ و بۆنەيه دابووميه ئەوان.

به لّام ئه وهى لى تىناگه م ئه وهيه، كه خه لك له دهورى ئه وانهى كه باسى
 ماناى ژيان ده كه ن كو دهنه وه و گوپيان لى ده گرن. گوئى له و فهيله سووفانه
 ده گرن و له ده وريان كو دهنه وه، كه بيروپاي قووليان له باره ي ژيان و
 مردن و پرسه هه تا هه تاييه كانه وه هه يه، كه به شيوه يه كه له كرده وهى چاك
 و ئابروو و شكومه ندى ده كوئنه وه، موو نه پسىنئيت. هه روه ها له و
 كه سانه يش تى ناگه م كه گوپيه شتيك له باره ي ئه ستيره كانه وه ده زانن و
 پيپانوايه پيوه ندييه كه له نيوان چاره نووسى مرؤف و ئه ستيراندا هه يه. ئه وانه
 له خوا نه ترسن، به لّام ئه وهى كه له باره ي چ شتيكه وه له خوا نه ترسانه
 ده دوين، نازانم و پيوه نديشى به منه وه نييه. ئه وانه قه شمهرن، به بى ئه وهى
 به خويان بزائن قه شمهرن، كه سى ديكه يش به وه نازانئيت كه ئه وانه
 قه شمهرن، كه س پيپان پى ناكه نيئيت و كه سيش كه مترين خووشى چييه له
 قسه كانى ئه وان نابينيئيت. بوچى بانگ ده كرپن بو ئيره، بو ده ربار، كه س
 سه ر له مه ده رناكات. به لّام ميرم، وه كه ئه وهى قسه كانيان نه خشى سه ر به رد
 بن و برپه نيان لى بده يت كه ميان نه بيئيت، گوپيان بو راده ديئيت و به دم
 بيركرده وه وه، له كاتيكا رپم پى ديدات پيكه كانيان — كه وه كه پيكه كه ي
 ده ستي خوئى زيوينن — بو دابكه مه وه، ده ست به ريشيدا ده هيئيت. له م
 كاتر اباوردنانه يانيشدا ته نيا ئه و جارانه پيده كه نن كه يه كيكيان ده ست
 ده داته بالم و بو سه ر باوه شى خوئى به رزم ده كاته وه، تا ئاسانتر
 پيكه كانيان بو پر بكه مه وه.

كييه ئه وهى شتيك سه باره ت ئه ستيره كان ده زانئيت؟ ئاخو كى بيئيت
 بتوانئيت رازه كانيان ليك بداته وه؟ ئه وان پيپان وايه ده توانن له گه ل گه ردووندا

قسه بکه ن و ئاسوودەيش دەبن کاتيک بەرسقيکی کەمۆکەيەك ژيرانە بە دەست دەهيئن. نەخشەي ئەستيرانی خویان بلاو دەکەنەووە وەك ئەوہی کتیبیک بخویننەوہ، ئاسمان دەخویننەوہ. بەلام ئەوہ ئەوان خویانن کتیبەکیان نووسیوہ و ئەستیرەکانیش، بەبی ئەوہی ئاگیان لەوہ بیت چیان لەسەر نووسراوہ، لەرپگا تاريک و نووتەکەکانی خویاندا دەگەرپن و لەھاتوچۆدان.

منیش لەکتیبی شەو دەخویننەوہ. بەلام ناتوانم لیکي بدەمەوہ و رازەکانی بدرکینم. حکمەتی من ئەمەيە: من نووسینەکان دەبینم، بەلام ئەوہيش دەبینم کە ناتوانریت لیک بدرینەوہ و نەینییەکانیان ئاشکرا بکریئن. ئەمانە شەوانە لە بورجەکەي خویاندا، بورجەکەي دەستەچەپی قەلا، بە خویان و لوولەك و چوارگۆشەکانیانەوہ دانیشتوون و پێیانوایە لەگەڵ گەردوون و ھەرچیئەك لەویدا ھەيە خەریکن. منیش لە بورجەکەي بەرانبەریاندا، لەویدا کە نھۆمی تايبەتی گرگانەي تیدایە و لەوساوە، کە یۆسافاتم خنکاندووە بە تەنیا تیدا دەژیم، لە ژیر میچەنزمەکانی ئەویدا کە ھیندە نزمە ھەر دەلێت بۆ بەرەي ئیمەي گرگان گونجینراون و پەنجەرەکانیشی ھیندەي دەلاقەي نیو دیواران بچوون، دانیشتووم. جارێ لیرەدا زۆر گرگن دەژیان، کە لەھەموو کون و قوژبنیکي دنیا و لەولاتەھەرە دوورەکانەوہ، تەنانەت لەو پەری ولاتی مورەکانیشەوہ، بۆ ئیرە ھینرابوون و دیاریی دەستی میر و پاپا و کاردینالەکان بوون، یا وەکو کالائالوویریان پی کرابوو کە ئەمەيش نەریتیکە و لەوہتی دنیا دنیا یە لە نیو ئیمەي گرگاندا ھەبووہ. ئیمەي گرگن ھیچ جیئەکی نیشتەنی تايبەت بەخۆمان نییە، دایک

و باوكيشمان نين. ئيمه نه وهى خه لكانى نامۆ و نه ناسراوين، هر خه لكانىك
تۆيش پيىت خوشه، ئيمه به دزييه وه و له لاي خه لكه هه ره هه ژار و
نه گريسه كان، بۆ ئه وهى كۆتايى به به رهى گرگان نه يهت و به يه كجاره كى
بنبر نه بيىت، له دايك ده بين. كاتيكيش ئه و دايك و باوكه نه ناسراو و نامۆيانه
ده بينن بوونه وه ريكي سهر به خيىل و به رهى ئيمه يان بووه، ده مانفرۆشن به
ميره ده سترۆيشتوو و داراكان، بۆ ئه وهى بين به قه شمه ريان و به سهر
وسه كوته سه يروسه مه ره كه مان رابويين. من بۆ خويشم يه كيكم له وانه ي
كاتيک دايكم بينى چ بوونه وه ريكي لى بووه، فرۆشتمى و پاشان به قيىز و
بيزه وه پووى لى وه رگيپام و پويشت. له وه تيئه گه يشت كه من له به ره يه كى
زۆر دييرين و كه ونارام. له بريى منيش چهند باسكيك قوماش و بيست
سكودى وه رگرت و سه گيكي بۆ پاسكردنى مه ره كانى پى كرى.

من له پشت په نجه ره بچكۆله كه مه وه دانيشتووم و له شه و ده پروانم و ريک
وه كو ئه وان لى ورد ده بمه وه. وهك ئه وان پيويستم به لوولهك و هه ساره بين
نييه، چونكه پروانىنى من بۆ خوى قووله. منيش وه كو ئه وان له كتيبي شه و
ده خوينمه وه.

له خۆرا نييه و مانايهك له وه دا هه يه كه ميرم گرنگى به وه هه موو خوینده و
هونه رمه ند و فه يله سووف و هه ساره بينانه ده دات، مانا كه يش زۆر ساده و
ئاسانه. ئه و ده يه ويىت ناوى ده ربار به ينيته نيو ناوان و ناووبانگى بۆ په يدا
بكات و دهنگۆ و ئاوازه ي خويشى، هينده ي بكرىت، به هه موو لايه كدا بلاو
بكات وه. ده يه ويىت به ئامانجيك بگات كه هه موو كه سيك ده توانيىت تيى

بگات و هیئندهی منیش بزائم هه موو که سیك ئه وهندهی بۆی بکریت چاوی له و
ئامانجه برپوه.

من به ته واوی له وه تیده گه م و چه زیشم لییه تی.

ماوه یه که بۆکارۆسای سه روکی دهستهی به کریگیراوان به خووی و
دهستوپیوهنده زۆره که یه وه گه یشتوو ته شار و له کۆشکی گیرالیدیا،
که له وساوهی بنه مالهی گیرالیدیان تییدا ده رپه راندوو که س تییدا نه ژیاوه،
دامه زراوه. بهر له ماوه یه کیش دیده نی میری کرد و چه ند سه عاتیکی له
خزمه تدا مایه وه. هه ر به ته نیا خویشیان بوون، چونکه که سی دیکه بۆی
نه بوو تییدا به شدار بییت.

بۆکارۆسا سه ردهسته یه کی گه وره و به ناووبانگه.

کار بۆ دروستکردنی بورجی سه عاته که دهستی پی کردوو وه ئیمه یش
پیش ماوه یه که سه ردانیمان کرد و بینیمان کاروباره کانیاان به کوئی
گه یشتوون. برپاره ئه م بورجه له پال گومبه زی کلئیسای سه ره کییه وه بهرز
بهرز بیته وه و کاتیکیش که زهنگه کانی نیوی پیکه وه لی ده درین وهک
هه وره گرمه ی ئاسمان دهنگ بداته وه. ئه مه یش، وهک هه ر بیریکی جوانی تر،
بیریکی جوانه. برپاریشه ئه و زهنگانه له هه موو زهنگه کانی دیکه ی ئیتالیا
به رزتر هه لبواسرین و زهنگی هه چ جیگایه کی دیکه شان له شانیاان نه دات.

میرم زۆر سه رقال و خه ریکی ئه م کاره یه و تیگه یشتنی ئه مه یش هیئنده
گران نییه. ئه و جاریکی دیکه یش، هه ر له جییدا، چاوی به و وینه و نیگارانه دا
گیرایه وه که بۆ ده ربرینی ژیاانی له خاچدراوه که کیشرابوون و به ته واوی

له به رده میاندا ئه وق بوو، برپاره ئه مانه له بنه وهی گومه زه که وه تا
خواره وهی برآزیننه وه و ورده کارییه کانی ژیانی له خاچدراوه که بگپرنه وه.
به لام هیشتا ته نیا به شیکی که می کاره که ئه نجام دراوه و زوری ماوه.
به دووریشی مه زانه، که ئه مهی هه رگیز بو ته واو نه بیئت. زۆریه ی زۆری
پرۆژه ی خانووبه ره ی میرم هه رگیزاو هه رگیز ناگه نه کۆتا و ته واو نابن.
ئه وانه له جیی خویاندا نیوه چل، جوان و ناوازه، ده هیلرینه وه؛ وه ک ئه وهی
شویننه واری شوینی گه وره گه وره بن و دروستکردنیا ن به بیرى که سییدا
هاتبیئت. به لام خو شویننه وارانیش جیده سستی ئه و که سانه یان هه ر
پیوه ده مینیت، که جاریک له جاران دروستیان کردوون و منیش بپرایبیر
نکۆلیم له وه نه کردووه که میره که ی منیش میریکی به شکۆ و گه وره یه.
کاتیکیش به شه قامه کاندایه پوات، سه رپیچییه کم له وه نییه هاوشان له گه لیدا
برۆم. خه لک ته ماشای ئه و ده که ن و که س له من ناروانیئت. خو مه به ستیش
ئه وه نییه که س من ببینیئت. خه لکه که به ریزه وه، وه ک ئه وهی ئه و
له ئاسمانه وه هاتبیئه خواره وه، سلّوی لی ده که ن. به لام ئه مه هه ر له به ر
ئه وه یه که ئه وانه پووته و پووته ی ترسنۆک و مله ورن، نه ک له به ر
ئه وه که خوشیان ده ویت یا، وه ک خوی لی تیگه یشتووه، هیچ ریزیکیان بو ی
هه بیئت. کاتیک که من خۆم به ته نیا به نیو شاردا برۆم، هه ر زوو ده مبینن و
تووک و جوینی خویان به دوامدا ده نیرن. ئه وه گرگنه که ی میره ! ئه گه ر
شه قیک له گه لو قنگی هه لبده یه، وه ک ئه وه یه له گه لو قنگی میری بده یه !
نایشوینن ئه مه بکه ن، به لام مشکی تۆپیو و شتی دیکه ی پیس و
مرداره وه بووی سه ر زبله کانم تی ده گرن. که چی کاتیک که به توورپه یی و

سه روچا و گرژييه وه شمشير كه م هه لده كي شم، يهك به خويان له قاقاي
پي كه نين ده دن و هاوار ده كن: چ گه وره و ميريكي سه يروسه مه ره مان
هه يه! من ناتوانم خويان لي بپاري زم، چونكه هه ردوولامان هه ر به هه مان
چهك له سه رخومان به دهنگ نايه ين و خومان ناپاري زين. من ده بيت له و
كاتانه دا، به جلو به رگه له پيسي هه لكيشرا وه كانمه وه، له ده ستيان هه لبي م.

گرگنيك هه ميشه و له باره ي هه موو شتي كه وه له ميره كه ي زياتر ده زانيت.

راستييه كه ي من به هيچ جور يك دژي نه وه نيم له پيناوي ميره كه مدا
به رگه ي نه مه بگرم. نه مه نه وه پيشان ده دات كه من به شي كم له و له هه نديك
حاله تيشدا پيشانده ري خاوه نشكو يي كه سايه تبي نه وم. هه روه ها نه و خه لكه
پووتوپووته نه فامه يش له وه تي ده گن كه گرگني ميريك له راستيدا مير
خويه تي، وهك چون قه لا به گشت قولله و بورجه كانيه وه، ده ربار به هه موو
پازاوه يي و بريقه و باقيكيه وه، سه رپه رپنيش كه سه ر له دواي سه ر به ره و خوار
به مه يدانه كه دا تلور ده كاته وه، مير خويه تي. گه نجينه يش به گشت سه روه ت
و ساماني بي سنوورييه وه و كارگيري قه لايش كه له كاتي قاتوقري و برسي تيدا
نان به سه ر هه ژاراندا ده به خشيت وه، هه ر مير خويه تي، - هه موو شتيك هه ر
خويه تي و نه وه. نه وان هه ست به وه ده كن كه من پيشانده ري چ
ده سته لاتي كم و نوينه رايه تبي چي ده كه م. نه وه هه سته يش كه من
هه مه به ران به ر به وه ي كه لاي خه لكه كه په زاگرانم و رقيان لي م ده بيت وه،
هه ميشه له شم سووك ده كات و پر م ده كات له په حه تبوون.

هينده ي بيشكريت له هه مان جلو به رگي مير م ده پوشم، هه مان قوماش و
هه مان جوري دروون. نه مانه يش له و سه ره مقه ست و په روپا تالانه دروست

دەكرين، كە دواى دروونى ھەر پۆشاكىكى نوئى بۆ خۆى لە بەريان دەمىنئەتەو. ھەمىشە شمشىرئىكىش، رېك وەكو مىرى مىرانم، بە كەمەرمدا شۆر بووئەتەو، ئەگەرچى لە ھىنەكەى ئەو كورتترە. رېپورەوت و ھەلسوكەوتىشم بەھەمان شىوھى ئەو، ئەگەر سرنجى كەسىك بەلاى خۆياندا رابكىشن، پرن لە خاوەنشكۆى.

ئا بەو شىوھى، تا رادەھىكى باش، لە مىرم دەچم، ھەر ئەوئەندە ھەيە كە من زۆر لەو بچكۆلەترم. ئەگەر كەسىك بە يەكئەك لەو شووشانەى كە ئەو قەشمەرانە لە بورجەكەى دەستەچەپدا ئاراستەى ئەستىرەكانيان كردووەو تىيان دەروان سەيرى بكردمايەو، لەو بوو پىي وا بوايە كتومت مىر خۆيم.

جياوازيەكى زۆر لەنىوان گرگن و منالدا ھەيە. ھەندى كەس پىيان وايە ھىچ جياوازيەك نىيەو ھەر يەكن، چونكە بالايان وەك يەكەو پىكەو ھىش دەگونجىن، بەلام ئەمە بە ھىچ جۆرئەك وا نىيەو منال و گرگن لەيەكتر ناچن. خەلكى زۆربەى جار پى بە گرگان دەدەن لەگەل منالاندا يارى بكن، ناچارىان دەكەن بەو، بەبى ئەوھى بىر لەو بەكەنەو كە گرگنئەك رېك بەپىچەوانەى منالئەكەو ھەيەو بەپىرى لەدايك بوو. منالى گرگان ھەرگىز، ھىندەى من بزەنم، يارى ناكەن، بۆ ئەوھى يارى بكن. لەبەرچىش يارى بكن. خۆ ديارە ئەگەر يارىيان بكردايە، بە خۆيان و دەموچاوە چرچولۆچە پىرەكەيانەو، زۆر سەيروسەمەرە دەردەكەوتن. راستىيەكەشى ئەوھى كە ئەمە تا بلىت ماىەى ئازار و ئەشكەنجەيە كە ئىمەى گرگان بەو شىوھى بەكار بەئىنرئىن. بەلام خۆ مرقۇ ھىچ لەبارەى ئىمەو نازەن.

سەرورانی من ھەرگیز ناچاریان نە کردووم لە گەڵ ئەنجیلیکا دا یاری
بکەم. بەلام ئەو خۆی بەو ناچاری کردووم. من نامەوێت بڵێم کە ئەمە ی
لە بەدکارییە وەبوو، بەلام کاتیکی بیر لەو پۆژگارە دەکەمەو، بەتایبەت ئەو
سالانە ی کە ئەو زۆر بچکۆلە بوو، وەکو ئەو وایە ئەوسا کرابیتم بە ئامانج و
نیشانە ی بەدکارییەکی نەخشە بۆ دانراو. ئەو منالە بە خۆی و چاوەشین و
خپەکانی و دەمەدریژەکیەو، کە ھەندیک کەس پێیانوایو زۆر
سەرنجراکیشە، لە ھەموو کەسیکی کۆشک و سەرای میرم زیاتر ئازاری داوم.
ھەموو بەیانییەکی بەخەنەخەن - چونکە کە دەستی بەم ھاتوچۆیە کرد، ھیشتا
بە تەواوەتی پێی نەگرتبوو! بەخۆی و بە چکەپشیلەکی باوەشیەو
دەھات بۆ نھۆمی گرگان. دەتەوێت یاریم لە گەڵ بکەیت پیکۆلینۆ؟ منیش
وہلام دەدایەو: نەخیر ناتوانم، شتی گرنگتر ھەیە بیر ی لی بکەمەو،
پۆژەکی پۆژی یاریکردن نییە. ئەویش وەک ئەو ھێ گالته ی بەقسەکەم بیتم،
دەپرسی: ئە ی چی دەکەیت؟ وەلام دەدایەو: شتیکی نییە بتوانیت بۆ
منالیک ی باس بکەیت. - بەلام خۆ ھەر چۆنیک بیتم دەچیتە دەرەو، خۆ
ھەموو پۆژەکی خۆش خۆش لەجیدا پالی لی نادەیتەو. من زۆر زۆر دەمیکی
بوو بەخەبەر بووم. لەترسی سەرورەکانم و لەبەر خاتری ئەوان، ناچار
دەبووم لەگەلیدا بچمە دەرەو، ئەگەرچی لە ناخەو خەریکی بوو دەتەقیم.
ئەویش، وەک ئەو ھێ ھاوپی گەمە ی بم، دەستی دەگرتم. زۆربە ی کات
دەستم دەگریتم، ئەگەرچی ھێچ شتیکی نییە ھیندە ی ئەو دەستەشیدار و
ئارەقاوییانە ی منال رقم لی بییتەو. بۆیە لە رقدا دەستم دەنووقاند، بەلام
ئەوسایش دەستی دەدایە دەستم و بە دەم فلته فلته وەک ھەر کۆتایی

نەدەھات بەو دەوروبەرەدا دەیگپرام. دەیبردم بۆ لای بوو کۆکەکانی که دەبوو خواردنیاں بدرییتی و جلوبەرگیان لەبەر بکریت، بۆ لای توولەسەگەکانی که بەچاوه کتوکویرەکانیانەو لە نیو سەبەتەکەى خۆیاندا که لە بەردەم کولانەسەگەکەدا دانرابوو و دەھاتن و دەچوون، دەیبردم بۆ باخی گولان بۆ ئەوێ لەوێ لەگەڵ بەچکەپشیلەکەدا گەمە بکەین. ئەو هیندەخەریکی گیانەوەرانی و گرنگیان پی دەدات ھەر نەبیتهو، بە گیانەوەرانی گەورەنا، بەبیچوووەکانیان، بەھەر شتیك که بچووک بییت. ھەرودھا دەیشیەویت، وەك چۆن خۆی بیپرانەو لەگەڵ بەچکەپشیلەکەیدا یاری دەکات، منیش لەگەڵیدا یاری بکەم. لەو باوەرەدایە که منیش منالیکم و خۆشی و شادیی منالیکیشم بەرانبەر بە ھەموو شتیك تیدایە. من! من خۆشی و شادیم بەرانبەر هیچ شتیك تیدا نییە.

ھەندیكجار، وەك ئەوێ بیرکی زیرەکانە لە نیو سەریدا بەئاگا بیتهو، ئەویش پوو دەدات، بەتایبەت که ھەست دەکات من چەندی بیزار و پووگرژ و مۆنم، بە شیۆەیکە که جیی سەرسوورمانە، سەیری دەموچاوه چرچولۆچەپیرەکەم دەکات و دەلیت: بۆ ھەزت لەیاری نییە؟ بۆ پییت ناخۆشە یاری بکەیت؟

که هیچ وەلامیکی لەدەمەتوند نووقاوەکەم و لە چاوه ساردە گرگنەکانمەو، که ئەزموونی ھەزاران ھەزار سالیان تیدا دەبینرین، نادریتهو؛ که میك سلکردنەو دەتیزیتە نیو چاوه بچکۆلە منالانەکە یەو و ھەر بەراستییش بۆ ماوہیکە مت و بیدەنگ دەبییت.

یاری چیه؟ خوځه ریکردنیکی بیمانایه، به هیچه وه. شیوه یه کی سه یروسه مه ره ی "واپیشاندا نه" که گوايه له گهل شتومه کدا خه ریکیت. به شیوه یه که وهک خوین هه ن نا، به گرنگی پیدانی راسته قینه یشه وه نا، به لکو وهک نه وه ی "واپیشان بدهیت" که پیانه وه خه ریک و سه رقالتیت. نه ستیره ناسان له گهل نه ستیره کاندایاری ده که ن، میرم له گهل خانووبه ره کانی خو ی و له گهل کلپساکانیدا، له گهل پیشاندا نی نه و وینه و دیمه نانه دا، که ژیان ی له خاچدراوه که پیشان دهن و له گهل گومبه زه کاندایاری ده کات و نه نجلیکایش له گهل بووکو که کاندایا — هه موویان هه ر یاری ده که ن، واپیشان دهن خه ریکی شتیکن. هه ر به ته نیا منم که نامه ویت واپیشان بدهم. به ته نیا منم نه وه م که هه م.

جاریکیان به دزییه وه، که نه نجلیکا له جیگایه که یدا نووستبوو و به چکه پشيله ره زاگرانه که یشی له ته نیشته خو یه وه پال خستبوو، لی چیومه ژوره وه و هینده ی بلیت یهک و دوو به خه نجه ره که م سه ری به چکه پشيله که یم له له شی کرده وه و پاشان له په نجه ره که ی قه لاه فریم دایه سه ره سه ره نویلکه که ی لاپال. هینده شیتگیر و تووره بووم، بو خویشم نه مزانی چیم کرد. ده مه ویت بلیم، ده مزانی، هه ر زور چاکیش ده مزانی، چیم کرد. پلانیکم جیه جی کرد که له زور ده میکه وه و به ده م نه و کاتانه وه که له نیو باخی گولاندا نه و یارییه دلته قینانه مان له گهل به چکه پشيله که دا ده کرد، له نیومدا چه که ره ی کردبوو. نه ویش، که ههستی کرد پشيله که ی له هیچ جیه که وه دیار نه ماوه، به هیچ شتیکن سووکنایی نه ده هات و دلای نه ده هات وه جی. که وتیشیان بیگومان هه ر ده بیت توپی بیت، ئیتر بو

ماوہیہ کی دریژ تووشی تايہ کی ناديار بوو و بہ دەم نہ خووشیہ وہ لہ جیگادا
لیی کہوت. منیش، خووشی لہ بہختی خوّم، بو ماوہیہ ک چاوم لہ چاوی بوو و
لیم دوور کہوتہ وہ. بہ لام پاشان کہ لہ جیدا ہہ لساہ وہ، ئیتر بیگومان
منیش ناچار بووم و دەبوو گوی بو ہہ موو چیرۆکہ خہ مہینہ کانی ئہ و
لہ بارہی چارہ نووسی پشیلہ خووشہ ویستہ کہی و ئہ و پروداوہ وہ بگرم کہ
کہس سہری لی دہرنہ کرد. کہس ئہ وہی لا گرنگ نہ بوو پشیلہ کہ بوچی دیار
نہ ماوو، بہ لام دانیشتووانی دہربار گشتیان سہرقال و خہریکی ئہ وہ بوون
بزائن ئہ و چہند دلۆپہ خوینہی بہ ملی ئہ نجیلیکاوہ بوو و بہ لای ئہ وانہ وہ دەکرا
وہک زایہ لہی زہنگی پروداویکی خراپ لیك بدریتہ وہ، لہ کوپوہ ہاتبوون. ہہر
شتیک وہک زایہ لہی زہنگی پروداویکی خراپ بیتہ بہر گوئیان، گرنگیہ کی
ہیندہ زوری پی دەدەن ہاوتای نہ بیت.

لہ راستیدا لہ سہر لہ بہری تافی منالیدا بو ماوہیہ کی کہ میش ئہ نجیلیکا
لہ کۆلم نہ بووہ وہ و بہ دەست یاریہ کانہیہ وہ گیرم خواردبوو، ئہ گہرچی لہ گہل
پۆژگادا یاریہ کانی دەگۆردران. ہہ میشہ خووی پیوہ ہہ لواسیبووم و لہ ملم
نہ دەبووہ و دەیویست ہہ موو متمانہ و باوہری خووی بہ من بسپیریت،
ئہ گہرچی من بہ ہیچ جوریک باوہر و متمانہی ئہ وم نہ دەویست. تا ئیستایش
ہہ ندیکجار بیر لہ وہ دەکہ مہ وہ کہ ئاخۆ ہۆگری و ئالوودہیی ئہ و بو من ہہر
لہ سہر ئہ و بنہ مایہ بوو کہ بہرہ و لای بہ چکہ پشیلہ و توولہ سہگ و بیچووہ
مراوی و شتی تری لہ و جورہ پایدہ کیشا یا نا. بیر لہ وہ دەکہ مہ وہ کہ لہ وانہ یہ
ئہ و حہزی لہ دنیا ی گہ ورہ کان نہ بووبیت، لہ وانہ یہ لہ و دنیا یہ ترسابیت، یا
بہ شیوہیہ ک لہ شیوہ کان لیی تۆقیبیت. ئہ مہیش ہیچ پیوہ ندییہ کی

به مننه وه نه بوو! ئە گەر ئەو به تەنیا به و دەوروبه رەدا دەهات و دەچوو، هیچ سووچ و گوناھێکی منی تێدا نه بوو. به لام هه میسه هەر من بووم و هەر منی هه بوو خۆی پێوه هه لێواسییت. تەنانەت ئەو کاتانەیش که ئیتر منال نه بوو و گه وره تر بوو بوو، هەر هه مان به زم بوو. دایکی چیی تر هیچ گرنگیه کی پی نه ده دا، ئەو کاتانە نه بییت، که خۆی وه کو بوو کۆکه یه کی تر ده گۆری، ئەو کاتانە دایکی ده یوت — هه روه ها ئەمیش "وا پێشان ده دات"، هه موو هه روه ها "پێشان ده دن" و خو ده نوینن. له باوکیشی هه ر مه پرسه، بێگومان ئەو شتی تایبه تی خۆی هه بوو بیران لی بکاته وه. له وانیه له بهر هۆی دیکه ییش هیچ گرنگیه کی بۆی نه بوو بییت، ئەمیش بو خۆی شتی که که من نامه وییت قسه یه کی له باره وه بکه م و باشتره لی بیده نگ بین.

ئەنجیلیکا تا گه یشته ته مه نی ده و دوانزه سالان هه ر له سه ر هه مان ئەو به زم و ئاوازه به رده وام بوو، پاشان تا ده هات که متر هه سته کانی خۆی پێشان ده دان و که متر باسی ده کردن، هه ر ئەو سایش بوو ورده ور ده لیم دوور که وته وه. له و ساوه ییش، خو شێ له خو م، ئیتر له کۆلم بووه ته وه و زیاتر خه ریکی خو یه تی. به لام تا ئیستایش، کاتی که بیر له وه ده که مه وه له پیناوی ئەو دا چیم چه شت و نه چه شت، له توورپه ییدا هه موو گیانم دیته جو ش.

ئیسیتا ئەو ئیتر پانزه سالانه، گه وره بووه و هینده ییش نابات وه ک ژنی که سه یر ده کریت. به لام هیستایش، زۆربه ی کات، هه ر منالانه ره فتار ده کات و به هیچ جو ری که له ژنی کی خانومان ناچییت. بێجگه له وه ییش راستیه که ی ئەو هیه که زۆر زه حمه ته بزانییت کی باوکی تی، ده کریت میرم بییت، به لام

بەھەمان شىۋەش دەكرىت زۆل بىت، لەوانە يەھەر لەبەر ئەو ەش لە خوتو خۇرايى تا ئىستا وەكو كچە شازادە يەك ەل سو كە وتى لەگەلدا كرابىت. ەندىك كەس دەلەن شازادە يەكى جوانە. من ەيچ شتىكى جوان لەو دەموچاۋە منالانە يەى ئەو، لە دەمە نىۋە كراۋە كەى و لە چاۋە گەۋرە كانىدا، كەۋەكو ئەو ەھان سەر لە ەيچ شتىك دەرنەكەن، نابىنم.

خۆشەۋىستى شتىكە دەمرىت. كە دەشمرىت، دەگۆرپىت و دەگەنىت و دەبىت بە خۇراكى خۆشەۋىستىيەكى نوى. ئەو سايىش خۆشەۋىستىيە مردوۋەكە لە نىۋ خۆشەۋىستىيە نويىكەدا بەردەۋامى بەژيانى پىر لەنەينى خوى دەدات و پاستىيەكەى ەر لەبەر ئەو ەشە كە ەيچ مەرگىك لە خۆشەۋىستىدا ەبوونى نىيە.

ئەمە، ەندەى من سەرى لى دەربكەم، ئەو ئەزمونە يە كەمىرژن تا ئىستا پىيدا پۇشتوۋە و بەختەۋەرى خوىشى لەسەر ەلچنىۋە. چونكە ەيچ گومانىك لەۋەدا نىيەكە ئەو بەختيارە و بەختيارىش، بەشىۋەى تايبەتى خوى، بەدەۋرۋەرى خويدا دەپىرژىنىت. ئا لە ئىستايشدا شاي بەختياران دۇن پىكار دۆيە.

لەوانە يە مىرىشم ەر بەختيار بىت، چونكە ئەو ەستەى كە ئەم جارىك لە جاران لەنىۋ مىرژندا بەئاگاي ەينايەۋە، تا ئىستايش ەر زىندوۋە. مىرم وا پىشان دەدات كە ەشتا خۆشەۋىستى لەنىۋ مىرژندا دەژى. ەردووكيان ەروەھا پىشان دەدەن كە خۆشەۋىستىيان بۇ يەكترى دەژى و زىندوۋە.

مىرژن، جارىكيان، دۇستىكى ەبوو، چونكە دەستى لەگەل ژنىكى تردا تىكەل كىردبوو و ناپاكىي لەگەل ئەمدا كىردبوو، لەژىر ئازار و ئەشكەنجەدا

به كوشتی دا. ئەو وای له میرم کرد، به مهرجیك كه ئەم خه بهر و ئاگای له هیچ نه بوو، به تاوانیك تاوانباری بکات كه هه رگیز نه یکردبوو. منیش ته نیا كه سیك بووم كه له راستیدا ده مزانی مه سه له كه چۆن بوو. هه روه ها له ئازار و ئەشكه نجه كه یشدا ئاماده بووم، بۆ ئەوهی پاشان بۆ میرزنی بگێرمه وه كه به چ شیوهیهك بهرگه ی ئەو ئازارانه ی گرتوو. وهك پالەوانیكیش بهرگه ی نه گرت، به لكو وهك هه ر كه سیكى تر.

له وانه یه باوكی ئەنجیلیكا ئەو بیته، نهك كه سیكى دیکه. چوزانم!
 به لام له وانه یه به هه مان شیوهیش میرم باوكی بیته. چونكه میرزن به هه موو بابهت و شیوهیهکی جوان و پازاوه پازیی ده کرد و ئەو پۆژگار ه خوشه ویستییه كه یان به هاریکی دیکه ی به خۆوه بینی. هه موو شه ویك، میرزن، باوهشی پێدا ده کرد و ناوگه له ناپاكه كه ی خۆی، كه سوئی بوو بووه وه بۆ دۆسته له ده ستچوو وه كه ی، بۆ ده کرده وه. به شیوهیه کیش دهستی به میردا ده هینا وهك ئەوهی پیاویك بیته شایانی هه موو ئازار و ئەشكه نجه یهك. میریش به هه مان شیوه و وهكو شه وانی یه كه می یه كتر له ئامیزگرتن، به گه رمییه وه باوهشی پێدا ده کرد. خوشه ویستییه مردوو ه كه ژیانی پر له نهینیی خۆی له نیو خوشه ویستییه زیندوو ه كه دا ده ژیا.
 ئەو قه شه یه ی كه میرزن تۆبه و گونا هه كانی خۆی بۆ ده گێرپیته وه، هه موو به یانییه کی شه موان، له کاتی دیاریکراوی خۆیدا، دیت بۆ كۆشك. ئەو کاتانهیش، میرزن زۆر ده میكه له خه و هه لساوه، خۆی گۆرپوه و یهك دوو سه عاتیشه له دیاری له خاچدراوه كه دا نوێژ ده کات و ده پارپیته وه.
 به ته واوه تیش ئاماده ی گێرپانه وهی گونا هه كانیه تی.

ميرژن هيچ گوناھيكي نيه بۆ قەشەي بگيرپتەوہ. ئەمەيش نەك لەبەر چاوبەست و فيل و تەلەكە، نەخىر بەپيچەوانەوہ، ئەو بەبى هيچ پيچ و پەنايەك و بەوپەرى كراوہييەوہ دلە پىر و سيخناخەكەي خۆي دەكاتەوہو دەدويت. هيچ ئاگا و خەبەريكي لە گوناھ نيه. نازانیت ئاخۆ هيچ شتيكي كرووہيان نا. لەوانەيە، هيچ دوور نەپۆين، گوناھيک لە گوناھەكانى ئەوہ بووييت كە ھەر ئەمپۆ لەگەل كارەكەرەكەيدا، لەبەر ئەوہى دەستوبرد نەبووہ لە كاتى ريكخستنى قزى ميرژندا، نەختيک رەق و توند بوو بييت. ميرژن پەرەيەكى سپيە، كە قەشەكە بە دەم خەندەوہ خۆي بە سەردا دەچەميينتەوہ، وەكو چۆن خۆي بەسەر كچيكي نەسمراودا دەچەميينتەوہ. چاوەكانى ميرژن، دواي نويز و پارانەوہ، دواي تيکەلبوون و چوونە نيو دنيای لە خاچدراوہكەوہ، وەك ئاو پوون دەبنەوہو دەكرينەوہ. ئەو پياوہ بچكۆلە ئەشكەنجە دراوہيش بە خاچەكەوہ، كە لە خاچى گەمەكردنى منالان دەچييت، لە پيناوي ئەمدا ئازارى چەشتووہو ھەموو خەتا و گوناھيكيكيش لەپۆحى ميرژندا، تەنانەت بەبیرداھاتنەوہى خەتا و گوناھەكانيش، كۆتاييان ھاتووہ. ميرژن ھەست بە بەھيزى دەكات، ھەست دەكات گەنج بووہ تەوہ، بەلام ھاوكاتيش لە حالەتيكدا كە لە حالەتى نزا و پارانەوہيەكى خەونھين و بەناو ناخى خۆدا پۆچوون دەچييت، لەگەل دەموچاوە جىددى و ماكيارنە كراوہكەي و لەگەل كراسە رەشە سادەو ساكارەكەيدا دەگونجيت. ئەمجا دادەنيشيت و نامەيەك لە بارەي ھەستەكانىەوہبۆ دوستەكەي دەنوسيت، نامەيەكى ئارام و دوستانەكە هيچ وشەيەكى سەبارەت بە ژوان و

خۆشه‌ويستی تېدا نيه. ئا له م حاله‌ته‌دا، ميرژن، به‌رگه‌ي هيچ قسه‌يه‌كي
نابه‌جي ناگرېت. منيش ده‌بيت نامه‌كه وه‌ربگرم و بيبه‌م بۆ دوسته‌كه‌ي.

هيچ گومانېكي تېدا نيه كه ميرژن هر زور له خواترسه. دين بۆ
ئوشتيكي گرنگ، شتيكي هر زور گرنگه. ئه‌و پيويستي به‌دينه و به‌كاريشي
ده‌هيئي. دين به‌شيكه له دلي، به‌شيكه له پوحي.

ئايا ميريشم له خوا ده‌ترسيت؟ ئاسان نيه ئه‌ميان بزانيت. بيگومان
ئوويش، به‌شيوه‌ي خوي، له خوا ترس و به‌ئيمانه، چونكه ئه‌و هه‌موو
شتيكه و هه‌موو شتيكي تېدا جي ده‌بيته‌وه. به‌لام ئاخو ده‌كرېت ئه‌مه به له
خوا ترسي و دين دابنرېت؟ ئه‌و حه‌زي له‌وه‌يه كه شتيكي وه‌كو دين بووني
هه‌يه، حه‌زي له‌وه‌يه گوي له‌باسي دين بگرېت، حه‌زي له‌وه‌يه گوي بۆ
گفتوگوي جوان و ژيرانه‌ي ئاييني و ليكدانه‌وه‌كاني بگرېت — چۆن ده‌كرېت
شتيكي ئينساني هه‌بيت و به‌ميرم نامۆ و نه‌ناس؟ ئه‌و حه‌زي له تابلوي نيو
مېحراب و مادؤناكانه كه به‌ده‌ستوپلي كارامه‌ي نيگاركيشه به‌ناوبانگه‌كان
كيشراون، حه‌زي له په‌رستگا قه‌شه‌نگ و جوانه‌كانه، به‌تايبه‌ت ئه‌وانه‌ي كه
بۆ خوي دروستي كردوون. من نازانم ئاخو ئه‌مه دينه يا نا. هيچ دووريش
نيه ئه‌وه بيت. ئه‌ميش بيگومان هه‌روه‌ها له خواترس و ئايينداره‌و له‌م
پوه‌يشه‌وه پي و هك ميرژنه و هيچي له‌وه‌كه‌تر نيه. ئه‌و له پيويستي
ئاييني خه‌لك تي ده‌گات، له‌وه‌يش تي ده‌گات كه ده‌بيت ئه‌و پيويستيه
تير بگرېت و ده‌رگايشي هه‌ميشه بۆ ئه‌وه‌كه‌سانه ئاوه‌لايه كه خه‌ريكي
تير كردني ئه‌و پيويستيه‌ي خه‌لكن. سه‌رؤك قه‌شه‌كان و هه‌مه جور پياواني
ئاييني، وه‌كو چۆن منالان له نيو مالدا دين و ده‌چن و پاكه‌پاكيانه، ئه‌مانيش

ههروهها. بهلام ئاخۆ میرم — وهکو میرژن — خۆی و بهش بهحالی خۆی
خوایه رست و ئیمانداره؟ ئهمیان شتیکی دیکهیهو — منیش لهسه رئهو
بیروخه یاله نیم، قسه یهك یا بیروپایه کم له باره یه وههه بیته.

بهلام، وهکو وتمان، ئه وهی که میرژن به گهرمی خه ریکی خوایه رستی و
ئیمانداریه، شتیکه هیچ گومانیکی تیدا نییه.

له وهیه ههردووکیشیان هه ر خه ریکی خوایه رستی بن، هه ریه که یان
به شیوهی تایبه تی خۆی!

دین چییه؟ زۆر بیرم له مه کردووه ته وه، بهلام بیهووده.

به تایبه تیش ئه و جار، چهند سالیک له مه وپیش، زیاتر له هه ر جاریکی
تر بیرم له دین کرده وه، که ناچار کرام وهکو سه رقه شهی قه شه کان
به جلوبه رگی رازاوه و ئالووالای ئایینییه وه له ئاههنگ و به زموهه رای کلێسادا
پارچه نانی هه لکیشراو له شه رابی پیروژ به سه ر گرگنه کانی کۆشک و سه رای
مانتوقادا ببه شمه وه که میره که یان، تایبه ت بو گهرمترکردنی به زموهه رای نیو
حه وشوسه رای میرم، له گه ل خۆیدا هینا بوونی. له وی ئیمه ی گرگان، له سه ر
سه کویه کی خر، که له یه کیک له هۆله کانی کۆشکدا تایبه ت بو ئه وهه راو
به زمه دروستکرا بوو، کۆ بووینه وه و ده وروبهریشمان به و میوانانه گیرا بوو که
به ده م خه نده و پیکه نینه وه ته ماشایان ده کردین و بریتی بوون له
سوارچاکان و پیاوانی دارا و دهوله مند و سکه ه لدرانی ئه و پوژگاره که به
جلوبه رگه ئالووالاکانیانه وه له قه شمه ر نه بیته له هیچی تر نه ده چوون. من
خاچ و له خاچدراوه که م به رز کرده وه و گرگنه کانیش هه موو پیکه وه و هاوکات
هاتنه سه ر چۆکان و له گه لیشیدا، له کاتیکیدا چاوه کانم پر بوو بوون له هه سستی

به زهیی پیداهاتنه وه و نیله نیلیان بوو، به دهنگیکی به هیژ وتم: ئەمه فریادپرس و پزگارکهری ئیوهیه! ئەمه فریادپرسی هه موو گرگنه کانه، من بو خۆیشم گرگنیکم، که به دهست ئازار و ئەشکه نجهی ژیر دهسته لاتی پونتیسوس پیلاتوسی میری میرانه وه گیرۆدهیه، گرگنیکم که به خاچی بچکۆلهی میره وه، که له خاچی یاریکردنی منالان نه بیئت له هیچی تر ناچیت، هه لواسراوه له پیناوی دلخۆشی و سووکناییهاتنی دلی گشت مرۆفانی سه ر ئەم زه وینه. ئەمجا چووم و خۆله میشه که م هیئا و له بهرده میاندا له نیو دهسته کانه وه پۆم کرد: ئەمیش خوینی گرگنانهی نیو دهماره کانی له شییتی، که تییدا هه موو گوناهاه گه وره کان پاک ده بنه وه و گشت پوچه پیسه کانیش وه ک به فر تییدا سپی ده بنه وه. پاشان چووم و نان شه رابی پیروزم هیئا و پیشانم دان و دواییش له بهرده میاندا، هه ر وه کو خو و نه ریتی هه موو کات و پوژگاریک، دهستم به لیخواردن و لیخواردنه وهی کرد و هاوکاتیش ناوه پوکی نهیینی و پازی پیروزم بو باسکردن و وتم: من له له شی ئەو دهخۆم، که وه کو له شی هه ریه کیکتان شه لوگیپر و شیواو بوو. تامی له شی ئەو تاله، تال وه ک زراو، چونکه پر و سیخناخه له پوکینه. بهو هیوایهی هه ره هه روتان لیی بخۆن! من خوینی ئەو دهخۆمه وه و خوینه کهیشی، وه ک ئاگریک که به هیچ کهس نه کوژیته وه، ده گرپیت. ئەمیش ریك وه ک ئەوهیه که له خوینه کهی خۆم بخۆمه وه.

با ئاگره کهی تو، ئەهی فریادپرس و پزگارکهری گشت گرگنان، هه موو

دنیا بسووتینییت!

ئەمجا شەرابەكەم بەسەر ئەوانەدا پۈشت كە لە دەوروبەرمان دانىشتىبۇون
 و واقورپماو و بەدەموچاۋە زەرد ھەلگەپراۋەكانيانەو ە لە ئاھەنگە
 خەمگىنەكەمانيان دەروانى، كە تىيدا پارچەنانى ھەلكىشراۋ لە شەرابى
 پىرۆزمان نۆش دەكرد.

من كافر نيم. ئەوان بوون كفرىان كرد، نەك من. بەلام ميرم ھەروا
 بەئاسانى لەم كردهو ەيەم خۆش نەبوو، بەلكو فەرمانيدا و چەند پۆژىك
 پىيەكانيان بەستمەو، چونكە مەبەست لەو گالتە بچكۆلانەيە ئەو ە بوو
 كەيف و خۆشى لى ببينين، بەلام من ھەموو شتىكم تىكدا و ميوانەكانىش
 لەو ە زۆر توورەبوون، نەك ھەر ئەمە، بەلكو ترسايشن. ئەوكاتە
 دەستوپىيەندى بچووك نەبوو، بۆيە چەند دانەيەكيان تايبەت بۆ دروست
 كردم، ئەگەرچى ئاسنگەرەكە پىيوابوو بۆ ئەو ماۋەكەمە ئەو ھەموو ئەرك و
 خەرىكبوونە ناھىنىت، بەلام ميرم وتى كە لەوانەيە خراپ نەبىت بۆ جارىكى
 دىكە لە بەردەستدا ھەبن و ئامادەبن. ميرم بەلام ھەر زوو پىيەندەكانى لى
 كردمەو ە ئازادى كردم، سەربارى ھەرچىيەكيش، من ئىستايش ھەر لەسەر
 ئەو بىرورپايەم كە ئەو ھەر لەبەر خاترى ميوانەكان و بۆ پراگرتنى دلى ئەوان
 پىي دان سزام بدەن، چونكە ھەر ھىندەي ئەوان كۆشك و دەربارىيان بە
 جىھىشت و گەرانەو ە بۆ دەر و دەربارى خويان، بەردرام. بەلام دواتر ميرم
 نەختىك سلى لىم دەكردەو ە و ەكو جاران تەماشاي نەدەكردم، ھەزىشى
 لەو ە نەدەكرد بە تەنيا لەگەلمدا بمىنىتەو ە، ئەمەيش ەك ئەو ە وا بوو
 نەختىك ترسى لى نىشتىت.

گرگنه هاوردەکان، بیگومان، له هیچ شتیکی تی نهگەیشتن. ئەوان وەکو مریشکی ترسیئراو بەو دەورووبەرەدا دەهاتن و دەچوون و بە دەنگە خەسیئراو جیقنەکیان هەر زیقەزیقیاں بوو. من نازانم، ئەوانە ئەو دەنگەیان که شایانی هەموو گالتەپیکردنیکی، له کوپۆه هیئاو. دەنگی من قوول و تاریکە. بەلام ئەوان تا ناخی ناخیاں سەرنەوی و خەسیئراون و زۆربەیان قەشمەرن و بەخۆیان و لەش و گالتەو لاقرتییە بازارپیەکانیانەو مایە شەرم و تەریقبوونەوین بۆ بن و بنەچەکی خۆیان.

ئەم بن و بنەچەیتا حەزبکەیت بن و بنەچەیهکی سووک و خویرپیە. هەربۆیەیشەمیری میرانم هیئایەسەر ئەو پێیە یەک لەدوای یەکی ئەو گرگنەنی لەدەرباردا دەژیان بفرۆشیئ، تا ئیتر چاوم لەچاویان بیئ و نەیانبینم، تا حال گەیشتە ئەوێ بەتەنیا هەر خۆم مامەو. دلخۆشیشم بەوێ که هیچیان لیڕەنەماون و ژووری گرگنانیئ، کاتیکی شەوانە بەتەنیا بە دیارخەون و خەیاڵاتەکانمەو دەمینمەو، چۆل و هۆل بوو لییان. بەویش دلخۆشیم که تەنانت یۆسافاتیئ لیڕە نییەو دەموچاوه چرچولۆچەکیم لەبەر چاوان بوو دەنگە زیقنە نزمەکەیشیم بەرگویی ناکەوئیت. دلخۆشیم بەوێ که تەنیام.

ئەمەیش چارەنووسی منە که رقم لەبن و بنەچەکی خۆم بیئەو. من رقم لەخیل و هۆزەکی خۆمە.

بەلام رقم لەخۆیشم دەبیئەو. من گوشتەتالەکی خۆم دەخۆم. خوینە ژاراویبەکی خۆم دەخۆمەو. هەموو پۆژیک، وەکو سەرقەشەیهکی پووگرژی

هۆز و خیله که ی خۆم، نانی له شه رابی پیروژ هه لکیشرای ته نیای خۆم ده خۆم.

میرژن، دوا ی ئه و پووداوه که بووه هۆی توورپه بوون و پوکینه یه کی زۆر، به شیوه یه کی تا راده یه ک سه یر و جیاواز هه لسوکه وتی له گه ل ده کردم. ئه و به یانییه ی که پیبه نده کانیا ن کردم هه و ئازاد کرام، بانگی کردم هه لای خۆی و که چو ویشمه ژووری نووستنه که یه وه بو ماوه یه ک به بیده نگی وه ک ئه وه ی خه یال برد بیته وه و بیه ویت زیاتر لیم ورد بیته وه و تیم بگات، سه یری ده کردم. من لای خۆمه وه چاوه پپی سه رزه نشت و ته نانته سزایه کی تازه ش بووم، به لام ئه و که ئاخریه که ی ده می کرده وه و شتیکی وت، دانی به وه دا نا که نوژی به شینه وه ی نانی له شه رابی پیروژ هه لکیشرایه که ی من کاریگه رییه کی زۆری له سه ری هه بووه و وتیشی که شتیکی تاریک و تۆقینه ریشی تیدا بووه که شتیکی نیو ناخ و دهروونی ئه می به لای خۆیدا پراکیشاوه و به ناگای هیناوه ته وه. ئاخۆ من به چ شیوه یه ک توانی بیتم بچمه نیو ناخی ئه وه وه و چۆنیش توانی بیتم ناخی ئه و بدوینم؟

له هیچ تینه گه یستم. من، له کاتی کدا که ئه و له جیگای نووستنه که یدا لیی پراکشابوو و به شیوه یه ک وه ک ئه وه ی خه یال و بیری هه ر له ویش نه بن، به ده وروبه ری خۆیدا ده پروانی، له وه زیاترم له ده ست نه هات که گالتهم به قسه کانی بیتم.

ئه و لیی پرسیم ئاخۆ من پیم چۆن بووه و چ هه ستیکم هه بووه که به خاچه که وه هه لواسرا بووم؟ ههروه ها پرسى ئاخۆ کاتی بزمار ئازنکردن و ئازارچه شتن و مردن، چ هه ستیکم هه بووه؟ پاشان وتی که له

وه تيگه يشتووه كه ده بيت عيسا رقي له م بيته وه. كه ده بيت عيسا پر بيت
له رق له كاتيكا نه وه له پيناوي نه مدا نه وه هموو نازار و نه شكه نجه يه ي
چه شت.

من هيچ به لامه وه گرنگ نه بوو وه لاميك بده مه وه وه وئويش چي تر له سهر
قسه كاني خو ي به رده وام نه بوو، به لام بو ماويه كي دور و دريژ به چاوي پر
له خه ونه وه ته ماشاي بو شايي ده ورو به ره كه ي خو ي كرد.

پاشان به ده سته جوانه كه ي و به نه رمونيانيه كه وه، وه كه نه وه ي بلت
قسه يه كي له وه زياترم نييه، نيشاره يه كي كرد و هاوكاتيش بانگي
كاره كه ره كه ي كرد بچيت و كراسه سووره توخه كه ي بو به نييت؛ چونكه نيت
كاتي نه وه ي هاتبوو له جيگا كه ي قيت بيته وه وه هلبستيت.

من، نه مرؤيشي له گه لدا بيت، له وه تينه گه يشتووم كه نه وسا، بو
ماويه كه، چي له بير و خه يالاتي نه ودا هاتووه و چووه.

من هه ستم به وه كردووه هه نديچار خه لك به بينيم ده ترسيين. به لام
نه وه ي مرؤق لي ده ترسيين، خو يانن. نه وان پيان وايه كه منم ده يانترسيينم،
به لام نه وه گرگنه كه ي ناخي خو يانه، نه بوونه وه ره يه كه خو ي له مرؤق و
ده موچاويشي له ده موچاوي مه يمون ده چيت ده يانترسيينت، نه و
بوونه وه ره ي كه له قوولايي ناخ و ده روونيانه وه سهر ده رده هييت. نه وان
ده ترسيين، چونكه نازانن و بيتاگان له وه ي كه بوونه وه ريكي تر له ناخياندا
هه يه. نه وان، به گشتي، ده ترسيين كاتيكا شتيك له قوولايي ناخيانه وه، له
يه كي له چلپاوه كاني پوحيانه وه، شتيك كه چي تر نايناسنه وه وه هيچ
سه روبه نديكي له گه ل ژياني راستينه ي پوژانه ياندا نييه، سهر ده رده هييت.

که هیچ شتیك له سەر پروی چلپاوه که دیار نییه، ناترسین، لیی ناترسین با
هەرچییه کیش بیّت. ئەوان وەك ئەو هی نه بایان بینیبیّت و نه باران، راست و
رێك، به خۆیان و دەموچاوه سافولووسه که یانه وه که دەربری هیچ شتیك
نییه و ناتوانیّت هیچ شتیکی تیّدا ببینریّت، به و دەوروبه رەدا، دین و دەچن.
به لام هه میسه له نیو ناخیاندا شتیکی دیکه هه یه، که خۆیانی لی به خۆ
ناکهن، ئەوان دەرژین، به بی ئەو هی خۆیان پیی بزنان، هاوکاتیش چه ندین
ژیان دەرژین. ئەوان به شیوه یه کی زۆر سهیر نادیار و بی سه روبه رن.

تیکوپیكشكاو و شیوان ئەوان، به بی ئەو هی هیچیشیان پیوه دیار بیّت.

من هه میسه هه رژیانه گرگنه که ی خۆم دەرژیم. وەك ئەوان، جار جار،
رەپ و راست به سنگدەرپه راندنه وه و به دەموچاویکه وه که دەربری هیچ
نییه، به و دەوروبه رەدا نایه م و ناچم. من هه میسه هه ر خۆم، هه میسه هه ر
هه مان که س، ته نیا یه ك ژیان دەرژیم. هیچ بوونه وه ریکی تر له ناخدا نییه.
هه موو شتیکی نیو ناخی خۆیشم ده ناسمه وه، هیچ شتیك له هیچ جییه کی
ناخمه وه سەر دەرناهیّنیت و تاریکیش هیچ شتیکی له ویّدا دانه پۆشیوه.
هه ر له بهر ئەو هه میسه که هه رگیزاو هه رگیز هه ست به تۆقین ناکه م له ئاست ئەو
شتانه دا که ئەوانی تۆقاندوه، هه ست به شتی بی سه روبه ر و نه ناسراو و پر
له نهیّنی ناکه م. شتیکی له و جۆره بو من هه بوونی نییه. له نیو مندا شتیکی
تر نییه.

تۆقین؟ تۆقین چییه؟ ئاخۆ ئەو تۆقینه ههستی پی ده که م که شه وانه

به ته نیا له ژووری گرگاندا دهنووم و تارمایی یۆسافات له جیگی

نووستنه که م نزيك ده بیته وه، یان کاتیك ده مداچه قاو و لامل شینه وه بوو،
زهرد هه لگه پراو و وه کو مردوویه ک، به ره و پروم دیت؟

من هه ست به خه مۆکی و په شیمانی ناکه م، هیچ شتیك، به شیوه یه کی
تایبه ت، کارم تی ناکات و نامجوولینیت. که یؤسافات ده بینم، ته نیا بیر
له وه ده که مه وه که ئه و مردووه، پاشان هه ست به وه ده که م که تا سه ر
ئیسقان ته نیام.

من ده مه ویت ته نیا بم، نامه ویت بیجگه له خۆم که سیکی تر هه بیته.
پروون و ره وانیش ده بینم ئه و مردووه. ئه وه ته نیا تارماییه که یه تی و منیش
تا بلیت له تاریکیه که دا ته نیام، هه روه ک چۆن له وساوه که خنکاندم ته نیا
بووم.

هیچ شتیکی تر سناکیش له مه دا نییه.

پیاویکی به خۆوه و بالابه رز، ماوه یه که، هاتووه ته ده ربار و میری میرانیش
به شیوه یه کی سه یر و تایبه ت هه لسوکه وتی له گه لدا ده کات و پیزی لی
ده گریته. ئه و پیاوه تایبه ت بو ده ربار بانگ کراوه و میرم ده لیت ماوه یه کی
دوو رو دریز چاوه پوانی بووه و ئیستایش هه ست به به خته وه رییه کی زۆر
ده کات، که ئیتر پرووی له ده ربار کردووه و هاتووه ته دیداری. میرم،
پاستیه که ی، وه ک هاوتای خۆی له گه لدا ده جوولیته وه.

هه موو ئه وانهی له ده رباردان لچ له مه هه لناقورتینن و به شتیکی سه یر و
گالته ی نابینن و هه ندیکیان ده لین، که ئه و پیاوه، پاستیه که ی، پیاویکی
مه زنه و هاوتای میرانه. به لام ئه م جلوبه رگی میریکی نه پۆشیوه، به لکو
پۆشاکیکی ساده و ساکاری له به ردایه. راستت ده ویت، هیشتا له وه تی

نه گه یشتووم که ئاخو ئه م پیاوه له راسته قینه دا چیه و بۆچ هیندهیش
گرنگی پی ده دریت و ریژی لی ده نریت. به لام با له مه یان بگه پین بو دواپی.
وهك ده لئن ماوه یه کی زور لی ره ده مینیتته وه.

من نامه ویت نکولی له وه بکه م که شتیک له م پیاوه دا هه یه ریژ و سه نگینی
لی ده بیته وه، نه و به ریژ و سه نگینییه کی سروشتیه وه، زور زیاتر له وه ی که
له زوربه ی خه لکی دیدا ده بینریت، ره فتار ده کات. ته ویلیکی به رز و، وهك
خه لکیش زور جارن پیی ده لئن، پر له بیر و بۆچوونی هه یه و ده موچا ویشی
به ریشه ماشو برنجیه که یه وه هه ر له خوی ده وه شیتته وه و زوریش جوانه.
پیاویکه هه لکه وته یی و هاونا هه نگی لی ده باریت، هه لسوکه وته یی، تا دل
پیی خوش بیت، پره له هیمنی و خورپاگری.

به لام تو بلیت به چ شیوه یه ك و له چ لایه که وه شیواو و تیکوپیکشکاو

بیت!

میوانی تایبه تی میری میرانم ژه مه خواردنه کانی له گه ل میر و له سه ر
میزه که ی نه و ده خوات. به رده و امیش، به دهم نان خواردنه وه، له هه مه
جو ره بابته ده دوین و، له کاتی که دا که من وهك هه میشه و وهك میرم خوی
ده یه ویت خه ریکی خزمه تکردن و له ده ورگه پانیم، ده توانم نه وه ببیستم که
نه م پیاوه پیاویکی خوینده و زانایه. زانای نه و وهك نه وه یه له باره ی هه ر
شتیکه وه هه موو شتیکه وه بیت و وهك نه وه یه که گرنگیه کی تایبه تی بو
هه ر شتیک هه بیت. نه و له لیكدانه وه ی هه موو شتیک ده گه ریته، به لام
به پیچه وانه ی خه لکی تره وه هه میشه نادلنیا یه له وه ی لیكدانه وه کانی راستن
یا نا. دوا ی نه وه ی به دوور و دریژی و سه ر له به ر باسی نه وه ی کردوه، که

چ بىر و بۆچوونىكى سەبارەت بەشتىك ھەيە، دەتوانىت بۆ ماوھىەك لەجىي
خۆيدا، بىدەنگ و سەرسوورپماو، بمىنىتەوھو پاشان، بەدەم تىپرامانەوھ،
بلىت: بەلام رەنگەوھ ھاتنىش نەبىت. من بۆ خۆم نازانم پىاو دەتوانىت چ
بىروبۆچوونىكى سەبارەت بەمە ھەبىت. دوور نىيە ئەمە بە جورىك لەزانايى
ناو بىرىت، بەلام ھەروھە دووريش نىيە پىوھندى بەوھوھ ھەبىت، كە ئەو
خۆي راستىيەكەي ھىچ شتىك، بەدلىيايىھوھ، نازانىت و نايىشزانىت ئەو
بىروبۆچوونەي كە دواي رەنج و ماندووبوونىكى زۆر لەسەر شتىك بەدەستى
ھىناون بىمانايە يا نا. لە ساىھى ئەو تاقىكردنەوھو ئەزمونانەيشەوھ، كە
من تا ئىستا كە دەربارەي بىرو بۆچوونى خەلكم ھەيە، بىرم زىاتر بەلاي
ئەوھدا دەچىت كە ھەر ئەمەيش حال و مەسەلەبىت. بەلام زۆرن ئەوانەي تى
ناگەن كە ئەمە دەبىت ھۆكارىك بىت بۆ جورىك لەبىفیزی و خۆنەويستى.
لەوانەيە بۆ ئەمىش ھەروھە بىت.

مىرىشم، لەم كاتانەدا، خۆي بەشتىكى وھەواوھنابەستىتەوھ، بەلكو گوئى
بۆ رادەدىرىت، رىك وھك ئەوھى لەتەنىشت سەرچاوھەكەوھ دانىشتبىت كە
زانىارى و ھىكمەتى لىوھ ھەلدەقوولت. وھك چۆن كە چ خويندكارىك دواي
جوولەي دەموپلى مامۆستاكەي دەكەويت، ئەمىش ھەروھە دەكات،
ئەگەرچى ھاوكاتىش، بىگومان، ئاگاي لەوھەيە بەھا و سەنگىنىي خۆي، وھك
مىرىك، لە دەست نەدات. ھەندى جار بە "مامۆستاي گەورە" ناوى دەبات.
ئەوسايش من لەخۆم دەپرسم ئاخۆ دەبىت چ ھۆيەك بۆ ئەم خۆ
بەكەمزانىنەپر لە مەرايىكردنە ھەبىت. ھەمىشە، كاتىك كە پەيوھندى
بەمىرمەوھ ھەيە، ھۆيەك ھەيە. ئەو پىاوھ زانايە، زۆرجاران، وا پىشان

دهدات گویى له و ناوهیئانه پر له مه راییکردنه ی خوئی نییه . دووریش نییه ئه و، له راستیدا، هیچ داوایه کی تایبه تی هه بیئت. به لام، له باریکی دیکه یشدا، هه ندی جار، به برپوای ته واوه وه ده دویت، پوون و په وان و پازیکه رانه جه خت له سه ر بیروبۆچوونی خوئی ده کات و له باره ی هۆیه کانیانه وه به شیوه یه کی ژیرانه ده کۆلیته وه، که هه م کاریگه ر و هه میش دیار و ئاشکرا ده نوینن. که واته ئه و هه میشه هه ر نادلنیا نییه .

ئه و هه میشه هه ر به هه مان هیمنیه وه، به ده نگیکی جوان و نااسایی، ده دویت. به رانه ر به من پووخۆشه و بیجگه له وه یش وا پیده چیت جوره گرنگیه کی بۆ من هه بیئت. له به رچی ! نازانم ! له م په فته ره یدا، هه ندیکجار، تا راده یه ک میرم به بیردا ده هیئیته وه، ئه گه رچی راستیه که ی ناتوانم باسی ئه وه بکه م چۆن و له چ پوویه که وه. ئه م ناره سه ن نییه .

پیاوه نامۆ نااساییه که له به ره وه ده ستی کردووه به کاریک له دیری سانتا کروس که دیری تایبه تی فرانسیسکانه ره کانه، خه ریکی نیگار و وینه کیشانه له سه ر یه کیک له دیواره کورته کانی چیشته خانه ی دیره که. که واته ئه و، سووک و ئاسان، دروستکه ری نیگار و وینه ی پیاوچاکان و شتی دیکه ی له و جوره یه، وه ک زۆر له وانه ی تر که لیڤه ن. که واته "نااساییبوون و ویکنه چوونی ئه و له خه لک" له مه دایه .

هه ر له به ر ئه مه یش نامه ویت بلیم که ئه و ناتوانیت ببیت به یه کیکی تر و زیاتریش له مه و ده بیئت له گه ل ئه وانه ی دیکه دا به راورد بکریت که به و په ری ساده یی و ساکارییه وه خه ریکی هه مان کارن. ئه م، پیاو ده بیئت دانی پيدا

بنیّت، زیاتر له وانی تر باری سهرنج به لای خویدا راده کیشیّت، بۆیه ئاسانه له وه تیّبگهیت که میرم به شیوهیه کی تایبته گرنگی پی دەدات و گوئی لی راده گریّت. به لام ئەوهی که هه میشه و به ردهوام گوئی بۆ شل دهکات، وهک ئەوهی گوئی بۆ پیشبینیکه ریکی دانا و زیرهک گرتبیّت و ئەوهیش که پی دەدات پۆژانه له سهر میزه که ی ئەم ژمه کانی بخوات، بۆم لیك نادریته وه و لیته گه یشتنی ئاسان نییه. ئیشه که ی، به هه رحال، هه مان ئیشی پیشه کاره کانه، ئەوهی دهیکات به دست ئەنجامی دەدات، هه روه ها ئەگه ر ئەو له پی بیروبۆچوون و زانیارییه که وه که هه یه تی په لاماری زۆر شتی دیکه دەدات - هینده زۆر که نه توانیّت لیی تی بگات! ئەمیان شتیکی تره! دهسته کانی چۆن کار دهکهن، ئەمه یان من نایزانم و به هیوام که بتوانن کاره که یان به جی بینن، چونکه میرم ئاوها گرتوویه تیه لای خوی و خه ریکی کردوو به کاره که یه وه، به لام ئەوهی که بیروبۆچوونی خوی له گه ل شت و کاری وه هادا خه ریک دهکات که دهره قه تیان نایهت، ئەمیان بۆ خوی، نهک که سیکی دیکه، ددانی پیدا ده نیّت. ده بیّت خه ون و خه یال په رستیك بیّت. به م هه موو پوون و په وانی و بیرده وله مه ندییه وه، ده بیّت له سهر بنه مایه کی شلوشه ویق راوه ستابیّت و ئەو دنیا یه یه ش که ده یه ویّت و به ته مای ئەفراندنیی، ده بیّت له پاسته قانیدا دنیا یه کی هه ر به ته واوه تی نه بوو بیّت.

به لام من هیشتایش، دیاره که ئەمه یه ش شتیکی سه یر و نائاساییه، هه یچ بریاریکی ته واوم له سهر ئەو و سه بارهت به و نییه. ئەمه بۆ و به چ هۆیه که وه، تا ئیستا سه رم لیی دهرنه کردوو. ئەگه ر نا من هه میشه جوړه تیگه یشتنی تایبته به خۆم هه یه سه بارهت به هه ر که سیك که پووبه پووی ده بمه وه،

هەر که سیک ده بیئت با بیئت، جیی قسه و باسیکی زۆریش نییه که
که سایه تی ئه، ریک وه کو به ژنه بهرز و هه لچوو ه که ی، به سه ر پیوانه ی باو
و ئاساییدا ده شکیته وه. به لام نازانم بو من له سه ر ئه م باوه پره م، نازانم چ
هویه ک هه یه وا ده کات ئه م هه سته م هه بیئت. نازانم، راستیه که ی، ئه م بالا
ده ستیه ی له کو یوه سه رچاوه ده گریت و نایشزانم که ئاخو له راستینه ی شدا
ئه و بهرز و بالا ده سته یان نا. خو دیاره که ده بیئت هه ر له و مروقانه ی دی
بچیت که تا ئیستا دیومن.

من، هه رچون بیئت، ته واو دلنیام له وه ی که بیر و بوچوونه کانی میرم
سه باره ت به نرخ و به های ئه م پیاوه زیاد له پیویست به رزن.
ئه و ناوی بیرناردویه، ناویکی هه ر زور ئاسایی.

میرژن هه چ گرنگیه کی بو ئه م پیاوه نییه، چون ئه م پیره. وا پیده چیت،
به و جوره ییش که ئه وان له نیوان خو یاندا قسه و باس ده که ن، تا راده یه ک
به میرژنم نامو و ئاشنا بیئت. ئه و کاتانه ییش که ئه وان خه ریکی ئالوگوری بیرو
بوچوونه کانیانن و به دوورو دریزی له باره یانه وه ده دوین، ئه م به بیده نگی
له گه لیاندا داده نیشیت و وه ک ئه وه وه هایه بیر و خه یالی بو جیه کی دیکه
پویشتب. من پیموایه که هه ر نایشبیسیت ئه م پیاوه نا ئاسایی و تاییه ته
ده لیت چی.

به لام وا پیده چیت ئه م زور گرنگی به میرژن بدات. من بینومه،
به درزیه وه، له کاتی کدا که هه چ که س هه سته ی پی ناکات، سه رنجی میرژن
ده دات. وا پیده چیت له سه ر و سیمای بکو لیتته وه، وه ک ئه وه ی له دوا ی
شتیک ویل بیئت، به نیگایه کی پر له بیرو خه یالاته وه که پاشان تا دیت زیاتر

له تیڤامان نزیك ده بیته وه تیڤی ده پوانییت. ئاخۆ چی له میژندا ههیه که
ئهمی به خۆیه وه به ند کردوه؟

سه روسیمای میژن هیچ شتیکی گرنگی تیڤا نییه. ئاسانه ببینیت که ئهو
له سه لیتیه که زیاتر نییه، ئه گه رچی له ژیر پووکه شیکی پاک و پر له درۆدا
سه روچاوی خۆی ده شاریته وه. سه رنجدان و تیروانینیکی زۆری ناویت بۆ
ئهو هی له مه تیبگهیت. پاشان چی تر ههیه له سه ر و سیما بارگرانه که ی
ئهو دا تا سه رنجی بدهیت، یان لیی بکوئیته وه؟ چ شتیکی تیڤا ههیه به
خۆیه وه به ندت بکات؟

به لام له وهیه هه موو شتیك ئه م پیاوه به خۆیه وه به ند بکات. ده توانییت
به ردیک هه لبگریته وه، خۆم بینیومه، به گرنگیه کی له راده به ده ره وه لیی
ورد ببیته وه، هه لگیڤ و داگیڤی بکات و دواییش، وه ک ئهو هی شتیکی به نرخ
و گرانبه های دوزیبیته وه، بیخاته گیرفانیه وه. وا پیده چییت هه ر شتیك
بتوانییت ئهو به خۆیه وه خه ریک بکات. تۆ بلییت شییت نه بییت؟

به لام شیتیکی شایانی ئیره ییپیڤردن! ئهو هی که به ردیک به لایه وه به نرخ
و گرانبه ها بییت، ده بییت، پوو له هه رجییه ک بکات، ده وره به ری به سه روه ت و
سامان ده وره درابییت.

ئه م پیاوه تا دلّ چه ز بکات به ملۆمۆیه. لووت له هه موو شت ده ژه نییت،
ده بییت له هه موو شت بکوئیته وه و پرسیار له باره ی هه موو شتیکه وه بکات.
ئهو له باره ی که ره سه ته کانیا نه وه، له باره ی شیوازی کارکردنیا نه وه، له
کریکاره کان ده پرسیت و قسه یان له سه ر ده کات و که موکوورپیان راست
ده کاته وه. چنگ پر له گول، که له پیاسه کردنه کانی ده ره وه ی شاردا

دهيانچنيتهوه، ديتتهوه مالهوهو پاشان داده نيشيت و له بهر يه كتريان
هه لدهوه شينيت، تا بزانيت له ناوهوهوه چونن. ههروهه ده توانيت به
سه عاتان رابوه ستيت و، وهك ئه وهى ههنگوينى له داردا دوزيبيتتهوه، له
كوچى بالندان برونيت. تهنانهت ده توانيت له سهري دز و پياوكوژان كه
له بهر ده روزهى قه لادا بهر مه وه كراون و هينده كوئن كهس تاقه تي ئه وهى
نيه تيشيان برونيت، بو ماوه يه كي دوورو دريژ به دياريانه وه بوه ستيت و،
وهك ئه وهى مه ته لى هه لنه هينراو بن، سه رنجيان بدات و پاشان به قه له ميكي
زيوين نيگاريان بكيشيت. چه ند روظ له مه وبه ريش كه فرانسيسكويان
له مه يدانه كه ي به رده مي قه لادا هه لواسي، نه ميش له وي بوو، بو ئه وهى به
ته واوه تيش بيبي نيت، له گه ل مناله وردكه كان چووبوه پيشي پيشه وهو
ته ماشاي ده كرد. شه وانه يش راده وه ستيت و له نه ستيران ده پرونيت.
ملوموي ئه و به هه موو شتيك راده گات.

ئاخو هه ر شتيك ئه وه ده هينيت و هي ئه وه يه گرنگي پي بدريت؟

من كارم به وه وه نييه نه و لووت له چي ده ژه نييت و ناژه نييت. به لام نه گه ر
جاريكي تر توخنم بكه ويت و ده ستم بو ببات، خه نجه ره كه مي تي راده كه م!
نه ميش برپاريكه و داومه كه ده يكه م، چيش ده بيت با بيت.
نه م نيواره يه كه پيكه شه رابه كه م بو داكرده وه، ده ستمي گرت و ويستي
ته ماشاي بكات - منيش به توورپه ييه وه ده ستم كشانده دواوه. به لام ميرم،
به دهم خه نده وه، وتي كه ده بيت پيشاني بده م. نه ويش چاوي له سه ر
هه لنه ده گرت و ليى ده كو ليه وه، زور له نزيكه وه سه رنجي ده دا، له سه ري
جومگه ي په نجه كان و له چرچولوچييه كانى ده وروبه ري مه چه كمى ده پوانى و

تەنانت ھەولیشى دا قۆلم ھەلبكات بۆ ئەوھى لەباسك و قۆلم بېروانىت. بەلام
 من، بەوپەرى توورەيىھە، خەرىك بوولە داخاندە دەكولام، دەستم
 راپسكان. ئەوانىش، لە كاتىكدا من لەجىي خۆمدا لەتوورەيىدا رەق بووبووم
 و چاوەكانم نىلەنىليان بوو، پىمپىكەنين.

ئەگەر جارىكى تر دەستم بۆ ببات، خويىنى دەكەمە كاسەوھ!

لەگەل ئەوھدا ھەلناكەم كەسىك بىت و دەستم لى بدات، ھەلناكەم لەگەل
 ئەوھدا خەلك لە لەشم نزيك بېنەوھ.

دەنگۆيەكى سەير ھەيە كە گوايە ئەم پياوھ مىرمى ھىناوھتە سەر ئەو
 رايەى لەشى فرانسىسكۆى بداتى بۆ ئەوھى ھەلبىدريت، تا بىينىت لەشى
 مروفىك لەناوھوھ چۆنەو چى تىدايە. ناكريت ئەمە راست بىت. قسەيەكى وا
 جىي بېروا نىيە. ئەوھىش ناكريت لاشەكەيان داگرتبىت، چونكە دەبىت، وەك
 نىشانەيەك بۆ تۆقاندنى خەلك، ھەروھەا وەك نىشانەى شەرم و بىئاوړوويى
 خاوەنەكەى، لەجىي خۆيدا بىينىتەوھ، چونكە بېريارى دادگايىەكردنە كە
 ئەمەيە، ئىتر بۆ دەبىت قەلەرەشكان، رىك وەك دەموچاوى ھەر پياو
 خراپىكى تر، دەموچاوى ئەمىش ھەلنەكۆلن. بەداخەوھ من ئەوم دەناسى و
 زۆر چاكىش دەمزانى شايانى ھەر جۆرە سزايەكى قورسە، زۆرجار لە كوچەو
 كۆلانان ناووناتۆرەى لى ناوم و جويىنى پى داوم. ئەگەر لاشەكەى دابگىريت،
 سزاكەى ھەمان سزاي ھەلواسراوھكانى تر نابىت.

من ئەم دەنگۆيەم ھەر ئەمپرو ئىوارە بەر گوى كەوت. ئىستا شەوھو

ناتوانم بىينم ئاخۆ لاشەكەى بەھەلواسراوى و لەجىي خۆيدا ماوھتەوھ يا نا.

به لّام هه رچه ند ده كه م ناتوانم باوه پ به وه بكه م كه ئەمه راسته و ميرم
ملی بۆ شتیکی ئاوها داوه .

به لّام راسته ! ئەو هیچووچه به سیداره كه یه وه نه ماوه ! ئەوه یش
ده زانم پرووی له کوی کردوو. من، به بی ئەوه ی ئەو پیره دانایه هیچ ئاگا و
خه به ریکی هه بیّت، له کاتی کدا خه ریکی کاره ناپه سه نده که ی خوی بوو،
چووم به سه ریدا و بینیم !

پیشتریش هه ستم به وه کرد بوو که ئەو ده بیّت خه ریکی شتیکی تاییه ت
بیّت له و ژیرزه مینه دا، ده رگایه ک له وی، که وه کو تر هه میشه داخراوه،
خرا بووه سه ر پشت. ئەمڕۆ چووم بۆ ئەوی و له نزیکه وه سه یرم کرد بزانه چ
باسه و بینیم ده رگا که هیشتا هه ر له سه ر پشت بوو. چوومه نیو پیره ویکی
دریژی تاریکه وه که ده گه یشته وه سه ر ده رگایه کی تر و ده رگایه که یش هه ر
وه کو ئەوه ی پیشووتر خرابوو سه ر پشت، به بی ئەوه ی به یّلم ده نگ له
هیچه وه بیّت، خۆم کرد به نیو ده رگا که دا — پیره میرد، له وی له ژوو ریکی
گه ورده له بهر ئەو پوونا کاییه دا که له ده لاقه که ی نیو ئەو دیواره وه دیت که
پرووی له باشووره، به سه ر لاشه هه لدر او وه که ی فرانسێسکو دا چه مابوو وه !
سه ره تا باوه ڕم به چاوه کانم نه کرد، به لّام لاشه که له وی دا، هه لدر او، لیی
که وتبوو، ورگ و پرخۆله ی ده بینران، دل و سییه کانیشی هه روه ها، ریک له
ورگ و پرخۆله و ناوسکی گیانه وه ریکیش ده چوون. قهت له وه و پیش شتی وا
قیزه ونم نه بینیبور، نا هه رگیز نه متوانیبوو شتی که به یّنه پیش چاوی خۆم
که هینده ی ناوسکی مروّف ناخه ز بیّت. به لّام ئەو، وه ک ئەوه ی می شیش
میوانی نه بیّت، به سه ر لاشه که دا چه مابوو وه و به و په ری گرنگیدانه وه لیی

ورد ده بووه وه و به وریاییه وه و به چه قویه کی زور بچکوله خه ریک بوو
له ده ور به ری دللی ده کرده وه. هینده خه ریک و سه رقالی کاره که ی بوو،
ته نانه ت ههستی به وهیش نه کرد من هاتبوومه ژووره که وه. وهک ئه وهی هیچ
شتیکی تر بوونی نه بیّت له و شته قیژه ونه زیاتر که پیوهی خه ریک بوو.
به لام ئاخریکه ی سه ری به رز کرده وه و بینیم شهوق و په ونه ق که وتبووه نیو
چاوانی و له خویشیاندا ده دره و شان وه. ده موچاویشی وهک ده موچاوی
سه روه ختی جه ژن و شادی پر بووبوو له مهستی و شهیدایی. چونکه ئه و له و
پووناکاییه دا وه ستابوو و منیش له سیبه ریکی قولدا، ده متوانی چه ند
بوویت لیی ورد بیه وه. بیجگه له وهیش ئه و به ته واوی، وهک په یامبه ریک
که له گه ل خواکه ی خویدا ده دویت، تیکه لی شهیداییه که ی خو ی بووبوو و
ئاگای له دنیای ده ور به ر برابوو. ئه مهیش تا بلیت قیژهین و ناحه ز بوو.
ئه م هاوتای میریک بیّت! میریک که خو ی به لیکدانه وه ی رازونه یینییه کانی
نیو ورگ و پرخوله ی تاوانباریکه وه خه ریک ده کات. میریک که لاشه ی مردووان
هه لده کویت! ئه مه جیی پروا نییه.

ئه مشه و تا دوا ی نیوه شه ویش دانیشتبوون و قسه یان ده کرد و
ده کرده وه، به جوریک که قهت وهک ئیستا قسه یان نه کرد بیّت. به
ته واوه تیش، به قسه و باسه که یان، گهرم بووبوون و که وتبوونه حاله تی
گه شکه گرتنیکی دیاره وه. پیکه وه له باره ی سروشته وه ده دوان، له باره ی
ئه وه وه که سروشت چند بیسنوور و ده وله مه نده. سروشت چ پیوه ندی و
پیکه وه بوونیکی تاقانه ی گهره یه، چ موجیزه یه که! له باره ی ئه وه وه که
ده ماره کان، وهک چو ن پیره وی سه رچاوان ئا و به ژیر زه ویدا ده بهن،

ئەمانىش خوین بەنیو لەشدا دەبەن؛ سییەکان کە هەناسە وەردەگرن و دەدەنەو، وەك چۆن زەریاكان لە پێی هەلکشان و داكشانى ئاوەو هەمان شت دەكەن، پەیکەرەى ئیسك کە بوو بە پالپشتى لەش وەك چۆن تووژەکانى بەرد بوون بە پالپشتى زەوى - و خاکیش گۆشتەكە یەتى. ئاگرى نیو جەرگەى زەمینىش کە وەك گەرمى پۆح وایە و پێك وەك ئەویش لەخۆرەو هاتوو، خۆرى پیرۆز؛ ئەو خۆرەى لە لایەن پیرانەو دەپەستریت، ئەو خۆرەى پەگورپیشەى گشت پۆحەکانە و سەرچاوە و هۆى پیکهاتنى هەموو جۆریك ژيانە و بە پووناکییەكەى هەموو تەنە ئاسمانییەکانى نیو گەردوون پۆشن دەکاتەو. لە بارەى ئەووەو، کە چۆن دنیاكەى ئیمە یەکیکە لە نیو هەزاران دنیاى نیو گەردوون و ئەستیره بى ئەژمارەکانى ئاسمان.

وەك ئەو وەوا بوو دەستیان لى وەشێنرابیئت. منیش، لە هەر ئاوازیکیان دەخویند، دەبوو گوئیان لى بگرم؛ بەبى ئەو هوى بتوانم چ بەباش و چ بەخراب خۆم لە قسەکانیان هەلقورتیئم. تا دیت زیاتر و زیاتر دلنیا دەبم لەو هوى کە ئەو پیاو و شیتە و خەریکە میریشم شیت دەکات. ئەو ویش کە میرم هیندە لاوازەو و بە ئاسانى لە خستە دەبریئت، تیگە یشتنى ناویئت.

هەر بى گالتە، پیاو چۆن دەتوانیئت باوەر بەو جۆرە خەیاڵاوییه بەینیئت؟ پیاو چۆن دەتوانیئت برۆای بەو پێوەندییه هەبیئت کە لە نیوان ئەو شتانەدا هەیه، چۆن دەتوانیئت برۆای هەبیئت بەو هاوئاھەنگییه خوداییه لە هەموو شتییدا، وەك پیرە لە قسەکانیدا دەیوت. پیاو چۆن دەتوانیئت ئەو هەموو وشە گەرە، جوان و بیمانایانە بەکار بەینیئت؟ موجیزەى سروشت؟

كام موجيزه‌ی سروشت! من بېرم له پېخۆله و ناوسكى فرانسيسكو
ده كرده وه و خهريك بوو ده پشامه وه.

هه ردوو كيان وهك ئه وه‌ی گه شكه يان گرتبیت ده يانوت چ به خته وه ريبه،
كه بتوانیت له دنياى جوان و بېهاوتای سروشت بپروانیت. هه روه هایش
له وه بپروانیت كه چۆن مرۆڤ له پېی ناسینی ئه م هه موو شته وه، له پېی ناسینی
ئه م هه موو هیزه ناديارانه وه، دهوله مه ند و به دهسته لات، له جیى خوی به رز
ده بیته وه و له خزمه تی خویشیدا به کاریان ده هیئت. گشت توخمه
سه ره كییه كان، خاك و هه وا و ئاگر و ئاو، له بهر ویست و خواسته كانیدا
گوپرایه ل و ملكه چ ده كه ونه سه ر چۆكان، ئاگر به له خۆبورده وه له خزمه تیدا
بیت، جله و كراو سه رباری هه ر سه ركیشی و خۆ به دهسته وه نه دانیک، خاك
به سه دان بهر و میوه‌ی بو هه لېگریت چونكه ئه و په رده‌ی له سه ر یاساو
پیساكانی پوهه ك و شیناوه رد هه لداوته وه، پوهباره كان ملكه چ و كۆیله‌ی
ده ستوپیه ستراوی بن و زه ریاكانیش كه شتییه كانی به نیو گشت په ناو
په سیوی زه ویدا، كه وهك ئه ستیره‌یه کی قه شهنگ له گه ردووندا ده گه پیت،
هه لگرن. ته نانه ت هه وایش بخاته ژیر پکیفی خویه وه، بو ئه وه‌ی جاریک له
جاران خوی فیڤری لاساییکردنه وه‌ی كۆچی بالندان بكاته وه و ئازاد و پزگاربوو
له دهستی قورسایى، وهك ئه وان، وهك چۆن ئه ستیره كان ده خولینه وه،
به ئاسمانی به ریندا بخولیته وه، به ره و ئه و ئامانجانیه‌ی كه هیشتا بیری هیچ
مرۆڤیک پېی نه گه یشتوو و هه ستی پې نه كرده وه.

ئاه! ژيان چه نده گه وره و خوشه! ژيانى مرۆڤ چه ند بيسنور گه وره و

به رفراوانه!

قسەيان ھەر نە دە بىر ايە وە و كۆتايى پەسن و شايبىكر دنيان
بە قسە و باسە كانيشيان سەرى لە ھىچ جيبە كە وە ديار نە بوو. وەك ئەو
منالانە بوون كە خەون بە لە يستۆكە وە دەبينن، لە يستۆكى ھىندە زۆر، كە بۆ
خۆيشيان نە زانن چييان لى بکەن. من بە نىگا گرگنە كەى خۆم، بە بى ئە وەى
بە ھىچ جۆرىك سە روسىما چرچولۆچە پىرە كەم بگۆرم، تە ماشام دە كرىن.
گرگان وەك منال نىن. قە تىش يارى ناكەن. خۆم دريژ كرى بۆ ئە وەى
پىكە كانيان، كە بە دەم قسە زۆر و زە وەندە كانيانە وە خوار دبووياننە وە، پىر
بکە مە وە.

ئەرى ئە مانە چى دەربارەى گە و رەى ژيان دە زانن؟ چۆن دە زانن
گە و رەى؟ ئە مە تە نيا قسە يە، شتىكە خەك حەز دە كەن بىلن؟ ھەر
بە ھە مان شى وە ىش دە تە و نرىت بوترىت كە ژيان بچووكە. كە كە لكى ھىچ
ناگرىت و بە تە و اوە تى بىمانايە، مىروويە كە دە تە و نرىت بە نىنۆكىك
بىفلىقىنىتە وە. ئە گە ر بە نىنۆكىش بىفلىقىنىتە وە، لە بە ران بە رىدا ھىچى لە
دە ست نە يە ت. بە ھە مان شى وەى پارىبوون بە ھەر چىيە كى دىكە پارىش بىت
بە لە نا و چوونى خۆى. بۆچ وە ھاىش نە بىت؟ بۆ دە بىت ھىندە دە ر بە ستى
ھە بوون بىت؟ بۆ دە بىت لە ھە و لى بە دە ست ھىنانى ئە وە دا، يا ھەر شتىكى
دىكە دا، بىت؟ بۆ نا بىت سە ر لە بە ر ھە موو شتىك پش تگوى بخرىت و
بخرىتە لا وە؟

سە ىر كرىن و تىروانىن لە ناخى سروشت! چ بە ختە وە رىبەك لە مە دا ھە يە؟
ئە گە ر ھەر بە راس تىش بىان تە و نىايە لى بىروانن و سە ىرى بکەن لە ترساندا
دە تۆقان و سروشت پىرى دە كرىن لە ترس. ئە وان پىيانوايە سروشت بۆ

ئەوانە، چونكە پييانوايه ھەموو شتېك بۆ ئەوانە، بۆ خوشگوزەرانى و بۆ شادى و دلخوشىي ئەوانە، بۆ ئەوھى كە ژيانيان زۆر گەورەبىت و خوشيش بىت بژىت. لەم بارەوھچى دەزانن؟ چۆن دەزانن كە بەتايبەت بىر لەوان و لە خۇزىا و ئاواتە منالانەو سەيرو سەمەرەكانى ئەوان كراوھتەوھ؟

ئەوان پييانوايه لە كتيبى سروشت دەخويننەوھ، پييانوايه لە بەردەمياندا دانراوھو بۆ ئەوان ھەلدرائوھتەوھ. تەنانەت پييان وايه كە دەتوانن پەرەپەرە بەرھو پيش ھەلبيدەنەوھ، كە دەتوانن ئەو جيئەيش بخويننەوھ كە ھىشتا ھىچ شتېكى تيدا نەنووسراوھ، ئەو جيئەي كە ھىشتا پەرەيەكى پرنەكراوھيە. مېشكەتال و خۆھەلخەلەتېنن ئەو شىتانه ! ھىچ سنوورېك بۆ خۆ بە ھەموو شترانىنە شەرمھينەكەيان نيە !

كى دەزانىت سروشت چى لەنيو ناخيدا ھەلگرتووھ، كيئە سەر لەوھ دەردەكات كە چى لەنيو ناخى خۆيدا، وەكو بەروبومىكى داھاتوو، شاردۆتەوھ؟ كيئە كە دەتوانىت شتېك لە بارەي ئەمە وەبزانىت. ئاخۆ دايكىك دەزانىت چى لەنيو خۆيدا ھەلگرتووھ؟ دايكىك چۆن بتوانىت لە بارەي ئەمەوھ شتېك بزانىت. ئەو چاوھرپى كاتى خۆي دەكات، ھەر ئەوسايشەكە دەتوانىت ببينىت چى لى دەزىت. تەنانەت گرگنكىش دەتوانىت لەم بارەيەوھ ئاگاداريان بكاتەوھو زانياريان پى بدات.

ئەو بېفېز و سادەبىت؟ لەم بارەيەوھ سەرلەبەر بەھەلەدا چووبووم. بە پيچەوانەوھ ئەو بەفېزترين كەسيكە تا ئىستا بينيبيتم. ھەموو بوونى ئەو، ھەموو پۆھى، پەر لە بە فيزيە. بېرىشى ھىندە بەدەستەلاتەكە دەيەويت

وهك ميريك به سهر دنيايه كدا فرمانره وا بيٽ كه به هيچ جوريك دنياى ئه و
نييه .

ئه و بيٽيز و ساده ديٽه پيش چاوان له بهر ئه وهى هه ميشه هه ر خه ريكه ،
لووت له هه ر شت ده ژه نيٽ و له هه موو شتيك ده كوٽيٽه وه و هه روه ها له بهر
ئه وه يش كه ده ليٽ كه ئه م شت و ئه و شت نازانيٽ ، به لكو خه ريكه و له
هه ولى ئه وه دايه هيٽه دهى له توانايدا هه بيٽ ليى بكوٽيٽه وه . به لام له و
بروايه دايه له گشت شتيك ده زانيٽ و له ئامانجى هه موو شتيك و ماناى
بوونى هه موو شتيكيش ده زانيٽ ! بيٽيزى له پيوهند له گه ل شتى بچووكدايه ،
نهك له گه ل شتى گه وره دا . ئه مه يش بيٽيزى و ساده ييه كى سه يره .

هه ر شتيك بو خوى و به شيوهى تاييه تى خوى مانايه كى هه يه ، هه ر
شتيك ، كه پروو ده دات و كه خه لك پيوهى خهريك ده بن مانايه كى هه يه . به لام
ژيان بو خوى به هيچ جوريك هيچ مانايه كى نييه و نايشتوانيت مانايه كى
هه بيٽ . ئه گه رنا ئه وسا نه يده توانى هه بيٽ .

ئا ئه مه يه برواى من .

چ شوورهيى ! چ ئاوپووچوونيٽكه ! هه رگيزاو هه رگيز و هيچ كاتيٽ من
سووكايه تيبه كى وهك ئه وهى ئه م پوژه پر له ترس و توٽينه رهم به خوٽمه وه
نه بينووه . ئيستا هه ول ده دم ئه وه بنووسمه وه ، كه ليٽ قه وما و به سه رمدا
هات ، ئه گه رچى پر به دلئيش هه ز ده كه م به بير خوٽميدا نه هيٽمه وه .

ميرم ئه مرى كردبوو سه ردانى مايسترو بئرناردو بكه م له كاتيٽ كدا كه ئه و
خه ريكى كاركردن بوو له هولى نانخواردنه كه ي كلئيساى سانتا كرؤسدا ،
چونكه پئويستى به من هه بوو له كاره كه يدا . ئه گه رچى زوريش توورپه بووم

له وهی وهك خزمه تكارىكى ئەم پياوه لووتبه رزه، كه هيچ گرنگيه كي بو من نيه، سهير بكرىم؛ چووم بو ئەوى. ئەو يه كجار دۆستانه و به خوشيه وه پيشوازي ليكردم و وتى گرگنه كان هه ميشه بو ئەو گرنگيه كي تايبه تيان هه بووه. من بىرم كرده وه، ئەى چى هه يه كه گرنگى بو ئەم پياوه نه بوو بيت، كه دهيه ويّت له پى سهير كردنى ورگ و ريخولهى فرانسيسكو و ئەستيره كانى ئاسمانه وه شتيك به شتيك بكات. له نيو خوميشدا زياتر بىرم كرده وه، به لام له بارهى منه وه، له بارهى منى گرگنه وه، هيچ شتيك نازانيت. پاشان دواى چەند وشهيه كي ديكهى دۆستانه و بيسه روبه رى تر وتى كه دهيه ويّت ويّنه يه كم بكيشيت. سه ره تا وامده زانى مه به ست له ويّنه كردنى پورترىتيكمه، كه ميرم له وان هه پى پاسپارد بيت و نه يشمتوانى له وه زياتر كه سه رم پى به رز ببته وه هه ست به هيچ شتيكى تر بكه م، به لام به هه مان شيوه يش وه لامم دايه وه كه نامه ويّت ويّنه م بكيشريت. پرسى: بو نا؟ به شيوه يه كي زور ئاسايى وه لامم دايه وه: ده مه ويّت خوم خاوه نى ده موچاوى خوم بم. ئەمه ي پى سهير بوو، زه رده خه نه يه ك كه وته سه ر پووى، به لام پاشان دانى پيدا نا كه بيگومان مانايه كي تايبه ت له و قسه يه مدا هه بووه. به لام هه ر چونيك بيت، ده موچاوى كه سيك، ئەگه رچى ويّنه يشى نه كيشريت، هى زور خه لكه، راستيه كه ي هى هه ر كه سيكه كه ته ماشاى بكات. هينده ي پيوهندي به منيشه وه هه بوو ئەوه بوو كه ده يويست نيگارىكى سه رتاپاي له شم بكيشيت، تا سه رنج بدات و بزانيت به چ جورىك خولقاوم و هه ر له بهر ئەوه يش ده بوو خوم پووت بكه مه وه تا له پيكهاته ي له شم

بکۆلئیتەو. ههستم کرد چۆن پهنگم زهره هه لگه پاره. له توورپه یی و ترسدا، نازانم کامیان زیاتر، ههردووکیان پریان کردم و سهراپام کهوته له رزین.

ئهو ههستی بهو له شگه رمداهاتنه پر له توورپه ییه ی من کرد به رانبهر به وسووکایه تیپیکردنه ی خۆی و دهستی کرد به قسه ده رباره ی ئه وه ی که هیچ شووره ییه ک نییه گرگن بیت و پیشانی شی بدهیت که گرگنیت. ئهو له بهرده م سروشتدا هه میسه ههستی به هه مان ریز کردوو، ته نانه ت ئهو کاتانه ییش که شتیکی سهیر، شتیکی دوور له شته ئاساییه کانیشی، دروست کردوو. هه ر بۆیه ییش هیچ ئابرووچوونیک له وه دا نییه که خۆت پیشانی که سیکی تر بدهیت و وتیشی راستییه که ی هیچ که سیکی خۆی خاوه نی خۆی نییه. به وپه ری توورپه بوونه وه دهنگم لی هه لپری و وتم: به لام من خۆم خاوه نی خۆم! ئیوه خاوه نی خۆتان نین! به لام من، من خۆم خاوه نی خۆم!

ئهو، به وپه ری ئارامییه وه، پووبه پووی توورپه ییه که ی من بووه وه، ته نانه ت به گرنگییه کی هیند پر له ملۆمووه لی ورد بووه وه، که هینده ی تر منی توورپه وتپۆ کرد. پاشان وتی که ده بیته دست پی بکات - ئه مجا لیم نزیك بووه وه. منیش تا هیزم تییدا بوو قیزاندم به سه ریدا: نامه ویت هیچ که سیکی له له شم نزیك بیته وه! به لام ئهو، به هیچ جۆریک، گوئی به وه نه دا، به لکو که تیگه یشت دنیا ییش خراب بیته به خواستی خۆم خۆم پووت ناکه مه وه، خۆی ئاماده کرد تا به خۆی، له بری من، ئه وه بکات. من پیراگه یستم و خه نجه ره که مم له کالان ده رکیشاو ئه ویش زۆر پیی سهیر بوو کاتیکی بریسکه بریسکی خه نجه ره که ی له نیو ده ستمدا بینی. به لام لیی

سه ندم و به وریاییه که وه نه ختیك له ولاتره وه داینا و وتی: بی به لا بیت،
 خه ریک بوو له ترساندا له بهر هۆش خۆم بچم! ئەمجا لیم ورد بووه وه و
 سهیری کردم. من هه ستم کرد که گالتهم به و قسه یه ی دیت. پاشان،
 به وپه ری ئارامییه وه، دهستی کرد به دا که ندنی جله کانم و ته نانته
 شووره بیهینترین شوینی له شیشی پروت کردم وه. منیش به تالوگرژییه وه
 به رهنگاریم کرد و وه که سیکیش که له پیناوی ژیانی خۆیدا بجهنگیت، له
 گه لیدا له چه پۆکاندا بووم، به لام هه ر چیه کم کرد بیهووده بوو، چونکه ئەو
 له من به هیتر بوو. ئیتر که له کار و کرده پر له سووکایه تییه که ی خوی
 بووه وه، به رزی کردم وه بۆ جیه که له نیوه راستی ژووره که دا.

من له ویدا، بیدهسته لات، پروتوقووت و بی ئەوه ی هیچم له دهست بیته،
 ئەگه رچی له تووره بیان که فم ده چری، پاره ستام. ئەویش نه ختیك دوور له
 منه وه پاره ستا و پیک وه که ئەوه ی کاریگه ری هیچ شتیکی له سه ره نه بیته،
 لیم ورد ده بووه وه، بیبه زه بیان وه به ساردییه وه، سه رنجی له و ئاوو و چوونه
 ده دا که دوو چاری بوو بووم. به ته واوی، ده ستوپلسووتاو، که وتبوومه بهر
 نیونیگای چاوه بیشه رمه کانی، نیگایه که به ته واوی پیمه وه خه ریک بوو، وه که
 ئەوه ی مولکومالی باوکی بم. وه ستان به و شیوه یه له بهر چاوی که سیکی
 تر دا سووکایه تیپیکردنیکی هینده ناخۆش بوو، که تا ئیستایش هه ست به
 شووره یی ده که م به رانه ر به وه ی چۆن توانیم خۆم له به ریدا بگرم و به رگه ی
 بگرم. هیشتا دهنگی قه له مه زیوینه که یم له بیره، کاتیك به سه ره کاغه زه که یدا
 ده هینا، په نگه هه ره مان قه له میش بوو بیته که بۆ نیگارکیشانی ئەو
 که لله سه ره وشکبووه وانیه ی که له به رده م ده روازه ی قه لاکه فریدرابوون، یا

بۆ وینەکردنی ھەر شتیکی تری قیزەون، بەکاری ھیناییت. نیگای
گۆردرابوو، تیژ وەك دەمەچەقۆیەك، نیگایەك وەك ئەوەی بیەویت دیواودیو
لەشم بسمیت.

ھەرگیز ھیندەى ئەم سەعاتە ناخۆشەرقم لە مرۆڤ نەبوو تەوہ. رقم
ھیندەئەستوور و ترسناك بوو كە پیموابوو ھیندەى نەماوہ و ھۆش و گۆش
لە دەست دەدەم. جارجاریش بەرى چاوم پەش دەبوو. ھیچ ھەيە لەم
بوونەوہرانە؛ لە مرۆڤ، نەگریس و قیزەونتر، ھیچ ھەيە لەوان زیاتر شایانى
رقلیبوونەوہ!

رێك بەرانبەر بە من، بە كورتە دیوارەكەوہ نیگارە گەورەكەى ئەو
ھەلواسرابوو، ئەو نیگارەى خەلكى پێیانوابوو دەبیٹ بەشاكارى شاكاران.
ھیشتا زۆرى لى تەواو نەبووبوو، بەلام لەو دەچوو دواشیو پێشان بەدات،
دواشیوى عیسای مەسیح، ژەمى خۆشەویستی ئەو لەگەل یارانیدا. بە
توورەییەوہ دەمروانیە ئەوانەى كە بە خۆیان و دەموچاوہ بە شكۆ و
سەنگین و پاكەكانیانەوہ، لە دەورى سەرورە بە ھەشتییەكەیان، ئەوہى
كە پووناکییە ئاسمانییەكە دەورى سەرى داوہ، دانیشتبوون و پێیان وا بوو
كە لە سەر و گشت شتیكەوہن. بە خۆشییەوہ بیرم لەوہ دەكردەوہ كە
ئێستا نا نەختیكى تر دەگیریت، كە یەھوودا، ئەوہى لەوى، لە سووچیکدا،
دانیشتووہ ھیندە نابات و ناپاکیى لەگەلدا دەكات و بەگرتى دەدات. بیرم
دەكردەوہ، ھیشتا خۆشیان دەویت و بەچاوى ریزەوہتیی دەپوانن، ھیشتا
لەسەر ئەو میزەى خۆشى دەویت دانیشتووہ - لەكاتیکدا من لیرە لە نیو
شەرم و شوورەیی خۆمدا راوہستاوم! بەلام سووكایەتیکردن بەویش ھیند

دوور نيه و به پړويه ! ها ئيستا ها ده ميكي تر، ئه ویش چي تر نابيت
له گه ل هاو ده م و يارانيدا دابنيشيت، به لكو ده بيت، به تهنيا، له ناکامي
ناپاکي ئه وان له گه ليدا، به خاچيکه وه، هه لباوسريت. ئه ویش ده بيت مينا
من، که پووتوقووت ليړه دا پاره ستاوم، به خاچه که يه وه، پووتوقووت،
هه لباوسريت، به هه مان شيوه ش بيشه رمانه سووکايه تي پي بکريت که به من
کراوه . ده بيت، گالته پيکراو و ئاوپووبراو، پيشاني خه لک بدريت. بوچيش نا!
بو ده بيت ئه ویش، وه ک من، به ده ست هه مان شهرم و شووره ييه وه نازار
نه کيشيت ! ئه وه ميشه هه ر به خوشه ويستي ده وره دراوه و به
خوشه ويستي گوشکراوه - له کاتيکدا تالاي دهر د و رقيان به من
چيشتووه ! من له گه ل يه که م چاوکردنه وه دا مه مکي رقم مژيوه، تالاي رقم
نوشيوه، به بهر مه مکي دايکيکه وه بووم پر له زيلک و زهداو، له کاتيکدا
ئه و شيري به ري مادونا ناسک و ميهره بانه که ي نوشيوه، نه رمونولترين و
نيانتريني گشت ژنان و له شيرينترين شيري دايکي خواردووه که له وه وپيش
هيچ بوونه وه ريکي زيندوو نه يخواردووه ته وه . ئه و له جي خويدا، دلپاک و
بيگوناها، دانيشتووه و باوه ري وايه که هيچ که سيک ناتوانيت رقي لي
بيته وه يا بيه ويت تووشي ناخوشييه کی بکات. بو نا ! بو ده بيت تووشي ئه و
نه بيت ! ئه و پيوايه ده بيت گشت خه لکي زه وين ئه ويان خوش بوويت،
چونکه زايه ندي باوکه ئاسمانيه که ي خويه تي. چ ده به نگيه که ئه مه ! چ
تيگه يشتنیکی منالانه يه له خه لک ! هه ر له بهر ئه وه يشه و هيچي تر نا، بو
خاتري ئه و موجيزه ييه، که له نيو دلي خوياندا ئه و هه موو رقه يان لي

هه لگرتوو. به ره ی مروڤه ز له وه ناکات له لایه ن خواوه دهستی بو دریز
بکریت و سووک بکریت.

کاتیك كه ئیتر له و سووکایه تییه توقینه ره ی دوو چاری بوو بووم و له
ته نیشته ئه و ده رگایه وه كه ئه م ژوره نه فره تییه ی به پووی دنیا دا
خستبووه سه ر پشت، ئه و ژوره ی كه تییدا تووشی قوولترین
سووکایه تیپیکردن بوو بووم، پزگارم بوو و پاوه ستا بووم و هیشتا هر سه یری
ئه وم ده کرد و بیرم ده کرده وه كه - ئیستا نا نه ختیکی تر و تویش وه ک من،
به چهند سکودییه ک، به پیاو ما قوولان، به شکوپیدراوان، ده فرو شرییت!
گرژ و تووره ده رگا که م به سه ر خو ی و ئوستاده گه وره که یدا؛ بیرناردو،
داخست، كه به قوولی به نیو شاکاره که یدا پوچووبوو و لیی ورد ده بووه وه،
له وه یش ده چوو منی به ته واوی له بیر چوویته وه، منیك كه له پیناوی ئه ودا
به رگه ی ئه و هه موو ده رد و ئازاره م گرتبوو.

نامه ویت ئه وه ی له سانتا کروس پوویدا به بیر خو مدا بهینمه وه و پر
به دلایش چه ز ده که م له بیر خو می ببه مه وه. به لام شتیك هه یه كه ناتوانم
بیری لی نه که مه وه. له و کاته دا كه خه ریکی له به رکردنه وه ی جله کانم بووم،
چاوم كه وته سه ر چه ند نیگار یك كه به و ناوه دا په رش و بلاو بوو بوونه وه و
نه مده توانی چاو له سه ریان هه لبگرم، چه ند نیگار یك كه سه یرترین بوونه وه و
و جانه وه ریان تییدا کیشرابوو، كه نه هیه چ كه س جار یك له جاران بینیونی و
نه هه یشن. بوونه وه رانیك بوون له نیوان مروڤه و ئازهلدا، ژنان كه بالی
شه مشه مه کویره نیوان په نجه مووین و دریزه کانیا نی ته نیبوو، پیاوان
ده موچاویان وه ک ده موچاوی مارمیلكه و قاچ و به رورگیان وه ک هیه تریتره،

هه نديكى تر سهريان زل و له سهري سيسارك ده چوون و له بريى ده ستيش
 چر نوو كه كانيان كرد بووه و وه و هك شهيتان به و ناوه دا ده فرين، هه روه ها
 بوونه و هري تريش كه نه ژن بوون و نه پياو، به لكو له جان ه و هري زه ريا
 ده چوون و قول و باسكيان پيچاوپيچ و چاوه كانيان به د و ساردوسر، ريك
 وهك چاوى مرؤف. له به رده مى ئه و بوونه و هره تيكوپيکشكاو و دزيوانه دا
 هه ستم به سه رسوورمان ده كرد و ئيستايش كه ئيستايه له كولم
 نه بوونه ته وه و ناتوانم له پيش چاوى خو ميان بسر مه وه. ئاخر بير و
 ئه نديشه كانى ئه و چون ده توانن له گه ل ئه و شتانه دا خهريك بن؟ چون
 ده توانيت ئه و تارمايه قيژهون و له خيو چوانه بخولقينت؟ ئه و شتانه ي بو
 به خه يالدا دين؟ هه بيت و نه بيت، ده بيت شتيك هه بيت وا بكات ئه و له گه ل
 ئه و شتانه دا، ئه گه رچى له سروشتيشدا نين، خهريك بيت. ده بيت پيوستى
 پيان هه بيت، ئه گه رچى نيشن. يا دوور نيه هه ر له بهر ئه و هه بيت كه نين؟ من
 سه ر له مه ده رنا كه م.

ئه وهى كه ئه و شتانه ي به بير و ئه نديشه يدا دين، ده بيت چون خولقا بيت؟
 ئه وهى به و ناحه زيبانه وه خهريكه، چون ده توانيت و چون ئه و هه موو
 حه زه ي لا دروست ده بيت؟ چون؟

كاتيك كه ده موچاوه پر له شانازيه كه ي ئه و ده بينيت، ناچاريت و ده بيت
 بلتيت هه م جوان و هه م شايانى ريزليگرتنيشه، هه رگيز ناتوانيت باوه ر به وه
 بهينيت ئه و هه موو نيگاره دزيو و ناحه زانه ئه و دروستى كردوون. كه چى، هه ر
 چونيك بيت، ئه وه و كه سى تريش نا و ئه مه يش به ته واوى بير و ميشك به ره و

خۆی رادەكیشتی. هەر دەبیّت ئەو بوونە وەرەسە یروسە مەرانیە لە ناو ناخیدا
هەبن، وەك هەر شتیکی تر كە دەخولقی نیّت.

دەبیّت بێر لە وەیش بکە مەو وە كە کاتیك نیگاری منی دەكیشتا چۆن بوو،
چۆن گۆردرا و چۆن بوو بە مرۆقیکی تەواو جیاواز، مرۆقیك بە نیگایەکی تیژ و
ناحەزەو، مرۆقیکی ساردوسر و نااسایی، كە چۆن هەموو سەروسیمای
گۆردرا و بوو بە كەسیکی تر، كەسیکی بە راستی دەر و بەد، بە شیۆه یەك
لە شەیتان نەبیّت لە هیچی تر نە دەچوو.

كەواتە ئەویش ئەو كەسە نییە كە هەیه و پێك وەك هەر كەسیکی ترە.
ئاسانیش نییە سەر لەو دەربكەیت كە ئەو هەر هەمان كەسە كە
مەسیحی دروست كردوو، ئەو هی نەند پاك و پووگەش لە پشت میزی
خۆشەویستیە وە دانیشتوو.

ئەنجیلیكا، ئەم ئیوارەیه، بە نیۆ هۆلە كە دا هات و ئەو پارچە یەیشی
بە دەستە وەبوو كە خەریکی دروونی بوو، كە لە ئیمە تیپەر بوو، میرم پێی
وت نەختیك دابنیشی. ئەمە ی نابە دل كرد، ئەگەرچی نەیشیدە وێرا وا
پیشان بدات. ئەو هەمیشە بە تەنیا یە، حەزی لە تێكە لیبون نییە و لە گەل
ژیانی دەرباریشدا ناگونجی، بۆ ئەویش نابیّت كە وەك میرزادە یەك
پیشانی خەلك بدری. ئەمجا كی دەیشزانیت كە ئاخۆ ئەو كچی میرە یا نا.
دەكریّت منالی قەحبە یە كیش بیّت. بە لام مایسترو بێرناردو هیچ لە بارە ی
ئەمە وە نازانی. ئەم، لە كاتیكدا كە ئەو چاوی شوپردبوو و دەمی نیواونیو
داچرپیوو، بە ردهوام بوو لە سەر سەیركردنی وەك ئەو هی شتیکی زۆر سەیر
بیّت - ئاخەر ئەو پییوا یە هەموو شتیك سەیرە. لە وانە یە وەك موجیزە یە كی

سروش، وهك من، يا وهك يه كيڪ له به رده سه يروسه مه ره كاني خوی سه يری
 كردبیت، كه هیند به نرخن لای كه هه لیان ده گریته وهو به وپه ری خوشییه وه
 ته ماشایان ده كات؟ نهو ئیتر بیدهنگ بوو و وا دیار بوو كه بینینی نهو به
 ته واوی کاری تی کردووه، نهو گه رچی نهنجیلیكا ته نیا هه ر له جی خویدا
 دانیشتبوو و ته نانهت وشه یهك چیه له ده می نه هاته دهره وهو و وا دیار بوو
 هه ر له ویش نییه. نهو مه شتیکی ناخوش بوو، چونكه ئیتر گفتوگو یه كه
 كۆتایی هات.

چوزانم چ شتیك ههستی جوولاندبوو. رهنگه به زه یی پییدا هاتبیتته وه،
 چونكه جوان نییه، نهو له جوانی تیدهگات و ده زانییت چی ده گه یه نییت.
 رهنگه هه ر له بهر نهو هیش بووبیت چاوی نه رم و خه مگین بوون. من چوزانم،
 بی له وهیش نهو مه چ په یوه ندییه کی به منه وه هه یه.

كچه كه، بیگومان، ده یویست هه ر هینده هه لی بو هه لېكه ویت نهو ی
 به جی بهیلت و بروت. له وهیش زیاتر، كه ناچار كرابوو، نه مایه وه؛ به لكو له
 میرمی پرسى نه گه ر بتوانیت بروت. میریشم ری پی دا. ئیتر، به ده م
 شه رمه وه، به په له هه ستا و به خنه خن، چونكه هه میشه وهك منالیك
 ده جوولیتته وه، رۆیشت. شتیکی سهیره كه نهو هه رچی پیی بلیت شوخی و
 شهنگی تییدا نییه.

بیگومان وهك هه ر جار یکی تریش جلوبه رگیکی ئاسایی، بگره شروپری،
 له بهردا بوو. نهو هیچ گرنگییهك به جلوبه رگ نادات و كه سی تریش نهو
 خه مه ی نییه.

هه بیټ و نه بیټ، مایسترویی گه وره؛ بیئرناردو، دللی به هیچ شتیك ئاو
ناخواته وه و سووکنایی نایهت. له شتیك ده بیټه وه، دهست به شتیکی تر
دهکات. دهست به کاریك دهکات، به لام ته واوی ناکات. بو ده بیټ وا بیټ؟
ئو ده بوو به ته واوی له گه ل ئو دواشیوه دا خه ریک بووایه تا، جاریک له جارن،
ته واو بووایه. به لام وا ناکات. ده بیټ ماندوو بوو بیټ لی. ئیستا ئو، له
بری ئو وه، دهستی کردوو به کیشانی پورتریټیکی میرژن.

له وه ده چیټ میرژن نه یه ویټ وینه ی بکیشریټ. میرم ئه مه ی ده ویټ، نه ک
ئو. له میرژن تیده گه م، تیگه یشتن له وه گران نییه. ده توانیت له ئاوینه یه کدا
خۆت ببینیت، به لام که لیی دور که وتیته وه ناته ویټ وینه که ت له ئاوینه که دا
بمیټته وه، تا هیچ که سیکی تر نه یه ت و لیټ زهوت بکات. تیده گه م که
ئویش وه ک من نایه ویټ وینه ی بکیشریټ.

که س خاوه نی خۆی نییه! چ بیریکی قیزه ونه ئه مه! که س خاوه نی
خۆی نییه! هه موو شتیك هیی ئه وانی تریشه. — ئاخر چۆن ده بیټ ته نانه ت
خاوه نی ده موچاوی خۆیشت نه بیت! بللیت هه ر که سیك بیټ و لیی ورد
ببیټه وه، بیټ به هیی ئو! ئه ی له شت! ده کریټ که سانی تر بتوانن بن
به خاوه نی له شیشت! بیرکردنه وه له مه، بو من، تا بللیت بیټام و ناخۆشه.

من ده مه ویټ خاوه نی تا ک و ته نیای هه ر شتیك بم که هیی خۆمه. هیچ
که سیك مانی ئه وه ی نییه خۆی به سه ر شتیكدا سه پیټیټ که هیی منه، هیچ
که سیك بۆی نییه ده ستریزی بکاته سه ر شتیك که هیی منه. ئه وه ی هیی
منه، هیی منه و هیی هیچ که سیکی تر نییه و برایه وه. دوا ی مردنیش
ده مه ویټ خۆم خاوه نی خۆم بم و که سی تر نا. که س بۆی نییه به ناو ورگ و

پرخۆله كانمدا بگه رپت. نامه ویت هیچ که سیکی نامۆ چاوی پیان بکه ویت،
 ئەگەر تەنانەت وەك وەرگ و پرخۆله ی ئەو فرانسیسکو خویپیه ییش بۆگەن و
 قیزەون بن.

به راستی رقم دەبیته وه له و ملۆمۆ و دەستتیه وردانه ی مایسترو بیرناردۆ
 له هه موو شتیك. ئەمه که لکی چی ده گریت. خزمه تی چ نیازیکی ژیرانه
 ده کات. ههروه ها بیرکردنه وه له وه ی که وینه یه کی منیشی لای خۆی
 پاراستوو، تا بلیت تال و ناخۆشه، وەك ئەوه ی ئەو خاوه نی من بیت.
 ئەمه وەك ئەوه یه که من چیی تر به تەنیا خاوه نی خۆم نه بم، وەك ئەوه من
 له وی، له سانتا کرۆس، له نیو جان هه وه ره قیزه ونه کانی تر دا بم و له لای ئەو
 بم.

جا با میرژنیش وینه ی بکیشریت، بۆ نا! بۆ ده بیت ئەویش تووشی
 هه مان ریسوایی نه بیت که من تووشی بووم! راستیه که ی دل م ده کریت هه وه،
 شاد و خه نی ده بم به وه ی میرژنیش دهستی بۆ دریز بکریت و بکه ویت هه به ر
 نیگا بی شه ره مه کانی ئەو.

به لام چ شتیکی گرنگ، چ شتیکی شایان، له و داوینته ره دا هه یه؟ من
 هه رگیزاو هه رگیز شتیکم له ودا نه بینوه که شایانی گرنگی پیدان بیت، هیچ
 شتیکی سه رنجی رانه کی شاوم و هیچ که سیکی تریش له من چاکتری
 نانا سیت.

با ببینن ئاخۆ ده توانیت چی دروست بکات. ئەمه هیچ په یوه ندیه کی
 به منه وه نییه.

پیموانیه ئەو له وانه بیت که به باشی خه لک ده ناسن.

هەر به پاستی سهرم له م مايسترۆ بئرناردۆيه سوور ده مينييت.
هينده سهرم ليى سوور ده مينييت كه به دريژايى شه و له جيگا كه مدا پال
كه وتووم و بيرم ليى كردوو ته وه.

دوينى ئيواره، وهك هەر جاريكى تريان، دانيشتبوون و قسه يان له باره ي
بابه ته گه وره و گرانه كانى خو يانه وه ده كرد. به لام هه ستت ده كرد كه
مايسترۆ بئرناردۆ نه ختيك له سهر خو ي نيه و بيريشى په رش و بلاون.
ده ستى خستبووه ناو پيشه پر و دريژه كه يه وه، سه رقال و جو ره بيرو
بوچوونيك ميشكى خهريك كردبوو كه له وه نه ده چوو هيج خو شيبه كى پى
به خشن. به لام، كاتييك ده ستى به قسه كردن كرد، وهك ئازار تاوى بو
هيناييت، وهك پشكو سوور هه لگه را، نه گه رچى پشكو يه ك نه بوو به چاو
بيبيريت، به لكو له وه ده چوو خو له ميش دا يپوشيبيت. له خو ي نه ده چوو،
واته زانى كه سيكى تره و گو يت بو قسه كانى را گرتوو ه.

له ناو قسه و باساندا، وتى، بيرى مرؤف، هەر چو نيك بيت، له دو اييدا، تا
ئه و په رى بچووكه. باله كانى به هيژن، به لام نه و چاره نو سه ي نه و بالانه ي پى
به خسيوه له ئيمه به هيژتره. لي مان ناگه رپيت، له و سنووره زياتر كه خو ي
ده يه وييت، له ده ستى هه لبيين. گه شتى ئيمه بريارى له سه ر دراوه، دوا ي
گه رانيكى بچووك كه پرمان ده كات له چاوه پروانبوون و خو شى، وهك نه و
بازه ي به په تيكه وه به ده ستى بازه وان به ستراوه، ده گه رپنرينه وه شو ينى
خومان. كه ي به ئازادى ده گه ين؟ كه ي په ته كه ده قرتي نريت، تا بازه كه
باله كانى بكاته وه و به ره و بو شاييه كانى ئاسمان به رز بيته وه؟ كه ي؟ بلييت،
جاريك له جاران، نه مه پروو بدات؟ بلييت نه مه ريك نه ينى هه بوونى ئيمه

نه بیټ که ئیټمه به دهستی بازه وانه که وه نووساوین و بو هه میشه هر به و
 جوړه ده مینینه وه و لیی نابینه وه. نه گهر گورانیک له مه دا پروو بدات نه وه
 ئیټمه چیی تر مروځ نابین و چاره نووسیشمان چیی تر چاره نووسی مروځ
 نابیت.

له گهل نه وه شدا ئیټمه وا خولقاوین که بو شاییی ئاسمان، هه میشه، به ره و
 خویمان راده کیشتی و پیمانوايه بووین به به شیک لیی. که چی نه وه میشه
 به سهر ئیټمه وهیه و وهک نه وهی شتیکی به ته واوی راسته قینه بیټ، خویمان بو
 ده کاته وه و به هه مان شیوهی ده ستوپیه سترایی ئیټمه یش، راسته قینه یه.

ده پیرسی، نه و بو شاییه بیپایانه بو هه یه که ئیټمه به هیه چی جوړیک
 ناتوانین پیی بگهین؟ نیاز له و گه وره ییه بیسنوورهی ده ور به رمان،
 له ژیانمان، چییه، که ئیټمه هیند ده سته وه ستان تییدا به ند کراوین، که
 ژیانیش، له نیو خویدا به داخراوی و له به ران به ریدا، به هه مان شیوه،
 ده مینیتته وه؟ که واته پیوه ره گه وره کان خزمه تی چی ده که ن؟ بو ده بیټ
 چاره نووسه بچکوله که ی ئیټمه، دۆله ته نگه به ره که ی ئیټمه، به وه موو شته
 گه وره و به هیزانه ده وردرابیت؟ ئایا به مه به خته وه رتر ده بین؟ له وه ناچیټ.
 نه مچا وتی، له وه یه ئیټمه ته نیا پیی نابه خته وه رتر بین و هیچی تر.

به وردی سهرنجم لیی ده دا، سهرنجم له ده موچاوه تالوگرژه که ی و له و
 ماندو بوونه سهره ده دا که چاوه پیره کانی داگرتبوو.

پاشان به رده وام بوو، ئاخو ئیټمه به وهی که به دوا ی حه قیقه تدا بگه ریین،
 شادتر ده بین؟ نازانم. ته نیا هر نه وه نده یه منیش له وانه م که به دوا یدا
 ده گه ریین. سهر له به ری ژیانم، هر هه مووی، گه رانیکی بی هه دادان بووه به

دوای حه قیقه تدا و جاریکیش له جاران لهو برپوایه دا بووم که ههستم پیی
کردووو و پیمو ابووه که نهختیکم، بهلیلی، له ئاسمانه پاکه که ی لی
دهرکه وتووو. به لام ئاسمان، هه رگیز، خوی بو من نه کردووو ته وه، چاوه کانم
بو شای بیپایانی ئه وی هه لمژیوه، که به بی ئه و، راستییه که ی، ناتوانیت له
هیچ شتی که تی بگهیت. ری به ئیمه نادریت لی تی بگهین. هه ربویه
هه رچییه که دهستم بو بردووو ته نیا نیوه چل بووه و به ته واونه کراوی
ماوه ته وه. به دهم ئازاره وه بیر له به ره مه کانم ده که مه وه و ده بیئت گشت
خه لکیش به دهم ئازار و خه مینییه وه تییان پروانن و سه رنجیان لی بدن –
وه ک کاری نیوه چل به جیهیلراو. ته واونه کراو، ناته واوه هه رچییه که من
دروستم کردووو. هه موویشیان هه ر به نیوه چلی له دوای خووم به جی ده هیلم.

به لام ئایا ئه مه سهیره؟

خو ئه وه چاره نووسی مرۆقه و چاره نووسی هه روا بووه. هه موو
ره نجیکی مرۆقانه، هه موو به ره میکی مرۆقانه، چاره نووسی که و ناتوانیت
خوتی لی لا بدهیت. ئایا جاریک له جاران له هه ولدانیک زیاتر بووه، هه ولدان
بو شتی که قهت ناتوانیت پیی بگهیت، که وا برپاره ئیمه پییان نه گهین.
هه موو کولتووری مرۆقانه، راستییه که ی، ته نیا هه ولدانیکه بو شتی که
به دهست ناهینریت، شتی که زور له سه رووی توانستی ئیمه وه یه، تا بتوانین
به جی بهینن و جیه جی بکهین. شتی که له ویدا له توپهت که وتووو وه ک
کاریکی نیوه چل به جیهیلراو و گریانهینه. ئایا پوچی مرۆقیش هه ر کاریکی
نیوه چل و به جیهیلراو نییه؟

بالّ که لکی چی ده گرن، که هه رگیز نه توانرین بکرینه وه. هه ر ده بن به بارگرانییهک و له بریی پزگار بوون. قورسمان ده کهن. له گه لّ خۆماندا هه لیانده گرین. تا له دوايیدا رَقمان لیان ده بیته وه.

کاتیکیش که بازه وان، پاش ئه وهی له ده ست یارییه به ده کهی خۆی ماندوو بووه و به ئوسکوفه که سه رمان داده پۆشیّت، هه ست به جوّره له شسووکییهک ده کهین، به جوّریک که ئیتر هیچ شتی کمان بۆ نابینریت.

ئه و له ویّدا تار و بارگران دانیشتبوو، تالوگرژییهک ده وری ده موپلی دابوو، چاوه کانیشی وهک پشکوویه کی ترسناک سوور هه لگه پابوون. راستییه کهی تا بلّییت سه رم سوور مابوو لیّی. ئاخۆ ئه وه هه ر ئه و که سه بوو که ماوه یهک له مه وپیش به گه وره یی بیسنووری مرۆڤه گه شکهی کردبوو، ئه و که سه ی که جار ی به ده سه ته لاتی مرۆقی ده دا و باسی له وه ده کرد که چۆن وهک پاشایه کی خوینخۆر ده سه ته لاتی به سه ر ولاته گه وره و گرانه کهی خۆیدا ده شکیت و ده یخاته ژیر رکیفی خۆیه وه. ئه و که سه ی مرۆقی وهک هاوتای خوداوه ند پیشان ده دا.

لیّی تی ناگه م. له هیچ شتیک تی ناگه م.

میریش له جیّی خۆیدا دانیشتبوو، گوئی له قسه کانی ده گرت و قسه کانی به ته واوی دلّیان بردبوو، ئه گه رچی ئه و قسانه زۆر له و قسانه جیاوازتر بوون که پیشتر له ده می ئه و که وتبوونه وه. کتومت وهک ئه ویش بیر ی ده کرده وه. ده بیّت ئه وهیش بوتریت، که ئه و به راستی هیی ئه وه بوو لیّوه ی فیّر ببیت.

ئه مه چۆن له گه لّ ئه وی تر دا دیته وه؟ ئه وان چۆن ده توانن ئه و شته دژبه یه کانه له نیّو خۆیاندا کوّ بکه نه وه و چۆن ده توانن دانیشن و به هه مان

قوولئيه وه باوه پرى خويان به وه موو شتانه خوش بکه ن؟ که بو من هه ميشه
وه کيهک و به ته واويش نه گوره، له مه يان تي ناگه م.

بيدار له جييه که ي خومدا لي پراکشابووم و هه ولم دهدا لييان تي بگه م،
به لام بيهووده . من له م شتانه تي ناگه م.

جارنا، سه بارهت به و شته گه وره و گرانه، سه بارهت به وه ي مروقه بيت،
به ته نيا هه ر مایه ي هه راوه ورياي خوشييه و جارنا جار له بيهيواي،
بيماناييه کي ته واو و نائوميدي زياتر شتيکي تر نييه .

ئە ي که واته چونه ؟

دهستي له کارکردن له وينه که ي ميرژنيش هه لگرتووه . ده ليت ناتواني
ته واوي بکات، که شتيک له ميرژندا هه يه؛ به زوري زورداره کيش ناتواني
پييدا پوچييت و بوي پوون نابيته وه . ئه ويش، وهک دواشيئو و وهک هه ر
شتيکي تر که پييه وه خه ريکه، هه ر ته واو نابييت .

جاريکيان له ژوره که ي ميرم چاوم به وينه که ي کهوت و تيشناگه م چ
هه له يه کي تييدا هه يه . ئه و پيک ميرژنم چونه، وهک قه حبه يه کي نه قه يره و
نه زور پير، ئاوا وينه ي کيشاوه . راستييه که ي له وه ده چييت، تا بلئييت له و
ده چييت . ده موچاوه پر نازاره که ي و پيلووه قورسه کاني، زه رده خه نه
بارگرانه که ي، ئه و زه رده خه نه يه ي که نيواونيو لي ره و نيواونيو له جييه کي
تره، هه ر هه مووي له وه ده چييت . سه رله به ري پوچيشي خستووه ته ناو
وينه که وه و تا ئه و په پرى په رده ي له سه ر هه موو شتيکي هه لماليوه .

هه ر چونيک بيت ئه و مروقناسيکي گه وره يه .

ئاخر له چىي كه مه؟ چىي كه مى هيناوه؟ ئه و له و بروايه دايه كه شتيك كه ده بيت تييدا هه بيت، تييدا نيه. ئاخر چىي؟ چ شتيك، چ شتيكى گرنگ، وا ده كات، كه ئه وه ميرژن نه بيت و كه سيكى تر بيت! ده بيت ئه و شته چى بيت؟ به هيچ جورىك تىي ناگه م.

به لام كه ده لىت ته واو نه كراوه، دياره ته واونه كراوه و براهه وه. ئه و، وهك خوى وتويه تى، هه موو شتيك هه ر نيوه چل له دواى خوى به جى ده هيليت. هه ر هه موو شتيك ته نيا له هه ولىك زياتر نيه بو شتيك كه هه رگيزاوه هه رگيز ناتوانريت جي به جى بكرىت. هه موو كولتوورى مرؤفايه تى له هه ولىك زياتر نيه. شتيك كه سه ر له به رى هى ئه وه نيه جي به جى بكرىت. هه ر بويه هه ر هه مووى، راستيه كه ي، تا بلانيت بي مانايه.

بيگومان هه ر وايشه. ژيان چؤن ده بوو ئه گه ر بي مانا نه بووايه. بي مانايى، خوى له خويدا، ئه و بنچينه يه كه ژيانى له سه ر هه لچنراوه. ئه گه ر نا له سه ر چ بنچينه يه كى تر راده وه ستا، چ بنچينه يه ك، كه هه رگيز هه ره سى نه هينايه، خوى له به ردا ده گرت. بيرىكى گه وره، بيرىكى گه وره تى تر ده سرپىته وه و پاشان ده ته قينرىته وه و بيره كه ي تر هه ره سى پى ده هينيت. به لام ده ست به بي ماناييدا راناگات، بي مانايى هى ئه وه نيه تيك بدرىت و له جى خوى بله قينرىت. بي مانايى بنچينه يه كه ي راسته قينه يه و هه ر له به ر ئه وه يش ئه و هه لبرژىردراوه. ئه رى تيگه يشتن له مه پيويست به و هه موو بيرلىكردنه وه يه ده كات!

من خؤم ئه مه ده زانم. وا خولقنراوم كه بزانم.

شتيک له ئارادا ههيه، ناتوانم بلیم چييه. هەر ئه وه ندهيه که ههستی پى
دهکه م، وهك چۆن ههستی نيگه رانييهك ئەم ناوهى ته نيوه، ههستی پى
دهکه م. به لام چييه ! نازانم. ئە وه نييه که شتيک راسته وخۆ خهريکه پروو بدات.
ئە وه نييه. به لام وا ههست دهکه يت که شتيک خهريکه پروو ده دات.
وا ديته پيش چاوان که هه موو شت ئارامه. ژيانى ناو کۆشك ده گوزه رييت.
نهك هه ر ئە وه نده، به لکو له بارى ئاساييش ئارامتره؛ چونکه ميوانه کانيش
له کزيان داوه و هيچ جۆره پروو داويکيش له ئارادا نييه، وهك ئە وهى که سالانى
تر، له م سه روبه ندانه دا، هه بوو. به لام نازانم — ئە مه زياتر ئاگرى ئە وه خوش
دهکات، که ده بييت شتيكى تاييه ت خهريک بييت پروو بدات.
من هه ميشه ئاگام له خۆمه، سه رنج له هه موو شتيک ده ده م — به لام
ئىستا هيچ شتيک نييه، که سه رنج به ره و خۆى رابکيشييت. له ده ره وهى
کۆشکيش، له نيو شار، هه ست به هيچ شتيكى تاييه ت نه کراوه. هه موو شت
وهك خۆيه تى. به لام شتيک هه ر هه يه. له مه يان دلنيام.
ده بييت دان به خۆدا بگرم و چاوه رپى بم بزائم ئە وه چييه، که ها ئىستا ها
نه ختيكى تر، ده کريت پروو بدات.

بۆ کارۆساي سه رۆكى ده ستهى به کريگيراوان پويشتوووه کۆشكى
گيرالديش ديسان چۆلوهۆل. کهس نازانييت سه رى خۆى بۆ کوئ
هه لگرتوووه، وهك ئە وه يه زه وين هه ليلووشيبيت. دوور نييه ناخۆشيبهك له
نيوان ئە و و ميردا پروو دا بييت. زۆرن ئە وانەى که به لايانه وه سه ير بووه ميرم
به و هه موو خوینده وارييه وه توانيويه تى ئە وه نده له گه ل که سيكى په قوته ق و
وشكى وهك ئە ودا هه لېکات. من له وانە نه بووم. راستييه کهى بۆ کارۆسا

كەسىكى تا بلىيت رەق و وشكە و ميريش ھىندەى حەزبەكەيت خۆشپەرەفتار و تىگەيشتوو. بەلام ھەر چۆنىك بىت ئەويش لە بنەمالەيەكە كە ھەميشە سەرۆكايەتتى بە كرىگىراوانيان كرىوو، ئەگەرچى زۆربەى خەلك ئەمەيان لە بىر چوووتەو. كەچى ھىندەيش دەمىك نىيە، تەنيا چەند نەوہيەك لەمەويش، كە ئەوان سەرۆكايەتتى ھەموو بە كرىگىراوانيان دەكرد. چەند نەوہيەك لەمەو پيشيش چىيە؟

من لەو باوەرەدا نىم كە ھىندەيش زەحمەتيان بەدەست لە يەكترىگەيشتنەو چىشتىت.

ھىچ پوو نادات، بەلام دلەپراوكىيەك ئەم ناوہى داگرتوو. ھەستى پى دەكەم - لەشتى وادا ھەلەناكەم. ھەبىت و نەبىت، لىرە، شتىك پوو دەدات. ميرم تا بلىيت سەرقال و خەرىكە. بەلام بەچىيەو؟ خەلكى سەردانى دەكەن، لەگەل ھەندىك كەسدا دەچىتە ژورەو و پارز و نيازى خويان بو يەكتر دەدركىن. ھىچى لى ھەلناكرپىنرىت. دەبىت خەرىكى چى بن؟

تەتەر دىن و بەويەرى نەينيشەو دىن، تەنانەت شەوانيش دىن و پيشيان پى دەدرىت بىنە ناو كۆشكەو. خەلكىكى زۆرن؛ فەرماندەران، پراويژكاران، سەرپەلان و دەمراستى خىلەكە و ناراكەن و دىن و دەچن، دەبىت خەرىكى چى و چ كارەبن - تەنانەت ئەوانەيش دىن كە پيشتر لەو بنەمالانە بوون كە بەسەر شەر و ھەراو ھۆرياكاندا رادەگەيشتن و باپىرەى ميرم، جارىك لە جاران، سەرى پى نەوى كردن. چى تر ناتوانرىت بوترىت كە ئارامى بالى بەسەر ئىرەدا كىشاو.

له وه ناچيټ، ئه وهى كه له ئارادايه، هيچ پيوه ندييه كى به مايسترو
بيرناردووه هه بيټ. ئه وانهى ده وري ميرميان داوه و جيى برواي ئه ون
جوړيكي تر و خه لكانىكي ترن. له وه ده چيټ، ئه و پيره ميږده دانايه، ئيتر
گرنگيه كى ئه وتوى نه مابيټ، هه ر نه بيټ وه ك پيشتر نيه.

منيش له وه زياترم پي ناكريټ كه حه زم له مه يان بيټ. ئه و جيگايه كى
زياد له پيويسى بۆ خوئى له ده رباردا داگير كردبوو.

هه ستي من به رانه ر به وهى كه هه بيټ و نه بيټ ده بيټ شتيك له ئارادا
هه بيټ به راست ده رچووه. هيچ گومانىك له مه دا نيه.

هه نديك شت كه ناكريټ خوئى لى نه بان بكه يت، ئاماژهن بۆ ئه وه.
ئه ستيڤه ناسان بۆ لاي مير بانگ كراون و ماوه يه كه لاي ماونه ته وه، هه م
نيكوڊيموسى ئه ستيڤه ناسى ده ربار و هه م ريشدرئزه كاني تريش، ئه وانهى
وه ك مشه خوڤ له سه ر كوڤشك ده له وڤن. ناكريټ له مه دا به هه له دا بچيت و ميرم
چاوى به په يامبه رى ميڊيسييه كان و نوينه رى بازركانانى كوڤمارى فينيسيائيش
كه وتووه و قسه ي له گه لدا كردوون، ته نانه ت چاوى به سه روڤكى قه شه كانيش
كه وتووه، كه نوينه رايه تى كورسى پيروژ ده كات. ئه مه و زور شتى تريش،
له م پوژانه ي دواييدا، هى ئه وه نه بوون چاويان له سه ر هه لڤگريت و هه موو
شتيك به ته نيا هه ر پوو له يه ك جي و به يه ك ئاراسته يه.

هه بيټ و نه بيټ نه خشه ي هيڤرش و په لاماريك داده نريټ.
ئه ستيڤه ناسانيش ده بيټ هه ر بۆ ئه وه بانگ كرابن تا سه باره ت به وهى كه
ئاخو ئه ستيڤه ران چى له م باره يه وه ده لئين و نالئين راويڤريان پى بكريټ – هيچ
ميريكي ژيريش، پيش ئه وهى هه نگاوه هه له ينيټ و ده سته كار بيټ، ئه مه

پشتگوي ناخات. له کاتيکدا ميرم به تهنيا هر له گهل مايسترؤ بيړناردودا
هه لده ستيت و داده نيشيت، نه و پياوه کلؤلانه ي تر نه ختيک له بير کراون.
بيگومان نه و يش باوه ري به ده سته لاتي نه ستيران هه يه، به لام له
پوانگه يه کي جياواز تره وه ده بينيت و بيروباوه پره کانيشي له گهل بيروپاي
نه واني تر دا نايه نه وه و وه کفر و له پيلادان له لايه ن نه واني تره وه سه ير
ده کرين. به لام نيستا ميرم و بير ده کاته وه که دلنياتره له
خواناسانه وه نزیکتر بيت نه ک نه و. نه و انيش به و ناوه دا دين و ده چن و
لووتيان کردووه ته وه ناسمان و خويان به سه ر نه و خه لکه دا با ده دن.
گفتوگويش له گهل په يامبه ره کاند ا کراوه، تا بزانييت ناخو ده وله ته کانيان
نه يارن به رانبه ر به وه ي به پيوه يه يان پشتگيري لي ده کن.

پيموايه هه لويس ت و جيورپي باوکی پيرؤز به رانبه ر به م پلانانه له هر
شتيکي تر گرنگتر بيت. هيج شتيک که خه لکي پيوه ي خه ريکن، به بي سؤز و
به زه يي خوا، سه ر ناگري ت.

هيوادارم خوايش سؤز و به زه يي خوي به سه ر نه مه دا بباريني ت، چونکه پر
به دل تاسه و ناره زوي نه وه ده که م جهنگ هه لبيگيرسي ته وه.

جهنگ ده بيت! لووتم، که پيش تريش بوني نه م شتانه ي کردووه، له
هه موو جييه ک، له م دل ه پراو کييه دا، له م هه موو راز و نه ينييه دا، له ده موچاوي
خه لکدا و له وه وايه يشدا که هه ليده مرثين، بوني جهنگ ده کات. شتيک
هه يه که دنه ي نه مه ده دات و منيش زور چاک ده يناسمه وه. له م پورژگار ه ته نگ
و داخراوه دا ده ژيت و هيج شتيک پوو نادات، پورژگاريک که له قسه و قسه لوکي

بېيرانه وه زياتر به هيچى تر پر ناکړيته وه. شتيکى چاکه که خه لک
ئاخرييه کهى له بريى قسه کردن شتيکى تر ده کهن.

راستييه کهى خه لک، هر هه موويان، جهنگيان ده ويټ. ئەمەيش مانای
ئاسانکردنه وه يه که که ئەوان وهک بارى شان سووکبوونیک هه ستي پى
ده کهن. خه لک هه موو پييانوايه که ژيان زور ئالوزه. دياره به و شيوه يه
ئەوان ده ژين. ئەگه رنا، خوى له خویدا، ژيان، به هيچ جوریک، ئەوهنده ئالوز
نييه؛ به پيچه وانه وه ساده ييه کی گه وره بالی به سه ردا کيشاوه. به لام له وه
ده چيټ قهت نه يانه ويټ خويان فير بکهن له مه تيگه ن. تيناگه ن که باشتري
شت ئەوه يه لى بگه رين ژيان خوى چونه وا بيټ. قهت ناتوانن لى بگه رين،
ناتوانن ده ست له وه هه لگرن که بو نياز هه سير و زور و زه وهنده کاني خويان
به کارى به ينن. به لام، هر چونيکيش بيټ، ژيانيان پى خوشه وه هه ست
به خوشى ده کهن که ده ژين!

ئاخرييه کهى ميرم له پالليدانه وه و خوليس تنه وهى خوى به ناگا
هاتو وه ته وه. ده موچاوى پر بووه له ويست و خواست — پيشه ته نکه
قه له مکاروه کهى، پوومه ته لاواز و زه رده هه لگه پراوه کاني، نيگا خيرا کهى که
به هه موو شتيک راده گات، به بى ئەوهى راسته وخو هه ستي پى بکريټ، وهک
بالنده يه کی گوشتخورى لى هاتووه که پاوانگه کهى خوى ده پاريزيټ. ده بيټ
خوى بو نيچيره هه ره خوشه ويسته کهى، خوى بو کونه دوژمنه کهى،
نابيټه وه.

ئەمپرو بينيم به په له به سه ر پليکانه کاني کوشکدا به ره و سه ره وه ملي نا،
سوپا سالاريش له دوايه وه بوو، پيموايه له پشکنيى هه ندى ناماده کارى

له شکر گه پرابوونه وه۔ هر كه گه يشتنه هۆله كه پالتۆكه ي له بهر خۆي داكەند
و هه ليدايه ناو ئه و خزمه تكارانه وه كه به په له به پيريه وه هاتبوون، ئه مجا
له جيى خۆيدا به جله سووره كانيه وه پاره ستا، قيت و قشت وهك شمشيريك و
زه رده خه نه يهك كه له خۆپازيبوونى لى ده بارى ليوه ته نكه كانى داگرتبوو.
له ويڊا وهك كه سيك كه له بهر گه كۆنه كه ي خۆي هاتبيته دهره وه پاره ستا
بوو، گور و تينيكيش داگرتبوو نه بيته وه. هه موو شتيك ئه وى وهك پياويكى
كارا و گورجوگۆل پيشان ده دا.

من هه ميشه ئه مه م زانيوه و زانيومه كه ئه و پياوى قسه نيه.

ئه ستيره ناسان پايانگه ياندوو هكات تا بلييت له بار و يه كاويه كه بۆ جه نڱ.
هۆرسكوپه كه ي ميريشيان دامه زران دووه و بۆيان دهر كه وتوو كه ئه و
له كه لووى شيردا له داك بووه. ئه مه يش شتيكى نوئ نيه و له و پۆژه وه ي
له داك بووه هه موو كه س ئه مه ده زانن، هه ر ئه وه يش بوو ئه وسا بير و
ئه نديشه ي خه لكى ده وروبهرى خهريك كردبوو وهك نيشانه ي خير و مژده هين
بۆ ميريك و هۆكارىكى چاكيش بوو بۆ ستايش و پيدا هه لدان و خه لك
ترساندن. هه ر له بهر ئه وه يشه ناوى ليونه. ئيستا له نزيك ئه و
بازنه يه وه كه كه لووى ئه م گيانله به ره ي كه وتوو ته نيو، مارس وه ستاو وه
هينده يش نابات ئه ستيره ي سوورى ئه م خوداو ه ندى جه نڱه ديته ناو
كوئه ستيره ي به شانوشكوئى ميرمه وه. هه روه ها هه نديك ديارده ي ترى
ئاسمانيش كه كاريگه ريان له سه ر چاره نووسى ميرم هه يه به بى چه ندو
چۆن له بهر ژه وه ندى ئه ون. هه ر له بهر ئه وه يش به دلنيايييه كى ته واوه وه
ده توانن جه خت له سه ر ده ستپيكي سه ركه وتووى جه نڱ بكه ن. ئه وه يش

هیی لیبوردن نییه ئەگەر بیټ و ئەم هەلە دەگمەنە نەقۆستریته وەو بەکار
نەهینریت.

ئەمە بەلای منەووە سەیر نییه کە ئەوان ئەو پیشبینیان کردووە،
چونکە هەمیشە بەو جۆرە پیشبینی دەکەن کە میرەکان دەخوازن، بەتایبەت
لەو جارەووە کە باوکی میرم ئەستیرەناسیکی لەسەر ئەو دارکاری کرد کە
پێیوا بوو چارەنووسیکی خراپ هەرپەشە لە بنەمالە کەیان دەکات، چونکە بە
پێی لیکدانەووە کە ی ئەو ئەستیرەیه کی بەد کە لە دواى خۆیه وە پشکو و
ئاگری لی بەر دەبوووە، پێک لەو کاتەدا کە باوکی میرم دواى جەنگیکی
خویناوی چوو بوووە سەر تەختی دەستەلاتی میرنیشین، لە ئاسماندا
دەرکەوتبوو؛ پیشبینییه کە دەمنا دەمیک نەبیټ لە نیو هیچ بەرەیه کی
میراندا بەراست نەکەوتوووە تەووە.

وەک وتم بەلامەووە سەیر نییه و ئەگەر بۆ تەنیا جاریکیش بیټ تا رادەیه ک
دلم بەو پیشبینیانە ئاوی خواردووە، چون ئەوان تا بلاییت لەزانستە کە ی
خۆیاندا زیرەکن و هەر نەبیټ ئاخیرییه کە ی شتیکی باش و بەکەلکیان
لە دەست بوووە تەووە. چونکە گرنگە کە میرم و سەربازەکان و تەواوی
خەلکیش باوەریان بەو هەبیټ ئەستیرەکان هاودەنگ و هاوئاھەنگن لەگەل
کاروبارەکانی ئەواندا. ئیستا ئیتر ئەستیرەکان قسە ی خۆیان کردووە و
هەموو لایە کیش بەتەواوی بەقسەکانی ئەوان دلخۆشن.

من قەت لەگەل ئەستیرەکاندا قسە ناکەم، بەلام خەلک دەیکەن.

دیشان تا بلاییت سەرم لەمایسترو بێرناردو سوور دەمینیت. دوینی
ئیوارە پیکەووە لەگەل میرم سەرقالی یەکیک لەگفتوگو تاییه تەکانی خۆیان

بوون و وهك زۆرجارى پيشتريش به پەرۆشه وه، تا شه و درهنگانيك، خهريكى
گۆرپينه وهى بيروپا بوون. له مه وه بۆم دهركهوت كه ئه و دانا پيره به هيچ
جۆريك گرنگى و جيۆرپي تايبه تي خۆى له لاي ميرم له دهست نه داوه و
به خۆى و پامانه قووله كانيه وه ديسانه وه له گه ل دنياي راسته قينه و پر
له پشيوى و دله راوكيي ئه مپۆدا خهريكه و ليى دانه براوه. نا، به هيچ جۆريك.
له مه دا من به ته واوى به هه له دا چووبووم.

پيم ناخۆشه كه به م شيوهيه به هه له دا چووم، ئه گه رچى كه س وهك من
له مرقۆ ناپوانيت و په رده له سه ر پوويان هه لناماليت.

كه بانگيان كردم بۆ ئه وهى به ده وروخولياندا بيم و وهك هه ر جاريكى
تريش ده فرى شه رابه كانيان بۆ بيم، هه ردووكيان دانيشتبوون و خويان
به سه ر چه ند هيلكارييه كى سه يروسه مه ره دا چه ماندبووه وه، كه سه ره تا
به هيچ جۆريك سه رم لى ده رنه ده كردن. پاشان هه لم بۆ هه لكهوت تا باشتر
تيسان بپوانم و گويشم لى بوو له قسه كانياندا باسيان ده كردن و ليكيان
ده دانه وه. هيلكارييه كان ترسناكترين ئاميري جه نگيان پيشان ده دا و بۆ
ئه وه بوون ترس و مه رگ له نيو دوژمندا بلاو بكه نه وه؛ گاليسكه ي شه رپكردن
كه بۆ ده ست و پي پهراندن ده مه داسيان لى به ستر بوون، به جۆريك كه
له گه ل به ره و پيشچوونياندا خه لكى به له توكووتكراوى به هه موو لايه كدا په رش
و بلاو ببينه وه و زۆر شتى ترى دوابراوى تريش، ئه وانيش هه ر هه موويان
له سه ر پيچكه كه ئه سپان به چوارناله له پيش خويانه وه به ره و ئۆردوى
دوژمنان رايانده دان به جۆريك كه هيچ شتيك، ته نانته ئه وپه رى نازايه تيش،
نه توانيت به ريان پي بگريت، هه روه ها گاليسكه ي سه راپا داپۆشراو كه پر

دهكران ل هتيراويژان و كهس دهستی پييان نه ده گه يشت و به پيی
ليكدانه وهی مايسترویش ده يانتوانی به نیو به هیزترین ریزه کانی له شکر دا
تیپه ر ببن و پاشان له دوایانه وه جه نگاوه رانی پیاده به ره و پیش بین و
بترنجینه نیو دوزمنه وه تا کاره کانی خویان جیبه جی بکه ن. هه روه ها
که ره سته ی کوشنده ی تری هینده ترسناک هه بوون که تیناگه م چون بیریان
لی کراوه ته وه و منیک، که به داخه وه هه رگیز ژیانی خوم بو هونه ری جه نگ
ته رخان نه کردوه، به باشی لیان تی ناگه م. هه روه ها بومبهاویژی لووله
کورت و لووله دریژ و بومبهاویژی تریش که به رد و ئاگرا یا خرکه ئاسن
ده بارینن و سه ر و ده ستوپیی جه نگاوه رانی پیی ده په رینرین، هه ر
هه مووشیان تا بلییت پوون و ره وان و له راسته قینه دا چونن ئاوا دروست
کرا بوون، وه ک ئه وهی که هیچ گرنگیه کی بو ئه وه نه بووبییت به جوانی
نیگاریان بکیشییت. هه روه ها زور به وردی کاریگه ری هه ر یه ک له و که ره سته
تیکوپییکشکینانه ی بو میرم باس ده کرد و ئه وه یشت که چ کرده یه کی ویرانکه ر
له دوای خویانه وه به جی ده هیلن و به وپه ری ئارامی و ورده کارییه وه باسی
ده کردن، وه ک هه ر شتیکی تر که بیریان لی ده کاته وه و بیره کانی
به خویانه وه خه ریک ده که ن. هه ستت ده کردئه و پر به دلّ هزی ده کرد
ئه وه ببینییت که ئامیره کانی له راسته قینه دا چون کار ده که ن و ئه مه یشت
ئاشکرایه، به و شیوه جوانه ی که هه ن و له کاتیکیشدا که ئه و بو خوی
دروستی کردوون.

که واته، مايسترو بیرناردو، له گه ل ئه مه یشتا خه ریک بووه و به ره می
هیئاوه، له کاتیکیدا که به زور شتی تریشه وه خه ریک بووه، وه ک خه ریک بوون و

لِيَكُولِيْنَه وَه لَه سَرُوشْت، بَه هَمُو نَهِيْنِيْه كَانِيْه وَه، وَه ك پَه پَه پَر كَرْدَنِي
گُوْلَه كَانِي، وَرْد بُوونَه وَه لَه بَه رَدَه سَه يِرُو سَه مَه رَه كَانِي وَ وَه ك تَه مَاشَا كَرْدَنِي
لَه شِي فَرَانْسِيْسَكُو، كَه تَا ئِيْسْتَايش لَه يِرْمَه، جَارِيْ كِيَان، وَه ك يَه كِيْكَ
لَه گَه وَرَه تَرِيْن وَ نَأُوْزْتَرِيْن شَاكَا رَه كَانِي سَرُوشْت بُو مِيْرْمِي بَاس دَه كَرْد،
هَه رُو هَا وَه ك خَه رِيْ كَبُوونِي بَه نِيْگَارِي دَوَاشِيُوْه كَه ي سَاَنْتَا كَرُوْسَه وَه، كَه
مَه سِيْح تِيْيدَا لَه گَه لَ يَا وَه رَا نِيْدَا تَا ئَه وَ پَه رِي شَكُوْيِي لَه دَه وَرِي شِيُوِي
خُوْشُوِيْسْتَنِي هَا وَبَه شِيِي خُوْ يَان دَا نِيْشْتُوون وَ "يَه هُوْدَا" يَش، ئَه وَه ي كَه
پَا شَان نَا پَا كِيِي لَه گَه لَدَا دَه كَات، لَه سُو وِچَه كَه ي خُوْ يِدَا لَه وَ سَه رَه وَه
دَا نِيْشْتُو وَه. بِيْگُوْمَان هَه مُوو شْتِيْ كِي تَرِيْش، كَتُوْمَت وَه ك ئَه مَانَه، ئَه وَ يَان
بَه خُوْ يَانَه وَه خَه رِيْ ك كَرْدُو وَه. ئِيْتَر بُو دَه بِيْئْت دَلِي بَه م ئَا مِيْرَه سَه يِر وَ
سَه مَه رَا نَه يَش، وَه ك هَه ر شْتِيْ كِي دِيْكَه، نَه بَزُو وِيْئْت وَ سَه رْمَه سْت نَه بِيْئْت؟
رَه نْگَه لَه شِيِي مَرُوْفْ پِيْ كَهَا تَه يَه ك بِيْئْت پَر لَه بَلِيْمَه تِي، ئَه گَه رْچِي مَن بُو خُوْم وَ
نَا يِيْبِيْنَم، بَه لَام ئَه م جُوْرَه ئَا مِيْرَه يَش هَه رُو هَا يَه، بِيْجْگَه لَه مَه يَش ئَه مِيَان
دَه سْتِيَاوِي خُوْ يَه تِي وَ خُوْ ي دَا يَه يْنَا وَه.

سَه يِر بُوو كَه مِيْرَم هِيْنْدَه ئَه وَ كَه رَه سْتَه كُوْشَنْدَا نَه ي بَه هِيْنْد نَه گَرْت
كَه لَه هَه مُوْوَان تَرَسْنَا كْتَر بُوون، ئَه وَ اَنَه ي مَن لَا ي خُوْمَه وَه پِيْمُوَا يَه دَه كَرِيْئْت
كَا رِيْگَه رْتَرِيْنِيْشِيَان بَن وَ بَه تَه نِيَا دَه رَكَه وَ تَنِيَان بَه س بِيْئْت بُو ئَه وَه ي لَه شَكْرِيْكَ
بَتُوْقِيْنِن، كَه چِي ئَه وَ اَنَه ي بَه لَا وَه گَرْنِگ بُوون كَه هِيْنْد تَرَسْنَا ك دِيَا ر نَه بُوون وَ
شَا هِيْدِي فَه نْتَا زِيَا يَه كِي بَه هِيْز وَ تَرَسْنَا كِيْش نَه بُوون، بَه لَام بَه بُوْچُوونِي ئَه وَ
لَه وَ اَنِي تَر كَا رِيْگَه رْتَر بُوون. ئَه وَ وَ تِي، ئَه وَ اَنَه ي لَه هَه مُوْوَان تَرَسْنَا كْتَر ن پَه نْگَه
بُو دَا هَا تُوو چَا كْتَر بَن. بَه لَام هَه ر شْتِيْ كِيْش بَتُوَا نَرِيْئْت بَه كَرْدَه وَه بَه كَا ر

بهینریت، ده بیت به کار بهینریت. که رهسته ی هه لزان بو چوو به ناو شووره و
قه لآوه، شیوازیکی سه رنجراکیش بو هه لکه ندنی رپر هه و له ژیر بورجه کانی
قه لآدا و دوا یی ته قاندنه وه یان، چاکترکردنی نه و نامیره زیره کانه ی ده هاویژن
و نه و توپانه ی له ئابلوو قه داندا به کار ده هینرین که دوژمن به هیچ جوریک
لیان ئاگادار نه بووه. هه موو شتی که وا دیاره پیشتر چه ندینجار گفتوگویان
ل ه باره وه کردوو هه و تا راده یه کیش به کرده وه سوودیان لی وه رگرتوون.

هه موو نه و که رهسته کاریگه رانه، نه و ده وله مه ندییی بی و خه یال و به و
به رفر اوانییه وه، نه و به هره به پیت و به هاته ی که وا پیده چوو هیچ سنووریکی
بو نه بیت، تا نه و په ری، بیر و میشکی میرمی به خو وه خه ریک کردبوو،
به جوانترین شیوه یش که وته په سندان و ستایشی بلیمه تی بیپایانی نه و
پیره دانایه، قهت له وه و پیشتر ئاوا هیزی بیرو بوچوون و خه یالاتی خو ی
پیشان نه داوه! نه و ئیواره یه به نیو نه و دنیا پر له فه نتازیا بزووینه ره دا پو
چوو بوون و بیرو پرایه کانی خو یان له گه ل یه کتر ده گورینه وه، کتومت وه ک
یه کی که له ئیواره پر له به خشش و ده وله مه نده کانی پیشووتریان. منیش
به خو شییه وه گویم لی گرتبوون، چونکه نه گه ر بو ته نیا جاریک بوو بیت گیان
و سه راپای منیش پر بوو بوون له بزوتن و گوروتین.

ئیستا به ته واوی تیده گه م که میرم بوچ مایسترو بیرناردوی مه زنی بانگ
کردبوو، بو به و شیوه یه یش، له کاتی مانه وه یدا لی ره، هه لسوکه وتی له گه لآدا
کردبوو، بوچ وه ک هاوتای خو ی له گه لیدا جوو لآبووه وه و به هه موو شیوه یه ک
و تا نه و په ری، پیزانین و به نه مه کیی خو ی به شایسته ترین شیوه پیشان
دابوو. هه روه ها له گرنگییه پر له ژیانه که ی نه و به رانبه ر به گشت هه ول و

ته قه لاکانی بیړناردو، به رانبه ر به لیځولینه وه کانی ئه و له سروشت، به رانبه ر به زانایی سه رسوورپهینی ئه و، هم ئه وانہ ی به که لک و هم ئه وانہ یش ناکریت له نیستادا که لکیان لی و هربگیریت، تیده گه م. بیجگه له مانه یش له نرخاندنی به پیره وی ئه و به رانبه ر به هونه ری مایسترو، به رانبه ر به نیگاری دواشیوی ئه و له سانتا کروس و هه موو شتیکی تر، که ئه و پیاوه ی له زوربه ی بواراندا شاره زایی هه یه و خوی پیوه خه ریک کردووه، تیده گه م. به ته واوی له گشت ئه م شتانه تیده گه م.

میرم، میریکی گه وره یه !

ئه مشه و خه ونیکی زور ناخوشم بینی. له خه ونمدا، مایسترو بیړناردو، به سام و بالابه رز، به خوی و قره ماشو برنجییه که ی و نیوچه وانہ پانه که یه وه که بیرکردنه وه ی لی ده باری، له سه ر کیویکی بلند وه ستابوو. به لام بوونه وه رانیک به باله چه رمینه کانیا نه وه له ده وری سه ری ده گه پان و هه موویان وه کوو ئه و بوونه وه ره ترسناکانه بوون که له نیگاره کانی خویدا له سانتا کروس بینیبوومن. وه ک شه یتان له ده وری سه ری ده سوورپانه وه و وه ک ئه وه یش بوو ملکه چ و له ژیر پکیفی خویدا بن. ده موچاوه خیه کییه کانیا ن له ده موچاوی مارمیله که و ترپره ده چوون، به لام ده موچاوی ئه و خوی، وه ک هه میشه، به شکو و توند و تووش. کتومت له خوی ده چوو. به لام به ره به ره ئه و یش له شی گوپردرا، تیچوو و چووه وه یه ک و دوو بالی چرچولوچیش، پیک وه ک بالی شه مشه مه کویره، به سه ر ئه و جییه وه که که وتبووه سه ر قاچه تووکنه کانی پوان و به هه مان شکو و توند و تووشییه وه که سه روسیمای داگرتبوو، باله کانی دان به یه کدا و دهستی به باله فری کرد و

هيندهى نەبرد لەجىي خۆى بەرز بوو وەو لەگەل ھەموو ئەو تارمايە
ترسناكانەى تردا بەنيو تاريكايى شەودا دەستی بەفرين کرد.

من زۆر گرنگى بەخەون نادەم. ھيچ مانا و گرنگيەکیان نىيە. ئەوھى
لەژيانى راستەقینەدا ھەيە بە تەنيا شتيكە مانای ھەبيت و ھيچى تر.
قسەيش لەسەر ئەوھ نىيە كە ئەو خواروخيچ و شيواوھ و زۆر دەميكيشە
ئەمەم بۆ دەرکەوتووە.

بۆ کارۆساي بە کریگىراو پيشرەوى چوار ھەزار جەنگاوەرى کردووە
سنوورى بەزاندووە! ئىستايىش دوو ميل چوو تە ئەو ديوى سنوورەو بە بى
ئەوھى ئىل تۆرۆ بەھيچ جۆريک، كە بەتەواويى لەو ھيرشەسەرى سوور ماوھ،
فرياي ھيچ كەوتبيت.

ئەمە ئەو دەنگو باسە سەرەكییە كە ئەمپۆ وەك برووسكەيەك لەشارى
داوھ، ئەو پووداوە بيھاوتايە، كە ھەستونەستى تەواوي خەلكى بەخۆيەو
داگير و خەريك کردووە!

بە کریگىراوى گەرە، بەو پەرى نەينىيەو، ھيزە بە کریگىراوھەکانى خۆى
لەناوچە شاخاويە دوورە دەستەکانى سەر سنوورى باشوورى خۆرھەلاتەو
كۆ کردوونەتەو بەوپەرى فيلبازييەو خۆى بۆ ئەو ھيرشە ئامادە کردووە.
كەس ھەستى بە ھيچ نە کردووە - تەنانەت ئيمەيش. ميرم نەبيت، كە خودانى
راستەقینەو رەسەنى ئەو پلانى ھيرشکردنە بليمەتانەيە! ئاسان نىيە لەمەتى
بگەيت! ھەر نايشوئيريت باوەر بگەيت راستەيا نا!

پۆژەکانى خانووى مۆنتانزا ھيندەيان نەماوھ كۆتاييان بيت و ملی
ئەستوورى لۆدۆفيكۆي پيس و بۆگەنیش - كە وەك دەلین خەلكەكەى

خۆیشی هیئدهی ئیمه پرقیان لیی ده بیته وه ده شکیئریت و ده بیته به دواکەسی بنه ماله ناپه سنده که ی.

ئوهی که هه رچی شتی خراپه له دهستی ده بیته وه - کلاوی له سه ر نراوه ! به دلنیا ییه وه ئه و گومانی هه بووه له وهی که میرم خه ریکی نه خشه دانانه بو ئه وهی هی رشیکی بکاته سه ر، به لام ئه وهی نه ده زانی له شکرک لی ره کو ده کریته وه، هه ر له بهر ئه وهیش دلی به وه خوش بوو که جیورپی خۆپاراستنی هیچ مه ترسییه کی له سه ر نییه . له هه ر شوینیکی تری ولاتیش که متر، چاوه رپی ئه وه بوو لی ره وه، له م به شهی ولاته که یه وه، هی رشی بکریته سه ر، لی ره وه که خا که که ی هی ند سه خت و گیره بو به ره و پی شچوون ده ست نادات - سه ر سنووره کانیشی به شووره نه گیراوه ! تازه ئیل تۆرۆ ته واو ! ده بیته هه موو شتی کیش یه کلا بکریته وه !

بارودۆخیک شاری داگرتووه له باسکردن نایهت. خه لکی له شه قامه کاندایه ده وری یه کتر کو ده بنه وه، به سه ر و به چاو و به ده ست قسه بو یه کتر ده که ن، به په رۆش و گرژ و توورهن - یا به بی ده نگی راوه ستاون و سه یری پیزه کانی له شکر ده که ن که به به رده میاندا تیپه ر ده بن، هی زه کانی میرم که خه ریکن خۆیان کو ده که نه وه، نایشزانریت له کو یوه سه ریان ده ره یناوه و وه ک ئه وه یه له زه وینه وه هه لقولا بن. هه ست ده که یت که هه موو شتی ک، به نه ینی، زۆر به چاکی ئاماده کراوه . زه نکه کان ده زرنگی نه وه و کل یسا کان پر بوون له خه لک و به پاله په ستۆ ده چنه ژووره وه . قه شه کان نزا و پارانه وهی خۆیان به ره و جه نگی ده نیرن، پوون و ئاشکرا دیاره که ئه مه تا ئه و په ری سۆز و به زه یی کل یسای له سه ره . بوچیش نا ! ئه مه ده بیته به جه نگی کی به شکۆ !

خەلك ھەموو خۆشحالن. بەتايبەت ليرە، لە دەربار، تامەزرۆيى و پەسنى
خەلك بۇ ميرم بيسنوورن.

بريارە ئەم ھيزانەى خۆمان لە شوينىكى ترەو، سنوورەکانى بەرى
خۆرھەلات ببەزینن و، لە دۆلە فراوانەكەى پايىنى پووبارەكەو - پيگای
كەونارای ھيرشکردن، جى بگرن. بۇ ئەويش پۆژەپيەكەو لە خوارەوھيش،
لە دەشتايیەکاندا، لەوى كە خاك لەبارترە بۇ جەنگيكي مەيدانى و ئاسايى و
خاكيش تيرايى خويىنى سەرورەيى، لەگەل لەشكرى بەكريگيراواندا يەك
بگرنەو! من خۆم بەم دەرتەنجامە گەيشتووم و دەبيت ھەر ئەمەيش پلانى
شەرەمەيدانىیەكەبيت!

من نازانم ئاخۆ ئەمە پلانەكەيەيا نا. بەلام من يەك لە دواى يەكیم بەر
گوى كەوتوو، وشەيەك ليرە، يەكيك لەوى و گەيشتوومەتە سەر ئەو
باوەرەى كە پلانەكە ئەمەيە و ھيچى تر نا. من بەپەرۆشەو سەرقالى ئەو
لە ھەموو شتيك تى بگەم، بەدواى ھەر شتيك بكەوم، لەپال دەرگاياندا خۆم
مەلاس بەم، لەپشت پەردەو دۆلابانەو خۆم بشارمەو بۆ ئەوھى ھيندەى
بكریت، سەبارەت بەوھى پوو دەدات، قسەوباسم بەر گوى بكەويت.

چ ھيرشيكە ئەمە! بيگومان سەريش دەگريت! بەدلنياييەو، لەم
بەشەى سنووردا، شوورە ھەن. بەلام لەبەر ئەم ھيرشەدا خۆ ناگرن و
دەرپووخين. دوور نيیە بى ھيچ بەرەنگاريیەكيش خۆ بەدەستەو بەدەن،
چونكە ھيچ بەرەنگار بوونەو ھەيەك سەر ناگريت. پەنگە ھيرشيان بكریتە
سەر. ھەر چۆنيك بيت ناتوانن بەر بە ئيمە بگرن. ھيچ شتيك بەر بە ئيمە

ناگریت، چونکه هیرشه که خوی هیند چاوه پواننه کراو و هیند کتوپر
نه خشی بۆ کیشر اوه.

چ بلیمه تیکی مه یدانى جهنگه ئەم میره ی من! چ ریوییه که! چ
فیلبازییه که و چ لیكدانه وهیه و حساب بۆ کردن! ئەوجا گه وره یی پیکهاته و
ریکوپییکی هیرشه که یش به جیی خویان!

تا بلیت هه ست به شانازی ده کهم که گرگنی ده رباری میریکی وهام!

هه موو بیره کانم له ده وری یه ک شت، ته نیا یه ک شت، ده سوورپینه وه: چۆن
بتوانم به شداریی جهنگ بکه م؟ ده بییت به شدار بم. به لام چۆن، چۆن
خه ونه که م بیته دی؟ من خویندنی سه ربازیم، به مانای ئاساییی خوی، نییه.
ئو خویندنه م نییه که له سوپاسالاریک، یا ته نانه ت له سه ربازیک، داوا
ده کریت. به لام ده توانم چه ک به کار بهینم! وه ک پیاویکیش ده توانم
شه ره شیر بکه م! شمشیره که یشم وه ک شمشیری هه ر که سیکی تر چاکه!
رهنگه وه ک هیی ئەوان دریز نه بییت. به لام خو شمشیری کورتیش هیچی
له هیی دریز که متر نییه! با ئەمیان بۆ دوژمن به جی بهیلین!

ئەم بیرانه میشکمیان هاریوه و نه خویشیان خستووم، له ترسی ئەوهی،
لیره، له ماله وه، له نیوژن و منالاندا، به جی بهیلریم، له ترسی ئەوهی
ئاخریه که ی که خه ریکه شتیک، شتیکی گرنگ، روو ده دات و بۆم نه بییت
به شداریی تیدا بکه م. دووریش نییه کوشتاره هه ره گه وره کان، هه ر نیستا،
له دهستیکی جهنگدا، روو بدهن.

تاسه و ئاره زوی بینینی خوین خه ریکه ده مسووتینیت!

دەمبەن! لەگەڵ خۆیان دەمبەن!

ئەمڕۆ بەیانی، غیرەت سەگ بتخوات، دلای خۆم بۆ میرم کردەو، خواستی خۆم بۆ بەشداریکردن لەو هەلمەتەدا بۆ ئاشکرا کرد. داواکەم هیند بەکلۆلییەو خستەپروو کە هەستم کرد کاری تێکرد. بەختیشم هەبوو، بیرو هۆشی بە هیچ شتیکی ترەو خەریک نەبوو و کاتەکەیشی زۆر گونجاو. وەك هەر جاریکی تر کە سەر و سەودای دەیهینیت، دەستیکی بەقژە کورته بۆ پیشەو دەهینراو کەیدا هینا و کە سەیریشی کردم چاوه پەشەکانی دەبریسکانەو.

ئەمجا وتی، بیگومان تۆیش دەبەین، تۆیش بەشدار دەبیت. ئەو بۆ خۆیشی بەشدار دەبیت و بیگومان منیش لەگەڵ خۆی دەبات. میری بی گرگن چۆن دەبیت؟ هەر وەها وتی، ئەگەر ناکی تامی شەرابەکە ی بکات، پیش ئەو ی پەرداخەکە ی بۆ پابگریت و ئیتر دەمبەپیکەنین تەماشایەکی کردم.

دەمبەن! لەگەڵ خۆیانم دەبەن!

ئێستا لەخیو تێکدام بەسەر گردیکەو، چەند دارکاژیکی لێیەو لەویو زۆر بە جوانی دوژمنم لێو دیارە کە لە دەشتەکەدا هەلیانداو. خیو تەکە بەرەنگەکانی میرم پازینراو تەو و دەوران دەوریش سەر و خوارەو ی بەرەنگی زەرد و سوور نەخشینراون، خیو ت بە دەم باو دەشنیتەو و وەك هەر اوزەنایەك مەرۆڤ دینیتە جۆش. کەرەستە ی جەنگم لەخۆم بەستوو، کتومت وەك هینەکانی میرم، زری و کلای ئاسنین و لە تەنیشتی شەو شمشیرەکەم لەنیو کالانە زیوینە کەیدا لە کەمەر مەو و شۆر بوو تەو.

خه ریکه خۆر ئاوا ده بیئت و ماوه یه که، به ته نیا، له خیوه ته که دام. له درزی
 خیوه ته که وه گویم له دهنگی سهردهسته کانی جهنگه نه خشه ی هیرشه
 سبهینی ده کیشن، نه ختیك له ولاتریشه وه دهنگی گۆرانیی پر له جۆش و
 خرۆش و به ئاوازه ی جهنگاوه ران ده بیستریت. به ئاسته میك خیوه تی رهش و
 سپی ئیل تۆرۆیش له دهشتاییه که دا بهر چاو ده که ویت و پیاوه کانیسه که
 به ده وروخولیدا دین و ده چن، لی ره وه، زۆر بچوک ده بینرین و وا دیته پیش
 چاو هینده ترسناک نه بن، له وپه پی دهسته چه پیشه وه سواره کانی ده بینرین،
 تا که مه ریان پووتوقووت و له پووباره که دا خه ریکی ئاودانی نه سپه کانیانن.
 ههفته یه که له نیو خیوه تداين، ههفته یه کی سه رپرێژ له پووداوی گه وره.
 هه لمه ته که مان، پیک وه ک چۆن خۆم پیشه بینیم کردبوو، به و باره دا
 شکاوه ته وه. شیلگیرانه، دوا ی تۆپباران کردنیان به تۆپه یه کاویه که کانی
 مایسترو بێرناردۆ، که هیچ که سیك له وه و پیش به چاوی خۆی نه بیینیون،
 شووره ی سنووره کانمان داگیر کرد و ئه وانه یش که تییا ندا بوون، دل پر
 له ترس و له رز و تۆقیو، له گه ل ئه و تۆپبارانه ترسناکه دا، چۆلیان کردن و
 به جییا ن هیشتن. له گه ل ئه و دهسته و هیزه ناته واوانه دا که ئیل تۆرۆ به
 په له په ل پووبه پووی ئیمه ی کردبوونه وه و ناچار بووبوو له و هیزانه جیا یان
 بکاته وه که بریار وا بوو بهر به ره وپیشه هاتنی هیزه کانی بۆکارۆسا بگرن
 تووشی چه ندین به یه کدا هاتن هاتین، به لام هه ر هه موویان به سه رکه وتنی
 ئیمه، له کاتی کدا که دوژمن له به رانه ر هیزه کانی ئیمه دا به ته واوی بیه یز بوو،
 کۆتاییا ن هات. هاوکاتیش له شکره که ی بۆکارۆسا، که تا ده هات تووشی
 ده بوو به تووشی هیزی لاوازتر و لاوازتره وه، به ره و دهشتاییه که هاتبوونه

خواره وه و ئه وهی سووتانبوویان؛ سووتانبوویان و ئه ویش بوویان
هه لگیڤوداگیڤ کرابوو کربووویان و به دهم پاووڤووت و تالانکردنه وه به ره و
سه روو کشابوونه وه، بو ئه وهی به ئیمه بگه نه وه و له گه ل هیزه کانی ئیمه بین
به یه ک. دوینی، دهمه و ئیواره، ئه و به یه کگه یشتنه وه گرنگه به دی هات که
هه موومان چاوه پوانی بووین و کاریگه ریی له سهر په ره سه ندنی پووداوه کانی
داهاتوو هه بوو. ئیستا ئیمه له سهر گرده کانی نیوان دهشت و چیاکان
یه کمان گرتوو ته وه و پیکه وه له شکریکی که میک زیاتر له پانزه هه زار
جه نگاوه ر پیک ده هیئین، که دوو هه زاریان جه نگاوه ری سواره ن.

من له کۆبوونه وه که ی میرم و به کریگیراوه که ییدا ناماده بووم.
کۆبوونه وه یه کی میژوویی بوو، له بیر ناچیته وه. میرم، که له م ماوه یه دا
گه نچ بووه ته وه و به جوړیکی سه رسوورپه یئ سه رنجی هه موو که سی بو خوی
پاکیشاوه، که ره سته ی ئالووالای جه نگی له به ردا بوو؛ زری و بازووبه ندی
زیوینی زه رکه فتکراوی له بازووه کانی به ستبوو، کلاوه ئاسنینه که یشی به دوو
چه پک په ری ئه ستوور، یه ک زه رد و یه ک سوور، پازینرا بووه وه و به ملاولایدا
هاتبوونه خوار، چه پکه کانیش، کاتییک ده وره دراو به سه رده سته کانی خوی
به وپه ری پیزه وه سللوی له خزمه تکاره ی خوی کرد، ده شه کانه وه.
ده موچاوه زه رد هه لگه پراوه که ی، هه ر نه بیئت بو جاریک له جارن، که میک
سوور هه لگه پابوو و زه رده خه نه یه کیش، که هه م راست و هه م له دلیشه وه بوو،
لیوه ته نکه کانی داگرتبوو، به لام له گه ل ئه وه یشدا، وه ک خووی هه میشه ی،
به پاریزه وه و به و په ری وریاییه وه، خوی پیشان ده دا. ریک له به رانبه ریشیدا
بوکارؤسا وه ستابوو، که ته و پانوڤوڤ، به له شیکه وه که له چاوی مندا له

له شی دیویک ده چوو. ههستیکی سهیر دایگرتبووم، وهك ئه وهی كه قهت
له وه پیش نه مبینیبت. ئه ویش راسته وراست له جهنگه وه هاتبوو.
كه رهسته یه کی جهنگی پۆلایینی له بهردا بوو كه له چاو ئه وهی میرمدا زۆر
ساده و ساكار ده هاته بهر چاو و تاكه شتیكیش كه پازاند بوویه وه سهری
ئاژه لیک بوو له برۆنز له سه ره وهی ئه و زرییهی كه سنگی داپۆشیبوو، سهری
شیریکی توورپه كه زمانی له لمۆزه دا چه قیوه كه یه وه هینابوو ده ره وه.
كلاره ئاسنینه كه ی پۆپه ی پیوه نه بوو، به هیچ جوریکیش نه پازینرابوو وه،
ئه وه نه بیته كه توندوتۆل ده وری سهری دابوو. ئه و سه ره ی كه پیمو ابوو
ترسناکترین سه ر بوو تائه وسا كه بینیبیتم. شه ویلگه ی ده موچاوه قه له وه
ئاو لاییه كه ی به ته نیا به س بوو بو ئه وه ی بترسینیته، لچه ئه ستوره
سووره مه یله و په شه کانی وا به یه کدا دابوو له وه ده چوو نه توانیته قهت،
جاریکی تر، دم بکاته وه و نیگایشی، كه له نیو قوولایی چاویدا خوی بو
په لاماردان مه لاس دابوو، وا ده هاته پیشچاو بتوانیته، هر به خو پیشاندان،
له جیی خویه وه، مل به هر به ره نگارییهك شوپ بکات. له بینینی ده توقیت.
به لام ئه وهیش قسه هه لئاگریته كه له هر كه سیکی تر بینیبیتم زیاتر له پیاو
ده چوو. ده بیته دان به وه یشدا بنیم كه به جوریک کاری تی کردم كه له وه یه
هرگیز له چنگی ده رباز نه بم و له کۆلم نه بیته وه. ئه و بو خوی ده رکه وتنی
شتیک بوو، له نادیاره وه - نازانم چ شتیك. په نگه ده رکه وتنی مرۆقیك
له نادیاره وه کاتیك كه به راستی به دهسته لاته. وهك جادووم لی کرابیته له
جیی خۆمدا وه ستابووم و به خۆم و چاوه پیره کانمه وه ته ماشام ده کرد، ئه و

چاوانەى لە ھەموو شتێکیان پوانیووە؛ چاوە گرگنەکانم ئەوانەى ھەزاران
ھەزار سال تێیاندا ھیلانەیان کردووە.

من بێدەنگ بووم، بگرە ھەر قسەم نەکرد. ئەوانى تر بوون قسەیان
دەکرد و ئەویش، لە ھەلیکدا - کە میرم قسە یەکی کرد - زەردەخە یەك گرتى.
خۆیشم نازانم بۆ دەلێم زەردەخەنە - بەلام ھەر ئەو بوو کە خەلکی تر پێی
دەلێن زەردەخەنە.

ئێستا بیر لەو دەکەمەووە ئاخۆ ئەویش ھەر وەك منەو ناتوانیت پى
بکە نیت؟

دەموچاوى ئەو وەكو دەموچاوى ئەوانى تر ساف نییە. خۆیشى لە
خێلێك نییە کە تازەکی پەیدا بووبیّت، بەلکو سەر بە خێلێکی کە و نارایە،
بەلام ھیندەى خێلە کەى من کۆن نا!

ئەویشم بۆ دەرکەوت، کە میرم، بە جۆرێک لە جۆرەکان، لە تەنیشت بۆ
کارۆساووە ناچیز و شاردراوو ديار بوو. ئەمە دەلێم، ئەگەر چى پەسن و
ستایشى من بۆ ئەم سەرورەگەرە یەم، پێک وەك ئەوەى کە بە تايبەتى لەم
دواداویانەدا چەندینجار پێملى داگرتوووەو ئەوهم پێشان داو، تا بلێیت
بپایانە.

ھیوادارم لە جەنگدا ببینم.

کەواتە، سبەینى بە یانى زوو، شەرپەرگەرە کە دەست پى دەکات. پەرنگە
ھەندیک پێیانوا بووبیّت کە پەلاماردان دەبوو یە کسەر، ھەر لە گەل
بە یە کترگە یشتنى ھەردوو لە شکردا و پێش ئەوەى لۆدۆفیکۆ پیرابگات
ھەناسە یەکی بە بەردا بیتەووەو ھیزە پەرش و بلاوہکانى کۆ بکاتەوہ -

كە راستىيەكەى بەۋەيشدا پراگەيشتوۋە، دەستى پى بىكردايە. من ئاماژەم بۇ
ئەمە كىرد لاي مىرم، بەلام ئەۋ لەۋەلامدا وتى ھىزەكان دەبىت لەپىشدا
نەختىك پشوو بدەن. بىجگە لەۋەيش دەبىت جۆرە جوامىرىيەكەش پىشانى
بەرانبەر بدرىت و پىش ئەۋەيش كە دەست بە بەيەكدادانىكى وا گرنگ
بكرىت، دەبىت پى و كاتى ئەۋەى پى بدرىت خوى بۇ جەنگىكى راستەقىنە
ئامادە و كۆ بىكاتەۋە. من دوودلىى خۆم بەرانبەر بەلايەنى ژىرانە و راستى و
پەۋايى لە ھونەرى جەنگىكى وادا دەرىپى. ئەۋ لەۋەلامدا وتى، ژىرانە يا نا –
من سوارچاكام. دەبىت ۋەك سوارچاكيكىش پەفتار بىكەم. تۆ پىۋىستت بەۋە
نىيە. من سەرم پراۋەشاندا. ھەرگىز بە چاكي لەم مرقە سەير و تايبەتەتى
ناگەيت. – ھەر ئىستا بىر لەۋەيش دەكەمەۋە كە ئاخۇ پاي بۇكارۋسا لەم
بارەيەۋە چىيە.

ھىچ گومان لەۋەدا نىيە كە ئىل تۆرۋ ئەۋ كاتەى چاك بەكار ھىناۋە. ئىمە
لىرەۋە، لەم بەرزايىەۋە، بەدرىژايى پۆژ، توانىومانە ئەمە بىينىن. ئەۋ
تەنانەت بەۋەيشدا پراگەيشتوۋە ھىزى زىاتر لە ھىزەكەى كۆ بىكاتەۋە.
بەلام گومانىش لەۋەدا نىيە كە ھەر چۆنىك بىت ئىمە سەر دەكەۋىن.
لەۋانەيشە ئەۋەيش بە چاكە بگەرپتەۋە، كە ئەۋ ھىندە خەلك لە ھىزەكانى
كۆ دەكاتەۋە بەھىزترىان دەكات، باشترىش، ئەۋسا خەلكىكى زۆرتىر
دەكوزرىن. چەند دوژمنىت زىاتر ھەبن، سەركەۋتنىشت گەرەتر دەبىت. ئەۋ
دەبوۋ لەۋەتى بگات، كە ھەر چۆنىك بىت ئەۋ ھەر لىي دەدرىت و پەنگە
ئەۋەيش باشتر بىت بۇ ئەۋ كە ئەۋ ھەموۋ خەلكەى لە خوى كۆ

نه كرده تەو. بەلام ئەو پياوئىكى زۆر لە خوڤازى و كەلەپه قىيى
گەورەيشە.

لەگەل ئەو وەيشدا هەلەيه كى گەورەيه پىتوabit پياوئىكى ترسناك نييه.
ئەو كەسيكە دەست لە هيچ شتەك ناپاريزيت و فيلباز و زرنگيشەو
بەراستيش لەمەيدانى جەنگدا جيورپى تايه تي خوى هەيه. دەكرا، ئەگەر
ئاوا چاوه پواننەكراو تووشى بەتووشى ئەو جەنگەو نەبووايه،
بەرەنگاريكەريكى سامناكيش بووايه. ئىستا تا بيت لەوە زياتر و زياتر تى
دەگەين كە هەلمەتەكەمان چەند و چۆن گرنگ بوو كە بەو شيوە بەتەواوى
چاوه پواننەكراو دەستى پى كرد و تا جەنگيش كۆتايى ديت، ئەمەمان، جار
لە دواى جار، بەبیردا دیتەو.

ئاگام لەكونوكە لەبەرى پلانى هيرشه كى سبەينييه. لەشكرەكەمان، يا
بەواتايەكى تر لەشكرى ميرم، لە نيۆەندەو پەلامار دەدات، لەشكرى
بوكارو سايش لەبەرى دەستەچەپەو. كەواتە ئيمە لەيەك سەرەو بەرەو
پيش ناچين، بەلكو لەدوو سەرەو بەرەو پيش دەبينەو. ئەمەيش،
لەكاتيكدەكە ئيمە دوو لەشكرمان لەبەر دەستدایە، شتەيكى تا بلييت
سروشتييه. هەر بۆيە دوژمنەكەمان كە بەتەنيا يەك لەشكرى هەيه ناچارە
لەدوو بەرەو بەجەنگيت. ئاشكرائيشە ئەمە پووبەپووى ئەرك و زەحمەتى زۆر
گەورەى دەكاتەو، كە ئيمە تووشيان نابين. ناكريت لەسەر ئەنجامەكەى
دوودل بيت. بەلام بيگومان ئيمەيش دەبيت نامادەبين بۆ ئەوەى دووچارى
هەندىك زەرەر و زيان ببين. هەر چۆنيك دەيهينم و دەيبەم و بىرى لى
دەكەمەو، ئەمە بەگزيه كتردا هاتنيكى زۆر خويناوى دەبيت. بەلام كەسيش

بى قوربانيدان هيچ به هيچ ناكات. تىكبه ربوونه كەيش تا ئەوپەرى گىرنگە،
ئەوئەندەيش كە بەبىردا بىت دەستپىكىردنە كەيشى برىار لەسەر چۆنىتىيى
بەردە وامبوونى جەنگە كە دەدات. لەو ھەلومەرجانە يىشدا جىيى خۆيەتى و
دەبىت ھەندىك قوربانى بەدەيت.

تا دىت، زياتر و زياتر، گىرنگى بەنھىنىيەكانى ھونەرى جەنگ دەدەم، كە
تا ئىستايىش تا رادەيەك لىم پەنھان و شاردراروھ بوون. گۆرانكارىيەكانى
ژيانى مەيدانى جەنگ و سەختىيەكانى تا ئەوپەرى بەخۆيانەوھ خەرىكيان
كردووم و دلىان بردووم. تا ھەزىش بىكەيت ھەبوونىكى سەرنجراكىش و
دلىگرە! چ پىزگار بوونىكە بۆ لەش و پۆھ، بۆت ھەبىت بەشدارى لە جەنگىكدا
بىكەيت. دەبىت بە كەسىكى تر. قەت ھىندەي ئىستا كە ھەستم
بەدلىئاسوودەيى نەكردووه. ھىند ئاسان ھەناسە دەدەم، ھەر مەپرسە.
جموچووليشم لەو ئاسانتر. ۋەك ئەوھى لەشم كىشى نەبىت.

لە ژيانمدا، قەت لەوھوپىش ھىندە بەختەوھ نەبووم. بەجۆرىك وا
ھەست دەكەم كە ھەرگىز لەوھوپىش بەختەوھ نەبووم.

كەواتە سبەينى! سبەينى!

ۋەك مندالىك دلى خۆم، بەم تىكبه ربوونە، خۆش كىردووه و
شاگەشكە بووم.

ئىستا زۆر بەپەلە چەند دىپرىك دەنووسمەوھ.

سەركە وتنمان بەدەستھىئاوھ، سەركە وتنىكى درەوشاوھ! دوژمن
پاشەكشى دەكات و سەرلەبەرى لەبەرىك ھەلوھشاوھ، بىھوودە لە ھەولى
كۆكردنەوھى بەشە تىكشاوھكانى لەشكرە كەيدايە. ئىمەيش دوايان

کە وتووین! پێگای بەرەو شارى ھەرگیزاو ھەرگیز داگیرنە کراوى مۆنتانزا
لەبەر پیماندا ئاوەلایە.

ھەر ئێوەندە کاروبارەکانى جەنگ پێم پێى بدن بە دووردریژی باسى ئێو
جەنگە سەیرەوسەمەرە یەتان بۆ دەگێرمەو.

پووداوەکان خۆیان دەدوین - وشە ھەموو گرنگى خۆى لە دەست داو.
منیش قە لەمە کەم بە شمشیرە کەم گۆرپووتەو.

دەوربەرم نەختیک ھێمن بووتەو و ئیستا دەتوانم بنوسم. شەپەکان
و بەرەو پێشچوونە یەك لە دواى یەكەکان بە دريژایى کات، بۆ چەند پوژیک،
بەردەوام بوون و بیجگە لەوانەش، بە ھیچ جۆریک، ناتوانیت بیر لە شتى تر
بکەیتەو. جارنا تەنانەت کاتى ئێوەیشمان نەبوو، شەوانە، خێوتەکان
ھەلبەدەین، بە لکو ھەر لە مەیدانى جەنگدا، لە نیو دارکاژ و زەیتوونجا پەکاندا،
ماوینەتەو و پالتۆکانمان لە خۆمانەو پێچاوان و سەرمان بە لای بەرداندا لار
کردوووتەو. چ ژيانىكى بە شکۆیە ئێم ژيانە! بە لام ئیستا، وەکو وتم،
نەختیک ھێمن بووتەو. میرم دەلیت کە پێویستمان بە نەختیک پشودان
ھەیە - پەنگە پراستیش بکات. سەرکەوتنە بەردەوامە کانیشت لە کۆتاییدا لە سەر
ھیز و بپرستمان دەکەون.

ئیستا تەنیا نیومیل لە شارەو دەورین و دەیبینین چۆن شار، بە خۆى و
بورج و نیشانگەکانیەو، لەبەر پێیەکانماندا کەوتوو و کلێسا و بورجى
زەنگەکان و قەلای کۆنى مۆنتانزایش دەبینین کە لە سەر بەرزاییەك،
لە نیو پراستی کۆمەلە خانوویەكى ناچیزتردا، ھەلکەوتوو و ھەموویشیان بە
دیواریكى بەرز دەورە دراون - لانیەكى پراستەقینەى چەتە و دزان. گویمان لە

زایه لهی زهنگی کلّیساکانیشه، پهنگه بۆ نزا و پارانه وهلی بدرین تا خوا به هانایانه وه بیّت و پزگاریان بکات. ئیمهیش ده بیّت هه ر چیهک له دهستمان دیت بیکهین تائه و هه لهیان بۆ نه په خسیّت. ئیل تۆرۆ هه ر چیهک له له شکره کهی ماوه ته وه لیّره دا، له بهرده می ئیمه دا - له نیوان ئیمه و شارد، کۆی کردوو ته وه. ئە مجاره یشیان سه ره ئه نجامی شه ره که پوون و ئاشکرایه. چه ند سه ره له شکرکی گه وره و گرانیش بیّت، ناتوانیّت خۆی له وه نه بان بکات که تووشی بووه به تووشی چ پۆژیکی په شه وه و چ بیهوا ییه کیش له و بارودۆخه که دا هه یه که دوو چاری بووه. ئاشکرایشه هه موو دهسته لاتی خۆی و سه ره له بهری هیّز و توانای خۆی ده خاته کار بۆ ئه وهی خۆی له چاره نووسی خۆی لا بدات. ئە مه دوا هه ولی ئه وه بۆ پزگار کردنی شاره کهی.

هه ولیکی تا راده یه ک بیمانا. تازه چاره نووسی بنه ماله ی مۆنتانزا به یانییه کی میژووی و نزیکه ی هه فته یه ک له مه و پیش بریاری له سه ر درا و برایه وه، ئیستایش هه ر هیّنده ی ماوه ته وه بگاته دوا هه واری خۆی.

من لیّره دا هه ولّ ده ده م به دوورو دریژی و هیّنده ی جیی باوه ر بیّت باسی ئه و جهنگه گه وره و بیمانه نده تان بۆ بگیّرمه وه.

شه ر به وه دهستی پیکرد که هه ردوو له شکر هاوکات په لاماریان دا، ریک وهک ئه وهی خۆم پیشبینیم کردبوو. لیّره وه، له سه ر گرده کانه وه، دیمه نیکی پر له شکۆمه ندی و ئاههنگیّک بوو چاو و گشت ههسته کانی کردبووه وه.

مۆسیقای جهنگ لیّدرا، په رچه مه کان کرانه وه و هه لکران، ئالاکان به سه ر ریزه ریکوپیک و په نگا وره نگه کاند ده شه کانه وه. به ده م ناله ی دهنگی که په نا زیوینه که وه به سه ر ئه و ده شتوده ره دا، که تازه کی خۆری لیّ

هه لهاتبوو، هيڙى پياده به سهر لاپاله كاندا به ره و خوار هورووژميان برد.
 دوژمن له پريزه چروپر و تا راده يه كيش ترسناكه كانى خويدا چاوه پروانيان بوون
 و هر نه وهنده هم به رهنگاره ته ياران به ته واوى كه ره سته ي جه نكيه وه
 به يه كتر گه يشتن، نيتر تيك پرژان و شهري ده سته و يه خه ده سته پيكره.
 هر له گه ل ده سته پيكيشدا شهر شهر نه بوو، شه پيكي خويناوى بوو. ده تبيني
 خه لك له هر دوو لا بهر ده كه وتن و ده كه وتن، بريندارانيش، كه هه وليان ده دا
 خويان له شه په كه داپرن، يا ده كوژران يا سووك و ئاسان ده بوون به ژير
 ده سته پيوه و هاوار و ناله ناليش، وهك هر كاتيكي تری ئاسايى، له گه ل
 به يه كدا هه لپرژانه كاندا بهر گويمان ده كه ون. شه په كه جارنا به ملادا و جارنا
 به ولادا ده كه وته وه و له وه ده چوو له هه نديك جي جله وى به ده ست ئيمه وه و
 له هه نديكي تر له ژير پكيفى به رهنگاريكه راندا بيت. له سهره تادا بوكاروسا
 خوئى وا پيشان ده دا كه له سهر هه مان هيلى ئيمه ده جه نكيه، به لام هيدي
 هيدي پريزه كانى له شكره كه ي كه وانه يه كه فراوانيان به ده وري دوژمندا
 دروست كرد و ده ستيان كرد به په لاماردانيان له هه ردوو به ره ي راست و
 چه په وه. له وه يش ده چوو دوژمن به شيوه يه كه كتوپر و سهر سوورهيڼ
 به سهر هم جيگوركي ترسناكه ي هيژه كانى نه ودا كه وتبيته وه و دوچارى
 زه حمه تيبه كه زور بووييت بو نه وه ي بتوانيت خوئى لى بپاريزيت.
 سهر كه وتن، هر نه بيت له چاوى منه وه، هينده ي نه مابوو. نه وسايش شهر
 چند سعاتيك به رده وام بوو بوو و خوړيش گه يشتبووه چه قى ئاسمان و
 به سهر سهر يانه وه وه ستا بوو.

له پریکدا شتیکی ترسناک پوویدا. ریزه کانمان؛ ئەوانە ی لەنزیکی
پووبارە کەووە بوون، دەستیان بە پاشەکشیی کرد. لەبەر تەوژمیک کە لە
بەرە ی دەستەپاستی لەشکرە کە ی ئیل تۆرۆو خرا بوو سەریان، خۆیان
نەگرت و بە زۆر، بەرەبەرە، بەبێ ئەوە ی لەچەند هەولێکی ئیفلیح و
ناشیانە ی دەست و پێ وەشاندن زیاتر هیچی تریان بو خۆپاراستن لە
دەست ببیتەو، بەرەودوا کشانەو. لەو دەچوو بەتەواوەتی ئارەزووی
شەپکردنیان لە دەست دابیت. تا دەهات دەکشانەو و پاشەکشییان دەکرد،
ئاشکرایشە هیند لە مردن ترسابوون، کە ئامادەبوون هەر شتیکی تر لەبری
مردن هەلبژێرن. باوەرم بە چاوەکانی خۆم نە دەکرد. نەمدەتوانی لەو
تیبگەم کە لەو خوارەو چی پوویداو، بەتایبەتیش لەبەر ئەوە ی کە ئیمە بە
پاستی زۆر لەوان بالا دەستتر بووین، تەنانەت دوو ئەوەندە ی هیژە کە ی
ئەوان دەبووین. لەبەرانبەر ئەو ترسنۆکییە ی ئەواندا، کە بەمیشکدا نە دەچوو،
هەستم دەکرد چۆن، لەشەرماندا، خویینی لەشم هاتۆتە کول. گرژ و
توورە بوو بووم، دەمقیژاند، لەجیی خۆم سمکۆلەم دەکرد، لە بیدەستە لاتیدا،
بەوپەری توورەییەو، دەستەکانم کردبوونە مشت و بەپووی ئەواندا
هەلمبری بوون، تووک و جوینم بەسەردا دەباراندن و - بەوپەری
پقوکی نەو دەمقیژاند. بەلام بەچی دەچیت! ئەوان گوئیان لەمن نەبوو و -
لەسەر پاشەکشە ی خۆیان بەردەوام بوون. پیم وا بوو ها ئیستا نا نەختیکی
تر شیت دەبم. کەسیش بە هانایانەو نە دەهات! وا پێ دەچوو کەس
تیبینی ئەو بارودۆخە سەخت و گیرەنە کات کە دوو چاری بوو بوون. ئەوانیش

له مه زیاتر شایانی هیچی تر نه بوون و باری شانیان هر نه وندهی
هه لده گرت!

له پریکدا چاوم به میرم کهوت، که ریبه رایه تی نیوه ندی ده کرد، نیشاره ی
بو هه ندیک له په له کانی له شکره که مان کرد که له پشتی نه وان هه و پریز بوو بوون.
نه وانیش به ره و پیش و له پاله وه، به ناراسته ی پووباره که، که وتنه ری و
به و په ری هیزی خویانه وه خویان به نیو پریزه کانی دوژمندا کرد و به بی نه وه ی
هیچ شتی کیش بتوانیت به ریان پی بگریت، پیاندا په ت بوون، هه نگاو
به هه نگاو، به دهم شه پرکرنه وه، له که ناری پووباره که نیک و نزیکر بوونه وه،
تا نه وه ی به دهم نه پرنه پ و هاواری شادی و خوشییه وه، گه یشتنه سه ر
پووباره که. نیتر کشانه وه ی دوژمن کاری کرده نی نه بوو! نزیکه ی پینج تا
حه وتسه د له پیاهه کانیان به ته واوی ته وق دران. وه که نه وه ی هر هه موویان
له گونییه کیش ناخرابن له ده وری یه کتر کو بوو بوونه وه و له قرکردن زیاتر
شتیکی تریان له به رده مدا نه ما بووه وه.

به ته واوی سه رم سوور ما بوو و له جییه که ی خوم پاره ستا بووم. نه م
فیلتو ته له که یه ی جه نگ به بیری مندا نه هات بوو. به ترسنو کیم زانیبوو. دلّم
که وتبووه ته په ته پ، له خوشیانداندا سنگم هه لئاوسا بوو. دوا ی نه و
گوشاره ترسنا که ده ست و دلّم کرانه وه و هه ستم کرد پزگار بووم.

نیستا نیتر دیمه نه کان تی که لی یه کتر بوون و هه مه جور ده نوینن. له
هه موو لایه که وه هیزه کانمان به ریان له هیزه کانی دوژمن ته نگ کرد بووه وه و
دوژمنی له گشت لاهه نابلووقه دراویش به ره و جییه کی بچوو کتر، که
که وتبووه نیوان هیله کانی جه نگ و که ناری پووباره که وه، ده کشانه وه. تا

ئەو ەى لە ئەنجامدا ەىزەكانيان ەىند چرپر تىك ئالان كە بە زەحمەت دەيانتوانى لە جيى خوياندا بجوولين و ئيمەيش بە وپەرى بالادەستىيەو كە وتبووينا قەلاچۆكرديان. كوشتاريك بوو ئەوسەرى ديار نەبوو، كوشتاريك كە ەەرگيز لەو ەو پيش نەمبينيوو. ەەر بەتەنيا كوشتار نەبوو، لە كوشتاريش خراپتر، چونكە ناچاريش بوون بەرەو پووبارەكە پاشەوپاش بگەرپنەو ەو بەگە لە لييان دەكەوتە ناو پووبارەكەو ەو ەك پشيلەتيدا دەخنكان. لە گيژاوەكاندا خەرىكى خۆرزاركرن بوون، دەستوپليان بەدەوروبەرى خوياندا رادەو ەشاندن، بيھوودە ھاوارى يارمەتريان دەكرد و چيى تر لە تواناياندا نەمابوو ەك جەنگاوەران ەلسوكەوت بكەن. زۆربەى زۆريان مەلەيان نەدەزانى، ەك ئەو ەو قەت لەو ەوپيش ئاويان بەچاوى خويان نەبينييت. ئەوانەى سەر ئاو دەكەوتن و لە ەولى خۆرزاركرندا بوون يەكاندوو دەكوژران و ئەوانەيش كە ەوليان دەدا بەچنگەرنى بەرەو كەنارەكەى ئەوبەر ببنەو، بەر تەوژم و قەلبەزەى ئاوەكە دەكەوتن و لەگەل خويدا دەيبردن. راستىيەكەى كەسيان ەىند بەخت يارى نەبوو بتوانيت خوى دەرباز بكات.

ئيتەر لە جيى ئاوپووچوون، سەرکەوتنيكى شايان و شايانەمان بە دەست

هينا!

پووداوەكان زەبروزەنگيان لى دەبارى و زۆر توندوتيرتر بووبوون. باھۆزى شەروپيكدادانيش نيوەندى جەنگى گرتبوو ەو لە دوژمن پاك كرا بوو ەو، بەرەى دەستەچەپيش ەروەھا، لە بەرەى دەستەپاستەو ە پەلەكانى بۆ كارؤسا بە شيتگيريەكى نوى و بە ەيزترەو ەكەوتبوونە سەر و

پۆتە لاکی دوژمن. له ته پۆلكه كانيشه وه سوارچاكانی سه رحال و تا ئه وسا به شداری جهنگ نه بوو، به خۆيان و نيره كانيانه وه به ره و خوار هور و ژمیان ده برد و به و په ری هیزه وه تیكه لاوی جهنگ ده بوون، کاریکیان به هیزه تیكشكاو و له په لوپۆكه و تووه كانی ئیل تۆرۆ، ده کرد با به دهواری شپرو سه رما به هه تیووی نه کرد بیئت. هیئده ی نه برد و ئه وه ی له به ره ی به ره نگار بوونه وه یان مابوو وه شلوشه ویق كه وتن و ملنه وی پاشه و پاش كشانه وه. ئیمه یش به پیشپه وی سوارچاكانمان ده ستمان به پاوه دوونانیان کرد، تا بتوانین له و سه ركه و تنه بیمانه نده مان سوودمه ند بین. میریشم، دیار و ئاشكرا بوو، كه ده یویست به هه موو شیوه یه ك سوود له وه ل و هه لكه و تانه وه ربگریت كه له بهر ده ستدا بوون. به شیك له له شكره كه مان، هه م پیاده پۆیان و هه م سوارچاكان، به ئا پاسته یه کی تر، له به شه كانی تری له شكر جیا کرانه وه و به لایه كدا به پری كه وتن، ئه وه یش دیار و ئاشكرا بوو، بۆ ئه وه بوو له لاوه به هه رچییه ك ده ستیان پییان راده گه یشته تیر و پم بارانی دوژمن بکه ن. ئیمه، لیڤه وه، چیی تر نه مانده توانی ببینین كه چۆن شهرو پیکدادانه كان به پۆیه ده چوون، چون چیا كان به ری چاویان گرتبووین. هیئده ی نه برد و هه رچییه ك كه له وه و پیش ده مان ببینین له نیو چیا به میوداپۆشراوه كانی ئه و به ری ده شته كه دا، كه هیشتا پیکدادان و به یه كتر هه لپه رزانه كان به رده وام بوون، ون بوون.

گوروتین و جموجوول له نیو ئیمه یشدا، له م سه ره وه، له نیو خیه ته كاندا، ده ستیان پی کردبوو. ئه سپان له گالیسه كانیان به ستران و به په له یش هه رچییه ك له و نیوه دا هه بوو، هه ر له چه ك و ته قه مه نییه وه تا

که ره‌سته‌ی جه‌نگی هه‌مه‌جۆر، لییان بار کران، خه‌لکی تیّک چرژابوون، ده‌بوو هه‌رچی هه‌یه‌و نییه‌بار بکرین. من له‌گه‌ل ئه‌و گالیسکه‌یه‌دا که خیوه‌ته‌که‌ی میرمی تیّدا پیچرابوو هه‌و، له‌پشته‌وه، سوار بووم. که‌رهنه‌نا لیّدره‌ و جموجوول به‌لاپالی گرده‌که‌دا، به‌ره‌وخوار، به‌ره‌و مه‌یدانی جه‌نگ، ده‌ستی پیّکرد. ئه‌و ناوه‌چۆل و ویرانه‌یه‌ک بوو بۆ خۆی، ته‌نیا کوژراو و بریندارانی لیّ مابوو هه‌و. هیّنده‌ چروپ‌پیش له‌پال یه‌کتردا که‌وتبوون، که‌ نه‌مانده‌توانی به‌ره‌و پیّش برۆین و جارنا، ناچار بووین به‌سه‌ریاندا باژۆین. زۆربه‌یان کوژرا بوون، به‌لام ئه‌وانی تر به‌یه‌ک ده‌نگ گله‌ و سکا‌لایان ده‌کرد و ده‌یاننا‌لاند. جه‌نگاوه‌ره‌برینداره‌کانی خۆمان هاواریان لیّمان ده‌کرد تا له‌گه‌ل خۆماندا بیانبه‌ین، به‌لام نه‌ده‌کرا و ئیمه‌ ده‌بوو په‌له‌ بکه‌ین تا به‌له‌شکره‌که‌مان بگه‌ینه‌وه. شه‌ر پیاوان بار ده‌هیّنیّت و له‌گه‌ل هه‌موو شتیّک رایانده‌هیّنیّت. به‌لام له‌وه‌و پیّش قه‌ت تووشی شتی وا نه‌هاتبووم. ئه‌سپانیش له‌ملا و له‌ولا و له‌نیو که‌لاشه‌کانی تردا که‌وتبوون. به‌لای یه‌کیکیاندا تیّپه‌رین که‌ورگی هه‌لدراوو و ریّخۆله‌کانیشی له‌ورگیه‌وه شوپ بوو بوونه‌وه‌و له‌ته‌نیشتیه‌وه که‌وتبوون. به‌ته‌واوی دلم به‌و دیمه‌نه‌ تیّکه‌ه‌لات و هیّنده‌ی نه‌مابوو برشیمه‌وه. تووشی چی بوو بووم، نازانم! ئیتر هاوارم له‌گالیسکه‌وان کرد خیراتر لیّخوړیّت و ئه‌ویش شلّقه‌ی له‌قامچییه‌که‌ی هه‌لساند و گالیسکه‌به‌گورتر که‌وته‌ریّ.

سه‌یره. زۆر جارن هه‌ستم به‌وه‌کردوو له‌هه‌ندیّک پوو هه‌و زۆر هه‌ستیارم. راستیه‌که‌ی هه‌ندیّک شت هه‌ن ناتوانم سه‌یریان بکه‌م. هه‌ر جاریکیش که‌ بیر له‌ورگورپیخۆله‌ی فرانسسیسکو ده‌که‌مه‌وه، هه‌ست به‌هه‌مان

شت ده که م. له وه يه، خوئی له خویدا، هه نديک شتی هه ر زور سروشتی،
راستییه که ی به شیوه یه کی سهیر هیلنجهین، بیئت.

پوژ خه ریکه ئاوا ده بیئت. پوژیکئی وهک ئه مپویش کو تاییه کی هه ره یه.
خور که نه ختیك له دهسته چه په وه به سهر چیاکانه وه وه ستابوو،
تیریژه کانی خوئی فری دابوو سهر مهیدانی جهنگه که که شاهیدی ئه و
هه موو قاره مانئی و شکومه ندی و تیکشکانه بووبوو. له کاتیکیدا به دم
هه لته کهه لته کی گالیسکه که وه دانیشتبووم و بیرم له پووداوه کان ده کرده وه،
بوولیلی ئیواره بالی به سهر مهیدانی جهنگدا کیشا.

تاریکی بالی به سهر ئه م دیمه نه دا کیشا و دیمه نه کانی ئه و دراما
خویناوییه ییش بوو بوون به به شیک له میژوو.

به بی هیچ چاوه پروانییهک، چون بارانیك به خور دایکردوو وه نابریته وه،
کاتیکی زور و زه وه ندیم بۆ نووسین دهست که وتوو. به دریزیایی پوژ، وهک
ئه وه ی به ری ئاسمان ئاوه لا بوویئت، باران ده باریئت و به لام چ بارینیك.
ریژنه یه که ئه وسه ری نادیار و نابریته وه.

ئه مجا چ ده ردیسه رییه که! خاووخلیچکی و پیسو پوخلی بالی به سهر
ئوردووگادا کیشاوه. پی نیوان خیوه ته کان قوروچلپاویکه تا سهر ئه ژنو
دیئت و ریخ و ته رسی ئه سپه کانیش سهر قوروچلپاوه که که وتوون. دهست
ده ده یته هه ر شتیك ته ر و له قور و پیسی هه لکیشر اووه و هیچت له گه لدا پی
ناکریئت. هه ر ئه وه نده نه ختیك بجیته ده ره وه، باران سه راپات ده شواته وه.
بانی خیوه تیش دلۆپه ده کات و ناوه وه ییش به ته واوی ته ر بووه. بیگومان
ئه مه ناخۆشه و سه روسه کووتی زور به ی خه لکه که ییشی به یه کدا داوه. هه موو

ئىوارەيەك بەھىۋاي ئەۋەين سبەينى ھەۋا خۇش بىيىت، بەلام ھەر كە لە خەۋ
 ھەلدەستىن، ديسان گويىمان بە خرمە خرمى بارانى سەر خىۋەتەكان
 دەكرىنەۋە.

من تىناگەم ئەم بارانە دوابراۋ و بەردەۋامە چ خىرىكى ھەيە. چ كەلكىك
 دەگرىت، لەۋە زياتر كەرى بە جەنگ و بەردەۋامبوونى بگرىت. ئىستائىش كە
 دەتوانىن بەروبوومى سەر كەۋتنە گەۋرەكانمان بچىنەۋە، ئەم بارانبارىنەي
 لە چىيە!

جەنگاۋەران ۋەپرسن. يا خەۋتوون يا خەرىكى زارەلدانن، ھەر لەبەر
 ئەمەيش، بەۋ جۆرە، ھىچ كەشۋەۋايەكى شەپكردن لەئارادا نىيە ۋ لە
 دەستدانى ھەز ۋ ئارەزوۋىش لەۋ لاۋە بوەستىت. بەلدنبايىيەۋە، ئا لەم
 كاتەدا، ئىل تۆرۋ ھىزەكانى خۆي بەھىز دەكات ۋ ھىچ گومانىك لەمەدا نىيە،
 لەكاتىكدا كەئىمە، بەم شىۋەيەي ھەين، بەھىزتر نابىن. من لەم بارەيەۋە
 نىگەران نىم، بەلام، ھەر چۆنىك بىت، كە بىرى لى دەكەمەۋە، جۆرە
 خەمىنىيەك دامدەگرىت.

ھىچ شتىك ۋەك باران زيان بەھەستونەستى لەشكرىك ناگەيەنىت. ئەۋەي
 لەجەنگىكدا دەبىنرىت ۋ لەئارادايە كۆتايى دىت ۋ گرشە ۋ ورشە لە ھىچ
 شتىكدا نامىنىت ۋ جموجوول ۋ ھەرچى برىقوباقىك كە بە جەنگەۋە
 پىۋەستن، لەنىۋ دەچن. شكۆ ۋ نەۋەردىش ھەروەھا. بەلام دەبىت لە
 بەرانبەر تىگەيشتنىكى ۋا لەجەنگ كە ۋەك ئەۋەي سەرلەبەرى لە ئاھەنگىك
 زياتر نەبىت بوەستىنەۋە. جەنگ رابواردن نىيە ۋ گالتەي لەگەلدا ناكرىت.
 جەنگ خوين، مەرگ، تىكشكان ۋ قىر كىرنە. كەۋتنە شەپەۋە لەگەل

دورژمنیځدا که له خوت بنده ستر بیټ، هینده خوش نییه. ده بیټ به رگه ی
 هه موو شتیځ بگریټ. بارگرانی، نه هامه تی و نازارچیشتن به هه موو
 جوړه کانیانه وه. ئەمەیش پیوستییه که، که ناتوانیت خوتی لی نه بان
 بکه یت.

له وانه یه ئە گهر ئەم وه پرسییه له نیو هیزه کانماندا بلاو بیټه وه،
 ئە نجامیځی خراپی هه بیټ. ئیمه هیشتا، پیښ ئە وه ی به دواسه رکه وتن
 بگه ین، زورمان به دهسته وه یه و که ممان دهرخستووه. دورژمن، ئە گه رچی
 هینده ی نه ماوه، به لام به ته وای تیکوپیک نه شکینراوه، نه به زیوه.
 ناچاریشین ده بیټ دان به وه دا بنیځن که وریایانه دوا ی ئە و شکسته ترسناکه ی
 له سهر پووباره که تووشی بوو، کشایه وه و خوی له ده ستمان پرگار کرد.
 ئیستایش، وه کو وتم، به دلنیا ییه وه، دیسان خه ریکی کو کردنه وه ی خه لکی
 تره. ئیمه یش پیوستمان به هه مان گورپوتینی پیښووی شه پرکردن هه یه، تا
 بتوانین به یه کجاره کی په گورپیشه ی له بنویځ هه لیکیشین.

سه رباری ئەمەیش هیچ وه پرسییه که له میرمه وه نابینریت. ئە و له وانه یه که
 به راستی چه زی له جه نکه - به هه موو شیوه کانیه وه. نارام و دلنیا و کاری و
 هه میشه یش له سهر هه مان خده و خووی دره و شاوه و هاوسه نگی خویه تی. پر
 له بویری و دلنیا یشه له سهر که وتنی بی چه ند و چوون. جه نگاوه ریکه له بهر
 هیچ شتیځ ناپرینگیته وه! راستییه که ی، له مهیدانی جه نگیشدا، من ئە و و
 ئە و من و تا بلیت له یه که ده چین.

ته نیا شتیځ له درژی ئە و هه مبیټ که ناتوانم قهت لی بیوورم و
 هه میشه بووه به هوکاری تالترین لومه و سه رزه نشت له لایه ن منه وه به رانبه ر

بهو، ئەو ەيەكە ناھيلىت بە شدارى جەنگ بېم. تىناگەم بۆ ئەمەم پى پەوا
 نابىنىت! بۆ پىم لى دەگرىت! بەر لە ھەر پىكدادانىكىش، سۈالى لى دەكەم
 و لى دە پارپىمەو، تەنانەت جارىكيان لە بەردەمىدا كە وتمەسەر چۆكان و
 بە دەم لووشكە لووشك و گريانەو ە باو ەشم بە ھەردوو قاچىدا كرد، بە لام ئەو
 وا پىشان دەدات كە نايەوئىت گويى لەو قسانەم بىت، يا بە دەم
 زەردەخەنەو ە دەلىت كە نرخى من بۆ ئەو تەواو نابىت، يا ئەو ەي كە ئەگەر
 نەبادا شتىكم بە سەردا بىت. شتم بە سەردا بىت! خو منىش لەو ە زياترم
 ناوئىت! ئەو لەو ە تىناگات كە ئەمەچ گرنگىيەكى بۆ من ە ەيە. كە من بە پۆج
 و بە دل، لە ھەر كە سىكى تى نىو لە شكرەكەى ئەو، لە ھەموو پىشان بە
 سوئتر و گەرموگورتر، ئارەزووى جەنگ دەكەم. جەنگ بۆ من گالتەى منالان
 نىيە و گالتەى لە گەلدا ناكرىت. خوئىنە، خوئىن! دەمەوئىت شەر بكمەم،
 دەمەوئىت بكوژم! بۆ ئەو ە ناخۆم لە نىو ناواندا بنوئىم، بەلكو لە بەر ئەو ەي
 كە لە جەنگداروو دەدات، لە بەر كردهو كووشى جەنگ خوئى. دەمەوئىت خەلك
 بىنم دەكوژئىن، لەو جىيەدا لى پراو ەستاوم، مردن و وئرانكارى و بەزىن
 بىنم. ئەو نازانىت من كىم! ھەر بۆيە ھەر ئەو ەندە پىم پى دەدات يەك
 لەدواى يەك لىوانى شەرابى بۆ پابگرم و ئاگام لى بىت، تەنانەت پىشم نادات
 لە خىو ەتەكان دوور بكمەو ەو تىكەل بە ئاپۆرەى جەنگاوەران بېم و
 ئەو ەيش تەنيا شتىكە كە ھەمىشەو پىر بە دل ئارەزووى دەكەم و بۆى
 دەسووتىم. كەواتە ھەر ئەو ەندەم بۆ ە ەيە لە جىيەكەى خوئىدا بو ەستم و
 كاتىك ئەوانەى تر خەرىكى شەر و پىكدادانن، كە ھەموو بىر و ھوشمىيان بە
 خوئىانەو ە خەرىك كردوو، تەماشايان بكمەم و بۆ خوئىشم نەتوانم قەت تىياندا

به شدار بم. ئەمه تا ئەو په پری سووکایه تیپی کردنه، سووکایه تییه ک که نه ک من
که سی تر به رگه ی ناگریت. ئەوی راستیش بیّت هیشتا هیچ که س، تاکه
که سی کیشم، نه کوشتوووه! ئەویش نازانیّت به مه چ سوویه کی کردوووه ته
دلّمه وه و چۆن به ده ستیه وه ئازار ده کیشم.

له بهر ئەمه به ته واوی راستگو نیم که وا خوّم پیشان ده دم به راستی
به خته وه رم.

ههروه ها بیجگه له میرم خه لکی تریش هه ست به حه ز و ئاره زوی من بو
شه پکردن ده که ن. به لام ئەوانیش، وه ک میرم، نازانن که ئەمه بو من چه ند
گرنگه و چه ند به نیومدا په گاژو بووه. ئەوان هه ر ئەوه نده ده بینن که من
به شمشیر و که ره سته ی جه نگییه وه به و نیوه دا دیم و ده چم و سه رنجیان
هه ر به لای ئەوه دا راده کیشریت. هه ر چۆنیکیش له خوّم و له به شداریکردنم له
جه نگدا تیده گن هیچ گرنگیه کی بو من نییه و نه ک ئەوان، می شیش میوانم
نین.

بیگومان زۆر که س لی ره هه ن که هه ر زۆر چاک ده یاننا سم. پیاوانی ده ربار
و ئەوانه ی که هه می شه له ده ربار بینوو من، جه نگاوه رانی به نیووده نگی
بنه ماله به ناوبانگه کان که به درێژی پۆژگاران به هوی ئەو جه نگانه وه که
تیاندا به شدار بوون له نیو خه لکدا ده رکه وتن، پیاوانی بالاده ست که هه ر
له بهر جیورپی تایبه تی خو یان ئەرکی سه ر له شکر بیان پی سپیردراوه. سه ر
له شکره راسته قینه و به ده سته لاته کانیش زۆر چاک ده ناسم و بیگومان
ئەوانیش من ده ناسن. هه ر ئەوانیشن که شان به شانی میرم پی شپره وی

راسته قینه‌ی جه‌نگن. ده‌بیٚت ئه‌وه‌یش بلیین که کۆمه‌لیک له‌نه‌جیبزادانی
که‌ونارای کارا و کارامه‌ی جه‌نگ ده‌وری میرمیان داوه.

شتیک که تا راده‌یه‌ک توورپه‌ی کردووم ئه‌وه‌یه که دۆن پیکاردویش له‌م
جه‌نگه‌دا به‌شداره. خۆه‌لکیش و لافلیدهر سه‌ر له‌هه‌موو شوینیکه‌وه
ده‌رده‌هینیت، به‌تایبه‌ت له‌نزیکی میرمه‌وه‌و جارجاریش به‌بیر و قسه
بیسه‌روبه‌ره‌کانی ئه‌و خه‌لکه‌ی ده‌وروبه‌رمان ده‌هینیته‌ پیکه‌نینیکی بیٚتام و
نابه‌جی. به‌خۆی و پیسته‌ته‌پوهره‌که‌یه‌وه که له‌پیستی جووتیاریک ده‌چیت
و په‌نگیکی ئال و کراوه‌ی هه‌یه‌و به‌دانه‌سپییه‌کانیه‌وه که هه‌میشه
پیشانیان ده‌دات، چونکه‌به‌ده‌م هه‌موو شتیکه‌وه‌ پیده‌که‌نیت، له‌که‌سیکی
گه‌لۆری نائاسایی نه‌بیٚت له‌هیچی تر ناچیت. ته‌نیا سه‌رپراوه‌شان و ئه‌و
خووه‌ی که هه‌میشه‌خه‌ریکی لوول و پیچدانی ریشه‌په‌ش و لووله‌که‌یه‌تی،
به‌سن بۆ ئه‌وه‌ی رقت له‌سه‌یرکردنی بیٚته‌وه. تیناگه‌م میرم چۆن ده‌توانیت
له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا هه‌لبکات.

بیگومان، له‌مه‌یش زیاتر، له‌وه‌یان تیناگه‌م که میرژن چۆن ده‌توانیت
شتیکی سه‌رنجراکیش له‌ودا ببینیت، که سه‌رباری بنوبنه‌چه‌زۆر و
زه‌وه‌نده‌کانی، له‌که‌سیکی بووده‌له‌زیاتر نییه. به‌لام ئه‌میان پیوه‌ندی
به‌منه‌وه‌نییه‌و ئیره‌یش جیی ئه‌وه‌نییه. راستییه‌که‌ی هیچ گرنگیه‌کیشم بۆی
نییه.

که باسی ئه‌وه‌یش ده‌کریت که‌سیکی ئازایه، سووک و ئاسان، تیناگه‌یت
مه‌به‌ست له‌و ئازاییه‌ی ئه‌و چیه. هه‌ر نه‌بیٚت من له‌مه‌ تیناگه‌م. ئه‌و وه‌ک
هه‌موو ئه‌وانی تر له‌شه‌ری سه‌ر پووباره‌که‌دا به‌شدار بوو، به‌لام به‌هیچ

جۆرىك پىموانىيە لەوانى تر جيا بووبىت و لەوانىش زياترى لە دەست
هاتبىت. من خۆم هېچم بە چاوى خۆم لى نەبىنى. رەنگە ئەو بۆ خۆى باسى
ئازايى خۆى بکات و چونکە خەلکىش، ھەر ئەو ھەندەى دەم بکاتەو،
دەبىت بەردەوام گوى بۆ قسەکانى شل بکەن، سەرکەوتنى لەو ھەدا بە دەست
ھىتابىت خەلک بپرواى پى بکەن. من يەك بە خۆم بۆ چاوترووکانيکىش باوھېم
بەو ھە نىيە ئازا بووبىت. راستىيەكەى ئەو تا سەر ئىسقان شانى پىدا دەکات
و لەو ھەيش زياتر نىيە.

ئەو ئازا بىت! ھەر بىرى لى مەكەرەو!

نەخىر! ئەگەر ئازا ھەبىت، مىرمەو کەسى تر نا. نىلە نىل و گەرمەى
جەنگ لە کوئ بىت، ئەو لەوئىيە. ئەسپەسپىيەكەى و کلاو پلپلە دارو
پازاوھەكەى بە ئاسانى و ھەمىشە لە نىو ئاپۆرەى جەنگاوھراندا دەناسرىنەو
دوژمنىش، ئەگەر بىھوئ فرسەتى لى بىنىت، دەيانبىنىت، ئەو بەردەوام
ژيانى خۆى دەخاتەمەترسىيەو. ئەم ھەر لەبەر ئەو ھەى شەرى خۆش
دەوئ، شەر دەکات، ئەمەيش، کە ھەزى لى دەکات و دللى پى خۆش
دەبىت، زۆر بە ئاسانى ھەستى پى دەکرىت. بىگومان بۆکۆرۆسايىش ئازايە.
دەمەوئ بلیم – ھىندەى پىوھند بىت بەو ھە نازانىت ئاخو ئەو ھەى ئەو
ئازايەيا نا! ئەو، خۆم نەمبىنيوھو بۆيان گىراومەتەو، دەچىتەپىشەو،
چوونەپىشەو ھەكە کە تەنانەت ترس و بىم دەخاتە دللى بارھاتووترىن
جەنگاوھەرەو. ئەو ترس و بىمەيش لەو ھە نىيە ئەو لەکاتى شەرکردندا
دەبىت بە کەسىكى دپ و گرژ و تووپە، بەلکو لەو ھە ھەى کە بە دەمى
داخراوھە بەکارى خۆیەو ھەرىک دەبىت، بەشىوازی تايبەتى خۆى و

به وپه پری خوینسار دیشه وه ده که ویتته کوشتوبر و له نیو بردنی دوزمنه کانی. زوربه ی جاریش، وه که نه وه ی بیه ویت له قوربانیه کانی نزدیکتر بیته وه، به پیوه شه پ ده کات. له وه ده چیت حه زی له کوشتار و قرکردن بیت. شیوازی شه پرکردنی میرم و نه وانی تر، له پال شیوازی نه مه وه، زیاتر له یاریه کی منالان ده چیت. من بو خوم نه مه م نه بینوه، له کاتی کدا هه میشه له جه نگو وه زور دوور بووم تا به پاستی بتوانم سه رنجی لی بده م، به لکو ته نیا گویم لی بووه که گیراویانه ته وه. نایشتوانم بلیم به چ شیوه یه که خه فه تم به مه خواردوه که ناتوانم شتیکی وا به چاوی خوم ببینم.

پیاوانی وه کو میرم و نه و نازان، هه ر یه که و به شیوه ی خوی. به لام دون ری کاردو! ناوهینانی نه م له گه ل نه واندا هه ر بو پیکه نین باشه و هیچی تر نا. بوکارو سایش وه که هیزه کانی حه زی له سووتاندن، ویرانکردن و تالانکردنی هه ر خاکیکه که پیدا تیپه ر ده بیت، زور له وه زیاتر که میرم، له سه روکاری جه نگدا، به پیویستی ده زانییت. نه گه رچی نه میش، بیگومان، ویرانکردن به پیویست ده زانییت. به هه ر جیه کیشدا تیپه ر بووبن، به ده گمه ن نه بووبیت، زیندوویه کیان له پاش خویان به جی نه هیشتووه. ده لین میرم و به کریگیراوه که ی بیروپایان له م باره یه وه جیاوازه. ده بیت نه وه یش بلیم که نه مه زیاتر به لای تیگه یشتنی بوکارو سادا ده شکیتته وه. خاکی دوزمنان، خاکی دوزمنانه و هه ر ده بیت به و جوره یش هه لسوکه وتی له گه لدا بکرییت. نه مه یاسای جه نگو و براوه ته وه. پیشده چیت یاسایه کی پر گووج وستهم بیت، به لام جه نگو و سته میش هاوتای یه کن، نایشتوانریت هیچی له گه لدا بکرییت. نه وانه ی له گه لیاندا له شه ردایت ده بیت خویان قر بکریین و

خاکیشیان ویران، تا نه توانن رابنه وه. ده کریت زور ترسناکیش بیت نه گهر
بیت و له دوای خوته وه مه کوی بهرگریکردن به جی بهیلت، ده بیت نه وه بزانی
که ده بیت پشتت ئاوه لا و خویشت دلنیا بیت. من دلنیا که بۆکارؤسا
له سه ره هه قه.

جارجار، میرم، له بیرى ده چیتته وه که که وتوو ته ناو دوژمنه وه. له و
کاتانه دا به جوریک له گهل خه لکی ئاساییدا ده جوولیتته وه که ناچیتته دل وه.
بۆ نمونه وه که ئه و جارهی چووینه ناو ئه و گونده پيسوپوخله وه که
که وتبووه نیو به زایی چیا کانه وه و تیکه ل به خه لکه که ی بوو تا سه بیرى
ئاههنگه لادییه که یان بکات و گوی بۆ نه یژه نانیان رادیییت، وه که ئه وه ی نه و
مۆسیقایه هی نه وه بیت بوی رابوه ستیت و گوئی بۆ شل بکه ییت. من
تیناگه م نه و چون ده یوانی خویشیه که له وه دا ببینیت. چونیش ده یوانی
له گهل نه و خه لکه گه لوره ی نه وی بدویت. من، سووک و ئاسان، له شتی و
تیناگه م. به هه مان شیوه ییش له وه ی پیوه ی خه ریک بوون تی ناگه م - نه وه ی
که گوايه ئاههنگه که یان بۆ نه وه بوو، وه که خویمان ده یانوت، که به روبوی
سالیان به داها و ریژه و بووه. به م جوره ییش ده ستیان به ئاههنگه که یان
کرد، ژنیکی سکپر مه ی و پونی زه ی توونی به کیلگه یه کدا پرژاند و پاشان
هه موویان پیکه وه نه لقه یه کیان به ست و له سه ره کیلگه که دانیشتن و نه مجا
نان و مه ی و جوره په نیریکیان له شیرى بز نه نیو خویماندا به شییه وه و
هه موو پیکه وه خواردیان و خواردیانه وه. میریشم له گه لیاندا دانیشتن و
ده ستی به خواردن و خواردنه وه کرد و ستایشی زه ی توونه کانی ده کردن و
په سنی په نیره که یشی ده دان، که به ئاسانی ده تتوانی ببینیت په نیریکی چ

ناحەز و ناچيز و بيچه وري بوو، هەر ئەمەيش نا! لەگەڵياندا دانىشتبوو و کاتيکيش که گۆزه پيس و کۆنه پر له شه رابه که يان گەيشته ئەو، دەستی برد و رېک وەك ئەوانى تر دەمى پيوه نا و ليى خواردەو. قيّزت ليى دەهاتهو. هەرگيز له وەو پيش ئەوم نەبينبووبەو جوّره رەفتار بکات و قەت له و باوهرەيشدا نەبووم بەو شيّويه هەلسوکەوت بکات. قەتیش دەست له وە هەلناگریت که بەم يا بەو شيّوه تووشى سەرسوورپمانم بکات.

کاتيکيش ليى پرسين ئەو ژنه بو وایکرد، نیاز له وەچی بوو، شەرم داگرتن و ئەو هەندە نەبيت، که بيژيانە پیکە نينیک سەروسەکوته لاديه گەلۆره که يانی داگرت، رازی دلی خويان نەدرکاند. بەلام پاشان دەرکەوت، که ئەو هەيان لەبەر ئەو بوو تا بەروبوومی زەيتوون و پەزەکانيان، سالی داها توویش، بە بەهات و برەو بيّت. سەيره. وەك ئەو هەي زەوى بزانيّت زەيتوون و شەرابيان پيدا پرژاندووه و نیاز و مەبەستيشيان چی بوو. ئەوان وتیان هەموو ساليک ئەم وەختانە ئەمە دەکەين. پيرەميرديکی ريش ئالۆزکاو و ريشدریژيش، که شەراب لەسەراپای دەچۆرا، لارەمل خوئی له ميرم نزيك کردهو و ساويلکانه چاوی بریيه چاوی و وتی جارن باووبا پيرانمان وایانکردووه و ئيمەيش لەسەر رپوشوینی ئەوان بەردەوامين.

ئەمجا هەلسان و، تەپۆلانه و لاديينانە، ورد و درشت تيکەل، دەستيان کرد بە هەلپەرکی، تەنانەت ئەو پيرەميردەيش که لەسەر پيچالی مەرگ وەستابوو، ئەويشيان هەلپەرانە. نەيژەنانيش بە شمشالە شوانکاره ييه کانيان، که خويان دروستيان کردبوون و لە چەند ئاوازيك زياتريان لی هەلنەدەستا، دەستيان کرد بە ژەنين و بەردەوام هەر هەمان

ئاوازىشيان لى بەرز دەبوو. من تىناگەم مىرم چۆن دەيتوانى گوى لەو
ئاوازەبگرىت، كە ھەرچى ھونەر بلىيت تىيدا نەبوو. بەلام ھەردووكيان؛
ئەوئىش و دۆن پىكاردۆئىش، كە بىگومان؛ ئەم كە لە ھەموو دىزەيە كدا
ئەسكوئىيە، ئەمىشمان لەگەلدا بوو، پراوەستابوون و بەتەواوى ئەوئىيان لەبىر
كردبوو كە لەجەنگ و لەنىو دوژمندا بوون. كاتىكىش خەلكە كە دەستيان
بە چىنى گۆرانىيە خا و خلىچ و خەمگىنە كانى خۆيان كرد، لە جىي خۆيان
وشك بوو بوون و نەياندەتوانى بە جىيان بەئىلن. تا تارىكىش دانەھات، كە
ئىتر ناچار بوون بە پۆئىشتن، لە جىي خۆيان نەجوولان. پەنگە ئاخىركەى
لەو تىگەئىشتەن كە مانەوئىيان بەو تارىكىيە و لەو بەرزايانەدا مەترسى
لەسەر زىانسان ھەبوو.

كە دوايەكەى بەرەوخوار بەرەو ئۆردووكا كە ئىشمان بووئىنەو، بە
يەكترىان دەوت چ ئىوارەيەكى خۆش بوو ئەم ئىوارەيە. دۆن پىكاردۆئىش،
كە ھەمىشەو ھەر ھىندەبۆى بگونجىت ھەست و نەستى نەرم دەبن و
دەجوولئىن، بەوشەى قەلەو قەلەو كەوتبوو پىدا ھەلدان و پەسنى جوانى
دیمەنى ئەو دەوروبەرە، ئەگەرچى بەھىچ جۆرىك شتىكى جوانت تىيدا
نەدەبىنى و جار لە دواى جارىش دەبوو بوەستن و گوى لەو ئاواز و
گۆرانىيە بگرن كە لە گوندەكەو دەھاتن، ئەو گوندەى مالە پىسو
پۆخلە كانى بەلاپالى چىاكەدا بلاو بوو بوونەو.

ھەر ئەو ئىوارەيەئىش بوو كە دۆن پىكاردۆ بەدوو قەحبەو، كە لە نىو
ئۆردووكا كەدا گرتبوونى، خۆى كرد بەخىوئەتەكەى مىرمد، كە لەو دەچوو
بەشىوئەكە كە ئاسان نەبوو لىي تىبگەيت لەشارەو، بەفیل و تەلەكە،

به ره کانی پيشه وهی جه نگیان بری بییت و خویمان به ویدا کرد بییت -
ره ننگه به هیوای ئه وهی که لی ره پاره یه کی زورتریان ده ست بکه وییت، که له
شار ده ست نه ده که وت. وتیان بو ژنیگ گونجاوتره له گه ل دوژمنه که یدا پال
بکه وییت. له سه ره تادا میرم وه که ئه وهی له بانیکه وه بهر بیته وه دلای
دا که وت و منیش دلنیا بووم له وهی که گرژ و تووره ده بییت، ئه وان ده کاته
ده ره وه و زور خراپیش سزای دؤن ریکار دؤ ده دات به ران بهر به و کرده وه
سووک و ناشیرینه ی، به لام به جوریک که تا ئه وپه ری سه رسوور هین بوو
قاقایه کی لی به رز بووه وه، ئه مجا ده ستی برد و ئه ژنوی یه کیکیانی گرت و
هاوکاتیش بانگی کرد له گرانتین شه رابیان بو بهینن. من ئیستایش که بیر
له و شه وه ده که مه وه، که بیر له وه ده که مه وه ئه و شه وه چیم بینی و نه بینی،
سه رم سوور ده مینیت. هه رچییه کیش له ده ستم به اتایه ئاماده بووم بیده م
بو ئه وهی ئه وه م نه بینیا یه، بو ئه وهی خو م له و دیمه نه هیلنجه یانانه به دور
بگرتایه که تا ئیستایش له بیرمدا ماون. هه ر ئه وه نده تیگه ی شتمایه چؤن
هاتبوونه ئه وی! به لام ژنان، به تایبه ت ئه و جو ره ژنانه، وه که جرج وان، هیچ
شتیک ناتوانیت به ریان پی بگریت، وه که جرج به ده م قرته قرت و خوار دنه وه
هه موو به ربه ستیک ده برن. له وه دا بووم برؤم و له خیوه تی ده ستوپیه و نداندا
لیی بکه وم و بنووم، به لام ناچار ده بوو بمینمه وه و ئاگام، نه که به ته نیا له میرم
و دؤن ریکار دؤ، به لکو له و دوو قه حبه یه ییش بییت که ده موچاوی خویمان
له سووراو و سپیاو هه لکی شابوو و له دووره وه بوونی له شی قه له و و گه رمی ژن
و بوونی چه وریه کیان لی ده هات که له قژیان هه لسووبوو. تا بلییت
قیزه ونیش.

سەروبىنى زمانى دۆن پىكاردۆ باسى جوانى ئەوان بوو، بە تايىبەت
ئەوھيان كە نەيدەتوانى پىيدا ھەلنەدات، باس باسى جوانى چاۋ و قزۇ
پاۋپووزى ئەو بوو و زوو زوۋىش، ئەگەرچى ئەو ھەۋلى دەدا پى لى بگرىت،
پىشانى مىرمى دەدان، بەلام ھەر نەختىك دواى ئەو ھۆى بەلاى ئەۋى
ترياندا ۋەردەگىپرا و بەھەمان شىۋە ھەمان وشەۋە دەكەۋتە پەسندان و
ستايشى ئەمىان، تا بە ھىچ جۆرىك ھەست نەكات پشتگوى خراۋە. ھاۋارى
دەكرد، ژنان ھەموۋىان جوانن! ھەرچى تەرز و خۆشى ژيانە لەوانەۋە دىن.
بەلام لە ھەموۋىان خۆش و دلگىرتر قەحبەيە، كە ھەموۋ ژيانى خۆى بەپوۋى
ئەۋىندا دەكاتەۋە بو چاۋترووكانىكىش بىۋەفایى لەگەل ناكات. ئەۋ بە
جۆرىكى ھىند سووك و بىتام پەفتارى دەكرد، ئەگەرچى من ھەمىشەبەو
چاۋسەيرى ئەۋم كىردوۋە كە بازارپىترىن و دەبەنگىترىن پىاۋە، لەگەل
ئەۋەيشدا ھەرگىز لەۋ باۋەپەدا نەبووم بەۋ شىۋەيەۋ تا ئەۋ پادەيە گالتهچار
و قەشمەر بىت.

شەرابىكى زۆريان خواردەۋەۋ شەرابىش لە بەرەۋە كارى خۆى كرد و
بىگومان دۆن پىكاردۆش نەرم بوۋبوو و ھەستونەستى لى دەچۆرا، ئەمجا
بەرەبەرەدەستى كرد بەقسەكردن لەسەر ئەۋىن و خويندەۋەى چەردەيەك
شىعەرى ناچىز و ھىچۋپوۋچ، بە زۆرىش چەند سۆناتايەك بوون سەبارەت بە
ئەۋىن و بو كەسىك وترا بوون، بەقسەى خۆى، ناۋى لاۋرا بوو، بەجۆرىك
كەژنەكان چاۋيان پىر بوون لە فرمىك. ئەم سەرى خستبوۋەسەر پانى
يەكىيان و مىرىشم سەرى لەسەر پانى ئەۋى تریان دانابوو و قەحبەكانىش
بەنەرمىيەكەۋەدەستيان دەھىنا بەسەر و قزىاندا و بەدەم گوىگرتن لە

هاتهران پاتهرانه كانى دۆن پىكاردۆوه گوپيان بۆ ئاخۆ ئۆفه خوشه كانيان شل كردبوو. ئەو سهرى له باوهشى ئەوه ياندا بوو كه جوانتر بوو و منيش نهمده توانى چاو له سهر ئەوه ههلبگرم و سهرنجى چاوى ميرم نهمدهم كه چۆن ئەوسايش و دواتريش، ئەو ئىوارهيه، بهو شىوه سهره ته ماشاى دۆن پىكاردۆى پى ده كردن، كاتىك ئەو ژنه گهلۆرانه به تايبهت به ئەوه وه خهريك بوون و دلپان دابوو به قسه كانى ئەو و هه رچيهك ئەو ده يوتن و پىوه يانه وه خهريك بوو. ژنان هه ميشه هه زيان له پياوانى ده بهنگ و ناچيزه، چونكه خۆيان له واندا ده بينن و خۆيان بىر ده كه ويته وه.

به لام دۆن پىكاردۆ له پىكدا له جىي خۆى راست بووه وه و رايگه ياند كه ئىتر باسوخواسى خوشه ويستى گريه هين براهه وه و كات كاتى خواردنه وه و دلخوشيه! دوا به دواى ئەوه يش رشتىك خواردنه وه و گالته وگه پ و پىكه نين و بيشه رمانه ده ست بۆ يه كتر بردن و پووداوى ئاوپووبه رهى به شىوه يه كى هيند كالوكرچ به دوا هات، كه من ئىستا به هيج جورىك ناتوانم بيانگيرمه وه. به دهم ئەو مه يخواردنه وه زۆره وه، له پىكدا، ميرم به خوشىي دۆن پىكاردۆوه و بۆ نۆشى گيانى ئەو په رداخه كهى ده ستى هه لپرى و وتى سبه ينى تۆ ئالاكهى من له شه ردا هه لده گريت! دۆن پىكاردۆيش به ته واوى به م خه لاته چاوه پروانه كراوه دلخۆش بوو و چاوه كانى گه شان وه. ئەمجا هاوارى كرد – هيوادارم شه پىكى تا ئەوپه رى ترسناك بىت! و ئىتر كه وته خۆنواندن و پۆزليدان بۆ ژنه كان تا به ته واوى سهرنجيان به ره و ئازابى و بوپرىي خۆى رابكىشريت. ميريشم وتى ئەميان نازانين، به لام له وه يه ترسناكيش بىت. ئەمجا دۆن پىكاردۆ په لامارى ده ستى ميرمى دا و

به سنگفراوانی و پیزانینه وه، وهك چۆن سوارچاكيك دهستی سهروهه كهی
ماچ دهكات، دهستی كرد به ماچكردنی: گه وره م، له بیرت نه چیت كه له م
گیژهنی پر له ئاههنگه دا چ سۆزیکت داوه! - دل له دل مه ده. له بیرم
ناچیت.

دیار بوو قه حبه كان پیانوا بوو كه ئه مه شتیکی پراوپره له شكۆمه ندی و
چاوه به په رۆشه كانیان به و دیمه نه دا ده گیژرا. به لام به تایبته سهیری ئه ویان
ده كرد، كه ده بوو سبهینی ئالاكه هه لېگریت.

دوای ئه م نواندن و خۆپیشاندانه كورته، ئیتر وهك پيشوو گه رانه وه سه ر
بای به ركهۆن و له سه ر كرده وه سووك و شه رمیونه كانی خۆیان به رده وام
بوون و تا دههات ناپه سه ندر و بی شه رمانه تر په فتاریان ده كرد، به جوریک
من كه ناچار بووم به بینیان، سه راپام پر بوو بوو له هیلنج و
به خۆداشكانه وه. باوه شیان به یه كتردا ده كرد و یه كتریان ماچ ده كرد،
ده موچاویان سوور سوور هه لگه رابوو، به شیوه یه کی ناشیرینیش، چلیس و
هه ناسه سوار، به چه ز و ئاره زووه كانی خۆیان گه رم داها تبوون. هینده نزم و
پیس كه ناگیژدریته وه. ئه گه رچی ژنه كان خۆیان وا پیشان ده دا به ره لهستی
ده كه ن، به لام ئه وان كراسه كانیان له بهر دامالین به جوریک كه هه موو سنگ و
مه مکیان به پروتی ده ر كه وتن و سه رگۆی مه مکی ئه وه یشیان كه جوانتر بوو
سووریکی كال و خالیكیش به لای مه مکیكه وه بوو، زۆر گه وره نه بوو، به لام
نه تده توانی چاوی له سه ر هه لېگریت و سه رنجی لی نه دهیت. كه لیی
چوومه پیشه وه بو ئه وهی په رداخه كه ی بو پر بکه مه وه، بوونی سنگ و
به رۆکی به سه رمدا هات و هه ستم به هیلنج و دلتيكه ه لاتن كرد. ئه ویش هه مان

بۆنى ميرژنى لى دەھات، كە بەيانيان لەتەختى نووستنەكەيدا پال دەكەوئیت، بەلام قەت ھىندەيش لەميرژن نزيك نەكەوتوومەتەوہ. ئەمجا كەدۆن رېكاردۆ دەستى دريژ كرد و مەمكى گرت، من لای خۆمەوہەستم بەجۆرەقيزوييژ و توورەپيەك بەرانبەر بەو پياوہپيس و چلييسەدەكرد و دەمويست يەكاندوو دەست بنيمەبينى و بيخنكيئم، يا ھەر نەبيت بەخەنجەرەكەم بيكوژم تا دوادلوپى خوينەپر لەشەھوہتەكەى دەچوړيٹ، بەجۆريك كەئيتر بېراى بېر نەتوانيت باوہش بەژنيكدا بكات و لەئاميزى بگريٹ. من بەدەم قيزوييژەوہ لەجيەكەى خۆمدا راوہستابووم و بېرم لەوہ دەكردەوہكەمرؤفچ بوونەوہريكى ناحەز و قيژەونن، چ شتيكى پيسن. خواى من و توگەورەيەو پوژيک لەپوژان ھەموويان لە ئاگرى دۆزەخدا دەسووتينيٹ!

دۆن رېكاردۆ كە ھەر خەريكى جوانەكەيان بوو، چونكە ئەويش وازى لەم نەدەھينا، ئاخريكەى بەسەر يەكيك لە بېرەگەوجەكانى خويدا كەوتەوہ، ئەويش ئەوہبوو كە زار ھەلبەدن بۆ ئەوہى بزائن ئەويان بۆ كاميان بيت، ميرم يا خوى. ھەموويان، تەنانەت ميريشم، ئەمەيان بەدل و لا پەسەند بوو، ئەو ژنەيش كە بېريار وا بوو ياريەكەى لەسەر بكريت لە قاقاي پيەكەنينى دا و بەسنگ و بەرۆكى رووتە وەخوى بۆ دواوہفري دا، خوئشحال و خەنى بەوہى كە بووہ بە كەرەستەى پيشبركيى نيوانيان. من دلّم لىي تيكل دەھات و نەمدەتوانى لەوہ تيبگەم كەچۆن ئەوان دەيانتوانى وەك جوانيک، وەك كەسيك كە تامەزرۆى بن، سەيرى بكەن و چۆن دەيانتوانى لەسەر دەستكەوتىكى وا قيژەون پيشبركى بكەن. ئەو قژكال، پيستئال و دوو چاوى شينى گەورەى ھەبوون و بنبالەكانيشى تووكن. نەك جوان، بەلكو

به لای منه وه هر پیس و ناحه زیش بوون. من قهت له وه تینه گه یشتووم بو
بنبالی مروّف تووکنن و که چاویشم پییان ده که ویّت تووشی بیزاریه کی زور
ده بم، به تایبته ئە گهر ته پر بن. بنبالی ئیمه ی گرگان تووکن نین و هر
له بهر ئە وه یش بنبالی تووکن به شتیکی ناحه ز و ناشیرین ده زانین. ئە گهر
من ئە ویم، یا هر جیه کی تری له شم بیجگه له سه رم، که برپاره سه ری
مروّفیش مووی پیوه بیّت، مووی پیوه بووایه، ئە وا هه ستم به چاوورپوشکان
و شه رمیکی زور ده کرد.

ئیتر ده بوو من بچم و زاره کان بهینم و یه که م جاریش میرم زاره کان
هه لدا و شه ش و یه کی هیئا. برپاریش وا بوو ژنه که بو ئە وه یان بیّت که
زووتر ده یگه یانده په نجا خال. ئە وان یه ک به دوای یه کدا له سه ر هه لدانی
زاره کان به رده وام بوون و ژنه کانیش به ته واوی گرنگی پیدانه وه به وه ی
یارییه که یان گال دینیت یا په مۆ و به دهم قسه و باسه وه له سه ر گوپرانکاری
یارییه که، قسه و باسیک که شه رمت لیی ده کرد، سه ره پای هاوار و
قاقالیدانیش، خویمان به سه ریاندا چه ماند بووه وه. ئە نجام میرم بر دیه وه و ئیتر
هه موویان به دهم پیکه نین و قیزه قیزه وه له جیی خویمان هه لبه زینه وه.

هر یه کسه ر دوای ئە وه یش په لاماری ژنه کانیاں دا، هر یه که و هی
خوی، جله کانیاں له بهر داکه ندن و به جوړیک هه لسوکه وتیان له گه لدا ده کردن
تا بلایت ناشیرین و قیزه ون که چیی تر من خوم پی نه گیرا و به په له
پرووسکی له خیه ته که چوومه ده ره وه و هیند له ده رگای خیه ته که یش دوور
نه که و تبوومه وه که به دهم هیلنجدانه وه هه رچییه کم خوارد بوو هیئامه وه.
له شم به ته واوی سارد بوو بووه و پیستیشم وه کو پیستی مریشکیکی

ئاۋەپووتكراۋ گرنج گرنج بووبوو. ئەمجا بە دەم لەرزە لەرزەو خۆم كرد
بەناو ئەو كا و پووشوۋەدا كە كەوتبوۋە نىۋان چىشتلىنەرەكە و ئەو
مەيتەرە رەزاگرانەو كە بۆنى ئەسپى لى دىت و ھەمىشەيش بەيانىان، كە
لە خەو ھەلدەستىت بۆ ئەو ھى لەشى ئەسپەكان پاك بكا تەو ھو يال و كلكىان
شانە بكات، بەبى ئەو ھى بزىانم بۆ، شەقىكى مزىم تى دەسرەوئىنىت و ھەموو
جارىكىش دەلىت بەيانىان لە ھەر كاتىك زياتر ھەزم لەو ھەيتىت ھەلدەم.
خۆشەويستى خەلك بۆ يەكتر شتىكە من سەرى لى دەرناكەم و تىي
ناگەم. قىزم لى دەبىتەو ھەر چىيەكىش ئەو ئىۋارەيە بىنىم لە قىزوبىز
زىاترى ھەلنەدەگرت.

رەنگە ئەمە لەبەر ئەو بىت من لە بوونەو ھەرىكى ترم، بوونەو ھەرىكى
جوانتر، ناسكتر، ھەستەكىتر و ھەر لەبەر ئەو ھىش بەو جۆرە لە دى شتىك
دەو ھەستەو ھە كە پىدەچىت ئەوان ھەر توورەيش نەكات. نازانم. من قەت
ئەو ھەم تاقى نەكردو ھەتەو ھە كە ئەوان پىي دەلەن خۆشەويستى و ھەز و
ئارەزووشم لى نىيە. جارىكىان ژنىكى گرگىيان بۆ ھىنام، ژنىكى جوانى
چاۋبچكۆلە كە لە ھەموو شتىك ورد دەبو ھەو ھە، پىك ھەك خۆم، ژنىكى
دەموچاۋ چرچولۇچ كە پىستى لەشى لە پىستەي كۆن دەچوو، پىك ھەك
ئەو ھى كە پىستى لەشى مرۇقىك دەبىت چۆن بىت، كەچى مېشىش مىوانم
نەبوو، ئەگەرچى جوانىيەكەي لە جوانى مرۇق نەدەچوو و ھىچ شتىكىشى
تىدا نەبوو قىزم لى بىتەو ھە. دوورىش نىيە لەبەر ئەو ھە بووبىت مىرژنم بۆي
دۆزىبو ھەو ھە، كە ھەك گەۋادىك دەيوست بە زۆر بە يەكترمان بگەيەنىت،
چونكە بە ھىۋاي ئەو ھەبوو منالىكى گرگىنى، كە ئەو لەو كاتەدا زۆر ئارەزووى

لی بوو، بو دروست بکهین. ئەمه پيش ئەوه بوو خووی ئەنجیلیکای بییت و دەویست شتیکی هەبیّت یاریی لەگەڵدا بکات. دەویوت، زۆر خوۆشه منالیکی گرگنت هەبیّت. بەلام من ئەمدەویست یارمەتی بدەم و ئەمدەویست لەپێی ئەو پيشنیازە شەرمهینهی ئەوهوه سووکایهتی بەبن و بنهچهکە ی خووم بکه م.

بیجگە لەوهیش، لەوهیشدا هەر بە هەڵەدا چوو بوو که وایدەزانی ئیمە دەتوانین منالیکی پی ببهخشین. ئیمە ی گرگان منالمان نابیت، ئیمە، هەر لەبەر بنوبنهچهی تایبهتی خوومان، ناتوانین منال دروست بکهین. لەوانه نین که یارمەتی بەردەوامبوونی ژیان دەدەن و ئاوات بەشتیکی لەو جوورهیش ناخوازین. هیچ پیویست بەوه ناکات ئیمەیش منال بخهینهوه، چونکه خزموخویشی مرۆف خویمان گرگان دەخهنهوه و ئیمە ئەو خهمهیشمان لەکۆل بووتهوه. ئیمە پی بەخوومان دەدەین لەو بوونهوهوه له خووبایی و لووتبهرزانه و کتومت وهك خویمان، له هه مان پزدانهوه، بهر ببینهوه و له دایک ببین. بەردەوام خزموخویشی ئیمە لەوان دەکەونهوه و دەبیّت هەر بهو شیوهیهیش، نهك شیوهیهکی تر، ببینه ئەم دنیا یهوه. هەر ئەمهیشه مانا قوولهکە ی نهزۆکی ئیمە، که نه له گرگن دەبین و نه گرگانمان لی دەکەونهوه. ئیمە سەر بهو خزموخویشهین و — هاوکاتیش سەر بهوان نین. میوانین و بهسەردان هاتووین. میوانانی پیر و چرچه لۆک، که به سەردانیکی بەردەوام و ههزاران ساله هاتووین و لیڕه مان داکوتاوه.

بەلام بیرو خه یاله کانم زۆر دوورتر لهوهی که دەمویست بیگیرمهوه دەمبهن. بپاریش وانەبوو که من له باره ی ئەمهوه بنووسم.

بۇ سبەينى، ھەر وەك مىرم سۆزى بەدۇن پىكاردۇ دابوو، دروشمى
ميرانەى مىرمى ھەلگرت و زۆر شتتیش سەبارەت بە پووداۋەكانى دواى ئەمەو
ھەندىك لە ھەلومەرجەكانى پىۋەست بەشەپرەكەو ە دەگىپدرانەو، بەلام
بىگومان من خۆم بەجۆرىكى ترى دەبىنم و بىرو بۆچوونى خۆم لەبارەى
ئەمەو لەبارەى ئەو ەيشەو ە ھەيە، كەچى خۆى لەپشت ئەمەو
شاردوو ەتەو ە . خەلكەكە دەلئىن مىرم لەپى فەرمانىكى سەير و ناوازەو
دۇن پىكاردۇى تووشى مەترسىيەكى بىمانا كرد، گوايە بەخۆى و
سوارەكانىەو، كە لە چەند سوارىك زياتر نەدەبوون، ناچاركران بكەونە پر
مەترسىترىن شوينى شەپرەكەو ە دۇن پىكاردۇ خۆيشى، بۆ ماو ەيەك،
ھىندەى تالەموويەك لە مردن گەپابوو ەو ە . ھەر ەھا دەلئىن گوايە كون لە
جەرگىدا نەبوو ەو بەو پەپى ئازايىەو ە شەپى كردوو ە . ئەمەيش شتتەكە
ناچىتە مىشكى منەو ە، بە ھىچ جۆرىك باو ەرم پىى نىيەو گوايە تا ھاتوو ە
لەبەر ەو ە پياو ەكانى كەمتر و كەمتر بوونەتەو ەو خۆيشى ناچار بوو ە بۆ
پاراستنى دروشمەكەى مىرم و قوتاركردنى لەدەست ئەو ەيزە زۆر و
زەو ەندەى بەسەرىدا دابارىو ە، بە بستىكىش لە دروشمەكە دور نەكەوئتەو ە .
دەيشلئىن بەلام كە جەنگ بەو ئاراستە ترسناكە گەيشتوو ە، مىرم بە سوارى
ئەسپەكەى گەيشتوو ەتە سەرى، ئەمجا ئەمەيا لەبەر ئەو ەبوو ە كە جەنگ
لەوئدا لە گەرمەيدا بوو ەو مىرم نەيتوانىو ە لە كايەيەكى وا ترسناك خۆى
بەدور بگرىت، يا لەبەر ھەر ھۆيەكى تر بوو ەو خۆى و چەند پياويك
لەگەلىدا، وەك ئەو ەى بۆ كۆمەك و بەھاناي ئەو ەو ەچوو بىت،
كەتوو ەتەوئزەو گيانى ئەو دوزمانانەى دەوروبەرى دۇن پىكاردۇ . بەلام لە

پریکدا پرمیک به رسینهی ئەسپه که ی پیکاووه و له ژیریدا به لادا هاتوووه و له سهه
ئەسپه که یه وه به ربوووه ته وه و که وتوووه و دوژمن دهوریان داوه. گوايه ههه
ئەمه ییش وای له دۆن پیکاردۆ کردوووه، هیند در و ئازا، له گهه ل پیاوه کانیدا
خویان له و ئەلقه یه پزگار بکه ن که دوژمن به دهوریاندا کیشابووی و له وپه پری
نائومییدی و نیگه رانیدا پیکه وه و له گهه ل سواره کانی میرمدا، تا ئەوانی تر به
هانایانه وه هاتوون، به رهنگارییان کردوووه و له پووی دوژمناندا
وه ستاونه ته وه. گوايه ههه ئەه وسایش دۆن پیکاردۆ له چه ند لاوه بریندار بووه و
خوینی له بهر پۆیشتوووه. ئەمه ییش ئەوه ده گه یه نییته که ده بیته ئەه وسا له وه
تیگه یشتبیته میرم مه رگی ئەوی ویستبیته، به لام سهه رباری ئەه وه ییش به و
شیوه یه هه ل سوکه وتنی کردوووه که کردوووه تی و ژیانی میرمی کریوه ته وه.

ههه ئەه باسو خواسه یشه که من باوه پرم پی نییه. ئەمه له زۆر پوووه وه
هیی ئەوه نییه باوه پری پی بکه یته. ههه له بهر ئەه وه ییش ده یگپمه وه، چونکه
ئەوانی تر به و شیوه یه پووداوه پر له کاره ساته کانی ئەه به یانییه
ده گپرنه وه و له وه ییش زیاترت بهر گوئی ناکه ویته. که منیش له سهه بروایه کی
ترم و به شیوه یه کی تر ئەمه ده بینم، بهر له ههه شتیکی تر له بهر ئەه وه یه
که ههه زۆر چاک که سایه تی دۆن پیکاردۆ ده ناسم. من له ههه که سیکی تر
زیاتر دۆن پیکاردۆ ده ناسم. ئەه، ئەه و پیاوه نییه که لیی ده گپرنه وه.

پوون و ئاشکرایش دیاره که ئەه باسو خواسه ههه په رهنگی بیروپای گشتی
گرتوووه وه ههه په رهنگی بیروپای دۆن پیکاردۆ خویشی سهه بارهت به خوی
پیوه یه. ئەمه ییش بووه به جووره ئەه فسانه یه ک، ئەه فسانه یه ک که هیچ کهس
به لایه وه گرنگ نییه له نزیکه وه له بنج و بنه وانه که ی بکوئیته وه، ئەه وه ی

گوايه ئەو خۆی ئازايەو هەرچییەکیش دەیکات پاك، بەشکۆ و شادیهتە. هۆکاری ئەمەیش توانستی بیهاوتای خۆیه تی له خۆبردنه پیشهوهو لهویشدا که دەتوانیّت بە هەموو شیۆهیهک سەرنجی خەلک بە لای خۆیدا رابکیشیّت. خۆهەلنانی گالتە هیّنی وهک چۆن بەشیۆهیهکی گشتی بە هەموو هەلسوکهوتیّکی و بە هەرچییەکهوه دەیکات دیاره، ئاوهایش بە بەشداریکردنی ئەوهوه له جهنگدا رهنگی داوهتهوه. ئەو بیباکییهیش که خەلکی بەخۆیهوه وابەسته کردوو، سووک و ئاسان، لەبەر دەبەنگی ئەو خۆیه تی. ئەوه بیپهروایی ئەوه که لهگەل ئازاییدا جیگۆرکییان پی کراوه، نهک ئازایی.

ئەگەر هەر به راست هیّنده ئازا و بویره، ئەگەر ئەو، وهک خۆی دەلیّت، هەمیشەخۆی دەخاته هەرچی مەترسییهکی چاوه‌پوانکراو و نهکراوهوه، ئەی بۆ تووشی هیچ نابیّت، بۆ ناکوژریّت؟ راستییەکهی ئەمهجی پرسیارهو هیچ کهسیکیش، هەر هیچ نهبیّت به لانی کهمهوه من، به نهمانی ئەو دلّی تهنگ نابیّت.

www.fb.com/PDFkurd

ئا له ئیستادا له چەند جییەکهوه بریندار بووه. خۆ هەر نایشزانریّت ئایا ئەمه راسته یا نا، من یهک بهخۆم، پری بهخۆم دەدهم لهمەیش بهگومان و دوول نهبم و دیاره برینهکانیش هیّنده ترسناک نین و سووکه‌برینن. بهلام بههەر حال لهوساوه چارهیم نه‌بینیوهو دلّیشم بۆ بینینی لی نادات. بهلام سەرباری ئەمەیش لهوه دهچیت ئەوهیان راست بیّت که هیّند پوودامالپراو بوو بیّت به‌رهنگه‌کانی میرژنمهوه، کهوهک دهوتریّت ئەو بۆ خۆی پیش چوون بۆ جهنگ بۆی هەلبژاردوون، چوو بیته مه‌یدانی شه‌رپهوهو ئەو

به يانییه پهنگه کان به کلاوه ئاسنینه که یه وه شه کابیته وه و به ئاشکرا و به
به رچاوی ئه و خه لکیشه وه له پیناوی دۆسته که ی خۆیدا جهنگی بیته. که واته
که ئه و هیند پاله وانانه له پال دروشمه که ی میرمدا شه پری کردووه، له
پیناوی خوشه ویسته که یدا بووه، نهک میرم. کاتیکیش که ژیا نی میرمی
پزگار کردووه، راستییه که ی ئه و کاتیش له پیناوی ئه ودا شه پری کردووه. هر
نه ختیکی پیش ئه و هیش ژنیکی تری له باوهش گرتبوو. پهنگه هر یه کسه ر
له باوهشی ئه ویشه وه، دوا ی خۆپازاندنه وه به پهنگاله ی خوشه ویستییه
گه وره و ناگرینه که ی به ره و جهنگ پۆیش تبتیت و خوشه ویستییه
راسته قینه که یشی وهک گولیکی جوان و پازاوه به سه رکلاوه ئاسنینه
دهراوه لاکه یه وه، له کاتیکیدا که له شی هیشتا به چه ز و ئاره زووی ناپاکی و
داوینپسی گهرم بووه، شوپ بووبیته وه. خوشه ویستی مرۆڅ، بیگومان،
شتیکی پر له پاز و نهینییه. هر بویه سهیر نییه که هیند ئاسان لی تی
بگهیت.

ههروه ها پیوهندی نیوان ئه و دوو پیاوهیش، که وابهسته و گیرۆده ی
هه مان ژن، پر له پاز و نهینییه. تو بللیت هر له بهر ئه و هیش جوړه له
یه کتر تیگه یشتنیکی نهینی له نیوانیاندا نه بیته. جارنا وا ده رده که ویت.
بللیت، وهک دهوتریت، دۆن ریکاردۆ هر به راستی ژیا نی میرمی پزگار
کردبیت؟ باوه ر نا که م. به لام پهنگه وایشبووبیت، ئه گه ر وایشبووبیت له وه یه
له له خۆبایبوونیکی پوخته وه بووبیت، بو ئه وه ی وهک سوارچاکیک
قه ره بووی ئه وه بکاته وه که میرم مه رگی ئه وی ویستووه، تا به ته واوی
پیشانی هه موو خه لکی بدات که چ شکویه کی ده گمه ن ئه و له خه لکی تر جیا

دەكاتەو. ئەمەيش ھەر لەخۆي دەووشىتەو. ئەي بلىيت، وەك خەلك دەلەين، نيازى ميرم لەپزگارکردنى دۆن پىكاردۆ كاتىك بەسوارى ئەسپەكەيەو بە ھانايەو چوو، تا لەو مەترسىيەي تىي كەوتبوو پزگارى بكات، ئەو بووبىت پزگارى بكات – ئەگەرچى نەختىك پىش ئەو مەرگى ئەوي بەئاوات خواست بىت؟ نازانم. بەباشى لەمەيان تى ناگەم. خۆ ناكرىت ھاوكات ھەمان كەست ھەم خۆش بوويت و ھەم پقىشت لىي بىتەو؟

تىروانىنى ئەو شەو ەيشىم بەبىردا دىتەو – مەرگى لى دەبارى. بەلام چاوتە پوپرەخە ونبىنەكانىشم بەبىردا دىنەو، كاتىك پاكشابوو و گوئى بۆ قسەو باسەكانى دۆن پىكاردۆ لەبارەي خۆشەويستىيەو شل كردبوو؛ خۆشەويستىيە گەرەكە، ئەو خۆشەويستىيە نە بەردەي ھىندە بەئاگرەكەي خۆي پرى كردووين، كە ھەر چىيەك لەنىو ناخ و دەروونماندا ھەيە پىي دەگرىت و لىي دەخوات. بلىيت خۆشەويستىش تەنيا ھەر شىعريكى جوان نەبىت، كە ھىچ نىو پۆكىكى نىيە، ھەر نەبىت ھىچ نىو پۆكىكى بىرپار لەسەر دراوى نىيە، بەلام خەلك ھەموويان، كاتىك بەشىوازىكى جوان و لە دلەو دەگىردىتەو، ھەز بە بىستنى دەكەن؟ نازانم. بەلام بەتەواوئىش پىي تى دەچىت، ئەو ەي قەلب بىت، لە دەست مرۆف دەووشىتەو.

ئەو ەيش كە سەرى سوور ھىناوم، ھەلسوكەوتى ئەو شەو ەي ميرمە لەگەل ئەو قەحبەيەدا. من ھەمىشە لەو باو پەدا بووم كە ئەو زۆر لە سەروو ئەو جۆرە شتانەو ەيە. بەلام ئەمەيش شتىكەو پەيوەندى بە منەو نىيە. خوويشم بەو ەو گرتوو ئىتر، كە ئەو لە پىكدا دەبىت بە كەسىك كە من پىشتر قەت بە بىروخەيالدا نەھاتوو. بۆ سبەينى، بەورىايىەو، ئەمەم

له گهل يه كيك له خزمه تكاره كانيدا هينايه پيشه وه و باسى سه رسوور هاتنى
خومم بو كرد سه بارهت به وهى كه پرويدا بوو. نهو به هيچ جورىك
سه رسوورمانى پيوه ديار نه بوو و وتى ميرم هه ميشه دوستى هه بووه، نهجا
ژنانى ناو ده ريار يا ژنانى ترى ناو شار بووبن، جارنا جاريش قه حبه
ناوداره كان و ئيستايش فيياميتاي به ربووكى ميرژن، دوستيتى. پاشان وتى،
نهو زور حهزى له گوږينه، به وهيش پيكنه نى كه من نه مه م نه زانيوه. سه ريشم
له وه سوور ده مينيت كه نه مه چون به بهر چاوه تيژه كانى مندا، كه وه كو تر
هه مو شت ده بينن، تپه پيوه. ده بيت سه رسوورمانى من به رانه به ميرم،
كه هيچ ره خنه يه كه هه لئاگرىت، به ته واوى چاوى كوږ كرديتم.

من به لامه وه گرنگ نيه ناپاكي له گهل ميرژندا ده كات. رقم له ميرژن
ده بيته وهو له وهيش خوشتر نيه كه ناپاكي له گهلدا بكرىت. بيجه له وهيش
نهو دن ريكاردوى خوش ده وىت. هه ربو ئه وىش وشه ئاگرينه كانى خوئشى
ده نووسىت، نهو وشانه ي كه ده بيت من له نيو دلما هه لئان بگرم. پر به دل به
هيواي نه وه م دن ريكاردو بكوژرىت.

ئاخريكه ي نه م بارانه دواپراوه براه وه.

نه مرؤ كه له خيوه ته كه مان هاتينه دهره وه، تيشكى خور ده وروبهرمانى
پووناك كردبووه وه، هه موو لايه كه دهره وشايه وهو چياكانى ده وروبهرشمان
به پوونى ليوه ديار بوو، نه گه رچى له هه موو لايه كه وه دلؤپه ي ده كرد و
سه روبه رى نهو ناوهيش خوره ي ئاوى نهو جوگه لانه داىگرتبوو كه پيش
بارانه كه له هيچ لايه كه وه ديار نه بوون. به يانويه كى زور خوش و ئاو و
هه وايه كى زور سازگار. ئاسمان سايه قه ي سامال و له به رده ميشماندا

مۆنتانزای شاری چه ته کان پاكشابوو - ئیمه ئه وسا له بیرمان چووبوو وه چ شاریک و چ دیمه نیکی هه بوو، به لام ئیستا دوامالی نیو دیواره کانی دهوری شارمان لیوه دیار بوو، یهك له دواى یهكى ده لاقه کانی نیو بورجه کانی شووره كه ونارا که مان ده بینى و ته نانه ت خاچه بچکۆله زیپر كه فته کانی سه ر کلئسا و گومه زه کانیشمان ده بینى، هه موو شت، دواى ئه وهى وشكى کردبووه وه، به جوانى له بهر چاومان دیار بوون. ئیستا ئیتر هیئنده ی تر نابات و ئه و شاره ده گیریت و بو هه تايه له سه ر ته ختى زه وین ده سپردریته وه.

جه نگاوه ران، هه موویان، دلخۆشن به وهى له خیوه ته کان هاتوونه ته ده ره وه و له وه هه وا سازگاره دا دین و ده چن، به و كه شوه وه وا خۆشه ژیاونه ته وه و گیانی شه پرکردنیان تی گه پراوه ته وه. دلمردوویى و بیمه یلی په ویونه ته وه. هه موو تاسه و ئاره زووی شه پرکردنیانه. من به ته واوی به هه له دا چووبوو كه پیموابوو بوو باران خوو و خده ی له شکریک خراب ده کات. هه ر هیئنده یه تا ده بریته وه وهك خاوخلیچكى و پالئیدانه وه دیاره وه هیچی تر.

رئگای نیوان خیوه ته کان پر له ژیان و جموجوولن. جه نگاوه ران، به ده م گالته وگه په وه، چه كه کانیان پاك ده كه نه وه، به رده سستی سوارچاکان هیئنده ده ستیان له زریى سوارچاکه کان خستوو ه شه وقیان پی هه له هیئان، مه یته ران خه ریکی پا کردنه وهى ئه سپه کانن و بو ئاودانیان به ره و جوگه له کان، كه له هه موو لایه کی لاپاله به زه یتون داپۆشراوه کانه وه خو په یان دیت، سواریان بوون، هه ر خۆئاماده کردنه و خۆئاماده کردن بو دواهیرش. ئوردوو گه پراوه ته وه دوخی جارن و جه نگیش مینا ئاهه نگیکه و شه وق و په ونه قى تی كه وتوو ته وه، به جوړیک كه نکولی نا کریت هه ر

له جهنگ دهو شیتته وهو جهنگ ده بیټ وا بیټ. جهنگاوه ران جلوبه رگی
ئالووالای خویان پۆشیوه، سوارچاكان به كه رهسته ی ته واوه وهو
ئه سپه كانیس به جلگی رهنگین و به رسکی زیوینیانه وه ئه و ناوه یان پر
کردوه وه هه موو شتیك له بهر پروناکایی خوردا ده دروشیتته وهو بریقه ی دیت.
ده میکه لیڤه دا وه ستاوم و له شار، ئامانجی ئه م جهنگه مان، ده پروانم. له
شاریکی خوگر و پته و ده چیت، به دیوار و شووره كه یه وه هه ر له وه ده چیت
هیی ئه وه نه بیټ بگریټ. به لام ئیمه ده یگرین، هه ر له بهر هیچ نا، له بهر
کومه کی به نرخى مایسترو بیڤرناردو. دژکوب و بۆمبهاویژه کانیم بینیه وه، ئه و
كه ره ستانه یس كه بۆ پیداهه لگه ران دروستی کردوون و توپهاویژه
شووره شكینه كانیسی كه ترس و بیم ده خه نه دلله وه و بیهاوتان، هه موویانم
بینیه وه هیچ شووره یه كه له دنیا دا نییه بتوانیت خوی له به ریا ندا بگریټ. ئیمه
له کوپوه بمانه ویت ئاودیوی شووره ده بین، ده توانین بیته قینینه وهو بیکه ین
به خۆل، له وانه یشه ته نانه ت، له ری ئه و پرپه وانه وه كه له بنه وه ی شووره وه
هه لکه نراون بتوانین، وهك چۆن ئه و ئیواره یه خوی باسی لیوه ده کرد،
کونیک له دیواره كه دا بته قینینه وهو به هه موو كه ره سته یه كه وه كه به بیردا
دین، به هه ر شتیك كه له بلیمه تی مهنی ئه و كه وتوو ته وهو له دۆزینه وه یدا
سه ركه وتوو بووه، سوود وه ربگرین و وهك باهۆزیک له شاردا، له نیو كوچه و
کۆلانه كانیدا، هه لکه ین و مه رگ و قپرکردن به ده وره ی خۆماندا بالو
بکه ینه وه. شار ده سووتینریت، هه لگیڤوداگیڤ ده کریټ و سووک و ئاسان
به سه ر دنیا وه ناهیلریت. به ردی به سه ر به رده وه ناهیلریت. خه لکه كه یسی كه
له ریگر و چه ته زیاتر نین به سزای خویان ده گه یه نرین، یا قپر ده کرین یا وهك

بەندى دەگىرىن، بەجۆرىك كە لە شوينەوارى سووتىنراو زياتر هيچ لەبەر قەلەمپرەوى مۆنتانزا، كە جارىك لە جاران شارىكى پتەو و تۆكمەتۆل بوو، نامىنيتەو. دلنيام كە ميرم بە دەستى پۆلايينەو لە دوژمنە خوینخۆرەكەى خۆى دەچىتەپيشەو. پياوہكانى بۆكارۆسايش چۆن ھەلسوكەوت دەكەن، ئەميان تەنانەت ناویرم بىرىشى لى بكمەو. ئەمە دەبىت بە دوا سەرکەوتنى ناوازەى ئيمە.

بەلام پيش ھەر شتىك دەبىت ئەو لەشكرەى كە لە نيوان ئيمەو شاردا ھەيەرابمالریت. ئاسانىشە بيبينيت كە خۆى كۆ کردوو تەو و تا رادەيەكى باشيش بەھيز بوو - ريك وەك ئەوہى خۆم پيشبينيم کردبوو. ھەندىك دەلین لە شكريكى گەرەيە، ھىندەى لەشكرەكەى خۆمان، بە پياوہكانى بۆ كارۆسايشەو. ئەمە زیدەرۆيە. ئەوہى دەبينریت ئەوہى كە بە ناوچەيەكى فراوانتردا، زۆر فراوانتر لە جاران، بلاو بوو تەو، بەلام، ھەر چەند سەر دەھينم و دەبەم، ناوبردى بە لە شكريكى گەرەزياتر لە كەوتنە ژير كاريگەرى دوژمنەوہى نەك شتىكى تر. سەرچاوى ميريشم، كە سەرەتا چاوى پىي كەوت، نەختىك گرژومۆن بوو، بەلام پاشان ھاتەو سەر خۆ و وا پيدەچوو كەرەنگ و پووى بە سەرنجدان لە ھيزەكانى دوژمن كراونەتەو، دوور نيە بەوہيش دلخۆش بووبىت كە ئيتر بۆ دوايينجار لەگەل دوژمنەكەيدا دەبيرىنيتەو و لايەك بە لايەكدا دەخات، يا رەنگە بەوہيش شاد بووبىت كە چ پىكدادانىكى سەرنجراكيشمان لەپيشدايە. جەنگاوەرى راستەقینە دەبىت وا بىت! ئەو بۆ چاوترووكانىكىش دوودل نەبوو لەوہى سەرکەوتن بە دەست

دەھىنن و ئەوئەندەى منىش بزىنم ھىچ دوودلىيەك بەھىچ كام لەسەر
لەشكرەكانىەوہ ديار نەبوو.

خۆش دەبىت لەبەسەر دادان و داگىرکردنى شارىكدا بەشدار بىت.
ھەرگىز پىشتەر ئەو ھەلەم بۆ نەپرەخساوہ.

ئىستا لە جىگاي ئاسايى خۆم كە تايبەت بە نووسىنە، لە نھۆمى
گرگان، دانىشتووم. ھەر لىرەيش، لەسەر ئەو مىزە بچكۆلەيەى كە يەكك
لە كەرەستەكانى نىو مالەكەپىك دەھىننىت و تا بلىيت لەبار و خۆشيشە بۆ
من بۆ ئەوہى كە لەلايەوہ دابنىشم و بنووسم، بەردەوامم لەسەر
نووسىنەوہى ئەو پووداوەسەير و كوشندانەى بەشدارىم تىياندا كردوہ.
لەوہيە ئەمە نەختىك سەرسوورھىن بىت، بەلام ھىندە نابات و باسى
ئەوہيش دەگىرمەوہ.

سەرکەوتنمان لە شەپرەكەدا بە دەستھىنا. لە ھەموو كەسىكىش ديار و
ئاشكرا بوو، كە دەبوو ئىمە سەر بکەوين. كە دەبىت ئەگەرچى ھەروا
بەئاسانى بەسەرماندا تىنەپەرى و زەرەر و زىانى زۆرمان لىكەوت. خوينىكى
زۆر پڑا و زۆر كەس لە ھەردوولا كوژران، ئەگەرچى، بەدلنىايىيەوہ، كوژراوانى
ئەولا زۆرتەر بوون. ئەوان لەمەودوا زۆر بەزەحمەتەوہ دەتوانن بەرگرييەكى وا
بکەن كە شايانى باس بىت. بەلام، وەك وتم، بۆ ئىمەيش خوينىكى زۆر لەبەر
شەر و پىكدادانەكان پۆيشت. بەتايبەت دووہم پۆژى شەپرەكە، كە پۆژىكى
زۆر خويناوى بوو. بەلام جەنگاوەرانىش بۆ چى باشن ئەگەر بىت و بەكارىان
نەھىننىت. ھىندەيش ترسناك نەبوو، وەك ھەندىك كەس باسى لى دەكەن.

ھۆكاری ئەو ەیش كە ئیستا گەراوینەتەو ەو لە مالا ەوین، ئەو ەیه كە میرم دەبوو بگەریتەو ە تا ەموو ەیزەكان بۆ بەردەوامیدان بەو جەنگە سەر كەوتوو ە كۆ بكاتەو ە. وەك ئەو ەی سەرنجم داو ە پێو ەندی بەو ەیشەو ە ەیه پارەو پوولیک كە بۆ ئەو ئامانجە پێویستە دەبیئت كۆ بكریتەو ە. كاروباریكی وا، بیگومان، لەخۆرا بەرپێو ەناچییت و برەپارە و پوولیک زۆر ەل دەلووشییت. لەو ەیش دەچییت میرم بە گفتوگۆو ە لەگەل پیاوماقوولانی قینیسیدا سەبارەت بەو ە خەريك بیئت. ئەو دارا و دەستپۆیشتووانەیش كە میان لە دەستدا نییە بۆ كۆمەكردن و لەو ەیه زۆر نەبات و ەموو شتیك جیبەجی بیئت. پاشان یەكسەر بەرەو بەرەكانی جەنگ دەگەرپینەو ە.

دەلین بۆ كارۆسا و ەیزەكانی داوای پارەیهكی زۆریان كردوو ە پێیان وایە كە ەیشتا بەرپێكوپییكی ئەو ەی كە ەقی خۆیانە، بە پێی رێككەوتنیك كە پێشتر لەسەری رێك كەوتوون، وەریاننەگرتوو ە. ەر لەبەر ئەو ەیش كیشەو گرتیان ناو ەتەو ە. من خۆم بە ەیچ جۆرێك چاو ەروانی ئەو ەنەبووم كە ئەوان ەیندەگرنگی بەو لایەنە ی شەرەكە بدەن، چونكە كەس وەك ئەوان ەیندەبەجەرگ و پالەوانانەناجەنگیئت. پیموابوو كە ئەوان ەر لەبەر خاتری جەنگەكە خۆی شەریان دەكرد، دەمەویت بلیم كە یەك بەخۆم لەو پیناو ەدا دەيكەم و ەیچی تر. بەلام رەنگەخۆنەویستییهكی وا لەوان داوا نەكریئت. لەوانەیه ەر زۆر ئاساییش بیئت كە ئەوان داوای ەقی خۆیان بكەن. چاكە، پارەو پوولی خۆیان وەردەگرن.

ەرو ەها باسی جیاوازیی تریش دەكریئت لەنیوان ئەوان و میرمدا - بەلام خۆ ئەو خەلكە دەمی خۆی ناگریئت و زۆر شتی تریش دەوترین. كە لەشكرێك

خوینئیکی زۆری دابییت و هه موو شتیك به پیکوپییکی به پۆه نه چووبییت،
ئاساییه که جۆره هه ستیك به ناته بایی لی ده که ویته وه. ئیستا هه ریه ک لای
خۆیه وه به گله ییه به رانه ر به چۆنییتی به پۆه چوونی کاروباره کان و ئه م ئه وی
تر تاوانبار ده کات، هه ست به جۆره کزی و سستییه کیش ده کریت و ئه م
کوژراوانی ئه ولا ده بزیرییت و شتی تریش. قسه له سه ر جه نگاوه رانی بۆکارۆسا
نییه و به راستی ئه وان جه نگاوه رانی شییت و شه یدای شه پن، به لام په نگه
راسته وخۆ بۆ ئه وه یش نه شیین که بتوانن پلانه گه وره کانی میرم جیبه جی
بکه ن، په نگه هینده یش بیر له مه نه که نه وه. به لام هه موو ئه مانه شتی ناچیز
و لاوه کین و هینده نابات له بیر ده کریین و ده برپینه وه.

وه کو تریش من هینده ئه وه م به لاوه گرنگ نییه و له وه یش که متر، له
پۆه ندی له گه ل شتیکی وه ک جه نگدا، گوئی به شتی هیچو پووجی وه ک
دارایی ده ده م و خۆم به و شتانه وه خه ریک ناکه م. هینده یش نابات له سه ر
هه موو شتیك پیک ده که ون و ده برپینه وه.

تا بلییت ناخۆشه له ماله وه بییت. ژیان لی ره هیچت پی نابه خشییت و
به ته واویش، کاتیك له مه یدانی جه نگه وه گه راویته ته وه، کشوماته و هیچ روو
نادات. کات ده پروات و نازانیت خۆت به چیبیه وه خه ریک بکه یت، ژیان
وه ستاوه و په لوپۆیشت له جموجوول که وتوون. به لام، ئه میشیان به جیبی
خۆی، گرنگ نییه، چه ند پۆژیکه وه و ده برپینه وه. هینده یش نابات
ده گه پیننه وه.

راستییه که ی خه لکی ئیره زۆر سه یرن، مه به ستم له ده ستوپۆه ندان و
ئه وانه ی تریشه که به شداریی جه نگیان نه کردووه. هیچ ئاگیان له وه نییه چی

ههیه و نییه. وهك ئەوهی نهزانن ولات له شهپر دایه. كه ده مبینن به سازو بهرگی جهنگه وه بهو ناوه دا دیم و دهچم، سهریان سوور ده مینیت، وهك ئەوهی نهزانن له مهیدانی جهنگدا ده بیئت چهكدار و ده بیئت وا بیت، ئەگه رنا ده بیئت به نیچیریك و به ئاسانی ده ستگیر ده کریت، ئەمهیش ریك وهك ئەوهیه به پیی خۆت بجیت به پیری مهرگه وه. ئەوان ده لئین هیچ مه ترسییهك له م ده وره رانه نییه. به لام خو هه ر چۆنیک سهیری بکهیت شهپر و هیندهیش نابات ده بیئت بگه ریمه وه. چاوه پروانی فه رمانی میرمم بو بزوتن و ده ستپیکردنه وه و فه رمانیش له وانیه، ها ئیستا ها نه ختیکی تر، بدریت و ئەوسایش ده بیئت یه کسه ر ده ست له سه ر سنگ و ئاماده له خزمه تدا بیت. هه ر له بهر ئەمهیشه و له بهر هیچی تر نا که ساز و بهرگی جهنگم پیوهیه. به لام ئەوان له مه تیناگه ن.

له بهر ئەوهیش که خویان به شداریی جهنگیان نه کردوه، نایشتوانن خویان له وه دا ببیننه وه که راستییه که ی به شداریکردنی جهنگ چیه و چۆنه. ئەگه ر بیشته ویت نه ختیك پیشانیان بدهیت ژیانی شه پرکردن و مه ترسییه کانی چین، سه روپوویان ساده و پر له گومان ده گۆرین و که چی هاوکاتیش ناتوانن ئیره ییه نهینیه که ی خویانت لی بشارنه وه. هه ول ده دن وا پیشان بدن که من، هینده ی جیی باوه ر بیئت، به شداریم نه کردوه و له و پیکدادانانه دا که بۆم گیراونه ته وه به شدارییه کی ئەو تۆم نه کردوه که شایان بیئت. ئاسانیشه هه ست به ئیره یی ئەوان بکهیت. به شداریم نه کردوه! ئەوان نازانن که شمشیره که م هیشتا هه ر له نیو کیلانه که ی خویدا، دوا ی شه پر گه وره که ی ئەم دوا ییه، خویناوییه. پیشانیان ناده م، چونکه

نامه ویت، وهك جه نگاوه ره كانی تر، خۆم هه لېكیشم؛ خۆه لکیشانیك كه
سه رشاره و سه ره بهری مهیدانی جهنگی داگرتوووه و دۆن پیکاردۆیش هیندهی
تر ترش و خوئی پیوه دهکات. هه ر هیندهم پی دهکریت دهست له سه ر
مشتووی شمشیره که م دابنیم و به هیمنی به پئی خۆمدا برۆم و به جیان
بهیلم.

له شه ری گه وره ی دوو پۆژده دا ناچار بووین دهست به سه ر به رزاییه کدا
بگرین که که وتبووه نیوان به ره ی دهسته راستی له شکره که ی ئیمه و
شاره وه. قوربانیه کی زۆریشمان دا. به لام له وه ودوا تا بلئیت جیورپی
ستراتیژیمان چاکتر بوو. هه ر یه کسه ر دوا ی ئه وه یش، میرم به ره و به رزاییه که
به ری که وت، تا بزانیئت ئاخۆ ئه و سه رکه وتنه مان چۆن ریوجیی بو
سه رکه وتنه کانی دواترمان خۆش کردوو، بیگومان منیش دوا ی که وتم.
یه کیك له هاوینه هه وار ه کانی لۆدۆفیکۆ به سه ر به رزاییه که وه بوو، کۆشکیکی
جوان، به تاییه ت له بهر ئه و جییه ی لیی هه لکه وتبوو، ده ور به ری کۆشکیش
به دار سه روو و دارقۆخیکی زۆر ته نرابوو. ئیمه بو ئه وه ی دلنیا بین له وه ی
هیچ کام له دوژمنه کانمان خۆیان له وی نه شار دووه ته وه و بو ئه وه یش نه با له
پریکدا هه م خۆمان تووشی پووبه پووبوونه وه یه کی ناخۆش و و
چاوه پواننه کراو و هه م میریشم تووشی مه ترسی بیئت، من و هه ندیک له
جه نگاوه ره کان که وتینه گه ران و پشکنینی کۆشک. به لام له ژن و پیاویکی
پیری کاره که ر زیاتر، که به ته واوی په کیان که وتبوو و تلپه ی ته ریان تییدا
نه مابوو و هه ر له بهر ئه وه یش له وی به ته نیا به جیهیلرا بوون، که سی ترمان
نه دۆزیه وه و میریشم نه یهیشت به هیچ جوړیک توخنیان بکه وین و دهستیان بو

ببەين. بەلام من ھەر بەوھندە نەوھستام و بەدەم گەپان و پشکينەوھ
بەرەو ژيئرزەمینی کۆشک، کە لە خۆم زیاتر کەسیکی تریری لە پشکينی
نەکردبووھوھ، ھیچ دووریش نەبوو کەسیک خۆی لەوی شار دبیتهوھ، دابەزیم.
بەبی ئەوھی بە ھیچ جۆریکیش چاوەپوانی شتیکی وا بم، تووشم بوو
بەتووشی گرگنیکەوھ کە ئاشکرا دیار بوو یەکیک لە گرگنەکانی دەرباری
لۆدۆفیکۆ بوو - چونکە ئەو گرگنی زۆرن - و دیاریش بوو ئیتر بە ھەر
ھۆیەکەوھ بوو بیتهوھ لەوی بە جیھیلرا بوو. ھەر کە چاوی پیمکەوت لە ترساندا
پەنگی پەری و بەپەلە خۆی بەرپرەویکی تاریک و سەیردا کرد. منیش ھاوارم
لی کرد: بوھستە! بەلام نەوھستا و لەوھیشەوھ یەکسەر بۆم دەرکەوت
نیازی خراپە. نەمتوانی بزانی ئاخۆ چەکی پییەیا نا، بەلام پراوھوونان و
پاکەپاکی نیو ئەو پرپرەوھ تەنگەبەر و پیچەلپیچەلانەیش تا پادەیەک ناخۆش
نەبوو. ئاخریکە خۆی کرد بە یەکیک لە ژوورەکانی پرپرەوھکاندا و ئەویش
دەرگایەکی ھەبوو، دیاریش بوو بیری لی کردبووھوھ کە لەویوھبۆی دەر باز
بیتهوھ، بەلام پیش ئەوھی دەستی بەدەرگا بگات، گەیشتمە سەری. بەدەم
زیکەزیکەوھ تیگەیشت کە ئیتر پئی دەرچوونی نییە. منیش وەک جرجیک
بە پال دیوارەکانی ژوورەکەوھ پراوم دەنا و ھەر ئەوسایش بۆی دەرکەوت کە
کار لە کار ترازاوھو تازەلە دەستم دەر بازی نابیتهوھ. ئیتر لە سووچیکی
ژوورەکەم توند کرد و بەتەواوی کەوتەبەر دەستم، ئەمجا نووکی
شمشیرەکەم لەسەر سکی دانا و شمشیر یەکسەر چوو بەناو سکیدا.
نەزری پیوھبوو و نە ھیچ شتیکی تر کە لە کاتی جەنگدا لە بەر دەکرین،
بەلکو چاکەتیکی قەدیفە شینی سەیروسەمەرە یەخەپانی پفدراوی

ناشیرینی له بهردا بوو، پښک وهک هیی منالیک. ههر له ویش، له و جیهه را
که لئی که وتبوو، به جیمه یشت و به ره و شهر و پوونا کایی گه پامه وه.
پاشتر ئه مه م بو که س نه گپراهه وه، چونکه پیموانه بوو شتیکی هینده
سه رنجراکیش و گرنگ بیټ. راستیه که ی هیچیش نه بوو، پووداویکی ئاسایی
بوو له و پووداوه ئاساییانه ی له جه نگدا پوو ده دن. ئه مه شتیکی نییه من له
ناو خه لکدا خومی پیوه هه لیکیشم و من؛ وهک جه نگاوه ریک، ته نیا یه کیک له
ئه رکه ئاساییه کانی سه ر شانی خوم به جیهینا و هیچی تر. تا ئیستایش
هیچ که سیک ئه مه ی لی نه بیستووم، نه میرم و نه هیچ که سیکی تر. که سیش
ئه وه ی به بیردا نایه ت که شمشیره که م به خوین سوور بووه و وهک
یاده وه رییه کیش بو به شداریکردنم له جه نگدا ههر به و ره نگه وه ده مینیتته وه.
من، به جوریک له جوره کان، به داخه وه م بو ئه وه ی گرگنیکم کوشت،
چونکه پر به دل حه زم ده کرد مروقیک بووايه، ئه وانه ی رقم لیان ده بیته وه،
نهک گرگنیک! بیجگه له مه ییش، ئه وسا، شه ره که مان، شه ری نیوان گرگنیک و
مروقیک، شه ر ده بوو، نهک گالته. به لام من رقم له هه موو گرگنیکیش
ده بیته وه، رقم له بنوبنه چه که ی خویشم ده بیته وه. له کاتی شه ره که یشدا،
به تایبه ت که شمشیره که م کرد به سکیدا و مرد، هه ستم به جوشو خرؤشیکی
سه یر ده کرد، وهک ئه وه ی کرده یه کی ئایینیم ئه نجام دابیټ، ئایینیک که به
ته واوی پی نانا شنام. کاتیک که یوسفاتیشم خنکاند، ههر هه مان هه ست،
هه مان حه زم، هه بوو؛ حه زیک که هیچ که س و شتیکی نه توانیت به ری پی
بگریټ بو له ناو بردن و قپرکردنی بنوبنه چه که ی خوم. بو؟ نازانم. به هیچ

جۆرّك لئيشى تى ناگه م. بلييت ئه وه چاره نووسى من بيت كه ته نانه ت
بمه ویت قر بخه مه بنوبنه چه كه ی خویشمه وه ؟

ئه و گرگنه يش، وهك هه موو گرگنه كانى تر، دهنگيكي زيقنى خه ساوى
هه بوو و ئه مه يش توورپه ی كردم. دهنگى خوّم، دهنگيكي گر و تاريكه .
ئه مه بنوبنه چه يه كى قيژه ون و ئاوووبه ره .

بو ئه وانيش وهك من نين! بو!

www.fb.com/PDFkurd

ئه م به يانييه، ميرژن، هه ولى دا قسه وباسيک له باره ی دلدارييه وه له گه ل
مندا بهينيته پيشه وه. هه ستونه سته كانى جوولا بوون و دلئيشى پر، ئه مه
پيوه ندى به چييه وه هه بوو - بيگومان ده بيت هوپه كى هه بووييت، ئه گه ر هه ر
ئه وه نده بيزانيايه چه ند هوى بو ئه وه هه ن! به لام، له پريکدا، به شيوه
ئاساييه چاوه پرواننه Krao كه ی خوى، قسه كانى گوپرى و له بريى ئه وه
ده ستى كرد به گالته كردن به خوشه ويستى. له بهر ئاوينه كه يدا دانيشتبوو و
كاره كه ره كه يشى خه ريكي ريکخستنى قژى بوو، جارجار به گالته
پيكرده وه و جارجاريش به گرنگيپيدانيكى تاييه ته وه له سه ر ئه م يا ئه و
بابه ت له گه ل مندا قسه ی ده كرد، كه به لای منه وه زور ناخوش بوون و هيچ
هوپه كيش بو ئه و قسانه ی نه بوون. ده ويست، هه ر چوئيک بيت، وا له من
بكات قسه يهك له و بابه ته وه بکه م. من نه مده ويست. به لام ئه و هه ر له سه رى
سوور بوو و زياتر پيى داده گرت. قه ت، له ژيانندا، دلداريت نه كردوه ؟ هه ر
نه بيت نه ختيک؟ منيش به وپه رى تواناوه نکوليم ده كرد و سه روچاوى خویشم
گرژ کردبوو. پيى سه ير بوو، نه يده ويست باوه رپم پيى بکات. ناچارى
ده کردمه وه و تا ده هات نزيك و نزيکتريش ده بووه وه ليم. ئاخريکه ی، بو

ئەوھى دەست لەو قسانەى ھەلبگرىت و ئىتر لەكۆلم ببىتەوھ، پىموت:
 "پاستىيەكەى ئەگەر جارىك لە جاران يەككىم خۆش بوويت، پياويكەم خۆش
 دەويت".

ئاورپىكى لى دامەوھو سەيرى كرد و پىر بەدل كەوتە قاقاي پىكەنن و
 تەنانەت كارەكەرەكەيش لەگەلدا دەستى كرد بەپىكەنن. —پياويك! وەك
 ئەوھى شتىكى زۆر خۆشى بەر گوى كەوتبىت، بەدەنگىك كەتوورپەى كردم،
 وتى: پياويك! كام پياو؟ بۆكارۆسا؟ ديسان، ھەردووکیان، دەستيان
 كردهوھ بەقاقاي پىكەنن و ھىندە پىكەنن تا دەموچاويان شين و مۆر
 بووھوھ. دەموچاوى منيش، لەشەرماندا، سوور ھەلگەرا، چونكە رىك لەو
 كاتەدا بىرم لە بۆكارۆسا، دەكردهوھ. كە ھەستيشيان بەوھكرد، پىيانوابوو
 سوور ھەلگەرانى دەموچاوى من بەزەكەى بۆ خۆشتر كردوون.

من ھىچ شتىكى سەير و ھىچ پىكەننىكم لەوھدا نەدەبىنى و بە
 ساردوسپى و توورپەيەوھ سەيرم دەكردن. من پىكەنن بەشتىكى ناحەز و
 ناقوللا دەزانم. بىننى دەمى مرۆڤكە لە پىكدا دەكرىتەوھو دەرکەوتنى
 پووكە سوورەكەى بەشيوھەكى زۆر ناخۆش كارم تى دەكات. بەدەست
 خۆيشم نىيە ئەگەر بە چاويكى تر سەيرى بۆكارۆسا بكەم و حەزم لىيى بىت،
 حەزىك كە رەنگە گروتىنىكى تايبەتى ھەبىت. ئەمەيش ھىچ سەير نىيە و من
 لەودا پياويكى راستەقىنە دەبىنم.

ئەوھى بە تايبەتى توورپەى كردم ئەوھ بووئەو كارەكەرە قۆرپىتانەيش
 لەگەل ئەودا پى دەكەنى و زۆر بازارپىيانەترىش لە خانم پى دەكەنى. لەوھە
 بتوانم خۆم لەوھدا بىنمەوھ مېرژن نەختىك گالتەم لەگەلدا بكات —ئەگەرچى

دەشمەتوانى، ھا ئىستا نا نەختىكى تر، گالتە كىردنە كەي لى بىكەم بە دەرد و دەمتوانى بە ترسناكترىن شىۋەش وە لىمى پىرسىيارە كەي لە بارەي دىلدارىيە وە بە دەمە وە و تىي بگە يەنم كە دىلدارى، لە پاستىدا، چىيە و چى نىيە . دەلىم دەمتوانى خۆم لە وە دا بىيىنمە وە، چونكە ھەر چۆنىك بىت ئە و سەر وەر و مىرژنى منە . بە لام كە سىكى ھىچو پو و چى وەك ئە و كارە كەرە پىمپى بگە نىت، ئە مە يان بە تە و اوى كە لىي و سەر شىتەم دەكات . ئە و قۇرپىتەنە ھەمىشە ناشىرىن ھە لىسوكە وتى لە گە لدا كىردووم و زىاتر لە جارىك ھە و لى داو، خۆي بە گىرنگ و گورجوگۆلتر لە من پىشان بدات و بە تايبەت بە وە شى توورپەي كىردووم كە ناتوانم ھەندىك لە دەرگاكانى كۆشك بگە مە وە . جا ئە مە چ پىۋەندىيەكى بە وە وە ھە يە ! ئە و كچە جووتىارىكى دەمشىر و پىرپو وە و لە داركارىكىردن زىاتر شايانى ھىچى تر نىيە .

تا ئە و جىيەي كە پىۋەندى بە بۇ كارۋىسايشە وە ھە يە، بە ھىچ جۆرىك، سەير نىيە كە گىرنگىيەكى تايبەتم بۆي ھە يە و پەسن و ستايشى دەكەم . خۆيشم وەك ئە ووم و سىروشتىكى شە پانىم ھە يە .

پۆژەكان بە دەم چاۋە پوانىيەكى بىزاركەرە وە دە پۆن و نازانىت چى بگەيت و خۆت بە چىيە وە خەرىك بگەيت .

دوئىنى بە پارسپاردە يەك ناردىانم بۇ لاي ماىستىرۋ بىرناردۋ لە سانتا كرۇس . ئە و، وەك ھەمىشە، لە وئىيە و لە سەر كارە كەي "دواشىۋى خوداىي مەسىح و ياۋەرانى" بەردە وامە . زۆر جار بىرم لە وە كىردو وە تە وە بۇ ئە ومان لە شە پەكاندا لە گە ل نە بوو، تا بە چاۋى خۆي بىيىنىت ئامىرە سە يروسە مەرەكانى، ئە وانەي خۆي دىروستى كىردوون، چۆن ئىش دەكەن ! —

ئەو لەو ھەزىياترى ناوئىت و تەنيا دالى بەو ھەخۆشە كە دروستى كرددون. لەوئىش دەيتوانى چەند لاشەى مردووى دەست بەكەوتايە تا لىيان بكوئىتەو ھەو لە زانستەكەى خۇيدا پىشكەوتنى گەورەتر بە دەست بەئىئىت.

كە بىنىم، سەرنجى لە كارەكەى خۇى دەدا و بەتەواوى بەئىو شاكارەكەيدا پۇ چووبوو، ھىندەئىش لە ئىويدا ون بووبوو كە تەنانەت ھەستى بەو ھەنە كەرد من گەئىشتووم يا نا. كاتىكئىش سەرى ھەلپرى، لەو ھەخچوو ھىشتا چاوى لە شوئىئىكى تر بىت و بىر لە شتىكى تر بەكاتەو ھە. ئەو ھەئىش كە من جلوبەرگى شەپم لە بەردا بوو، ھىندە سەرنجى ئەوى بەلای خۇيدا پانەكئىشا، ئەگەرچى قەت لەو ھەو پىش بەو جلوبەرگانەو ھە نەبىئىبووم. پەنگەسەرنجى لى دابىت، بەلام نە سەرسوورمانىكى پىشاندا و نە گەنگىيەكى تايبەتى بوى ھەبوو. وتى: چىت دەوئىت، بنەمۆم! بەپووخۆشىيەكئىشەو ھە سەئىرى كەردم. منئىش، ئەگەرچى بەو قسەسەئىرەى نەختىك توورەبووم، بەلام پاسپاردەكەمم پى پاكەئىاند و پاشان بەپى خۇمدا پۇئىشتم و ھىچ ھۆيەكئىش نەبوو كە لەوى بمىئمەو ھەو چاوەپى بەكەم. بەپەئىش تەماشايەكى شاكارەكەئىم كەرد و پىموابوو، لە دوئىن جارەو ھە كە چاوم پى كەوتبوو، شتىكى ئەوتوى لى زىاد نەكراو ھە. ئەو قەت ھىچ شتىكى بۇ تەواو ناكەئىت. بەپاست ئەو ھە چىيە كە ئەو ھىندە پىو ھەى خەرىكەو ھىندەبىرى لى دەكاتەو ھە؟

بەھىچ جۇرئىكئىش، لەبارەى شەپەكانەو ھە پرسىارى نەكەرد، ئەگەرچى دەيتوانى لەو ھەتى بەگات، كە من پاستەوخۇ لە شەپەو ھە ھاتوومەتەو ھە. من پىموابوو كە ئەو بەھىچ جۇرئىك گەنگى بۇ شەپەئىيە.

دارا و دهوله مهندان بهرپه رچی ئەوه یان داوه ته وه پاره ی زیاترمان پی
 بدن! نوینه ره که یان رایگه یاندوو که به هیچ جوریک قهرزی زیاتر نادهن.
 کهس له مه تی ناگات! به هیچ جوریک! ئەوان پییانوایه شه ره کان به خراپی
 بهرپوه چوون. به خراپی! چ بی شه رمیه که ئەمه! چۆن به خراپی! ئیمه له
 سه رکه وتنی به رده وام زیاتر شتیکی ترمان نه کردوو! به قوولی چووینه ته
 نیو خاکی دوژمنه که مانه وه، گه یشتووینه ته پایته خته که ی و هینده ی نه ماوه
 ئەویش بگرین، هینده ی نه ماوه به ری پیشکه وتنه بیهاوتا کانمان بچینه وه.
 ریك له و کاته یشدا ده بی ت ریمان لی بگیریت! کاتیك که شاره که له
 چاوه پروانی ئەوه دایه بگیریت، به ردی به سه ر به ردیه وه نه هیلریت،
 بسووتینریت، له سه ر پرووی زه وین نه هیلریت و ویران بکریت، ده بی ت ریمان
 لی بگیریت! ئەمه هه موومانی توورپه کردوو! ناتوانیت باوه ر به وه بهینیت
 که ئەمه راسته. ئەم دهوله مه نده چه په لانه ده یانه ویت ریمان پی لی بگرن و
 به دوا سه رکه وتنمان نه گهین! ته نیا هه ر له بهر ئەوه ی که نایانه ویت پاره و
 پووله دوا بر او هکانی خویانیان له ده ست بیته وه! نا! ئەمه نابیت! ئەمه
 ئەوپه پی سووکایه تی پی کردنه!

میرم ده بی ت ریگا چاره یه ک بدوزیته وه. بیگومان هه ر ده یشیدوزیته وه.
 شتیکی هیچو پووچی وه ک پاره ناتوانیت پی له جه نگیکی گه وره و شکومه ند
 بگریت. ئەمه قسه ی زیاتر هه لنا گریت و بر او ته وه.

کۆشك پر بووه له جهنگاوه ران، له نوینه رانی نه دیو و نه ناسراو، له دادوهران و سوپاسالاران. ته ته ران، وهك مهكۆی جۆلا، له نیوان میرم و به رهکانی جهنگدا دین و دهچن.

منیش خهریکه له داخاندای شیت و هار ده بم.

جهنگاوه ره به کریگهراوهکانی بوکارؤسا چیی تر نایانه ویت شه پر بکه ن. داوای مووچه ی خویمان دهکهن، له پیش هه شتیکیشه وه داوای ئه وه مووچه یه ی هیشتا نه دراوه و پاشان له بهرده وامیدا داوای دوو ئه وهنده زیاتریش له جارن دهکهن. تا ئه وهیش وهرنه گرن، به هیچ جۆریک، ئاماده نین به شداری له هیچ شتیکیدا بکه ن. میرم که ناتوانیت له هیچ لایه که وه پاره یه کی زیاتر به دهسته یینیت له هه ولی ئه وه دایه ده میان به وه چه ور بکات که هه ره وهنده شاره که بگرین ئیتر ئه وان بویمان هه بیت چه ند و چۆنیان بوویت تالانی بکه ن و تالانییه کی زۆر و بیهاوتایان ده ست بکه ویت. ئه وانیش به وه وه لام ده دهنه وه که راستیه که ی که س نازانیت ئایا شاره که، چونکه له وه و پیش که س نه یه توانیوه بیگریت، ده گهردریت یا نا. ده یشلین که پیش ئه وه ده بیت به سه ره له شکره که ی ئیل تۆرؤدا سه ره بکه وین و پاشان ماوه یه کی دوورو دریز خهریکی گه مارؤدان بین و هه زیشیان له گه مارؤدان نییه. هه روه ها کاتیک ئارام لی که وتوویت و خهریکی گه مارؤدان نیت، هیچ هه لیکت بو تالانکردن بو هه لئاکه ویت. سه رباری ئه مه ییش ئه وان زیانیکی زۆریان لی که وتوو، زۆر زیاتر له وه ی خویمان بیریان لی کرد بووه وه. ئه مه ییش زۆر گرژ و توو په ی کردوون. هه زیان له کوشتنه، به لام نایانه ویت

خویان بکوژرین، هر نه بیټ ناماده نین به موچه یه کی ناچیز پیشوازیان لی
بکریټ. قسه و باسیشیان هیچ شکومه ندی و خوشپره وانییه کی پیوه دیار نییه.
ئمه چون ده بیټ و به چی ده گات؟ کهس نازانیټ.

به لام به وپه ری دلنیا ییه وه میرم ریگاچاره یه که هر ده دوزیته وه. کهس
نییه له دوزینه وهی ریگاچاره دا شان له شانی ئه و بدات. ئه و حه زی له
نه هاتی و به دبه ختییه و گه وره یی ئه و ریټ له و کاتانه دا درده که ویټ. با
ئمه یش له بیر نه کهین! له شکره که ی خویشمان، له شکره نه به رده که ی
خویشمان، هیشتا له ده و روبه ری دیواره کانی پایته ختی مونتانزا ماوه ته وه.

جه ننگ کوټایی پی ده هیټریټ! جه نگاوه ران ده بیټ بکشینه وه و ئاودیوی
سنوور بن و بگه ریټنه وه سه ر مال و حالی خویان و هه موو شتیټک برپاوه ته وه.
هه موو شتیټک کوټایی هاتووه!

بلیټ خه ون ببینم! خه ون، به لام خه ونیټکی ناخوش. نابیټ ئه مه راست
بیټ. ده بیټ له خه و رابم و ئه مه ته نیا وه ک خه ونیټکی ناخوش و قیزه ون
بیبینم و هیچی تر.

به لام راسته. راسته! راستییه کی تال و راستییه ک که به هیچ جوریک لی
تیئاگه یت. سه رت ده خه یته نیو ده سه ته کانتته وه و به هه موو تواناته وه
ناته ویټ تیبگه یت.

چا وچنۆکی، بیئاو پرووی، ناپاکی و هر چییه ک که مایه ی بق و
داخه دلئییه، پیکه وه، بالیان به سه ر له شکره نه به رده که ماندا کیشاوه و
چه کی له ده ستی جه نگاوه ره ئازا کانمان دامالیوه. جه نگاوه رانی له شکره
هه رگیز نه به زیوه که مان که ئازا و سه ربلند و شکومه ند له به ر ده رگا کانی

دوژمندا وه ستاون و هه ره شه ده کهن، ده بیټ به بی شمشیره شانندن،
 به جیهیلراو و نائومید، به دهم ناپاکی له گهل کردنه وه، به ره و مال بگه پینه وه،
 نه گه رچی نه وان له مردن یا سه رکه وتن زیاتر، هیچ شتیکی تریان ناویت. کی
 به مه، به م تراژیدیایه که سه ر له به ری تاوانیکی گه وره یه، شیټ و هار نابیت!
 ئاخر چۆن ده بیټ ئه م جهنگه گه وره یه مان، ئه م میژووه پر
 له شکومه ندییه ی ولاته که مان، به م جوړه کوتایی بیټ!

توورپه یی و ئیشوئازار له په لوپوی خستووم. قهت له ژیانمدا نه وه نده
 توورپه و هیچ کاتیکیش وه ک ئیستا هه ستم به شوورپه یی نه کردووه. دل و
 ده روونم پر بوون له تالی و گرژی و توورپه یی و په ژاره و خه ریکه گر ده گرن.
 هاوکاتیش که وا هه ست ده که م له په لوپو که وتووم، هه ست به
 بیده سه لاتییه کی ته واویش ده که م. چۆن بتوانم ئا پراسته ی به پړیوه چوونی
 پووداوه کان بگوړم که مایه ی نه وپه ری شه رمه زاری و به خو داشکانه وه یه.
 چۆن بتوانم به ر له ره وتی نه و دیمه نه تال و گرژانه بگرم که به به رچاوماندا
 دین و ده چن. هیچم پی ناکریت. هیچ شتیکی!

ته واو. هه موو شتیکی ته واو و برایه وه. ته واو.

که نه مه م به ر گوی که وت و پاشتریش له نیوه پړوکی نه وه تیگه یشتم چیم
 به ر گویم که وتووه، خووم له هه مووان دزییه وه، خووم دزییه وه و چوومه وه
 نهومی گرگان تا به ته نیا له گهل خوودا بم. ده ترسام چیی تر ده سته لاتم
 به سه ر هه سته کانمدا نه مینیت و نه توانم له وه زیاتر، وه ک نه وه ی له پیاویک
 چاوه پروان ده کریت و ده وه شیته وه، دان به خوودا بگرم. هه ر به گه یشتنیشم
 به ژوره بچکوله ساردوسرپه که م ده ستم به گریانیکی به کول کرد و هه موو

گیانیشم له گه لیدا ده له رزی. دان به مه دا ده نییم. چیی تر نه متوانی ددان به خومدا بگرم و ئه و هه موو که فوکوله له نیو خومدا بهیلمه وه. له بهر توورپه بیهک که سه راپای داگرتبووم ده ستم له سهر چاوه کانم دانا و گریام، به لام چ گریانیک.

میرم نه ژووره که ی خوئی به جی ده هیلیت و نه پیشوازی هیچ که سیك ده کات. خواردنیش هه ر له وی ده خوات، هه ر خوئی به ته نیا. له و کاتانه دا، بیجگه له و خزمه تکارهی که ژه مه خواردنه کانی بو ده هیلیت، به ته نیا هه ر من له لای ئه وم و ئاگام لییه تی. ته واو هیمنیش دیته پیش چاو. به لام ئاسانیش نییه بللیت چی له ژیر ئه و ده مامکه په نگزه رده یدا شاردر او ته وه. ده موچاوی له نیو پیشه په شه که یدا زه رد هه لگه پراوه، چاوه کانیشی، که له هه موو لایهک ده پروانن و ورد ده بنه وه، له وه ده چیت هیچ نه بینن. به ئاسته میك نه بیته هه ست به بوونی منیش ناکات و تاکه وشه یه کیش چیه له لیوه ته نک و زه رد هه لگه پراوه کانیه وه نابیس تریته. ئه و خزمه تکاره به سته زمانه یش به ته واوی لیی ده ترسیته. به لام خویشی ترسنوکه.

که پراگه یاننده که ی قینیسیا گه یشته و ئه و کوواره دوا برپاوه چاوچنوکه رایگه یاند به نیازه پری له میرم بگریته و چیی تر نه هیلیت له سهر شه په کان به رده وام بیته، توورپه بوونیکی وا داگرت له هیچ که سیك نه بینرابیته. من قهت پیشتر ئه وم وا نه بینیه وه. قهت. توورپه یی چاوی سوور کرد بوو. هه ر به ته نیا سه یرکردنیکی به س بوو، بو ئه وه ی ترست لی بنیشیته. به ده م توورپه بوونه وه خه نجه ره که ی ده رهینا و تا مشتووه که ی له میزه که ی به رده می چه قاند. به ته واوی دلنیام، ئه گه ر ئه و به دبه خت و چاوچنوکه له و

کاتهدا بیانینیا، به په له هرچییه که له دهستیاندا بووایه له سهر میزه که ی
به رده می هلیانده پرشت.

ئوهی به تایبه تیش دلته نگی کردووه ئوهیه که به ته وای بوی
هه لئه که وت هه موو دوزینه وه کانی مایسترو بیرناردو، که بلیمه تیان لی
ده باریت، به کار بهینیت. ریک نا له م کاتهدا ئه وانه به هانایه وه ده هاتن. ئه و
دلنیا به که نیمه به یارمه تی ئه وانه ده مانتوانی شاره که بگرین و
سهرکه وتنیش هینده دووره ده ست نه بوو. به لام بو سهرکه وتنی به ده ست
نه هیئا؟

شتیکی ناخوش نه بوو به چاوی خوت ئه و تووره بوونه ی ئه و و به و جوړه
ببینیت. به لام پاشان بیرم له وه ده کرده وه که په نکه ئه و هینده یش پیاویکی
به هیزو به ده سته لات نه بیت. ئه گه ر وا نییه، ئه ی بو هینده وابه سته ی
ئه وانی تره؟ ته نانه ت وابه سته ی شتیکی هینده ناچیز و پیسی وه که پاره یه.
بو له شکره ئازا و نه به زه که مانی له شاره که به ر نه دا و تیکوپیکی نه شکاند؟
ئه ی ئه گه ر بو ئه مه نه بیت له شکره بو چییه؟

ده پرسم و هیچی تر. من کوری مهیدانی جهنگ نیم، له وانه یه له هونه ری
جهنگ نه زانم. به لام گیانی منیش پره له ئیش و ئازار و بیرکردنه وه له و
چاره نووسه مان که که سمان تی ناگه ین.

جلوبه رگی جهنگم دا که ندووه. به خه مینی و دلته نگیه وه له ژووری
گرگان هه لمواسیون و جلوبه رگ به ویوه، وه که له یستوکیکی کلؤل و
بیده سته لات، به بزماریکه وه، هه لواسراون. سووکایه تیپیکراو و بیئاوړوو.

ئىستا نىزىكەى چوار ھەفتە يە شەر نە بووہ . كە شوھە وا يە كى تال و گرژ
ئاسمانى كۆشك، ئاسمانى شار و ئاسمانى ولاتى داگرتووہ . شتىكى
سەيرە كە چۆن دلمردەيى و ناخۆشى لە كاتى ئاشتيدا، بە تايبەت ئە گەر دريژ
بخايە نيّت، بە ھەموو لايە كدا بلاو دەبنەوہ، ھەر لە ئىستايشەوہ ھەست
دەكەيت پووداوە كان چۆن دەبن، كە شوھە وا چۆن خەريكە چر و خەست
دەبىتەوہ و چۆن بە شيوە يە كى خنكىنەر ھەموو ھەستە كان پەر دەكەن لە
بىمە يلى و بىزارى . ئەو جەنگاوەر انەى گەراونە تەوہ نارازين، دليان بە ھىچ
شتىك خۆش نييە و ئەوانەيش كە بە شداريى جەنگيان نە كردووہ، پەنگە لە بەر
ئەوہى جەنگ ئەو ئەنجامەى نە بووہ كە چاوەرپيان كردووہ، لىيان توورپو
تپۆن . ژيانى پۆزانەيش بىمانا و خاووخليچ وەك چۆن بووہ لە سەر پەوتى
خۆى بەردەوامە، نە ھىچ خۆش ييەك دەبە خشىت و نە ھىچ ئامانجىكىشى
ھەيە . ھەرچى خۆشى و ھىواى جەنگيش ھەيە لە ئارادا نە ماوہ .

ژيانى دەربار وەك مردبىت وايە . بەدەگمەن نەبىت، نابىنىت كەس
لە دەروازەى سەرەك ييەوہ بىت و بچىت، كەس، بىجگە لە ئىمە كە لىرە
دەژين و ئىمەيش زۆر بەى كات دەروازە كانى تر بەكار دەھىنين . كەسى
نااشنا سەردانى ئىرەناكات، باسى ھاتنى كەس ناكرىت و كەسىش وەك
ميوان بانگ ناكرىت . ھۆلە كان چۆلۆھۆلن و تەنانەت ئەوانەى لە دەربارىش
دەژين خويان دەرناخەن و بەدەگمەن نەبىت نابىنرین . پىرەوہ كان چۆلن،
جاروبار نەبىت پووبە پوو تووشى كەس نابىت و لەسەر پليكانە كانىش لە
دەنگى پىي خۆت زياتر نابىستىت . دەربار لە كۆشكىكى چۆلكراو و بە
جىھيلراو دەچىت و دەلئىت خىو و درنج داگىريان كردووہ . ميرىشم يا لە

ژوورەدابراو و لاتەریکەکانی خۆیدا دیت و دەچیت یا لە تەنیشت میزەکەى
خۆیەوه، کەهیشتا جیدەمى خەنجەرەکەى تێیدا وەك برینیکی کراووە و ساریژ
نەبوو دیارە، دانیشتوووە و بیر دەکاتەووە. تاريك و گرژ و توورە لە بەردەمى
خۆى دەپروانىت و کەسیش نازانىت خەریکی چییە و بیر لە چى دەکاتەووە.

کاتیکی ناخۆش و دلتهقینه. پۆژ بەهەول و کۆششکیکی زۆر بەرەو پیش
دەچیت تا ئیتر دیسانەووە ئیوارە دادیت.

من کاتیکی زۆر و زەووەندەم بۆ نووسین؛ بۆ نووسینەووەى ئەزموون و بیرو
بۆ چوونەکانم، هەیه، بەلام بە هیچ جۆریک تاقەتى نووسینەووەیانم نییه.
زۆربەى کات لە پال پەنجەرەکەمەووە دانیشتووم و لەویووە سەیری پووبارەکە
دەکەم کە چۆن پەنگی گۆردراووە و بوو بە زەردیکی لیخن و خاو و خلیچ و
وەك زەرداویک خۆى لە دیواری کۆشک هەلدەسویت و ئەمجا بەرەوخوار
دەبیتهووە.

ئەو پووبارەى جارێک لە ولاتی ئیل تۆرپۆدا شاھیدی سەرکەوتنەپەر لە
شکۆمەندییەکەمان بوو!

نا، ئەمە شتیکی تا بلییت ناخۆشە! لەهەر شتیکی تر ناخۆشتر کە لەم
کاتە ناخۆش و ترسناکەدا پووێ دابییت! جى بەخۆم ناگرم، زەوى لەژیر
پیمدا دەلەریتەووە و باوەریشم بەهیچ شتیك نەماو!

ئاخر ئەمە چۆن دەبییت و بەریشى کى پەوایە - میرم پییوایە کە ئەو و
بنەمالەى مۆنتانزا دەبییت ئاشت ببنەووە و پەیمانیش بەیەکتر بدەن کە ئیتر
بپرایبیر شەر لەگەل یەکتردا نەکەن! دەلین دەبییت کۆتایی بەم شەرە
نەبپراوێیەى نیوانیان بەینن و وابەستەیش بن بەووە کە بۆ هەمیشە کۆتایی

پى بهینن. قەت جارئكى تر چەك بە پووی یەكتردا هەلنەگرن. لەوەیش دەچیت ئیل تۆرۆ لە سەرەتادا ئەمەى قەبوول نەبوویت، لەوانە یە لەوە توورە بوویت کە هەر نەختیک لەوەوپیش هیرشى کراوہ تە سەر و پەلامار دراوہ. بەلام میرم لەسەر داواى خوئى سوور بووہ و بە پەرۆشەوہ بیروبووچوونەکانى خوئى خستووہ تە بەردەمیان. بو دەبیٹ شەر لەگەل یەكتردا بکەین و یەکتەر قەر بکەین، ئەم هەموو جەنگە بیمانایانەى نیوانمان چ سوودیکیان هە یە! دوو سەدەیش دەبیٹ ئەم جەنگانەى نیوانمان، ئەگەرچى جارناجاریش لەگەل یەكتردا ئاشت و تەبا بووین، بەردەوام بوون؛ بەبى ئەوہى کەسیکمان بەسەر ئەوئى تردا سەر کەوتبیٹ و هەردوولایش، لە ئەنجامى ئەم جەنگە بەردەوامانەدا، لە زەرەروزیان زیاتر هیچى تری پى نەبراوہ و ئەم شەرپانە لە کلۆلى و نەبوونى زیاتر چ خیریکیان بو ئیمە نەبووہ. چەند باشتر دەبوو بو هەموو لایەك ئەگەر بەتابیە و بەئاشتى و تەباى لەگەل یەكتردا بزایانایە و لە یەکتەر تیگە یشتباىن تا ولاتەکانمان بیانوانیایە پىش بکەون و بەختەوەر بن؟ لەوەیش دەچیت لۆدۆفیکۆ بەرەبەرەملى بو قسە و باسەکانى میرم دابیٹ و شتیكى لەبارى لەنیویاندا دۆزیبیٹەوہ. ئیستایش وەلامى داوہ تەوہ کە پىشنیازەکەى میرمى قەبوولەو لە چاوہ پروانى پىشوازی بانگهێشتندایە بو دانوستان لە پیناوى ئەم ئاشتیە هەمیشەییە و ئیمزاکردنى ئەو پەیمانە پیرۆزە.

من پیموایە کە دنیا و خەلکیش لە گەلیدا شیت بوون! ئاشتی هەمیشەیی! چى تر شەرنا! ئەمەچ قسە یەکی هیچوپوچە! چ گالتە و گەپیکە! تۆ بلییت خەلک پىیان وا بیٹ دەتوانن شتیكى ئاوا، ئەوہى

هه موو دنیای له سهر وه ستاوه، بگۆرن! چ خه یالپالوییه که ئه مه! بیجگه
 له مهیش، چ بیپرواییه که به رانبهر به رابوردوو و به رانبهر به گشت خوو و
 نه ریته گه وره و پیروزه کان! نا بو شه ر! تو بلئیت نیازیان له وه بیئت چیی
 تر خوین نه پئیرئیت و ئاوروو و پاله وانیش له جیی هیچ دابنرین! بلئیت
 مه به ستیان له وه بیئت که ئیتر که ره نا زیوینه کان لی نه درین و سوارچاکان
 به خویمان و رمه کانیا نه وه هیرش نه به ن و په له کانی له شکر به یه کتردا نه دهن و
 له مهیدانی جه نگدا دست له یه کتر کوشتن هه لگرن! بلئیت چیی تر هیچ
 شتی که نه توانیت سنووریک بو خوبه شترانین و لووتبه رزی بیینه مای خه لک
 دابنیت! بلئیت نیازیان له وه بیئت که چیی تر هیچ بو کاروسایه ک به خووی و
 شمشیره پان و هه لکی شراوه که یه وه، به ده موپله سوورفله داخراوه که یه وه،
 نه چیتته پیشه وه و پیشانی ئه و خه لکه ی نه دات چ هیز و دهسته لاتی که بریار
 به سه ر خویمان و ژیاناندا ده دات! تو بلئیت بنه ما سه ره کییه کانی ژیان
 له جیی خویمان نه مابن و چیی تر ئه وانه نه بن که پییان ئاشناین!
 ئاشتبوونه وه! هیچ شتیکی له مه شووره ییه ئنتر به بیری که سدا دیت!
 ئاشتبوونه وه له گه ل دوژمنه خوینخوره که تدا! چ خوینساردی و گومراییه که،
 چ شتیکی ناسروشتی شیوینراو و قیزه ون! بو ئیمه یش چ سووکایه تی و
 لووتشکانیک! بو ئیمه! بو له شکره که مان و بو جه نگاهه ره کوژراوه کانمان!
 چ بیئاو پرووییه که ده ره ق به پاله وانه کوژراوه کانمان، که هه ره له هیچ و
 خوړایی خویمان کرد به قوربانی! هیند قیزه ونه که نازانیت له کوپوه بیری لی
 بکه یته وه و له کوپوه لی پروانیت!

كهواته ئەمە ھەموو ئەو شتانەبوون مېرم بېرى لىيان دەكردهوه. من
نۆرچار بېرم لەوه دەكردهوه كه ئاخۆ بېر و مېشكى بەچىيەوئخەريك بوون
—كهواته بەم شتانەوئخەريك بوون! ئىستائىش سەرورپوى گۆراوهو نەختىك
كراوهتەوه، دەتوانىت وەك جارى جارن قسەبكات، ژيانى تىگەپاوهتەوهو
نۆرئىش دلى بەخوى خوشە. وا پىدەچىت پىي وا بىت بىرىكى "گەرە" و
درەوشاوهى بەبىردا ھاتووہ كه لەوهوپىش قەت بەبىرى ھىچ كهسىكى تردا
نەھاتووہ!

ھىچ وشەيەك نىيە بتوانىت رقى ئەستور و بىسنورم دەر بېرىت. بىرواى
من بەمېرم، بەسەرورەكەم، لەبنەوئرا وا بىرىندار بووه كه ھەرگىزاو ھەرگىز
چاك نابىتەوه. ھىند لەبەر چاوم كهوتووہ، ھىند بچوك بووتەوه، كه ھىچ
مىرىكى تر ناتوانىت ھىندەى ئەو بچوك ببىتەوه. ئاشتى ھەمىشەيى! چى
تر چەكەلنەگرتن! ھەتا ھەتايە شەر لەگەل يەكتردا نەكردن! تەنيا ئاشتى
و ئاشتى! راستىيەكەيت دەويت، ئاسان نىيە گرگنى مىرىكى وەھا بىت.

سەرلەبەرى كۆشك، بۆ ئەم مىواندارى و پىشوازييە دوابراوه، سەرورژىر
كراوه. بۆ ھەر كوى دەچىت قاچت لەسەتل و پەرپوپاتالى پاك و خاوين
كردنەوئدەگىرىت و خۆل و خاشاك، لەپەنجەرەكانەوئفرى دەدرىن، لە
ھەموو لايەك لەسەر يەك ھەلچنراون و تەپوتۆزىش تا بىنەقاھااتووہو
ھەموو لايەكى تەنيوہ. ئەو كاغەز دىوارىيە كۆنانەى لە ھەرەبانەكانەوئ
ھىنراونەتە خواروہ لەسەر زەوييەكەپاخراون و ئەو دىمەنە بىمانايانەيش كه
باس لە خوشەويستى دەكەن و لەسەريان كىشراون، كهوتوونەتە ژىر پىي
ھەموو كەس. ئەمانە بىپارە بەدىوارەكانەوئ ھەلبواسرىن بۆ ئەوئەى ئەم

"ئاھەنگى ئاشتېوونە ۋە ئاشتى" يە شۈورە يېھىنە پرازىننە ۋە جۈانتىرى
بەن. نھۆمى ميوانان كە سالانىكە بەكار نەھىنراون لەلايەن دەستوپيۋەند و
خزمەتكارانە ۋە كە ۋەك شىت بەيەكدا دىن و كە ۋەتوونە تە پەلە پرووسكى، بۆ
ئە ۋەى بە ھەموو شتىكدا پابگەن، پىكوپىك دەكرىن. خەلك ھەمووى بەم
بىرە شىتانه يەى بەمىشكى مىرما ھاتوۋە ۋ بە ۋە ھەموو ئەركە زۆرەيش
كە ۋەتوۋە تە سەر شانيان توورە بوون. دەلىن كۆشكى گىرالدىيش پىك دەخرىت
ۋ ئەوئىش بەكار دەھىنرىت، بىگومان لۇدۇقىكۆ ۋ دەستوپيۋەندە كەيشى
لەوى دادە بەزن و دەمىننە ۋە. ئەوى، دواى ئە ۋەى بۆ ماۋەيەك بۆ كارۇسا و
ياۋەرەكانى لىي ماۋنە تە ۋە، ۋەك تە ۋىلەى بەرازى لى ھاتوۋە. گەنجىنەكان
تژى كراون لە خۇراك، پىر كراون لە لاشەى سەدان گا و گوئىك و مەر كە
كارگىرى كۆشك بە زۆرى زۆردارەكى بە ۋ خەلكە كلۆلە دەيانگوئىزىتە ۋە
ھەرۋەھا ھەمە جۆر دان و دانە ۋىللەيش كە دەدرىن بە ئەسپەكان ھەر بەوان
دەگوئىزىنە ۋە - بىگومان ئەوانىش توورەن و نارەزايىيەكى گشتى ھەموو
لايەكى ۋلاتى گرتوۋە تە ۋە. من پىموايە ئەگەر بيان تۋانىبا، ھەر لەبەر ئەو
بىرەگە ۋ جانە يەى مىرم سەبارەت بە "ئاھەنگى ئاشتى" ياخى دەبوون.
كەلەكىۋى لە دارستان دەگرىن، تىترواسك و كەروئىشك و بەرازەكىۋىش لەكىۋ
ۋ بەندەنان پراۋ دەكرىن. بازەوانان بەخۇيان ۋ ھەۋىردە ۋ قەرقال ۋ شىنە
شاھۆكانىانە ۋە ھاتوونە تە چىشتخانەى كۆشك و كۆتر سەر دەبىردىن و
مىرشك و كەلە شىرى دابەستەى نىۋ گەۋرەكان دەژمىردىن ۋ ئەو
تاووسانەيش كە بىپارە سەرمىز ۋ خۋانى ئاھەنگە كە پرازىننە ۋە
ھەلدە بىژىردىن. قوماش لە قىنىسىاۋە ھىنراون ۋ بەرگدرووان خەرىكى

دروونی جلوبه‌رگی گرانبه‌هان بۆ میر و میرژن و دارا و ده‌وله‌مەندانی شار و
هەموو هەر خەریکی پەراوە و هاتوچۆن بەناو پێرەو و بنبان و سەربانی
کۆشکدا - بۆ ئەمانە دەتوانن قەرز بکەن، بەلام بۆ شەپکردن نا! تاق و
دەروازەى بەگول پازینراوە لە دەره‌وه‌ى کۆشک و بەو پێگایەدا کە لە
کۆشکەو بەره‌وخوار دەبیته‌وه‌و بپیارە لۆدۆفیکۆ و دەستوپێوه‌نده‌کەى
پێیدا بەره‌و کۆشک بێن، لیدراون. ئاسمانە بەسەر دەروازەى سەرەکیى
کۆشک و هۆله‌کانى ناوه‌وه‌دانراون و پازینراونه‌ته‌وه‌، ئەو فەرش و پایەخانەى
بپیارە بە پەنجەرەکاندا شۆر بکرینه‌وه‌، تەپوتۆزیان لى تەکیئراوەو پاک
کراونه‌ته‌وه‌. ئاوازژەنان بەرده‌وام و بیپرانەوه‌ خەریکی مەشکردن و ئەو
خەلکەیان کە لەه‌ی کردووه‌، شاعیرانى دەرباریش خەریکی هۆنینەوه‌ى
فلته‌فلتى خویانن تا پاشان لەهۆلى گەرەى کۆشکدا بخوینرینه‌وه‌. هەموو
شتیک، هەموو کەسیک، بۆ ئەم ئاھەنگە گەوجانەیه‌ لە خزمەتدان و خەریکی
خۆئامادەکردن! کەس باسى هیچ شتیکی تر ناکات و بە هیچ جۆریک
گرنگی بۆ هیچ شتیکی تر نییە. دەربار هەلساوه‌ته‌وه‌و هەموو سووچ و
قوژبنيکی کۆشک بەسەر یەکدا دراون، هەنگاویکت بە ئاسانى پى
هەلناھینریته‌وه‌، یا پیت لە شتیك دەگیریت و یا دەبیت بەرپگر لە بەرده‌می
ئەوانەدا کە لە هەموو لایەکەوه‌ خەریکن، هەموو شتیك دەگەریت و بیسەر
بەریه‌کیشە لە باسکردن نایەت.

منیش هیئە تەوورەم، خەریکە شەق دەبەم.

www.fb.com/PDFkurd

دوژمن ئاودیوی سنوورەکان بوو و هاتوو تە نیو پایتەختە کەمانەوه‌و

پایتەختیش بۆ ئەو بۆنە پیرۆزە بەشیوہیەک خۆی پازاندوو تەوه‌کە هەرگیز

له وەوپيئش نەبىنراوہ . پيئشپرەوى كاروانيان سى شەپپور و نەيژەنى سوارەن
 و، بە پاسەوانەكانيان كە ئەوانيش ھەر سوارەن و جلو بەرگى سەوزو
 پەشيان پۆشيوە، دەورە دراوڤ . لۆدۆفيكو مۆنتانزا و كورپە سەگسارەكەى؛
 جيۆفانى مۆنتانزا، پمیان بە دەستەوہيەو بەرپيگاكاندا ھاوپرې لەگەل كۆمەلە
 سوارچاكيكى ھەلبژيردراو و نەجيزادەكاندا كە بەدوايانەوہن بەسوارى
 دەگەرپن و دووسەد تير ھاويژى سوارەيش پاشرەويانن . لۆدۆفيكو مۆنتانزا
 بەسوارى ئەسپيكي پەش ھاووەو جلو بەرگيكي قەديفەى پاراوەى پۆشيوەو
 جلو بەرگ ليرەولەوى بەتەقەل و پلپلەى زيوين پارزينراوہتەوہو كە
 گەيشتوونەتە جيئش بە "ھەراوھۆرياي خەلك" پيشوازيبان لى كراوہ - خەلك
 ھەميشە كە فەرمانيان بەسەردا دەدرپت ھەراوھۆرياي خۆشيبى خويان بكەن،
 دەيكەن و گرنگيش نيبە لەبەر چى دەيكەن . ئيستا وايان بەخەيالدا دپت
 خۆشحالن، چونكە ئيتر ئاشتىەو جاريكي تر شەر ناييتەوہ . سى پەيك، كە
 ميرم بو پيشوازي لۆدۆفيكو پيشووتر نارەبوونى، گەپاونەتەوہو جاپرى
 گەيشتن و ھۆكارى سەردانى ئەويان داوہو زەنگى گشت كلپساكانى شار
 لەگەلدا لى دەدرپن . ھەرگيز نەدەكرا و كارى كردەنى نەبوو، كە بەجۆريكي
 لەوہ باشتر پيشوازي لە سووكايەتبي ئيمەبكرپت . تەنانت لە تەپەى
 تۆپھاويژەكانەوہ چەند تۆپيكي پووجيش پووەو ئاسمان تەقيئران - كە بە
 پراوى من دەبوو تۆپى راستەقينە بوونايەو ئاراستەى كاروانەكەى ئەوان
 بكرانايە . دەلپن ئەسپەكەى كورپى لۆدۆفيكو بەگرمەى ئەو تۆپانە، يا
 بەھەرچيبەكى تر، ترساوہ و خۆيشى لەوہ بووہ ھا ئيستا ھا نەختيكي تر
 بەر بپيتەوہ، بەلام ھەر زوو جەوى ئەسپەكەى گرتووەتەوہو دەموچاو

سوورھەلگەپراو کەوتوھتەوھ پرى. ئەو لە منالیک دەچیت و لەوھیش ناچیت لە
 ھەقدەسال زیاتر بیٹ. ئەگەرچی ھیچیش پووی نەداوھ، کەچی ھەر چۆنیك
 بیٹ خەلکە کەوھک ئەوھچاویان لەو پووداوھ کردووھ نوقلانەى خەبەرئیکى
 ناخۆش بیٹ. خەلک وان ئیترا! ئەوان ھەمیشە لە بۆنە "پیرۆزەکان" دا بەدوای
 خەبەرى ناخۆشەوھن و ئەمەیش تەنیا شتیکە ئەوان بىرتیژی خویانى بۆ
 دەخەنە کار و پیوھى خەرىک دەبن.

لۆدۆفیکۆ لە بەردەرگای سەرھەکی کۆشکدا لە ئەسپەکەى دابەزى و لە
 لایەن میرمەوھ بە چەند وشەىەکی سەوز و سوور و قەلەو پىشوازی لى کرا.
 پاشان بۆ ھەمووان دەرکەوت کەلۆدۆفیکۆ کورتەبنەىەکی تۆکمەوتۆلى
 پوومەت سوور و پىر و سافولووسە و ملیشى وھک ملی گایەک ئەستوور. تەنیا
 لەخوارەوھى پوومەتەکانیشیەوھپىشى ھەىە و ئەویش چىرپىر نا و
 دەموچاویشى، ئەگەرچی پىشىكى چىرپىر جوانترى نەکردووھ، بەلام جوانە.
 چاوەتیژ و دیزەکانیشى وا خویان پىشان دەدەن کەچ رقوکینەىەکیان تىدا
 نین، بەلام نابیت بەمەفریو بخۆین، چونکەھەموو کەس دەزانیت ئەوچ
 کەسىكى دلگەن و چەپەلەو چەندیش پووشەو توورەوتۆسنەکە لەوھىە لە
 پىکدا و ھەر لە خۆرا بتەقیتەوھ.

ئەمپۆ بەدەم ئاھەنگى پىشوازیلیکردن و ژەمەکانى خواردن و
 دانوستانەوھ سەبارەت بە پەیماننامەى نىوان ھەردوو ولات و بە
 گفتوگۆکردن لەبارەى ئەو شتانەوھ کە لە نىوہپۆکەکەیدا ھەن و بەدارشتنى
 کۆتایى پەیماننامەکەوھ کۆتایى ھاتووھ. ئىوارەیش نواندنیکى شانۆیى تا
 بلیت ناخۆش بەلاتین پىشکەش کراوھ کە من بۆ خۆم تەنانەت یەک وشەو

هيندهى بزانم كهسى تريش يهك وشهى لى تينه گه يشتووه . به لام پاشان
كۆمىديا يهك كه هيچ شهرم و شكۆيه كى تيدا نه بوو به زمانى ئاسايىي خۆمانه
پيشكەش كرا و هه موو خه لكه كه يش زۆر باشتەر له ميان تيگه يشتن و زۆر
چيژيشيان له نيوه پۆكه شه رميۆن و پيسو پۆخله كهى وه رگرت. من يهك
به خۆم، دلم لىي تيگه ل ده هات.

ئىستا ئه وهى كه ده بوو ئه مپۆ بكريت، كراوه و منيش ليّره له سه ره وه له
ژوره كهى خۆمدا به ته نيا دانىشتووم و ده ست له سه ر سنگ له به رانبهر
ته نيايدا وه ستاوم. هيچ شتيكيش هيندهى ته نيايى دلم خۆش ناكات و
خۆشيم پى نابه خشيت. دياره سه ريان و بنبانى ئييره يش؛ هىي نهۆمى
گرگان، زۆر نزمه، ئه گه رنا له وانه بوو ميوانيان ليّره يش داببه زاندايه.
ئه وه يش لىي ناخۆشتر نه ده بوو.

خه لك ده لىن و له وه يش ده چييت ئه و كورپهى مير جوان بييت، به لام ئه گه ر
جوانيش بييت، له باوكيه وه نيه. كاتيک به سوارى ئه سپه كهى و شانبه شانى
باوكى هات و جلكيكي له قه ديفهى شينى دابوو به سه ر ئه سپه كهيدا و بۆ
خۆيشى هه مان رهنگ جلوبه رگى پۆشيبوو، خه لك ئه وه يان پى جوان بوو.
له وانه يشه جوان بووبيت. به لام من پيموايه ئه و به چاوه ئاهوئاسا و قرّه
ره شه دريژه كهى و پيسته نه رمه كه يه وه كه هه ر له خۆرا سوور هه لده گه رپيت،
شلومله و له پياوى ناو پياوان ناچييت. رهنگه له مه دا خه تا له منه وه بييت،
به لام منيش به ده ست خۆم نيه و هه زم له سه ر و پووى وا نيه. من پيموايه
پياو ده بييت له پياو بچييت. ئه و زياتر له بياتريسى داىكى ده چييت، كه هه موو

که س به جوانییه که یدا هه لده لئین و ستایشی جوانیی ده که ن و ده لئین که زۆر جوان بووه و دهیشلئین، ئە گەرچی ده سالی شه مردوو، له به هه شتدایه .

ئە م دواى نیوه پۆیه ئەوم له گه ل ئەنجیلیکا دا بینى و له باخى گولاندا پیاسه یان ده کرد و نه ختیك دواتریش بینیم به که ناری پوو باره که داده پۆیشتن و ورده نانیان بو قوو هکان فری دەدا. هه ردوو جار ه که یش سه رنجم به لای ئەوه وه بوو که قسه یان بو یه کتر ده کرد. من له وه تیناگه م ئەو باسی چی له گه ل ئەو ئەنجیلیکا ده به نگه دا ده کات. دیاره ئەوه یش نابینیت چه ند ناشیرینه، ئەگه رنا خۆی لی دووره په ریژ ده گرت. به دووریشی نازانم بو خۆیشی وه ک ئەنجیلیکا ده به نگ بیئت.

بیگومان پوو له هه ر جیه ک ده که یت دۆن پیکاردۆیش له وییه و له هه موو ئاهه نگیکیشدا له به رده متدا قووت ده بیته وه، وه ک هه ر جار یکی تریش، هه ر هینده بۆی هه لکه ویت، خۆی له هه موو شتیك ده باته پی شه وه. برینه کانیشی ساپیژ بوون. چیم پی وتن؟ هه رچی جیبرینه به له شییه وه نابینریت، ئەوه نه بیئت که ده ستیکی که متر له جار ان ده جوو لیت. ئەوه یش پاله وانیه که ی ئەو.

ئە مپۆ سییه مین پۆژه دوژمن له شاره که ماندان. له به ر چاوی کالی لۆدۆفیکۆیش ئاهه نگ به رده وام و بیبرانه وه ده گه ریئت و بو یه ک چرکه یش فریای هیچی تر ناکه وین. دوینی شه وه هینده ماندوو بووم نه متوانی هیچ بنووسمه وه، بۆیه ئیستا، ئەم به یانییه، به په له چه ند پرسته یه ک له سه ر ئەوه ی دوینی چون بووه و نه بووه و له سه ر ئەوه یش که چیم لی هه لکراندوو ده نووسمه وه. هه ردوو میر پی ش خۆره لاتن له قه لا ده رکه وتن و چه ند

سەعاتىك لەمىرگەكانى دەستەچەپى شاردا خۆيان بەراۋەبازەووخەرىك كورد. لۇدۇڧىكۇ زۆر ھەزى لەراۋەبازەو مىرىشم باخىكى بژاردەو نايابى ھەيەو لە نىۋ بازەكانىشدا چەند بازىكى دەگمەنى ھەن كە بو پىزلىنەن لەپادشاى فەرەنساۋەبۆى ھاتوون و ئەۋىش بەۋپەرى خۆشىيەو ھەز دەكات ھەرەجوانەكانيان پىشانى خەلك بەدات. پاشان چەند سەعاتىك بەخواردنەو ھەز خەرىك بوون و دواى ئەۋەش ئاھەنگىكى مۇسىقا گىردرا، ئەگەرچى بەلای مەۋە مۇسىقا لە ھەموو شتىك ناخۆشترە. بەدواى ئەۋەشدا ئاھەنگى ھەلپەركى و مۇسىقا دەستى پىكرد و پاشان چەند ھونەر مەندىك لەۋانەى لەيەك كاتدا چەند شتىك بەھەۋادا ھەلدەدەن و دەيانگرنەۋەو يارىيان پى دەكەن، دەرگەۋتن و بەتەۋاۋى سەرنجى خەلكەكەيان بەلای خۆياندا پاكىشا و تەنبا شتىكىش بوو شايانى بىنەن. ھەر يەكسەر دوا بە دواى ئەۋەش دەستيان كوردبەخواردن و تا شەۋدەرەنگانىك ھەر بەردەۋام بوون و ئەمجا پانتۆمىمىكى ئاۋرۇبەرە لە لايەن چەند ژن و پياۋىكەۋەپىشكەش كرا و جلو بەرگەكانىشيان ھىندە تەسكو ترووسك بوون و بەلەشيانەۋە نووسابوون، كە لەۋە دەچوۋ ھىچيان لەبەردا نەبىت. زۆربەى خەلكەكەش تەۋاۋ سەرخۆش بوون. بەرنامەكەيشيان بەمە كۆتايى ھات و مەنىش ئىتر بۆم ھەبوۋ بە جىيانبەھىلم و بىرۆم بنووم، ھىندەش مەندوۋ بووم يەكسەر بە لادا ھاتم و خەوم لى كەوت.

مىرم ھەموو كاتەكە دل و مىشكى لاي ئاھەنگىرانە و خۆشى ھىند خۆشەۋىست و دلپىنە كە ھەرگىز پىشتر بەو جۆرەنەبىنراۋە. پاستىيەكەى خۆشى نازانىت چەندى چاكەى "مىۋانەكان"ى دەۋىت و چۆن خۆى

له بهرده میاندا، که دلت لی تیکه ل دیت، ده نوینیت. هر به بینینی قیزم لی ده بیته وه. وهک ئه وه وایه ئه و و ئیل تورؤ باشترین هاوری یه کتر بن له دنیا دا و هاوتایان نه بیته، هر نه بیته ئه و و ده رده که ویت که راستگوترین هاوری بیت. سه ره تا لودوقیکو نه ختیك خوی دووره په ریز ده گرت و که میکیش گومانی هه بوو، به لام ئیستا ئه و گومان و دووره په ریزیه یشی ره ویونه ته وه. هه روه ها به پاسه وانیکی زوره وه بو پاراستنی گیانی خوی و به هیژیکی چه ند سه د که سیشه وه هات. پیاو ده توانیت له خوی پیرسیت، بو به ده سته یانی ئاشتییه ک که تا هه تا هه تایه به رده وام بیت، چ پویست به و هه موو جه نگا و ره ده کات. به لام بیگومان له و جوره ده رفه تانه دا هه روه ها کراوه و هه روه هایش ده مینیتته وه. میریکیش، کاتیك ده بیته به میوانی ده رباریکی تر، ناتوانیت بی ده ستو پیوه ندیکی زورزه وه ند ده ربکه ویت. چاکه - راستییه که ی من زور چاک ده زانم که هه میشه هه ر و بووه. به لام نایشتوانم کاتیك ئه و هه موو دوژمنه له ده ور به ری خوم ده بینم به ده ردی خومه وه دانیشم و ده ستیک نه وه شیتم.

هه لسوکه وتی میرم لی بووه به مه ته لیک ئه وسه ری نادیار - ئاخر ئه و چون ده توانیت هیند سووک و دزیو له گه ل دوژمنه خوینخوره کانماندا هه لسوکه وت بکات! تیئاگه م! له هیچ شتیك تیئاگه م! به لام ئه مه شتیکی نائاساییش نییه - ئه مه چاره نووسی منه که قهت له م پیاوه تیئه گه م. ئیستایش نامه ویت چی تر خوم به مه وه خه ریک بکه م، به لکو هه ر ئه وه ده لیمه وه که پیشووتریش وتوومه، که رق و کینه م به ران به ر به و هیچ سنووریک نانسیت.

دوینی له جاریک زیاتریش جیوقانی و ئه نجیلکام پیکه وه بینی. له وهیش نه ده چوو دلخوش بن. ده مه و ئیوارهیش بینیم له سه ر پووباره که دانیشتبوون، به لام چیی تر خواردنیان به قووه کان نه ده دا و قسه یشیان له گه ل یه کتردا نه ده کرد، به لکو بیده نگ له ته نیشته یه کتره وه دانیشتبوون و سه یری ته ورثمی ئاوه که یان ده کرد. له وانه یه هیچیان نه مابیت له گه ل یه کتردا باسی بکه ن.

ده بوو بیجگه له وانه چیی تریش بنووسمه وه؟ هیچ. ئه مرۆ به وپه یری شکو و به خۆدانا زینه وه له سه ر په یماننامه ی ئاشتی به رده وامی نیوانیان ده نووسن و پاشان ده ست به ناخواردن و به زم و ئاهه نگگیران ده که نه وه و تا پوژ ده بیته وه به رده وام ده بن. منیش تا بلایت دلم ته نگ و نه فرته له هه موو شتیکیش ده که م.

میرم شتیکی هینده شایان و به ئاورپووی پیسپاردووم، بیروهوشی بردووم و له نگه رم تیچپووه! ناتوانم، ته نانه ت به یه ک وشه یش، بلیم چیه. رازیکه ته نیا له نیوان من و ئه ودا. قه ت له وه وپیش له وه تینگه یشتووم که ئیمه تا چ راده یه ک پیکه وه به ستر او و وابه سته ی یه کترین.

بیسنوور به خته وه رم. له ئیستادا له مه یش زیاترم لی نابیستیت. ئه م ئیواره یه، سه عات شه ش، ئاهه نگه گه وره که ده ست پی ده کات. ئاهه نگیکی بی هاوتا و سه رشاری گشت ئاهه نگان، بیگومان به وه هه موو ده ستوپپوهند و داموده ستگا زوره یشه وه که له پیناوی ئه ودا ئاماده کراون، ئه وپه یری سه رکه وتن به ده ست ده هیئت. وا هه ست ده که م له خوشیاندا خه ریکه ده ته قم.

میرم، میریکی گه وره یه !

ئیسٲا چیرۆکی چۆنئیتی به پئوه چوونی دوارپۆژه کان و به تاییهت ئه و
ئاھهنگی ناخواردنه گه وره یه دهنوو سمه وه که کۆتاییی به و بۆنه و جه ژنی
ئاشتییه هینا که به هۆی پئیکه وتنی نیوان مالباتی میرمان و مالباتی
مۆنتانزاهه پئیکرابوو، ههروه ها ئه و پووداوانه یش که پئوه ست بوون
به وه وه .

سه ره تا له هۆلی سه ره کیی کۆشک، که کورسیی فه رمانه وایی میرمی
لییه، کۆ بووینه وه و په یماننانه ی ئاشتییه هه میشه یی نیوان هه ردوو میرنشین
خوینرایه وه . په یماننامه که به وشه ی هه ر زۆر جوان و تاییهت به و بۆنه یه وه
پازینرابوو وه، ههروه ها ئه و پریارانه یشی تیدا بوو که سه بهاره ت به
سپینه وه ی سنووری نیوان هه ردوو میرنشین درابوون و پریاری بازرگانیی
ئازادی نیوان هه ردوو گه ل و ئه و پئیکه وتنانه یشی تیدا بوو که ئالوگۆپی
بازرگانیی نیوانیان ئاسانتر ده که ن. پاش ئه وه ده بوو له سه ری بنووسرئیت،
ئیتر هه ردوو میر به خوئیان و پیاوه هه ره دیاره کانیانه وه که له دوايانه وه
ده پۆیشتن، به ره و میژیک پۆیشتن و ناوی خوئیان له سه ر دوو کاغه زی
گه وره که له سه ر میژه که بلآو کرابوونه وه نووسی. دابوو ده ستوورئیکی تا
بئیت پئیکوپئیک. یه که سه ر دوا ی ئه وه یش دهنگ له شه ست شه پیووره وه
هه لسا، که به ریز له پال هه ر چوار دیواری هۆله که وه وه ستابوون و هه ر ریزه و
سی هه نگاو له وی تره وه دوور بوو و هه ر ریزه به په نگیک، ریزیک په نگی میری
ئیمه ی پۆشیبوو و ریزیک په نگی میری مؤنتانزا. پاشان هه موو ئه وانه ی له وی
کۆ بوو بوونه وه به پئیشره ویی ئاهه نگگپری سه ره کی و له سه ر په وتی

ئاوازيكى تايبەت كە بۆ ئەو بۆنە و ئاھەنگە دانرابوو، چوونە نيو ھۆلى
 ميواندارييه وە. تيشكى پەنجا مۆمدانى زيوينيش ئەو ھۆلە گەورە يەى پووناك
 كىردبوو وەو خزمە تكارانيش كە بۆ ئەو بۆنە يە جلو بەرگى زيپىنيان پۆشيبوو و
 دوو سەد مە شخە لىيان ھە لگرتبوو؛ پەيدا بوون. ھە روھە كورگە ليك لە كوچە و
 كۆلانا كۆ كرابوونە وەو ئە مانيش مە شخە لىيان ھە لگرتبوو، دەر كە وتن؛ بە لام
 ئە مان جلو بەرگى شـپوپىيان لە بەردا و پىخاوسـيش لە سەر
 زەوييە بەردىنە كە وە ستابوون، ئە گەر لىشيان نزيك بكە وتيتايە تە وە، بۆنيكى
 تا رادە يەك ناخۆشيان لى دەھات. سفرە لە سەر پىنج مېز؛ كە بە درىژايى
 ھۆلە كە دانرابوون، پاخرابوون و مېزە كان لە ژىر بارى گرانى ئەو ھەموو
 قاپوقاچاخە زيويىنە ي لە سەريان دانرابوون و ئەو ھەموو بە لەم و دەورىيە
 گەورانە ي پىر كرابوون لە خواردنى سارد و ميوە ي رەنگا و رەنگ، نەوى
 بووبوون؛ ھە روھە بيست شىوہ ي گەورە لە ئىشى ھەويرى شەكر دروست
 كرابوون و لە سەر مېزە كان دانرابوون، وەكو دواتریش پىيانوتم ئەوانە چەند
 ديمە نيكيان لە بيروباوہ پى خوداپە رستى يۆنانىيە كان پىشان دەدا، ئايىنى
 خوانە ناسان كە من چ شارە زايىيە كى ئەوتۆم لىي نىيە. لە سەر مېزە كە ي
 ناوہ پاستيش ھەموو شتىك لە زيپ بوو، مۆمدان، كاسە ي لە ميوە پىكراو،
 قاپ، گۆزە ي شەراب، جام و پەرداخى مە ي و ھەردوو مىر و ئەوانە ي لە
 خانە وادە ي مىران بوون و پياوہ ھەرە ديارە كانى مۆنتانزايش، لەوى
 دانىشتن. مىرم پىك بەرانبەر بە ئىل تۆرۆ دانىشت، لە تە نىشتيشىيە وە مېرژن
 دانىشت و كراسىكى سوورى جەرگى لە بەردا بوو، كە قۆلە كانى لە ھەرىرى
 سىي بوون و ھە لدرابوون و خشلىيان پىدا دروابوو، بەرسنگە كە يشى پىر بوو

له قولاپدرووی زیپرین. تۆپکی زیوینی پر له ئەلماسیشی کردبووه سەری و قژەقاوہییە ناشیرینە کە ی پی جوان کردبوو، بە دلنیايشەوہ، چونکە چەند سەعاتیک بە خۆپازاندنەوہ و ئارایشتی خۆیەوہ خەریک بووبوو، ئیستا لە ھەر کاتیکی تر زیاتر، دەتوانی ببینیت کە دەموچاوە نەرمونۆلە خرینە کە ی، جاریک لە جارەن، زۆر جوان بووہ. ھەمیشەیش ھەر ھەمان زەردەخەنە ی لەسەر لیوان. میرم جلو بەرگیکی قەیفە ی پەش و تا پادە یە ک ساکار و پر بە بەری خۆی لە بەردا بوو، قۆلەکانی لیرو لەوی قاش قاش کرابوون و نیوانیان بە ھەوری شمی زیپرین پر کرابوونەوہ. ناسک و گەنج و وە ک تیغی شمشیریکیش سووکوسۆل و قشت. نەختیک داخراو و دوورە پەریز، بە لام سەرپووی خوش دەھاتە پیش چاو، چونکە جار جار، وە ک ئەوسا خووی پیوہ گرتبوو، دەستیکی بە قژە کورته پەشە کەیدا دەھینا. لە و کاتەدا ھەستم بە دل بەستەییە کی زۆر دە کرد بە رانبەری. ئیل تۆرۆیش پالتۆیە کی کورتی لەسەر شانەوہ پانوپۆپی سەوزی تۆخی لە بەردا بوو، پارچە جلیکی جوان و بە نرخى لە کەولى سمۆرەیشی بە سەردا دابوو، لە ژیرەویش کراسیکی سووری ئامالزەردی پۆشیبوو، پیزیک زنجیری زیپرینیش لە ملیەوہ بە سەر کراسدا شۆر بووبووہوہ. بە م جلو بەرگەوہ زۆر پانو پۆرتەر و کورتەر دیار بوو، ملە ئەستوورە کەیشی لە و کەولى سمۆرەقاوہییەوہ سوور و خوینسارد دەپەریبوو. سەرپووی میھرە بانییە کی پر لە مەندی و لەسەر خۆی و دلرپینی لی دەباری، بە لام سەرپووی مرۆڤ شتیکی نییە پیوہ ی گیر و خەریک بیت. سەرپووی گرنگ نین و بە لە شیاندا دەببینیت مرۆڤ چ جۆرە گیانەوہ ریکن.

بیگومان جیی دۆن ریکاردویش له سهر ئه م میزه بوو، ته نانه ت له سهر
یه کیك له باشترین جییه کانیش دانیشتبوو، ئه گه رچی ئه و ده بوو له و
سه ره وه، له سهر یه کیك له میزه کانیه تر، دابنیشتایه. ئه و خۆبه ره وه پیش و
هه میشه ییش له پیش هه مووانه وه یه. بیگومان میریشم ناتوانیت خوی لی
ره ها بکات - میرژنیش هه روه ها. هه ر له سه ره تایشه وه ده سستی کرد به
قسه کردن و خۆبردنه پیشه وه و به له خۆپازیبوونیشه وه پیشه لول و
ره شه که ی با ده دا. منیش به ساردوسرپییه که وه، که بیجگه له خۆم هیچ
که سیك له نیوه رۆکه که ی نه ده گه یشت، ته ماشام ده کرد. به لام با ئیستا
له میان بگه ریین.

نه ختیکیش له ولاتره وه و بۆ خویان، جیووقانی و ئه نجیلیکا - به لام چۆن
بیلیم، ئه وانیش بیگومان وه ک هه موو ئه وانی تر له پال میزه کانیه وه
دانیشتبوون و جییه کانیه له ته نیشت یه کتره وه بوون. هه ر له بهر ئه وه ییش
که ته مه نیان له یه که وه نزیك بوو، زۆر سروشتی بوو جییشیان له ته نیشت
یه کتره وه بۆ دابنریت. دیاره هه ردووکیشیان، هه ر نه بیته جیووقانی،
له بنه ماله ی میرانن. له وانه یه ئه نجیلیکا له کچه تیویکی هه لگه راوه زیاتر
نه بیته. ئه وان، له نیو ئه و سه دان میوانانه ی له وی بوون، تاکه دوو گه نج بوون
و راستییه که ی زیاتر له منال ده چوون، نه ک گه وره و هه ر له بهر ئه وه ییش بوو
که وتم شتیکی تاییه ت بوون بۆ خویان. زیاتر له وه ده چوو به هه له رییان
که وتبیته ئه وی. ئه نجیلیکای به سته زمان ئه م ئیواره یه یه که م جاری بوو پی
بنیته نی و دنیای گه وره کانیه وه و کراسیکی هه وریشمی سپی له بهر دا بوو،
قۆله کانیه ته سکوترووسک و به زییر پازینرا بوونه وه و به سه ر قه ژه زۆر

كاله كەيشيدا كلاويكى مرواريچنى، بەتال تال دەزوى زىپىن چنراوى، لەسەر كىردبوو. بىگومان زۆر ناخەزىش ديار بوو. بەتايىبەت بۆ كەسىك كە ھەمىشە ئەوى بەجلوبەرگى سادەو ساكارەو ھەبىنىبىت و خوى بەو ھەو ھەرتىبىت، زۆر سەپروسەمەرە دەھاتە پىشچاۋ و لەو ھەو دەچو كە بە زۆر جلوبەرگى بەبەردا كرابىت. ھەك ھەمىشەش دەمى نىو ھەكراو ھەو پوومەتە منالانەكانىشى لە خەجالەتيدا لە خۆو ھەسور ھەلدەگەپان. چاۋەشىنە گەورەكانىشى ۋا درەوشابوونەو ھەتوت قەت مۇمىيان نەبىنىو ھە. بىجگە لەو ھەش، ۋا پىدەچو جىۋقانىش، لەنىو ئەو ھەموو خەلكەدا، شەرم لەخوى بىكات و جارجار بە سەمىنەو ھەو سەپرىكى دەكردن. بەلام، ھەر چۆنىك بىت، ئەو نەختىك لە ئەنجىلىكا بەئەزمونتر ديار بوو، سەكردنەو ھەكەى زىاتر لەو ھەچو پىو ھەند بىت بە سىروشتى تايىبەتى خۆپەو ھە. جىۋقانى جلوبەرگىكى قەيفەى شىنى لەبەردا بوو، يەخەكەى تال تال بە دەزوى زىپ چنرابوو، زىچىرىكى بارىكىشى لەمدا بوو، مەدالىيەكى زىپىنى پىو ھەبوو و دەيانوت، كە وىنەى دايكى تىدايە، ئەو ھەى گوايە ئىستا لەبە ھەشتەبەلام كى ئەمە دەزانىت، بە پىچەوانەو ھەوانەيە ھەرتىستا لەنىو ئاگرى دۆزەخدا بنالنىت. خەلكى دەللىن جىۋقانى جوانە، گويم لە ھەندىك لە ميوانەكان بوو بە چىپە ئەمەيان دەوت، بەلام كە ھەر يەكسەر دواى ئەو گويم لىيان بوو باسى "جووتىكى جوان" يان دەكرد، تىگەشىتم كە ئەوانە خەلكانىكن تىپروانىكى سەپرىيان بۆ جوانى ۋە ھەرتىك كە جوان بىت ھەيە. ھەر چۆنىك بىت جىۋقانى ناچىتە دلى منەو ھە. من پىموايە پىاويك دەبىت لە پىاۋ بچىت. پىاۋ ناتوانىت بىروا بىكات، كە ئەو كوپى مېرىك يا يەكىك لە مالىباتى

مۆنتانزايە . ئاخىر ئەو چۆن دەتوانىت جاريك لە جاران فەرمانزەوايى خەلك
بكات و لەسەر كورسىي فەرمانزەوايى دابنىشىت ؟ من يەك بە خۆم پيموانىيە
قەت بەو دەدا رابگات .

ئەو دوو منالە بەشدارى گفئوگوكان نەبوون و كە كەسيكىش سەيرى
دەكردن ، لەو دەچوو زۆر پييان ناخۆش بيٲ . راستىيەكەى زۆريش قسەيان
لەگەل يەكتر نەدەكرد ، بەلام من هەستم بەو كەرد هەميشە كە سەيرى
يەكترىان دەكرد بە شيۆەيەكى تايبەت سەيرى يەكتر دەكەن و كاتىكىش
چاويان بە چاوى يەكترى دەكەوت ، لە ژيروهو و بە دزيههوه ، بە دەم
يەكترهوه پيڊەكەنين . زۆرم پي سەير بوو ئەنجيلىكا زەردەخەنەى دەكەوتە
سەر ليوان و پيڊەكەنى ، چونكە ئەو نەدى من بزەنم و بە بيرمدا بيٲهوه قەت
نەمبينيوه زەردەخەنەى بكەويٲە سەر ليوان ، لە مناليدا هەر نەيسا ، بەلام
هەر نەبيٲ لە منالىيەوه نەمبينيوه بە دەم هيچ كەس و شتيكەوه پي
بكەنيٲ . وەك ئەوهى خويشى هەستى پي كەردبيٲ ، زۆر بە وريايهوه
دەخەنيهوه . پەنگە خويشى هوشيار بووبيٲ بەوهى زەردەخەنەى لي جوان
نيه و لي نايەت پييكەنيٲ . بەلام ، سەربارى ئەمەيش ، من پيموايه قەت لە
مروٲ نايەت و لي جوان نيه كاتيڪ زەردەخەنە دەيگريٲ و پيڊەكەنيٲ .

بۆ ئەوهى باشتريش لە هەلسوكەوت و پەفتاريان تي بگەم ، تا دەهات
زياتر و زياتر بيرم لەوه دەكردەوه ئاخۆ بۆ ئاوهان و چييان لي بە سەر
هاتووه . لەوه زياتر كە لە جيى خوياندا دانىشتبوون و سەيرى قاپەكاني
بەردەميان دەكرد ، بە ئاستەميك نەبيٲ ، دەستيان بۆ خواردنەكەيش
نەدەبرد . بەلام هاوكات دەمتوانى ئەوه ببينم كە چۆن بە دزيههوه لە ژيەر

میژه که وه دهستیان له دهستی یه کتره وه ده دا. ئە گەر یه کیکیش له
نزیکیانه وه خۆی به لای ئەوی ته نیشتی دا لار بکردایه ته وه و سه رنجیکی
له وان بدایه، به ته واوه تی سه ریان لی ده شیوا و به په رۆشه وه دهستیان
ده کرد به قسه کردن له گه ل یه کتر دا و ده موچاویان به ته واوه تی سوور
هه لده گه را. دوا یی له وه تیگه یستم که شتیکی هه ر زۆر تایبه تیان له نیواندا
هه بوو - دوا یی تیگه یستم دل به ر و دلخوازی یه کترن. ئە مه یش کاریگه رییه کی
سه یری له سه ر من هه بوو. من بو خۆیشم، نه ختیك نه بیّت، له وه تی ناگه م بو
ئ ه وه نده به وه تی کچوو م. بو به و شیوه یه کجار ناخۆش و ناحه زه کاری تی
کردم.

خۆشه ویستی هه می شه شتیکی نه فره ته ین و قیژه ونه. به لام
خۆشه ویستی نیوان ئەو دووانه، که له دوو منالی بیگونا ه زیاتر له هیچی تر
نه ده چوون، به شیوه یه کی هیند ناخۆش کاری تی کردم که هه رگیزاو هه رگیز
له وه و پیش تووشی شتی وا نه بوو بووم. به وه یش که به چاوی خۆم ئە وه م
بینی بوو، هینده ی تر قه لس و تووره بوو بووم و هه موو گیانم له تووره ییدا
گه رم داها تبوو.

به لام با دواتر بگه ریینه وه سه ر ئە میان و هه ستیش ده که م له ده می که وه
خۆم به م مناله وردکانه وه، که که سانی سه ره کیی ئە و ئاهه نگی ناخواردنه
نه بوون، خه ریک کردووه. با ئیستا به رده وام بم و باسی ئە میان بگی رمه وه.
دوا ی ئە وه ی میوانه کان له و ژمه سه ردا نه یان هه لگرت، که وه ک پیشتر
وتمان، له سه ر کۆمه لیک قاپ و ده وری له سه ر میژه کان دانرا بوون، سه رکاری
ده ستوی پوه ندانی ده ربار به سواری ئە سپ - ماینیکی سپی زین ئە ر خه وانی،

له نیو دەرگاوه دەرکهوت، پر به دهم هاواری کرد و ناوی ئه و دوانزه
 ژمه خواردنه ی هیئا که ده بوون به دستپیکی خواردنی ئه و بۆنه یه و
 یه کسه ریش به دوایدا خواردنه کان به سهر دهستی به ردهست و
 دهستوپیوه ندانی دهر باره وه هیئرانه ژووره وه، هه ریه کسه ر دوابه دوا ی
 ئه وهش دوو له که ره ناژهنان، که جله وی ئه سپه که یان گرتبوو، فوو یان به
 که ره ناکانیاندا کرد. هالای قاپ و ده وریه کان بۆنی گوشت و گوشتاو و
 چه وریمان به نیو هۆله که دا بلاو کرده وه و منیش که به ئاسته میک به رگه ی
 بۆنی خواردن ده گرم، پیم وا بوو ها ئیستا ها نه ختیکی تر دلم به یه کدا دیت
 و ده که ومه هیلنجان. سه رکاری دهستوپیوه ندانیش، وه ک هه میشه
 خو هه لکیش و خو به ره پی شه وه، سنگه ره په ریو وه ک که له شیریک، به ره و ئه و
 میزه ی میران له دهوری دانیشتبوون، پویشت و دهستی کرد به برین و
 قاشکردنی رانه گوشتی برژاو و مراوی و که له شیری خه سینراو و پونیش، له
 کاتی کدا - وه ک ئه وه ی شمشیربازیکی به ناوبانگ بیست و هونه ره
 تو قینه ره که ی خویمان پیشان بدات - به دهستی راستی ئه و چه قو
 ده مدریژه ی گرتبوو که خواردنه کانی پی ده برین، له په نجه کانی دهستی
 چه پییه وه ده تکا. میوانه کان چلیسانه دهستیان به خواردن کرد و منیش
 هه ستم به و ناخوشییه، ئه و قیزوبیژه نادیاره کرد که هه میشه ههستی پی
 ده که م کاتی ک خه لک ده بینم نان ده خون، به تاییهت ئه و که سانه ی وه ک ئه وانه
 چلیسن و دهست له هیچ ناگیرنه وه. ئه وان به جو ریکی قیزه ون ده میان
 کرد بووه وه بو ئه وه ی گه وره ترین پارووه کان ئاودیو بکه ن و ماسوولکه ی
 ده موپلیشیان، هاوکات که ده تبینی چون زمانیان له نیو ده میاندا به دهوری

خواردنه که دا ده گه پرا، له سهر هه مان پهوت و به هه مان شیوه هه ر خه ریک بوون. قیزه ونترینی نه وانه یش که له دهوری میزی میرم دانیشتبوون، نیل تورو بوو، که وهک یاروی دونه دیو دهیخوارد و به تاموچیژیکی ناشیرینه وه هه موو شتیکی هه لده لووشی. زمانیشی سووریکی ناحهز، پیک وهک زمانی گا. میرم به لام، به چلیسییه وه نهیده خوارد. نهو نه م نیواره یه وهک ئاسایی زوری نه خوارد و خواردنه وه یش هه روه ها. جاریکیان چاوم لی بوو په رداخی مه یه که ی بو خوی و ته نیا و له بهر خویه وه هه لپری و به دهم لیپرامان و بیرکردنه وه وه سهیری پهنگی مه یله وسه وزی شه رابه که ی ده کرد، وهک نه وه ی بیه ویت دنیا له ویوه ببینیت. نهوانی تر به لام، یهک دنیا یان خواردنه وه و خزمه تکارانیش به رده وام له پراکه پراکدا بوون بو پیرکردنه وه ی گوزه و لیوانه کانی به رده میان.

ماسی خاویار، ماسی کول و مراوییه ماسی برژاو له سهر دهوری زیوین ده هیترانه ژوره وه و له بهر نه وه ی به وپه پری شاره زاییه وه ئاماده کرابوون، په سن و ستایشی میوانانیاں به لای خویاندا پراکیشابوو، "ئالادوب" ی گه وره گه وره یش که به شیوه یه کی هونه ری هه لچنرابوون و ئاسان نه بوو بزانیته چین و چون دروست کراون هیترانه ژوره وه، نه مجا پاستای له شیوه ی سه ری گه وه زن و گوئلکدا دروستکراو، کوده له ی ساخی برژاو، مریشکی بوئدار و شه کرکراو و ژه مه خواردنی به بوون و به رامه ی تر که له شیوه ی سه مانه ک و چوره و شاهو دروست کرابوون. له کوتاییشدا له لایه ن خزمه تکارانیکه وه که جلوبه رگی پراوشکاریان پووشیبوو به رازیکی کیوی له تنه کراوی برژاو که کلپه ی ئاگر له لموزه داچه قاوه که یه وه هه لده ستا و

قه پۆزی به مادهیه کی گرگرتوو پر کرابوووهوه، هینرایه ژوورهوه و بۆنیکی
زۆر ناخۆشیشی لیوه هه لدهستا. دهستهی کچانیش که خۆیان وهک
په ریانی راووشکار پۆشیبوو - زیاتریش پووت بوون، نهک پۆشته - به
پاکردن هاتنه ژوورهوه و پۆدرهیه کی بۆنخۆشیان به سه ر ئه رزه که دا رشت بۆ
ئه وهی له و بۆگه نه که م بکه نه وه که له به رازه کیوییه که وه بلآو بووبوووهوه،
به لام بۆگه ن نهک که م نه بووه وه به لکو تا دههات زیاتر ده بوو، بۆگه نیکی که
دلی تیکه ل ده هیئا و تا بلییت قیزه ون و بۆ ماوه یه ک هه ناسه ی له بهر بریم.
سه ره تا، ئیل تۆرۆ، وهک ئه وهی له ده می سه گ بهر بووبییت و پیشت
هیچی نه خواردییت، له گوشتی به رازه کیوییه که ی کرده وه و خسته یه
به رده می خۆی. هه موو ئه وانی تریش به دوایدا ژه می گه وره گه وره یان له و
گوشته سووره تۆخه کرده وه و ئه گه رچیش هیشتا خوینی لی ده چۆرا، به لام
وهک ژه مه خواردنیکی پر تاموچیژ چاویان لی ده کرد و چاویان له سه ری بوو.
قیزه ون بوو بیانینیت جاریکی تریش ده ست به پارووگلاندن و ملچه ملچ
بکه نه وه و گوشتاویش به ده موپل و پشیاندا بیته خواره وه، ئه مه وهک
ئه وه بوو به چاوی خۆت له شتیکی شه رمیون پروانیت، منیش که وهک
هه میشه خۆم له وه به دوور ده گرم له گه ل خه لکانی تر دا نان بخۆم و هه رگیز
له وه زیاتریش ناخۆم که له شم پیویستی پییه، تا دههات زیاتر و زیاتر، له
به رانبه ر ئه م مرۆقه گه وره و سوورداگه پراو و هه لاوساوانه دا که له وه ده چوو
سه راپایان ورگ بییت و هیچی تر، دلم به یه کدا دههات. هه روه ها ئه وه یه
قیزه ون بوو ببینیت چۆن به رازه کیوییه که له لایه ن سه رکاری
ده ستوپیوه ندانی ده رباره وه له توپهت ده کرا و به شیوه یه ک له ته

www.fb.com/PDFkurd

خویناوییه کان له هه ناوی ده کرانه وه، که له کۆتاییدا ته نیا په یکه ری ئیسکه که ی مابووه که لیږه و له وی پله گوشتی پیوه مابووه وه.

دۆن ریکاردۆ به دهستی چهپ ده یخوارد. کاره که ریکی تایبه تی هه بوو گوشته که ی بۆ له ت له ت ده کرد و ئه ویش به رده وام لیی ده خوارد و شه رابیکی زۆریشی له گه لدا خوارد وه. سه رله بهر ده موچاوی پیکه نینیکی سه یر و گالته هیڻ بوو، به دهسته به کاره که یشی جارنا جاریک په رداخی شه رابه که ی بۆ ده می هه لده بری. جلوه به رگیکی سووری توخیشی پۆشیبوو، که له وه ده چوو ئیش و ئازاریکی تایبه ت ده ربپرن - ئاخر ئه وه هه میشه بۆ دۆسته که ی نیو دللی خوئی، خوئی ده پۆشییت. نیگاکانی ئاگراووتر، له کاتی ئاسایش به تینتر بوون، هه ر که هه لیشی بۆ هه لده که وت، دهستی به میزه که دا ده کیشا و بۆ هه ر که سیڤ که بیویستایه گوئی لی بگریت، بیجگه له میرژن، به ناوی شیعره وه فلته فلتیکی له بهر ده خوینده وه. وشه ی له سه ر یه ک که له که کراو له باره ی ئه وین و له باره ی خوشه ویستیه وه بۆ ئه م ژیانه، وه ک چۆن شه رابه که به ده میدا ده هاته خواره وه، ئه وانیش له ده میه وه ده چۆران. چاوانی میرژنیش، که ئه م جاریک سه یری میرژنی کرد، گه شان وه و به زه رده خه پر له پازه که ی خویه وه به ده میه وه پیکه نی، ئه گه رنا میرژن وه کو تر نیوه ئاماده و نیوه خه یالپۆشیستوو، وه ک هه ر کاتیکی ئاسایی تر که له ئاهه نگاندا ده بوو، دانیشتبوو. هه ندیک جاریش، که پییان وا بوو که س سه رنجیان نادات، به دزییه وه سه یریکی یه کتریان ده کرد و ئه وسایش نیگای میرژن په ونه ق و شه وقیکی ته رپوهر و ترسناکی تیده که وت. ئه وه ی تیبینی ئه مه ی ده کرد، من بووم و که سی تر نا و هه رگیز چاوم له سه ر هه لنه ده برین

ئەگەرچى ئەوان ھېچ ئاگاھىيان لەمە نەبوو. ھەرودھا تەواۋىش لەو
بىئاگا بوون كە چى لەنيو ناخ و دەروونى مندا دەجوولتت. كى شتتېك لەو
بارەو دەزانىت؟ كى دەزانىت من، لەنيو ناخى خۇمدا كە ھەرگىز ھېچ كەس
پەي پى نابات، خەرىكى نەخشەكىشانى چ كاريكى نھينىم؟ كى چى لە
بارەي پۇخى گرگانەو، كە لە ھەر شتتېك نھينىترە و لەويدا چارەنوسيان
ديارى دەكرىن، دەزانىت. كى دەزانىت ئاخۇ من لە راستىدا كىم. باشتريش
كە ئەوان ھېچ لەم بارەو نازانن و ھەستى پى ناكەن. ئەگەر بيانزانىايە لە
ترساندا دەتوقان. ئەگەر بيانزانىايە زەردەخەي سەر لىويان كال دەبوو و
لىوانيان سىس و بۇ ھەمىشەيش وشك دەبوون. بە جۇرېك كە چى تر ھېچ
شەرابېك نەتوانىت جاريكى تر تەر و سوورىان بكاتەو.

سەيرى فييامىتاي بەربووكىشم كرد، كە بىگومان لەلای مېزى مېرمەو
دانەنىشتبوو، بەلام ديسانىش جىيەكى باشى بۇ تەرخان كرابوو، لەوھىش
باشتر شايان بە خۇي و جىورپى ئەو بىت. ئەو دەمىك نىيە ھاتوو تە دەربار
و پىشتر نە ھىندە گرنگىم پى داو و نە بە شىوھىەكى تايبەتېش سەرنجى
بە لای خۇيدا پاكىشاوم، شتتېك كە ئىستا پىم وايە ھېچ لىكدانەوھىەكى
تايبەتم بۇي نىيە. راستىيەكەي ئەو بە شىوھىەكى زۇر تايبەت و
سەرنجپاكىش جوان، بالا پىك و بەرز، گەنج و ئەمجائش تەپوپر و پىگەيو و
ئامادەي ئەم دنيايە كە تىيدا دەژىن. سەروسىمايەكى توش، توندوتۇل و
شايانى پىوھنازىنى ھىە و ھەموو بەشىكىشى پاك و جوان و پىكوپىك
پىكەو نەخشاون، چاوانى رەشىكى تۇخن و بريسكەيەك لە جىيەك لە
قوولاياندا دەگرېت. سەرنجى ئەوھىشم دا كە مېرم جارناجارىك نىگايەكى

نادلنیای له و جییه ده گرت که ئەو لیی دانیشتبوو، وهك ئەوهی بیهویت له سه روسیما بیجووله کهیدا له بیروبوچوونه کانی و یا پهنگه له ههستونهستی بکوڵیتهوه. بهلام ئەوهه رگیز سهیری میرمی نه ده کرد.

ئا له م کاته دا بوو گشت مؤمه کانی نیو هۆله که کوژتیرانه وه و هاوکاتیش ئاوازیکی گه رموگور، که کهس نهیده زانی له کوپوه دیت، لی درا. له تاریکییه که وهیش دوانزه سه ماکاری په شپییست، که مه شخه لی ئاگراوییان له نیو ددانیاندا هه لگرتبوو، پیکه وه خویان به هۆله که دا کرد و دهستیان به سه مایه کی شیتانه کرد که سه رله بهری ئاماده بووانی بیدهنگ کرد. جاریک بازنه یه کی ئاگراوییان به دهوری سه ره په شه کانیاندا دروست ده کرد و جارنا به خیرایی مه شخه له کانیان له هه وادا ده سوورپانده وه، یا به رز هه لیان ده دان و پاشان به ددانه سپی و بریقه داره کانیان، که له ددانی گیانه وه ری کیوی ده چوون، ده یانگرتنه وه. وهك ئەوهی ئاگره که یان شتیکی ترسناک بییت، یارییان پی ده کرد و ئاماده بووانیش، نیوه سه رسوورپماو و نیوه توقیو، چاویان له و دیمه نه سه یر و ترسناکه یان برپیوو. به تایبه تیش له ده وروبهری ئەو میزه ده گه پان که میران لیی دانیشتبوون و کاتیک که مه شخه له کانیان ده سوورپانده وه، پریشکی ئاگر به سه ر میزه که دا ده بارین. به سه روسیما ی تاریکیانه وه، که به شیوه یه کی ترسناک ده گوژدران، چون مه شخه له کانیان به ددانیا ن ده گرتنه وه، له و گیانه به دکارانه ده چوون که له دۆزه خه وه راده بن و ئاگره که شیان له وه ده چوو هه ر له ویوه هینا بییت. بوچیش نا؟ بو ده بییت مه شخه له کانیان به و ئاگره دانه گیرساند بییت؟ بو ده بییت له ئاگری دۆزه خ هه لیان نه کیشابن؟ منیش، به سه روسیما ی دیرین و گرگنی خومه وه،

خۆم لەنیو تاریکییە کە دا مە لاس دابوو و سەیری ئەو بەدکارانە و سەمای
شەرەنگیزی ئەوانم دەکرد، سەمایەك كە لەو دە چوو لە شەیتان خۆیەو
فیڕی بووبن.

ئەمجا وەك ئەوەى ئاماژە بۆ بنوبنەچەى خۆیان بکەن و دۆزەخ بە بیردا
بەیننەو، كە پۆژيک لە پۆژان هەر مرۆقیکی بۆ دەگە پینریتەو،
مەشخەلەکانی خۆیان، لە کۆتاییدا، بە خیرایی بەرەو زەویە کە شۆپ
کردهو، ئاگرە کەیان پی دامرکاندەو و بە پەلە وەك ئەوەى زەوی
هەلپوشیب، لە بەر چاوان ون بوون. پيش ئەوەيش مۆمەکان هەلپکرینەو،
کە شوهە وایە کى سەیر هۆلە کەى داگرت و منیش بە چاوه گرگنەکانی خۆم،
کە لە تاریکیدا لە چاوی مرۆق باشتەر دەبینن، بینیم کە هەندیک لە میوانەکان،
وەك ئەوەى ئامادەى پوودانى شتیك بن، دەست لەسەر مشتووی
خەنجەرەکانیان دانیشتبوون. ئاخر بۆچی؟ خۆ ئەوانە لە چەند سەماکاریک
زیاتر نەبوون کە میرم لە قینیسیاو بۆ خوشراپواردنی میوانەکانی بە کریی
گرتبوون!

هەر ئەو نەندەیش هۆلە کە بوو وە بە چراخان، سەرۆکی دارایی و
کارگیری دەربار بە سواری مایینە سپییە کە یەو لە دەروازەو دەرکەوت و
"پووداوی هەرە گرنگی ئەو ئیوارە یە بە ئامادەبووان پراگە یاند، خۆشترین
و نایابترین پووداوی ئەو ئیوارە یە، ئەمجا بە دەنگی بەرز تیى هەلکرد:
"تاووس!" و بە دواى ئەمەیشدا دەنگی کەرەنا بەرز بوو وە لە هیكرا لە
هەموو لایە کەو و زیاتر لە پەنجا دەستوپیوهند خۆیان بە هۆلدا کرد، سینیی
گەرە گەرەى بە گەوهر پازاوه لەسەر سەریان و لەسەر ئەوانیش تاووسی

برژاو دانرابوون و کلکیان به گشت پهنگالهی خویانهوه بهسهر سینیهکاندا
بلاو کرابوونهوه. ئەمانه تاموچیژ و کەشوههوایهکی دەبەنگانەیان بە ئاگا
هینایهوه و ئەو ترسەیان لە بیر بردهوه کە هەر پێش نەختیک مەشخەلە
شۆپرکراوهکان خستبوویانە دلی هەندیکیانەوه و مەرگیان پادەگەیاندا. ئەم
بوونهوهرانه وهك منالڤ. ئەم یاری، ئەو یارییان لە بیر دەباتهوه. بەلام ئەو
تاكە یارییهی هەرگیز لە بیریان ناچیتتەوه ئەوهیه کە من لەگەڵیان دەیکەم.
دوای ئەوه دەمیان بوو ئەو ژەمهخواردنە کردەوه، ئیتەر پیک وهك چۆن
هەر شتیک لەسەر میز لەبەر دەمیاندا دادەنریت، خویان بوو هەللووشینی
ئامادە کرد. ئاهەنگی خواردن، بەم بالندە خۆپەسەندانە، دەستی پی
کردەوه؛ ئەو بالندانەیی تەنیا مەرۆقم بە بیردا دەهیننەوه — هەر لەبەر
ئەوهیشه هیند سەرنجی ئەوان پادەکیشن و وهك خواردنیکى بەتاموچیژ لی
دەپوانن. دوای ئەوهیش کە ئەمانیان هەللووشی، ژەمهخواردنی تر، لە تیتاو
و کەلەشیری خەسینراو و بلەرچین و مراوی، هینران. ئەمجا بە دوایاندا
ماسیی خاویار و ماسیی کەپول و گوشتی پانی گەوهزن کە پۆنیان لی
دەچۆرا و یهك دنیا خواردنی دیکەیش کە گشتیان هەللووشی، بە جۆریک کە
تا دەهات قیزوبیژی من زیاتر دەبوون و خەریک بوو دەگەشت بە
دلتیکههلهاتن و پشانەوه. دوای ئەمهیش پڕ بە دنیایهك شیرینی و نان شیرینی
و ئەوشته شیرینانەیی کە بۆنی مسکیان لی دەهات، هینا و ئەمانیشیان،
وهك ئەوهی پێشتر ئەو ئیوارەیه هیچیان نەخواردبیت، تیتپان. لە کۆتاییدا
پەلاماری ئەو گرو پەیکەرانهیان دا کە بە شیوهیهکی هونەری دروست
کرابوون و وهك خۆیشیان باسیان دەکرد گرویهك لە پەیکەر بوون کە بەپی

ئامۆزگار يېھە كانى خوداناسىي يۆنانىي كۆن دروست كرابوون و ھەموويان
لەتوپەت كەردن و خواردن يان، تا ئەو ھى كە چەند پارچە يەكى
تېكۆپېكشكىنراو نەبىت ھىچى تريان لەبەر نەمايەو، بە جۆرىك كە لەو
دەچوو مېزە پيسوپۆخلكراو ھەكان لە لايەن ئەو كىوى و دېندانەو پەلامار
دراين كە ترس و بيم دەخەنە دلى خەلكەو. منيش، لە جىي خۆمەو،
بەوپەرى قىزويىزەو سەيرى ئەو ويرانكارى و ئەو مرقە گەرمداھاتوو و
ئارەقاوييانەم دەكرد.

ئەمە و ئىتر سەرىپە رشتىارى ئاھەنگ لە بەردەمى ئامادە بوواندا قووت
بوو ھو و داواي بىدەنگى لى كەردن و لە پيشاندانى جوانترين چىرۆكى پەمى
ئاگادارى كەردنەو كە بە فەرمانى مېرى خاوەنشكۆ لە لايەن شاعىرانى
دەربارەو، بە خۆشى ميوانە بەرىزەكانى و بو رابواردنى ئەوان، ئامادە
كرابوو. نووسەرانى ئەو چىرۆكەيش لەپولاواز و لووت زەردەلگەراو لە
خوارى خوارەو ھۆل لە دەورى سادەترين مېز دانىشتبوون، گوئى خويان
قووت كەردبوو ھو و لە ھەردە جارانىش دەبەنگەر ديار بوون لە كاتىكدا بە
پەرۆش و بەوپەرى لەخۆپازىبوونەو چاوەرپىي نمايشى بەرھەمە
بلىمەتانەكەى خويان دەكرد، كە گوايە لەبەر نىوہ پۆكى قول و ھىمائامىزى
خۆي، دەبوو بىت بە خۆشترين پووداوى ئاھەنگەكە.

ئەمجا لە پيشى پيشەو ھى شانۆيەكەو مەرس؛ خوداوەندى جەنگ، بە
كەرەستە جەنگىيە برىقەدارەكانىو، دەرکەوت و بە ئامادەبووانى پراگەياند
كە فەرمانى داو ھەردوو شەركەرى بەھىز سىلېفون و كالىكستىس لەگەل
يەكتەدا بە شەر بىن، شەرىك كە دەبىت نىوونىوبانگى بە ھەموو لايەكدا بلاو

بېتته وه و شان و شكوكى بېرانه وه يش به ههردووكيان ببه خشيت، به لام شه پيگيش كه پيش هه ر شتيك هيژ و شكوي ئه و؛ هيى خوداوه ندى جهنگ، به خه لك پيشان بدات و به بيرياندا بهينيته وه كه چون پياوانى نازا و نه بهرد، به فه رمانى ئه و، خويني خويان ده كه نه كاسه وه و له جهنگيكي پاله وانانه دا سهريان له ئاست خواست و داواى ئه ودا نه وى ده كه ن. ههروه ها رايگه ياند كه تا ئه و جييه يش نه بهردى و جوانمهردى له دنيا دا بمينن، ده بيت ئه م شاكاره پر به ها و به نرخه له خزمه تى به ته نيا ئه م خويدا بيت و پاشان گه رايه وه جييه كه ي خوى.

دواى ئه وه شه ركه ران هاتنه سه ر شاتو و هه ر ئه وه نده ي چاويان به يه كتر كه وت، شمشيريان هه لكيشا، ئه مجا به جوړيك ده ستيان به شمشيربازى كرد كه پريشكى شمشيره كانيان به رز ده بوونه وه و بو ماوه يه ك هونه ريكي شمشيربازيان پيشان دا سه رنجى هه موو ئه وانه ي راكيشا كه له هولله كه دا بوون و ده يانزاني كارامه يى هونه رى له و چه شنه له كوئوه ديت و به وپه رى ريزه وه لييان ده روانى. ههروه ها منيش ده بيت دان به وه دا بنيم كه ئه وان شمشيره شينانى يه كجار كارامه بوون و خوشييه كى بيپايانم له م به شه ي چيروكه كه يش بينى. له م به يه كدا هاتنه يشياندا و ايان پيشان ده دا كه ته واو خراپيان به سه ر يه كتر دا هيئاوه و ئه نجاميش شهل و شكست بوون، تا ئه وه ي به ده م خوئني پريوشتن و بريندار بوونه وه هيژيان له بهر بپرا و ههردووكيان به لادا هاتن و به مردوويى كه وتنه سه ر زه وى.

ئه مجا خوداوه ندى جهنگ ديسان ده ركه وته وه و كه وته شاباش و پيدا هه لدانى ئه و جهنگه پر شكويه يان، كه ههردووكيانى به شاراي مه رگ

گه ياندبوو، پاشان باسی هیزی بیپایانی خوی کرد که چۆن جهنگ چنگی له ههست و نهستی مرۆقان گیر کردوو و باسی خۆیشی کرد وهك به هیزترین و به دهسته لاترین خوداوهندی نیو گشت خوداوهندانی ئۆلۆمپیا.

دوای ئەوهی ئەمان کشانه دواوه، ئاوازیکی نهرم و ئارام لی درا و دوای نهختیکیش ژنه خوداوهند قینوس له گهل فریشتهکانیدا ده رکه وتن و چاویان به و دوو شه پرکه ره کهوت که له ویدا که وتبوون و خراپیان به سه ریه کتر هی نابوو، وهك خۆیشی وتی، له خوینی خویاندا گه وزابوون. فریشتهکانی قینوسیش خویان به سه ردا شۆر کردنه وه و گریه و سکاالیان له دهست ئەوه کرد که دوو پیاوی وا قۆز و به شانوشکۆ بۆ ئاوا له خۆرا خویان به و مه ریه بردوو و فه رمانره واکه یشیان، هاوکات که ئەوان بۆ چاره نووسی کلۆلانهی شه پرکه ره کان ده گریان، وتی به دلنیا ییه وه ئەوه کاری مارسى به دکاره که ئەوانی بۆ ئەو جهنگه بیمانایه گهرم کردوو و به و ئەنجامه ی گه یاندوون.

فریشتهکانیش قسه ی قینوسیان سه لماند، به لام ئەوه یشیان به بیردا هی نایه وه که مارس، جاریک له جاران، دۆستی خوی بووه و سه رباری هه موو نه رمونیانییه کی خوی، ئەوی له ئامیز گرتوو و خۆشی ویستوو. به لام ئەم بۆی پوون کردنه وه که ئەوه له قسه بۆه له به ستنیکی شووره یهین زیاتر هیچی تر نییه، ئەگه رنا ئەمی ژنه خوداوهندی ئەوین چۆن ده توانیت ئەو خوداوهنده درنده و کیوییه ی خۆش بوویت، که هه موو خوداوهندان، ته نانه ت باوکی خۆیشی؛ ژوپیته ری مه زن، رقیان لی ده بیته وه. دوای ئەوه هاته پیشه وه و داره جادووییه که ی خوی به ره و شه پرکه ره کان دریژ کرد و ئەوانیش یه کسه ر ته ندروست و ئاماده، له جیی خویانه وه را بوون و پاشان

دەستیان بۆ يەكتر دريژ کرد و پەيمانی ناشتی و ھاوړپيەتییان لە گەل
يەكتردا بەست، سۆزیان بە يەكتر دا کە لەو وودوا ھاوړگيزړی بە مارسى
شەرەنگيز نە دەن بۆ شەرى خويناوى و مەرگهين هانیان بدات.

پاشان ژنە خوداوەند گوتاریكى دريژ و کاریگەرى لە بارەى ئەوینەو و دا و
لەویدا ستایشى نەرمونیانترین و بەهيزترین دەسەلاتى نیو گشت دەسەلاتانى
کرد، ستایشى ئەو وەى کرد کە ئەوین سەرچاوەى بە بژوینی ھاووشتیكە،
ھەر وەھا لە بارەى دەسەلاتى دلرپینی ئەوینەو و ستایشى کرد کە سەرپا
ھیزی خووى بە نەرمونیانى و گەرموگورپى سپاردوو و ھەر ئەویشە
ياساوپرپساكانى ئاسمانى بۆ بوونەو وەرانى سەر زەوى نووسیو و وا لە ھاو
زیندووێك دەكات لە ئاستیاندا ملكەچ بن، ئەمجا لە بارەى ئەو وەو دا کە
ئەوین چۆن خەلك دەگورپیت و ھەستونەستى ناكامل و پەقوتەقى ئەوان و
پەفتارى میران و خوونەرىتى خەلكیش پاك دەكاتەو، بیجگە لە مانەیش
باسى لەو و کرد کە چۆن خووشەو یستى مرۆفان لەنیوان خویان و
مېھرەبانییان بەرانبەر بە يەكترە، کە هانیان دەدەن بۆ پەلامار و
ھەلمەت بردن لە دنیاىەكى گيرۆدە و خويناويدا و چۆن ھاووسوارچاکی و
گەرەبى خویانیان لەو پیناوەدا داناو و چۆن ئەوین لەبرىی بە شەرەو
نازین و بە چەكەو و خووناندن، شاكار و ئاوپوویەكى تریان پى دەبەخشیت.
بە دەم ھەلبرینی دارە جادووویەكەیشیەو، بە ھاووانى راگەیاندا کە ئەو
خوداوەندى مەزنییە و ئەو خوداوەندەى کە لە ئاکامدا دەست بەسەر زەویدا
دەگریت و دەیگورپیت بۆ لانەى بەختیاری خووشەویستى و ناشتی بەردەوام.

من ئەگەر سەروسیمايەکی دەم بە خەندەم ھەبووایە، بەو کۆتاییپێھێنانە ساکار و ساویلکە یە پێدەکەنیم. بەلام ئەم سکالا پر لە ھەستونەستە زایەلە یەکی گەرموگوری لەنیو ئەوانی تردا بە ئاگا ھینایەو ھە کاری لە زۆریک لە ئامادەبووان کرد و سەرنجیانی بە لای خۆیدا ڕاکێشا، چون دوا وشە جوانەکانی، بێدەنگییەکی تەواویان بە دواي خۆیاندا ھینا. ئەو نووسەرانیەش کە ئەم کارەیان بەرھەم ھینابوو، تەواو پارزیی دیار بوون و ھەموو شکۆیەکی ئەو سەرگەرمییە سەرکەوتوو ھەیان بە ھیی خۆیان دەزانی، ئەگەرچی ھیچ کەسێک نە بیری لای ئەوان بوو و نە بیری لەوان دەکردەو ھ. بەوپەری دڵنیاییەو ئەوان بە جۆریک لەو گوتارە جوان و بالاییەیان دەپروانی کە تاکە شتیکی پرمانای سەرلەبەری ئاھەنگەکە بووبیئت، کە بە بۆنە ی پەیمانی ئاشتی ھەمیشەیی نیوان مالباتی میران و بنەمالە ی مۆنتانزاو ھ گێرپدراوو. بەلام من دەپرسم تۆ بلییت ئەو ھ ی دواتر پووی دا لەمەیش پر مانا تر نەبووبیئت!

و ھەر کاتیکی دیکە جیی من لە پشت میری میرانەو ھ بوو، لەبەر ئەو باوەر و دەستپاکییە ی بۆ خۆزگە و ئاواتەکانی ئەو ھەمبوون، ئەو ئاوات و خۆزگانە ی کە تەنانەت بەر لەو ھەیش بیاندرکییئت، پێیان دەزانم. نەك ھەر ئەو ھ، بەلکو ھەندیك جاریش تەنانەت پێش ئەو ھەیش خۆی پێیان بزانیئت، فەرمانەکانی ئەو، و ھەك بەشیکی دانەبراو لە خۆی، بە جی دەگە یەنم. پریك لەو کاتەدا بوو کە میرم بە ئیشارەتیك ئاگاداری کردم، کە بیجگە لە خۆمان سەرنجی ھیچ کەسی تری بە لای خۆیدا ڕانەکیشا و بەو مانایە بوو لەو شەرابە گرانبەھایە پێشکەش بە ئیل تۆرۆ و کورپەکانی و پیاو ھ نزیکەکانی

بکەم، که به تەنیا هەر خۆم دەستم پێیدا پادەگات و هەر خۆیشم دەزانم
چۆن دەگیریتەوه. منیش، دەمودەست، چووم و سوراحییە زیڕینەکەم مەم هینا
و یەکەم جار بو ئیل تۆرۆم تیکرد. ئەو ئەوسا پالتۆ چەرمییەکە ی خۆی
لەبەر گەرما و خواردنەوه داکەندبوو و بە جلوبەرگە سوورە تۆخەکە یەوه،
کورتەبنە و قەلەو، نیو سەر پەر لە خوین، چون هەموو سەروسیمای سوور
هەلگەرابوون، دانیشتبوو. زنجیرە زیڕینەکانی دەوری ملە پانەکە ی، بە
جۆریک تیکئالوو و لە ملی ئالا بوون وەک ئەوهی بەندیان کردبیت.
پەرداخەکە یم لیوانلیو کرد. بۆگەن و بۆنی ئارەقە و هالای شەراب لە شە
چلیس و بە هیچ تیر نەبوو کە یەوه هەل دەستان و منیش بە نزیکیم لەم
بوونەوه رە درندە و قیزەونەوه هەستم بە دلتیکهه لهاتنیکی سەیر کرد و
هیندە ی نەمابوو برشیمەوه. بیرم کردەوه ئاخۆ هیچ شتیکی هەیه لە مرۆڤ
قیزەونتر و ناشیرینتر، ئەمجا دوا ی ئەوه پەرداخ ی پیاوه هەرە نزیکەکانی،
سەرلەشکر و سەردارانیم، پەر کردەوه، که لە دەوری میزی میران
دانیشبوون. دواتریش پەرداخە زیڕینەکە ی جیوڤانیم لیوانلیو کرد،
هاوکاتیش بینیم ئەنجیلیکا بە چاوه شینە کالەکانی سەیری دەکردم، هەمان
چاوی پەر لە پرس و گەلۆر که بە منالی سەیری سەروسیما پیر و گرگنەکە می
پی دەکردن، که تیدەگە یشت بە هیچ جۆریک نامەویت یاری لەگەلدا بکەم.
ئەو، که من لیان نزیک بوومەوه، بینیم، دەستی جیوڤانی بەر دا، دوور نییە
ئەوه یش لە ترسی ئەوه بووبیت تیگە یشتبیت ئیتر بە پازە شەرمهینەکە یانم
زانووه و پەردەم لەسەر هەلداوه تەوه. ناھەقیشی نەبوو. من بە قیزوبیژەوه
سەرنجی خۆ لە یەکتر نزیکخستەوه ی ئەوانم دابوو، که لە دوو تاوانباری دوو

گه لی دوژمن به یهك، تاوانبارتر بوون و هاوكاتیش له دوو منالی بیگوناهیش
زیاتر نه بوون، كه چی خویشیان دابووه دهست خوشه ویستی تا به ره و
زه لكاوه كه ی خوئی رایان بکیشیت. من سه رنجم له سووره لگه پانی
سه روسیمای ئه وان دابوو، ئه و په نگی كه له خوینه وه دیت و به
ئاره زوویه کی قیزه ون گهرم دادیت، به چه زلیك كردنیك كه كاتیك به ری بو
خوش ده بییت، دلت پیی تیکه ل دیت. من به قیزو بیزه وه هه ستم به و
تیکه له یه له بیگوناهی و ئاره زووی یه كتر كردنه كردبوو، كه شتیكه به
تایبهت قیزه ون و وا له خوشه ویستی نیوان دوو كه س له و ته مه نه دا دهكات
كه له هه ر شتیکی تر رقهه لسینتر و ناحه زتر بییت. به و په ری دلخوشیه وه
په رداخه كه ی جیوقانیم پر كرده وه، كه هه ر نیوه ی لی خوار دبووه وه، به لام
ئه مه هیچ مانایه کی نییه كاتیك من له شه رابه كه ی خوومی تی ده كه م. پاشان
چووم بو لای دۆن ريكاردۆ و په رداخه كه ی ئه ویشم لیورپیز كرد. ئه م
ئه ركه یان، ئه رکی من نه بوو، به لام من بو خویشم ئه رکی تاییه تی خووم هه ن.
هه روه ها ئه رکی سپیری خویشم. كه هه ستیشم كرد میرم سه یرم دهكات، به
ئارامیه وه سه یریكیم كرد و هیچ خووم تیک نه دا. ئه مه سه یر بوو. جارنا
نیگای مروقان وان. هیی گرگان هه رگیز وا نین. وهك ئه وه بوو هه موو پوچی
هاتبیته نیو لووتیه وه و به ترس و دوودلی و ئاره زووه وه سه رنجی له خووم و
له وه ده دا كه خه ریکی بووم. نیگاكانی، وهك گیانله به ری ئاوی بن و له
پووناکی بسله مینه وه و به خویمان و پشته لینجه كانیان وه خو به یه كتردا
بکیشن، سه ر ئاو ده كه وتن. بوونه وه ریکی پیری وهك من هه رگیز له و جووره
نیگایه ی نییه. چاوم برییه چاوی و ئیستایش كه ئیستایه به هیوای ئه وه م

ههستی بهوه کردبیت که دهسته کانم تۆکمە وتۆل بوون و نه دهله رزین. من نازانم ئەو چی دەوئیت. به لام دهیشزانم ئەو نه جیبزادهیه که له نه جیبزادان. من که نه جیب نیم. من ته نیا گرگنی ئەو نه جیبزادهیه م. من، بهر له وهیش ئەو خواسته کانی خۆی دەر بپرئیت، په بیان پی ده به م، له وهیه ته نانهت پیش ئەوهیش که به بیر و خه یالی خۆیدا هاتبن و بهو جو رهیش، وهک به شیک له خۆی، خواسته کانی به جی ده گه یه نم، ته نانهت نه رمونیا ترین فه رمانه کانیشی. کیش خوا دهیداتی که سیکی چالاک و گورجوگۆلی بچکۆلهی خۆمئاسایی له بهر ده ستدا بیئت، بو ئەوهی به شیک له کاروباره کانی بو راپه رینئیت!

که په رداخه کهی دۆن ریکاردۆم پر کرده وه، که بیگومان وهک هه میشه چۆر بپری کرد، به دەم قاقای پیکه نینه وه خۆی به ره ودوا کیشایه وه، به جو ریک که ریشی ره پوراست بووه وه و ده میشی وهک کونیکی زل کرایه وه و گشت ددانه سپییه کانی دهرکه وتن. ده متوانی تا بینه قاقای ببینم. پیشتریش رای خۆم لهو باره وه دهر بپروه و باسی ئەوه م کردووه که چه ند ناحه زه سه یری خه لک بکه یت، کاتیک پیده که نن. به لام بینینی ئەم قه شمه ره که "ژیانی خۆش دهوئیت" و وا ده زانیئت ژیان شتیکی تا حه ز بکه یت خۆشه، قیزه ونه و له ویش قیزه ونتر پیکه نینه نابه جی و ناشیرینه که یه تی. پووک و ددانه کانی ته واو ته ر بوون و فرمیسه که کانیشی به ورده ده ماره کانی لاچاویدا ده چۆران و له ویشه وه ورده ده مار به ره و چاوه نائاسایی و قاوه ییه کانی کشابوون. گه رووی، له ژیر ریشه بزنییه که یدا، که به ملیدا شو ر بوو بووه وه، هه لبه ز و دابه زی بوو. ئەو ئەموستیله یه م ناسیه وه، که له دهستی چه پیدا

بوو، هه مان ئەمۆستیلە بوو جارێك له جاران میرژن، كه ئەم نهخۆش كهوتبوو، پيشكهشی كردبوو و هەر خۆیشم ئەو نامەى دلدارییهىم بۆ برد و وهك ئەوهى پرپایه خترين شتیش بیته له تهنگهى باخهلم، رێك له سهردلم، نابوو. پر به دل رقم له هه موو شتیكى دۆن ريكاردۆ ده بیته وه.

بۆم پوون نه بووه وه ئەو به چى پیده كهنى، خو له وانیه هیچ گرنگیه كیشى بۆ كهس نه بیته، به لام به دلنیا ییه وه، سه بارهت به خۆم، هیندهى دهنگه نيسكى كیش خۆشیم لى نه بینى. هەر چۆنێك بیته، ئەوه دواين جارى بوو پى بكه نیت.

دهورهى خۆم ته واو كرد. ئیتر له پال ئەم قه حبه باز و قه شمه ره وه كه زۆر دلى به ژيان خۆش بوو، راوه ستام و چاوه پروان بووم تا بزنام پروداوه كان سه ر له كوێوه ده رده كیشن و هاوكاتیش هه ستم به بۆنى ئەو و بۆگه نى قه یفه ی جلوبه رگه سووره تۆخه كه ی ده كرد، ئەو جلوبه رگه ی گوايه شوروشۆرى ئەو ده رده بپن. داوى ئەمه، میرم؛ سه روه رى من، په رداخه مه یله وسه وزه كه ی خو ی هه لپرى و ده م به پیکه نین پرووى له میوانه خۆشه ویسته كانى، له لۆدۆفیکۆ مۆنتانزا و ده ستوپیوه نده هه لپژارده كه ی، كه له ده وری میزه كه ی میرم دانیشتبوون، كرد و به تايبه تیش پرووى له ئیل تۆرۆ بوو، كه رێك به رانبه رى خو ی دانیشتبوو. سه روسیما په سه نه كاله كه ی میرم، وهك هه میشه، جوان و كراوه ده یاننواند، زۆر جوانتر له هیى ئەوانى تر، كه هه موویان گه رم داها توو و هه لاوسا و بوون. به دهنگه خۆش و نه رمونیانه كه ی، كه سه ربارى ئەوه یش دهنگیكى پیاوانه بوو، داواى لى كردن پیکه كانیان هه لپرن و به خۆشیی ئەو ئاشتییه ئەبه دییه وه كه له وه ودوا

له نیوان هەردوو دەولەت، هەردوو بنەمالەى میران و هەردوو گەلدا
دیتە ئاراوه، بخۆنەوه. هەروەها رایگەیاندا که ئیتر شەرە بێمانا و درێژ
خایەنەکانی نیوانیان تەواو بوون و لەبری ئهوان سەردەمیکی تر هاتوو تە
کایەوه که به دڵنیاییهوه دەبیّت به مایهى خۆشبهختی و خوشنوودی بۆ
هەموو لایهك و ئه و قسه که و نارایهیش، که له دەمی که وه سه بارهت
به ئاسوودهیی و ئاساییش له سەر زهوی کراوه، دەبیّت جیی رهوای خۆی
بگریّت. پێک دواى ئهوه، پهرداخه کهى خۆی به سهریه وه نا و چۆرپری کرد،
به دواى ئه ویشدا میوانه خۆشه و یسته کانیشى به دەم بیدهنگیه کی
تهواوهوه، که شایانی ئه و ئاههنگه بوو، پهرداخه زیڕینهکانی خۆیان چۆرپ
کرد.

www.fb.com/PDFkurd

پاشان میری میرانم به نیگایه کی سه رسوور هینه وه و به پهرداخه کهى نیو
دهستیه وه دانیشته و له وه دهچوو بیهویّت له ویوه له دنیا بروانیّت.
ئه مجا دهنگه دهنگی ئاههنگ دهستی پی کرده وه و نایشزانم تا کهى
بهردهوام بوو - بریاردان له سەر شتیکی له و جۆره، ئاسان نییه، وهك
ئه وهیه به تەواوی هیچ ههستیكت به رانه ركات نه مابیت. من تەواو له
چاوه پوانیی ئه و پووداوه گه وره یه دا بووم که خو له بهر داگرتنی ئاسان نه بوو
بۆم - سه رشیتیش بووم به وهی که جیۆقانی بۆ له پیکه کهى خۆی
نه ده خوارده وه. تەواویش توورپه له وهی که پیشتەر بینیبووم ئهنجیلیکا چون
به دەم زه رده خه نه وه پهرداخه کهى ئهوی به ره و بهردهمی خۆی پاکیشابوو،
وهك ئه وهی خۆی له بریی ئه و بیهویّت بیخواته وه. من به و هیوایه بووم
هەردووکیان لێی بخۆنەوه، به هیواى ئه وه بووم هەردووکیان به هۆی ئه و

دلدارييه وهى تووشى بووبوون بيانه ويئت له هه مان سه رچاوه بخونه وه. به لام
هيچيان دهستيان بو نه ده برد. پهنگه نه و چه تيوه نه فره تليكراوه گوماني له
شتيک کرد بيئت، يا پهنگه له بهر جوش و خروشي خويان هيچ
پيويستيه كيان به خوار دنه وه نه مابيئت. خهريك بوو له داخانداه شه قم ده برد.

ئه وان بو چي باشن؟ بو ده بيئت بزئين؟ گوو به پيشى بابى هه ردووكيان!
به لام دؤن پيكاردؤ، بيگومان، هه ره مووى به قوميك هه لقوراند. ئه و،
ئه م دوا په رداخه ي خوي، وه كه هه ميشه به ناگا له "گراوييه كه ي خوي"،
به يادى ميرژنه وه، هه لقوراند.

بو ئه وه ي بو دوايين جار گورپك به خوي بداته وه، ئيشاره تيكي
پيكه نينهيني بو دهسته له كار كه وتووه كه ي كرد و به دهسته چه پ، به ده م
زه رده خه نه يه كي ناحه زه وه، ئه و خوار دنه وه نايابه ي هه لپري كه من
پيشكه شيم كردبوو. ميرژنيش، سه ره تا به گالته وه و پاشان به و نيگا ته پوپر
و پر له چه ز و ئاره زووه وه كه له بهر چاوى من زور ناشيرين بوو، به
ده ميه وه، پيكه ني. من تيناگه م خه لك چون ده توانن به و جوره بپوانن.

له پريكدا، ئيل تورؤ، يه كه به خوي و به شيوه يه كي سه ير نه پاندى و
راسته وراست چاوه په قبووه سه يره كاني خوي برييه به رده مي خوي. يه كه
دوو له پياوه كاني، كه له هه مان به ري ميژه كه ي ميرم دانيشتبوون، به په له
گه يشتنه سه ري، به لام نه وانيش هاوكات لنگه يان پي كه وت، دهستيان به
قه راخي ميژه كه وه گرت و له جيي خوياندا ليي كه وتن و له وييدا به ده م
ئازاره وه تلانه وه و به ده م ناله ناله وه باسى ئه وه يان كرد، كه ژه هر خوارد
كراون. زور نه بوون ئه وانه ي له مه تيگه يشتن. به لام يه كيك له وانه ي تر، كه

هیشتا هیئد پەریشان نەبوو، بە دەنگیکی هیئد بەرز هاواری کرد که هەموو
هۆلە که دەنگی دایەو: "ژەهرخوارد کراوین!" ئیتر سەرلە بەری ئامادەبووان
لە جیی خۆیانەو دەرپەرین و بوو بە هەرایە کە کلکی کەری تیدا دەچپرا.
پیاوێکانی ئیل تۆرۆ، لە جییەکانی خۆیانەو، هەندیک دەست بە سیخ و
هەندیکیش بە خەنجەری هەلکێشراوێو، بەرەو میژە کە ی ناوێ پاست،
دەرپەرین و دەستیان کرد بە کوشتن و بریندارکردنی پیاوانی ئیمە و
دەیانویست پێ بەرەو میرمان بکەنەو. بەلام پیاوێکانی ئیمەیش لە جیی
خۆیانەو پابوون و بە هەموو توانایان هەم خۆیان و هەم میرمیان
دەپاراست و بوو بە گەرەلاوژەیک ئەو سەری دیار نەبوو. لە هەردوو لا
زۆریک کوژران و برینداربوون و خوین بە هەموو لایە کدا دەپەرژا. وەک
مەیدانی جەنگ بوو بەلام، لە ژوورەو و لەنیو میژی پازاو و لەنیوان
شەپکە رانی سەرخۆش و سوورەلگەراودا، کە پاش ئەوێ بیوێ لە پال
یە کترەو دانیشتبوون، لە پریکدا خۆیان لە شەری مان و نەماندا بینییەو.
قیژە قیژ لە هەموو لایە کەو دەهات و بالی بە سەر نالە و نووزە نووزی
ئەوانەدا کیشا بوو کە لە گیانە لادا بوون. نەفرەتە دوابراوێکان گشت گیانە
بە دەکانی دۆزەخی بۆ ئەم جییە بانگ کردبوو، کە لەویدا بەدترین تاوان
ئەنجام درابوو. من چوومە سەر کورسییەک، تا بە چاکی ئەوێ لە دەورم
پووی دەدا ببینم. جۆشوخویش بە تەواوی دپی کردبووم و لەویدا پراوێستا
بووم و سەرنجم لە ئەنجامە بیکووتاییەکانی کارە کە ی خۆم دەدا، کە چۆن
ملم بەم بەرەبابە قیژەو، کە لە قرتیکەوتن زیاتر شایانی هیچ شتیکی تر
نین، شۆر کردوو. کە چۆن شمشیرە بالادەستە کەم، لەنیو بەر و بیبەزەیی،

بەسەر سەرياندا دەگەرپت، داواى سزا و تۆلەى ھەموو شتېكىيان لى دەكات.
كە چۆن پەوانەى ئاگرى دۆزەخم كىردوون، تا بۆ ھەتاھەتايە تىيدا بسووتىن.
سەريان بە گۆرى بابيان با ھەر ھەموويان لە ئاگرى دۆزەخدا بسووتىن!
سەرلەبەرى ئەم بوونەوہرانەى خۆيان بە مرۆڤ ناو دەبەن و ھەر يەكك لە
ئىوہ پىر لە قىزوبىز دەكەن، با بسووتىن! بۆ دەبىت ھەبن؟ بۆ دەبىت
ئەمانە لە بەرى گشت شتېك بخۆن، پى بکەنن و گىرۆدەى ئەويىنى يەكتر بىن
و بە لووتبەرزىيەوہ بە سەرانسەرى دنياىدا بلاو بىنەوہ!

ئەم كەلەكبازە درۆزانە بۆچ دەبىت ھەبن، ئەم بوونەوہرە بارگرانكەر و
بىئاوپرووانەى كە شاكارەكانيان لە گوناھەكانيان تاوانبارترن! دەبا ھەر
ھەموويان لە ئاگرى دۆزەخدا بسووتىن. ھەستم دەكرد شەيتان خۆم،
دەورەدراو بەو ھەموو گيانە دۆزەخيانەى كە ھەليانكوتاوہتە سەرىكتر و
بۆ بەيەكدادانى شەوانەى خۆيان بانگيان كىردوون و بە سەروسىما
گرژومۆنەكانيانەوہ مۆليان بەستووە و لاشە پۆحبۆگەنكردووەكانيان بەرەو
دۆزەخ پادەكىشن. بە ھەزىكەوہ كە ھەرگىز پىشتەر تووشى نەھاتبووم و تا
دلىش پىي خوش بىت ھەزىكى دىر، ھۆش و گۆشى لە بەر بىپىووم، ھەستم
بە دەسەلات و بالادەستى خۆم دەكرد بەسەر زەويدا. ھەستم دەكرد چۆن
دنيا لە پىي منەوہ پىر دەبوو لە ترس و لەنىوچوون و لە ئاھەنگىكى جوان و
پازاوہوہ دەگۆردرا بە ژوورىك لە قىر كىردن و تۆقىن. ھەستم دەكرد من چۆن
كاروبارى خۆم، پىكوپىك، بە جى دەگەيەنم و چۆن مىران و دەسەلاتدارانىش
بە دەم گيانەلاوہ دەنالىنن، يا لە خويىنى خوياندا دەگەوزىن. من
خواردنەوہكەم دەگىپرەم و ميوانەكانى دەوروبەرى مىزە تىكوپىك

شكّينراوهكان پهنگان زهرده بيٽ و چيى تر كس به دهم كه سه وه
پيناكه نيٽ و كهس په رداخه كهى هه لئابريٽ و ئه وين و خوشه ويستى ژيان
نالاويننه وه. ئه وهى كه خواردنه وه كهى من ژيان له بير ده باته وه، شتيكه تا
بليٽ خوش و جوان و ته ميك به سهر هه موو شتيكدا ده دات و خه لك
چاوشكين ده كات و هه موو شتيك تاريك داده هيٽ. من، بو ئه وهى دنيا
تاريك دابيت، سهر به مه شخه له كاني ئه وان شوپ ده كه م و ده يانكوژيٽمه وه.
من به چاوشكاوييه وه له ده وري ئيواره ئاههنگى تال و تاريكى خوم كوڤان
ده كه مه وه، كه له ويٽا له خوينه ژه هراوييه كه ميان خواردووه ته وه، ئه و
خوينه ي دلم هه موو پوژيٽك ده يخواته وه، به لام بو من به ماناي ژيان و بو
ئه وان به ماناي مهرگ ديٽ.

ئيل تورو بى جووله له جيى خوى دانيشتبوو، سه روسيما شينو مور
هه لگه پراو و پيشه ته نكه كهى ژير چه ناگه ي به شيوه يه كى ناحه ز داكه وتبوو،
وهك ئه وهى بيه ويٽ به دانه كر ميونه كاني گاز له كه سيك بگريٽ. چاوانى
ده رپوقيبوون، زهرده و پر له خوين و له سه ير كردنيان ده توقيت. ئه مجا، له
پريٽكدا مله پانه كهى وه رگه پاند، هيٽد به توورپه ييه وه وهك ئه وهى بيه ويٽ له
جيى بيات و ئيتر سه ره زله كهى به لادا شوپ بووه وه. هاوكات
گاله شه كه يشى له شيوه ي كه وانه يه كدا به ره ودوا چه ميه وه، وهك ئه وهى
چه قويه كى تى ژه نرابيٽ داچله كى و پاشان سلى سارد بووه وه. هه ر
ئه وسايش هه موو پياوه كاني كه له ده وري ميژه كهى ميرم دانيشتبوو،
به دهم گيانه لاوه ده ياننالاند، به لام هيٽده ي نه برد و ئه وانيش فزه يان لى برا
و توپين. سه باره ت به دؤن پيكاردؤيش به جوړيٽك مرد كه به چاوى

نوقاوهوه و به دهم ئەو دەردهوه خواردنهوه کهم پئی تۆشی بوو به ره و دوا
خۆی کیشایهوه، ریک وهک هەر جاریک که تامی شه رابیکی نایابی ده کرد،
ئەمجا له هیکرا وهک ئەوهی بیهویت هه موو دنیا له باوهش بگریت، باوهشی
کردهوه و به پشتدا کهوت و مردار بووهوه.

کهس لهو شه ری دهستهویهخه و گیزنه دا بواری ئەوهی نه بوو خۆی به
ئەوانهوه خه ریک بکات و ئەوهی شایانیان بوو ئەوه بوو له جیی خۆیاندای
سلیان سارد بیتهوه و به لادا بیژ. ته نیا جیو قانی، که له هه مان به ری ئیل
تۆرۆ دانیشتبوو و به هۆی ئەو چه تیوه نه فره تلیکراوهوه تامی شاکاره کهی
منی نه کردبوو، به په له خۆی گه یاندبووه باوکی و خۆی به سه ر لاشه
قه لبه کهیدا چه ماندبووهوه، وهک ئەوهی به خه یالی خۆی بیهویت
یارمه تییه کی بدات. به لام پیاویکی که ته، به خۆی و دهسته
تۆکمه وتۆله کانیهوه، که له دهستی ئاسنگه ریک ده چوون، ریک لهو کاته دا که
ئەو چه توله پیره خه ریک بوو گیانی دەرده چوو، درپی به خه لکه که دا و خۆی
گه یانده جیو قانی و په لاماری دا و وهک دهسته وانیهک بیت به هۆله که دا به
دوای خۆیدا رایکیشا. ئەوی ترسنۆکیش بیگومان، هیچ به رگرییه کی نه کرد و
خۆی بو شل کرد و ئیتر له دهستی هه موومان دهرباز بوو. جا به جه هه نه م و
سه ری به گۆری باوکی!

ئەمجا میزه کان قلی کرانه وه و هه رچییه کیان له سه ر بوو بوو، له لایه ن
شه رکه رانه وه، که تووپه و به ته واوی سه رشیت بوو بوون و ته نیا له هه ولی
خوینرشتنی یه کتریدا بوون، به پیله قه پان کرانه وه. ژنانیش، هه موویان،
به دهم قیزه قیز و هاوارها واره وه و بو خۆپاراستن به هه موو لایه کدا رایان

دهکرد، كه چى له نيو ئه و هه موو ويرانكارىيه دا ميرژنم بينى له جى خويدا
 پهنگزهرد، چاوداچهقاو و هيزليبراو، زمانى چووبووه كليله و په قوته ق
 وه ستابوو. پيسته پهنگزهرده كهى تيكه ل بووبوو به ئارايشته كهى، كه
 هيشتا به سه روسيما نيوه پيره كهيه وه مابوو و سه يرش دهينواند. ئه مجا،
 يهك دوو له خزمه تكاره كان، له م ژووره ترسناكه وه رينوئينيان كرد و ئه ويش
 بى خواست و خوست دوايان كهوت، وهك ئه وهى ناناگا بيت له وهى له كوويه
 يا بو كووى ده بهن.

پياوانى ئيل توو، ورده ورده، خويان له بهر هيز و ده سه لاتي ئيمه دا،
 به ره و ده روازه كان، كشانده وه، به لام هيشتايش درتر له پيشووتر به چه كه
 شه قوشره كانيانه وه ده جه نكين. شه ر له سه ر پليكانه كانيش هر به رده وام
 بوو، به لام له ويش وازيان لى نه هينرا تا گه يشتنه مه يدانى سه ره كى و
 له ويش، ئه وانهى له هه موو لايه كه وه هه لمه تيان بو بردبوون، پاسه وانانى
 موئنانزا، كه له كووشكى گيرالدييه وه بانگ كرابوون، به هانايانه وه هاتن و
 ئه نجام به يارمه تى ئه وان له شار ده ركه وتن و خويان رزگار كرد، دهنه به
 دلنيايييه وه يهك به يه كيان ده كوژران.

له وان ته نيا من له هۆله چۆلكراوه كه دا، كه نيوه تاريك بوو بوو،
 مابوومه وه له بهر ئه وهى هه موو چلچراكان فريدر ابوونه خواره وه، بيجه له
 ره شوپووتان و برسايانى ئه و ده وروبهره نه بيت كه به مه شخه له كانى
 ده ستيانه وه هاتبوون و به نيو لاشه ي مردووه كاندا له بهر ماوهى خوراك و
 شتى تر ده گه پان، كه به خيراييه كى سه رسوورهيئن و چليسانه، به ده م
 چنينه وهى قاپوقاچاخى زيويى سه ر ميژه كانه وه، هيندهى كه ده يانتوانى

بیخه نه ژیر جلوبه رگه شروپره کانیانه وه، دهیانخواردن. دواتر که ئەوانیش
چی تر نه یانویرا له وی بمیننه وه، مه شخه له کانیان فری دا و به دزییه وه و به
پی پی پته تی خویان دزییه وه و ون بوون، ئیتر هر به ته نیا خۆم له وی
مامه وه. بی ئەوهی که س لیم تیک بدات، به دهوری خۆمدا ده مروانی و بیر و
خه یالم رویشتبوون.

له نیو پرته پرته مه شخه له کاندایا و به ده م کورژانه وه یانه وه له سه ر ئەرزه
به رده لانه که، دۆست و دوژمن تیکه ل، له نیو خوین و به رماوهی خۆراکی
فلیقاوه و سفره ی خویناویدا، که وتبوون و میواندارییه گه وره که یان پر
بووبوو له لاشه ی تیکوپی کشکی نراو. جلوبه رگی ئاهه نگیان شروهور و
پیسوپۆخل و په نگی زه ردی ده موچاویان، له به ر ئەوهی به ده م شه پرکردنه وه
و له وپه ری تووره ییدا مردبوون، هیشتا ترسناک و گرژومۆن دیار بوون. من به
خۆم و نیگا پیره که مه وه له وی راوه ستابووم و سه یرم ده کردن.

یه کترخۆشویستن! ئاشتی بیبرانه وه! قسه ی هیچ!

ئەم بوونه وه رانه چهند هه ز ده که ن به قسه ی زل و پاراوه باسی خویان

بکه ن!

www.fb.com/PDFkurd

بۆ سبه ینی، وه ک هر به یانییه کی ئاسایی تر، که چووم بۆ لای میرژن له
ژووری نووستنه که ی خۆی، بینیم هیشتا، بی ئەوهی هیچ شتیکی به لاوه
گرنگ بیته، خه یالرویشتوو و به ده مولیوی وشکه وه، له جییه که ی خۆیدا،
پاکشابوو. ده می وا داخرابوو، وه ک ئەوهی نه یه ویته جاریکی تر بکریته وه،
قژی ئالۆسکاو و بیپه رنگ و تیکه لوپی که ل به سه ر سه رینه که یدا بلاو
بووبوو وه. دهستی شل و سپ له سه ر لیفه که دانا بوون. دیار بوو، ئەگه رچی

له نيوه پراستی ژووره که دا وه ستابووم و سه رنجم دها و چاوه پروانی داوا و
فهرمانی ئه و بووم، ههستی به من نه ده کرد. ده متوانی چهند بمه ویت لئی
ورد ببه وه. هیشتا ئارایشته که ی پیوه بوو، به لام ئه ویش ته نیا شتیك بوو
که شاهیدی دلخوشییه ک بوو، پیستی ده موچاوی سیس و وشک بوو، ملیشی
سه رباری خرپنی به ته واوی چرچ بوو بوو. ئه و نیگایه ی جارن پر بوو له
ده ربین، ره قوته ق بوو بوو. هیچ ره ونه قی تیدا نه ما بوو. که س نه یده توانی
باوه پر بکات جاریک له جارن شتیکی جوان له ودا هه بوو بیت، جاریک له جارن
که سیك ئه وی خووش ویستییت و له باوه شی گرتبییت. ته نانه ت
بیر کردنه وهیش لئی هیچ مانایه کی نه بوو. ئه و له ژنیکی پیر و ناشیرین زیاتر،
که له جییه که ی خویدا پاکشابوو، زیاتر نه بوو.

هه ر شایانی ئه وهیش بوو.

له ده ربان پرسه یه. ده ربان قه شمه ره که ی خوئی له ده ست داوه. ئه مپۆ له
گۆر نرا. هه موو ده ربان، سوارچاکان و نه جیبزادانی شاریش له گه ل پرسه
که وتبوون و بیگومان ده ستوپییوه نده کانی خویشی له گه لدا بوون و به
دلنیا ییه وه ته واو بوئی په ریشان بوون، ده بییت ناخویشی نه بییت له
به رده ستی سه روه ریکی وا خه مسارد و ده ستبلاودا بیت! خه لکیکی زۆر له
په شوپووتانیش له سه ر پیگاکان وه ستابوون و له ریپوانه که یان ده پروانی،
ده لئین ئه و کلۆلانه هه زیان له بیده ره سستی ئه و بووه. ئه مهیش سه یر نییه.
له کاتی که دا خوئیان له برساندا سکی خوئیان هه لده گوشن، هه زیان له وه یه
گویی له باسی ژیانی که سانی خه مسارد و ده ستبلاو بگرن. ده لئین
سه رله به ری ئه و چیرۆکانه ده زانن که له باره ی ئه وه وه گێردراونه ته وه.

دهلین به ردهوام له کوخت و که لاوه کانی خویاندا که دهوروبه ری کۆشکه که ی
 ئەویان گرتوو، شاکار و "گالته و گه پ" ه سه رکه وتوو کانی ئەو دووباره
 ده که نه وه. ئیستایش ئەو تا ئەو خوشییه ی پی رهوا بینوون که له گۆرنا نه
 که شخه کهیدا به شدار بن.

میرم، به سه ری نه وییه وه، له پیشه وه ی رپیوانه که، ده پۆیشت. دیاریش
 بوو خه مینی باری شانی قورس کردبوو. هه ر ئەوه نده په یوه ندی به
 خۆده رخستن و خۆپیشاندانه وه هه بیّت، ئەم پیش هه ر که سیکی تر داوا
 ده کریّت و له بهر چاوی خه لک شیرینه. ئەگه رچی له وه یه هینده یش شایانی
 ئەو حه زلیکردنه ی خه لک نه بیّت. راستییه که یش ئەوه یه، خولقی خۆیه تی که
 نایه ویّت هینده له بهر چاوان بیّت و ده ر بکه ویّت.

که س نه یده ویّرا ده نگ بکات. ئەمجا، له کوخت و کۆشکه کانی خویاندا،
 چی ده لین و نالین، هینده ی ده نکه نیسکیک نرخ ی نییه. ئەمه وه ک
 هه له یه کی کوشنده پیشان ده درا. دۆن ریکاردۆ به ریکه وت له شه رابه
 ژه هراوییه که ی، که ته نیا و ته نیا بۆ میوانه خاوه نشکۆکان ئاماده کرابوو،
 خواردبووه وه. هه مووان ده یانزانی که ئەو تینوویتی به هیچ نه ده شکا،
 به داخه وه ئەو به دهستی خۆی بوو به هۆکاری مه رگی له ناکاوی خۆی. وه کو
 تریش هه ر که سه و بیروپای تایبه تی خۆی، هه رچی ده لین ئازادن. ئەوه یش
 که مۆنتانزا و پیاوه کانی ژه هرخوارد کراون، مایه ی دلخۆشیی هه موو لایه ک
 بوو.

کاتی له گۆرنا نه که ی میرژنمان له گه لدا نه بوو. ئەو، ئیستایش، هه ر وه ک
 جارن، له جییه که ی خۆیدا پاکشاوه، بیجووله و خۆی له هه موو شتیك

دابړيوه و نکولۍ له خواردنۍ هر شتیکیش دهکات. مه به ستم له وهیه نکولۍ ناکات، چونکه قسه ناکات، به لام هرچهند دهکهن و دهکوشن نایه ویت هیچ بخوات. کاره که ره گه لوره که یشی، چاوسوور و سه رلیشیواو، به ده وروبه ریدا دیت و ده چیت و به دهم ناخوئوفه وه پرومه ته خرپن و چاوه ره ننگه پړیوه کانی خوۍ ده سریت.

که س گومانی له من نییه. چون که س نازانیت من کیم.

راستییه که ی له وهیه میرم زوریش خه مبار و دلته نگ بیت بوی. ئەمه پړی تی ده چیت، چونکه ئەو زور تایبه ته. پیم وایه خه زیش له خه مباری و دلته نگیه که ی خوۍ بکات، ره ننگه ئەوه ی پړی جوان و باشکو بیت. هه ستردن به دلته نگی، هه ستیکی خوئنه ویست و جوانه، هه میشه خوش و بای بالی مروق ددهات.

له گه ل ئەوه یشدا هه میشه ئەوی زور خوش ده ویست و هاوکاتیش به ئاواتی مه رگیه وه بوو. ئیستایش دواۍ مردنی، هینده ی تر له بهر چاوی شیرین بووه. جاران، هه میشه، شتی که هه بوو که هه سته کانی ئەمی چ به باش و چ به خراب به رانبه ر ئەو ده جوولاند. ئیستا ئەمه له ئارادا نییه. دواۍ ئەوه ی به ئاواتی گه یشتبوو، زیاتر و زیاتر له جاران هه ستی به نزیکی خوۍ له وه وه ده کرد. قسه ی سه ر و بنی زمانی هه موویان باس باسی دؤن پیکاردویه. باسی ئەوه یه که چؤن بوو، چؤن ژیا و چؤن مرد، ئەو جاره یان چی و ئەو باره یان چی وت، له وه هل یا ئەوی تر دا چهند باشکو ره فتاری کرد، چ سوارچاکیکی کارامه بوو، چ پیاویکی شاد و نازایش بوو. به جوریک له جوران له وه ده چیت ئەو ئیستا له هه موو کاتیکی زیاتر له بهر چاوی

هه مووان زیندووتر بیټ. به لام خو هه میسه ییش سه بارهت به تازه مردووان، بو
ماوهیه ک، به و جوړه یه. به لام ئەمه زوویش به سه ر ده چیت. هیچ شتیك له
له بیر چوونه وهی مردووان بیگومانتر نییه. هاوکاتیش دهوتریت که ئەو
هه رگیزاوه رگیز له بیر ناچیتته وه. له رپی ئەوه ییشه وه به درو بیکه ن به
شتیكي زور نایاب و دلگیر و تایبته، به هیوای ئەوه ن که بو هه میسه به
زیندووی بیهیلنه وه. مروژ نه ویستییه کی سه یریان بو مردن هه یه، مردنیان
ناویت، به تایبته له پیوه ند له گه ل هه ندیک له مردووه کانیا ندا.
ئه فسانه کانیا ن دوا ییا ن نایه ت و ئەوه ییش راستییه که ی ده زانیټ و ده زانیټ
ئه و قه شمهره خوشپه زه ساده و ساکاره، که هه رگیز خاوه نی هیچ
بیرو بو چوونیکی خو ی نه بووه، ده بیټ له خشته بریت. ئەوان ئەوه یان به
لاوه گرنگ نییه که ئەم شتانه دوورن له راستییه وه، ئەوان پییا ن وایه که
ئه و سه رله بهر خوشی خو ی، شیعر خو ی و مه گه ر هه ر خوا بو خو ی بزانیټ
چی تریش هه ر خو ی بوون و دنیا یان چی تر هه مان دنیا نییه و پییا ن وایه
که ئیتر گو ییا ن له ده نگی قاقای پیکه نی نی ئەو نابیټ و خوشی و
ئا هه نگیه کانی به سه ر چوون و بی ئەوی و جی خالی ئەو به ته وای
گیروده ی کردوون و بالی به سه ردا کی شاوون. هه موویان تا ئەوپه ری دلته نگ و
تاسه باری ئەون.

میری شم به شکووه به شداری ئەم ئاهه نگ و رابواردنه ی ئەوان ده کات. به
خه مگینییه وه گو ی بو ستایش و پیدا هه لدانی ئەوان ده گریټ و جار جار یکی ش
شتیك بو قسه کانیا ن زیاد ده کات و ئەوه ییش، چون له وه وه ده رده چیت،
له بهر دل و چاوی ئەوانی تر زور جوان و شیرینه.

من، وهكو تر، هر چۆنىك بىت، پىم وايه ميرم له كرده وهى ئەو كه سهى
له ناخافل كوشتى و له كارى به ردهسته بچكۆله كهى خۆى پازىيه. به لام،
بىگومان، هيچ شتىك پيشان نادات. شتىكى به گوئى مندا، چرپاندوو؛
شتىك نه وهك ستايش و نه وهك لۆمه كردن. ميرىك ئەگەر خۆى نه يه ويّت،
ناچار نىيه گرنگى به دهستوپيۆه ندى خۆى بدات.

ئەو خۆى له من تىناگه يه نيّت. ئەو هه ميشه، له پيۆه ند بهو شتانه وه،
وايه.

خه مگىنى و دلته نگى ميرژن به هيچ جورىك خۆيان دهرناپرن. نازانم
چۆن لىيان تى بگه م و په رده يان له سه ر هه لىمالم - له وه يه له بهر ئەوه يش
بىت كه زۆر تاسه بار و دلته نگى دۆن پىكار دۆ بىت. به لام، پاستىيه كهى، ئەو
له جىيه كهى خۆيدا پاكشاوه و چاوى برپوه ته هيچ.

هۆكارى ئەم دلته نگى و تاسه بارىيهى ئەو منم. ئەگەر سه رله بهر
به دبەخت و دلشكاوه، له بهر من ئەوهى به سه ردا هاتوو. ئەگەر ئەو
گۆرپدراوه و هه رگىز جارىكى تر وهك خۆى لى نايه ته وه، له بهر منه. ئەگەر
وهك پيره ژنىك له جىي نووستنه كهى خۆيدا كه وتوو و چىي تر گرنگى به وه
نادات سه روسىماى چۆن و چۆن نىن، ئەوه يش هه ر له بهر منه.

من هه رگىز پىم وا نه بووه هه تا ئەو پاده يه ژىرچنگهى من بووبىت و
هينده ده سه لاتم به سه ريدا شكا بىت.

ئەو كوشتوبرينه نىو و نىوبانگى ميرمى به هه موو لايهك گه ياندوو.
خه لك، به گشتى، ده لىن به پاستى ميرىكى گه وره يه. ده لىن هه رگىز بهو

شيّوهيه به سهر دوزمنه كانيدا سهر نه كه وتووه و ههرگيز به و شيّوهيه نه بووه
به جيّي سهرنجي خه لك و سهر سوورپرمانيان. شانازيي پيّوه ده كه ن و پييان
وايه فيليكي نائاسايي و ده ستوبردييه كي ناوازه ي پيشان داوه.

هه موو ده پرسن ئاخو چ ده رئه نجاميكي چاك له م كارهي ده كه ويته وه.
پيشيان وايه كه رهنگه ده رئه نجامي خراپيشي لي بكه ويته وه. هه ميشه يش
كه سانيك هه ن كه له ده رئه نجامي خراپ زياتر چاوه رپي هيچ شتيكي تر
ناكه ن. به لام زوربه يان، هه رئه وه نده ي خو ي پيشان بدات، به هاتوهاوار و
ستايشه وه لي ده رده كه ون و پيشوازي لي ده كه ن. زوربه ي خه لك به ميريك
كه له به ر هيچ شتيك ناپرينگيته وه سهرمه ستن.

ئيسا خه لك له چاوه پرواني سهرده ميكي هيمن و به ختياردان. پييان
وايه كاريكي چاكي كر دووه سهر ي دراوسييه كاني خو ي په راندووه، تا
نه توانن جاريكي تر ليان په يدا ببنه وه و ئارامي و ئاسايشيان لي تيك بدن
و به خته وه ريبان بشيوينن.

منيش له خو م ده پرسم ئاخو ئيسا خه ريكي دارشتني چ پلانيكي گه و ره
و گران بيت. ده پرسم ئاخو بيري لاي ئه وه يه ديسان په لاماريان بدات، به
هي زيكي گه و ره تره وه بچيته نيو شاره كه يانه وه و ئه وي و سهرله به ري
ولاته كه يان بخاته ژير ركي في خو يه وه يا نا. ئيسايش، دواي ئه وه ي هه موو
رپبه ر و پياوه گرنگه كاني خو يان له ده ست داوه و رپي به ته واوي پاك
بووه ته وه، لي ئاسانتر نييه. ئه و مناله چلمنه يش، جيوفاني، هي ئه وه
نييه هيچ گرنگييه كي پي بده يت و خو تي پيوه خه ريك بكه يت، ئه و ناتوانييت
—ئو سه لكه سه گه ي كه به بچو وكترين مه ترسي، ده موده ست كلكي

دەخاتەوہ کەفەلی و تیی دەتەقیئیت، ناتوانیئت هیچ سەختییەك بەینیئتە سەر پئی ئیمە. ئەو دەبیئت بگیریئت و فیئر بکریئت چۆن وەك پیاویك هەلسوکهوت بکات.

ئاشکرایشە کە دەیەویئت بەروبوومی ئەو کوشتوبرە بچینیئتەوہ. لەوہیش زیاتری لی چاوەروان ناکریئت. نایشکریئت، چاوشۆر و ملنەوی، بەوہی پرویداوہ رازی بیئت. گومانیش لەوہ نییە چی بچینیئت هەر ئەوہ دەدروویتەوہ.

قسەوباسی بیسەرۆبەریش، لیڕە و لەوی، دەبیستریئ گوايە خەلکی مۆنتانزا بە دەم توورەییەوہ دەستیان داوہتە چەك و سویندیان خواردووہ تۆلە ی ئەوہ بکەنەوہ کە بەسەر میرەکەیان و پیاوہکانی هیئراوہ. بیگومان لە قسە ی بیسەرۆبەریش زیاتر نین. ئەوہی کە توورەن زیاتر پئی تی دەچیت و جیی بروایە. هەر ئەوہیش مەبەست بوو. بەلام ئەوہی کە دەستیان داوہتە چەك بۆ ئەوہی تۆلە ی میریکی ملحیزی وەك ئیل تۆرۆ بستیننەوہ، جیی هیچ بروایەك نییە. ئەگەر چەکیشیان هەلگرتبیئت، هیچ مانا و ئەرزشیکی نییە. گەلیکی بی پئیەر، لە میگەلیك زیاتر نییە.

لەوہ دەچیت یەکیك لە مامەکانی جیۆفانیی گەنج جلەوی پئیەری گرتبیئتە دەست. دەلین ئەوہیانە کە سویندی خواردووہ تۆلە بستینیئتەوہ. ئەمیان زیاتر پئی تی دەچیت. خەلک تۆلە ی میرانی خویان ناکەنەوہ، بۆچیش تۆلە بکەنەوہ. ژیان ی ئەوان لە سای هەر کامیکیاندا هەمان ژیانە و

دلى خۇيشيان بەۋە دەدەنەۋە و دلخۇش دەبن كە ھەر نەبىت يەككە ل
گيانكىشەكانى خۇيان، بۇ ماۋەيەك، لە كۆل بوۋەتەۋە.

دەلئىن ئەۋ پياۋيىكە ھاوتاي ئىل تۆرۈ خۆي، بەلام پىشتر پىي
خۇدەرخستنى پىي نەدراۋە و ھىچ پۆلئىكى گرنگىشى پىي نەسپىردراۋە. ئەۋ
ناۋى ئىركۆلە مۇنتانزايە و گوايە، ئەگەرچى جەنگاۋەرىكى راستەقىنەيش
نىيە، بەلام پياۋيىكى ترسناكە. دەلئىن جەۋى گرتوۋەتە دەست تا ولات لەۋ
مەترسىي لەناۋچوونە پزگار بكات كە گوايە بە قسەي خۆي پووبەپوۋى ولات
بوۋەتەۋە و ھاوكاتىش ئەۋ مىراتگرە گەنجە لە دەستەلات دوور بخاتەۋە كە
بە پىي تىپروانىنى ئەۋ لىي ناۋەشىتەۋە جىي ئىل تۆرۈ بگرىتەۋە، لە كاتىكدا
ئەم خۆي مۇنتانزايەكى پەسەنە و زۆر لەبارترە بۇ فەرمانپەرەۋايى. ئەمەيش
زىاتر پىي تىي دەچىت و چاكترىش لەگەل ئەۋەدا دىتەۋە كە لە دنيادا پوۋ
دەدات. دنيا وايە ئىتر. ھەر ئىستائىش وا پىي دەچىت ئەۋەي من پىشبينىم
كردبوۋ بە راست بگەپىت و ئەۋ كورپە گەنجە بە خۆي و چاۋە ئاھوييەكانى و
مەدالياكەي سەر سنگىەۋە تەپى پىدا نەدات و قەت پىرانەگات لەسەر
تەختى فەرمانپەرەۋايى دابنىشىت.

چەند ھىزىك بۇ ئەۋ تۆلەسەندنەۋەيە يەكيان گرتوۋە و ھەر ئىستا لەنىۋ
ئەۋ دۆلەۋە كە شانبەشان بە درىژايى پووبارەكە كشاۋە، دەستيان بە
سنووربەزاندن و ھاتنە نىۋ ولاتەۋە كردوۋە. پىشپەرەۋيشيان بۇكارۋسايە، كە
خۆي و پياۋەكانى ئەركى مردن لە پىناۋى ئەم مۇنتانزا تازەيەيان، لە
بەرانبەر دوۋ ھىندە پوۋل و پارەدا كە مىرى ئىمە پىشتر پىي دابوون،

گرتوۋەتە ئەستۆ. تالانوبېرۇ دەكەن، دەسۋوتىنن و لەۋە دەچىت پىش ھەر شتىكى تىش لە كوشتارى ھەر كەسىك لە خۇيان نەبىت بگەپىن.

سەرلەشكرانى ئىمە، بۇ ئەۋەى بەريان پى بگرن، بە پەلەپرووسكى خەرىكى كۆكردنەۋەى ھىزەكانمانن. جەنگاۋەران بە ھەموۋ لايەكى شاردا بلاۋ بوونەتەۋە و بەرەو بەرەكانى جەنگ بەرپوۋەن بۇ ئەۋەى سەرلەنۇى دەست بە كاروبارەكانى خۇيان بگەنەۋە.

مىرىشم خۇى لە ھىچ شتىك ناگەيەنىت.

پىدەچىت خەلكى ئىمە، لەبەر ئەۋەى زۆربەيان لە جەنگى پىشودا كوزران، كەم بووبىتنەۋە. ئاسانىش نىيە، ھىندەى پىۋىست بىت، دەستت بە پىاۋانىكدا رابگات كە بۇ كارىكى وا لەبارن و بتوانن لە كاتى پىكداداندا شتىك بە شتىك بگەن. ھەر چۆنىك بىت ئەۋانەى ماۋنەتەۋە كۆ دەكرىنەۋە و دەشېبىت ھىندەى ئەۋانە بن كە بە مۇنتانزا كۆ كراۋنەتەۋە، چونكە ئەۋانىش زىانىكى زۆريان لى كەوتوۋە و خۋىنىكى زۆريان داۋە. گورپوتىن ھەمان گورپوتىنى جارى پىشوۋ نىيە، بەلام بە خۋاستى خۇشىيان لە دەۋرى يەكتر كۆ بوونەتەۋە و دەشزانن لەۋە زىاتر ھىچ چارەيەكى تریان لە بەردەمدا نىيە. لەۋەش تىگەشستوون كە دەبىت پووبەپوۋ خۇيان لەۋ چارەنۋوسەدا بىننەۋە كە دوچارى بووبوون و لەۋەش كە ناكرىت ھەر بە بەختەۋەرى ژيان بە سەر بىەن.

ھىرشەكەيان تا دىت زىاتر لە شار نىك دەبىتەۋە و نابىت نەتوانرىت كەم تا زۆرىك بەريان پى بگىرىت. ھىزەكانمان ناتوانن بۇ ماۋەيەكى درىژ

بەرەنگاریان بېنەو، بەلكو ھەمیشە ناچارن، لە ئاكامدا، بكشینهو. لە
بەرەكانی پيشهوهی جەنگيشهوه لە راپورتی دلپرووین زیاتر سەبارەت بە
كشانهوه و زەرەر و زیانەكانمان شتیکی تر نابیستریت.

ھەر جییهكیش دوژمن پيیدا تیپەر بیّت، ویران دەكریّت. گوندەكان تالان
دەكرین و دەسووتینرین، ھەر كەسیكیشیان دەست بكەویّت، دەمودەست،
دەيكوژن. مەپومالات بە تالان دەبرین، سەر دەبدرین و ئەویش كە لیان
دەمینیتەو، بە دواى خویاندا رایاندەكیشن تاكو دواتر بە کاریان بهینن. گر
لە كیلگەكان بەر دەدەن. بەكریگراوانی بۆكارۆسا پيشپرەون و چۆنیان
بوویّت وا دەكەن. هیچ كەس و شتیك بە زیندوویی لە دواى خویان بە جی
ناهیّلن.

راکردووان، خویان و گالیسكەكانیان، كە پر كراون لە شتومەكى سەیر و
سەمەرە، ھەر لە قابلمەى قوپاوهوه تا بە پەتۆ و لیفە و جلوپەرگی شروپر
و ھەرچی شپەرەوپرەیهكى تر دەگات، كە نرخى هیچ شتیکیان نییه و لە
پيپیکەنین زیاتر ھەلناگرن، پرویان لە شار کردوو و لە دەروازەكانەو
ئاودیو بوون. ھەندیکیشیان بزنیکیان دواى خویان خستوو یا قوچی
مانگایەكى لەریان گرتوو و بە دواى خویاندا رایاندەكیشن و لە ترساندا
خەریكن لە بەر یەك ھەلدەویشین. كەسیش ئەوانی لیڤە ناویّت و تیئاگەن
لیڤە چی دەكەن و چ كارەن. لە مەیدانەكەدا، لە تەنیشت
مەپومالاتەكانیانەو، لیی كەوتوون و ھەر لەویش دەنوون و شار لە گوندیكى
پیسوپۆخل و بۆگەن نەبیّت، لە هیچی تر ناچیت و بۆگەنیک لەو جییانەو
دیّت كە ئەوانی لیّن و هیچ كەس ناتوانیت خوی لە بەردا بگریّت.

هیزه کانمان له کشانه وه زیاتر هیچی تریان له دهست نایهت. وا پیده چیّت دوژمن هینده له شاره وه دوور نه بیّت، به وردی ئاگام له مه و له دهنگوباسه کان نییه و هه والّه کانیش ئه وهنده زوو زوو ده گۆردرین پیاندا پاناگه یت. نازانیت چه ندیان راست و چه ندیان درۆن. هیچی تریش بهر گوی ناکه ویّت له و راپۆرته دلته قینانه زیاتر که گوايه هیزه کانمان هینده ی له توانادا بووه بهرگرییان کردووه، به لام ئیستا خه ریکی کشانه وه و به ره و دوا هاتنن، که ئیستا بیر له بهرگری ده که نه وه و هه ر نه ختیك دوا ی ئه وه ده بیستیه وه که دیسان ناچارن به پاشه کشه و هه له اتن. ته وژمی په نابهره کانیش به هه مان شیوه بهرده وامه و به مه پومالات و شره و پیره و به دهم سکالا و گله ییه وه په نایان بو شار هیناوه.

چ جه نگیکی سه یره ئه مه.

راستییه که ی، تا راده یه کی باش، له وه تیده گه م بوچ میرم خوی له هیچ ناگه یه نیّت و بو هه ر هه مووی به سه ره له شکران سپاردووه. ئه و گرنگی به بهرگری و خۆپاراستن نادات و دلی پییان ناکریتته وه. ریک وهك خۆم -حه زی له هیرش و په لاماردانه. گیانی ئیمه، گیانی هیرش و په لاماره، نهك بهرگری و خۆپاراستن. بیجگه له دلپرووینییه کی یه کئاوازه ی بی شهوق و په ونه ق و دوور له پووداو، هیچ خۆشییهك له خۆپاراستندا نییه. ئه وه یش به که لکی چی دیت؟ هیچ و له بیماناییه کی ته و اویش زیاتر نییه. هیچ که سیش ناتوانیت حه زی له وه بیّت خوی به شتیکی واوه خه ریک بکات. ئه مه جه نگیکی ناخۆشه و به ئاسانی لی بیزار ده بیت.

له دیواره کانی شاره وه له شکرى مؤنتانزا و بۆکارۆسا ده ببنرین. ئیواره یه
و له په نجه ره که ی نهۆمى گرگنانه وه، ده توانم پوونا کایى ئاگرى
ئۆردووگا کانیان ببینم، که له ده شته که دا هه لیاندا وه، ببینم. دیمه نیکی ته واو
دلگیره له و تاریکاییه دا.

ده یشتوانم سه روسه کوتى جه نگا وه ره به کریگىرا وه کان ببینم که له
ده وری ئاگره کان کۆ بوونه ته وه و باسى پاله وانى و شه په کانى ئه مپۆى
خۆیان بۆ یه کتر ده گێر نه وه. ده یشتوانم ببینم که چه ند چله زه يتوونیک فری
ده ده نه سه ر ئاگره کان و ده موچا ویشیان ببینم که چۆن گرژ و تووش و پر
له با وه ربه خۆبوونن و له نیو پرته پرت و کلپوه و پۆى ئاگره کانه وه دیارن.
ئه وان ئه و پیاوانه ن چاره نووسى خۆیان توند له نیو ده سته کانى خۆیاندا
گرتو وه و له ترسیکی به رده وامدا ناژین، بیریش له وه ناکه نه وه که ئاخۆ ها
ئىستا ها نه ختیکی تر چییان به سه ر دیت. ئه وان ئاگره کانى خۆیان له هه ر
خاکیکدا بیان ه ویت ده که نه وه و ئه وه یشیان لا گرنگ نییه ئاخۆ
ده سته که وته کانیان له کى ده ستینن و به رى چى ده چننه وه. له وه یش
ناپرسن له خزمه تى کام میردان - چونکه له خۆیان زیاتر له خزمه تى هیچ
که سیکی تر دا نین. شه که ت و ماندوو له و تاریکاییه دا راده کشین و له
چاوه پوانی کوشتوبپرى پۆژى دواتر دا پشوو ده دن. خه لکانیکن بى خاك و
ولات، به لام سه ره به رى دنیايش مالى ئه وانه .

ئىواره یه کى خۆشه . هه واى پاییز پاک و فینک له چیا کانه وه دیت و
ئاسمانیش سامال. ده میکه له به ر په نجه ره که مدا دانیشتووم و سه رنج له
ئاگره کان ده دم. ئىستا ئیتر منیش ده بیّت بچم و پشوو یه ک ده دم.

پاستییەكەى سەیریشە كە من دەتوانم ئاگرەكان، كە ئەوەندەیش دوورن
لیرەو، ببینم، كەچى ناتوانم ئەستیرەكان ببینم و قەت نەیشمتوانیو
بیانبینم. چاوى من وەك چاوى مرۆڤ نین، بەلام تەرزەیشیان نییە و ھەموو
شتیكى سەر زەوى بە جوانى دەبینم.

زۆریەى كات بیر لە بۆكارۆسا دەكەمەو. لە بەردەمدا دەیبینم، زل و
كەتە وەك دیویك، دەموچاوى پەر لە جیبرینى ئاوالە، دەموقەپۆزى وەك
قەپۆزى ھەیان و چاوبە قوولدا چوو بە وینەى شیریكەو لەسەر زرییەكەى
سەر سنگى كە بەوپەرى توورەییەو دەمى كرىووتەو و زمانى لە ھەموو
شتیك دەرهیناوە.

ھیزەكانمان، دواى شەپكى دەستەویەخە و خویناوى لە پال
شورەكانەو، كە بە سەدان لە جەنگاوەرانى تیدا كوژران، ھەلھاتوون و
خویان بە شارددا كرىو، سەربارى ئەو ھەموو بریندارانەى لە دەروازەكانى
شورەو پاكیشراونەتە ئەمدیو، ئەمە بیجگە لەو ھەموو بریندار و
كوژراوانەى لە لایەن ئەو ژنانەو ئاودیو كراون كە گوايە چوون بە دەنگ
مێرد و كۆرەكانیانەو. جەنگاوەرانمان، كە لە ئاكامدا كۆلیان دا و بەرەو
ئەمدیوى شورەكان كشانەو، بە تەواوى شل و شەكەت بووبوون و
پەریشان كرابوون. دواى گەیشتنى ئەوانیش، شار وەك ئەو ھەى بیەویت، ھا
ئیستا ھا نەختیكى تر بەقیتەو، سەرلەبەرى بەسەر یەكدا كەوتوو و پەر
بوو لە جەنگاوەران، برینداران و گوندنشینانى بیشومار كە پەنایان
ھیناوتە بەر شارنشینان. بیسەرۆبەرییەكە ئەوسەرى نادیار و لە
بارودۆخیش ھەر مەپرسە. خەلك، ئەگەرچى شەوانە دنیا خەریكە ساردى

دەكات، لە كووچە و كوولانان دەنوون. پوژانەيش لەبەر خەوتووانى كووچە و كوولانان كە ھەر ئەو ھەندەى نەماوہ پييان پيدا بنییت و لەبەر خەلكى شل و شەكەت و ئەو بریندارانەى، كە ھەر چوونىك بیټ برینەكانیان پيچراون، بەلام كەسیان نییە بە دەنگیانەوہ بیټ، پى بەر ناكەوئیت. ھیچ شتىك دل ناداتەوہ و بىركردنەوہيش لەو ئابلوقەيەى بەر دەرکى پى گرتووین، پاش ئەوہى دوژمن لە ھەموو لایەكەوہ گەمارۆى شارى داوہ، ھیچ كۆمەك بەو ئاومیدیيە ناكات كە سەر و بەرۆكى ھەموومانى گرتوہ.

بەلام دەلین شار دەبیټ تا دوا دلۆپەخوین پپاریزىت. دەيشلین شوورەى شار تۆكمەوتۆل و پتەوہ و دەتوانیټ بو ماوہیەكى دوورودریژ خو لەبەر پەلاماردان و ھیرشدا پابگریټ. بەلام خو ھەموو شارىكیش، پيش داگیرکردن، ھەروہایە. من سەبارەت بە خوڤاگرى و داگیرنەکردنى، لەسەر بىر و خەيالئىكى ترم.

مىرم بووژاوەتەوہ و خەرىكە پپەرىټى پپاریزگارىکردن دەگریټە دەست. كەم بەر چاو دەكەوئیت و كە دەرىش دەكەوئیت بە ھەراوھۆرىا و شاباش پيشوازی لى ناكرىټ. خەلك پييان وایە كوشتنى مونتازا و پپاوەكانى رەفتارىكى شیتانە بووہ و نەیتوانیوہ لە جەنگ و كلۆلى زیاتر ھىچى دىكە بە دواى خویدا بەینىټ.

مىرژن كەوتووہتەوہ سەر پييان و نەختەنەختەيەكیش دەخوات، بەلام بە ھىچ كلۆجىك لە ھەردەجاران ناچىټ. زۆر لاواز بووہ و پپىستى دەموچاوە خرپنەكەى جارانى وشك و زەرد ھەلگەپاوە و قزیشيشى ماشوبرنج. ھەر بەپاستى گۆرڤدراوہ. جلەكانى، وەك ئەوہى بو كەسىكى تر دروابن، بە

له شيدا شور بوونه ته وه. ره شپوشه. نه گهر قسه يه كيشى له دم بيته
دوره وه، زور به نزمى، يا به سرته ديتته بهر گوى. دمولىوى وهك نه وه يه
وشك بوويتنه وه و له پى و لاوازيه كيشى سه روسه كوتىكى زور جياواز تريان
پى به خشيوه، چاوانى به قوولدا چوون و ده وروبهر يان رهش داگه راون، نيگا
ناسروشتيه ئاگرينه كه ي جارانيشى نه ماوه.

به سه عاتان له بهرده مى په يكه ره كه ي مه سيحى له خاچدراودا
داده نيشيت و ده پارپته وه، تا نه و جييه ي نه ژنوكانى به ته واوى ژان ده كهن و
هينده رهق ده بن كه ئيتر به ئاسانى ناتوانيت هه لبستيت. نويز بؤ چى
دهكات و بؤ چى ده پارپته وه، بيگومان نازانم. به لام، هه بيت و نه بيت،
ده بيت نزا و پارانه وه ي نه و قه بوول بكرين، چونكه پوژ له دواى پوژ
بهرده وامه.

ژوره كه يشى قهت به جى ناهيلىت.

له وه ده چيت مايسترو بيئرناردو كو مهك به ميرم بكات بؤ پته وكردنى
شوره كانى شار، هه روه ها بؤ دوزينه وه ي نه و كه رهسته و داموده ستگايانه ي
بؤ پاريزگار ي كردن له شارىك بيهاوتان. له وه يش ده چيت به وپه پى تواناوه بؤ
نه و مه بهسته له كاردا بن و وهك ده وتريت شه و و پوژ خهريك بن.

من تا نه وپه پى متمانه م به كارامه يى هونه رى و بليمه تى مايسترو
بيئرناردو هه يه. به لام باوه پ ناكه م له بهرانبه ر بؤكاروسادا هيجى پى بكرىت و
هيج به هيج بكات. نه و ماموستا پيره، گيانىكى بالايه و بير و زانىنى نه و به
نورشت، بگره به هه موو شتيك، راده گهن. بيگومان نه و هيز و وزه يه كى
نورى له خزمه تدايه، كه له سروسشته وه به ده ستى هيناون و به تاييه تيش،

ئەگەرچى لەو ھېش دەچىت بى خواسىتى خۇيشيان بىت، لە ئاست ئەمدا
ملكە چن. بەلام بۇ من و لەبەر چاوى من، بۇكارۇسا، لەو دەچىت بۇ خۇي
ئەو ھىز و وزانە بىت كە بى ھىچ چەندوچۇنىك و بە خواسىتى خۇيشيان،
مليان لە ئاستى ئەمدا دابىت. پىشم وايە ئەم مرقۇئىكە و لە مايسترو زياتر لە
سروشته وە نزىكترە.

بىرناردۇ مرقۇئىكى گوردراو و بە سەروسىما رەسەن و خۇنوئىنە كە يەو
ھەمىشە بى باو رىم پى دە بە خشىت.

پىم وايە ئەم شەرەيان شەرپىكى نابەرانبەر دەبىت.

ئەگەر بىرناردۇ بە خۇي و ناوچەوانە پىر لە بىروبوچوونە كانىە وە
بۇكارۇسايىش بە خۇي و دەموقەپۆزە دىرەكە يەو لە پال يەكتردا رابگرىت،
ھىچ گومانىكت لەو نامىنىت كاميان بە ھىزترن.

خۇراك، خەرىكە، لە شارددا كەم دەبىتە وە. بىگومان ئىمە لىرە، لە كۆشك
و دەربار، ھەستى پى ناكەين، بەلام لەو دەچىت خەلك لە برسانداسكى
خۇيان ھەلبگوشن. ئەمەش، بە ھوى ئەو ھەموو خەلكە نامۆيە وە كە
پژاۋنە تە ناو شارەو، سەير نىيە. خەلكىش تا دىت زياتر و زياتر رقىان لە
پەناھىنەران دەبىتە وە، چونكە ئەوان بە ھۆكارى ئەم كەمخۇراكىيە دەزانرىن
و خەلكە كەش ناھەقىان نىيە. ئەوان بوون بە بارگرانى بەسەر دانىشتوانى
شارەو. بە تايبە تىش رقىان لە منالە پىسوپۇخل و دەمبەھاوارە كانيان
دەبىتە وە، كە بە ھەموو لايەكدا بلاو بوونە تە وە دەست پان دەكەنە وە
سوال دەكەن. دەيشلىن، ئەگەر بۇيان ھەلبكە وىت، دزىش دەكەن. نان يەك
دوو پۇژ لە ھەفتەدا دابەش دەكرىت، بەلام ئەو ھىش زۆر كەم، چون كەس

چاوه پړی ئابلووقه دان نه بووه و ئه وهیش له گه نجینه کان پاشه که وت کراوه بهش ناکات. هه ر هینده ت زانی و ئه وانیش هیچیان تیدا نامینیت. ئه و په ناهینه رانهیش که بزنیك یا مانگایه کیان له گه لّ خوئیاندا هیئابوو و سه ره تا خوئیان به شیره که یان ده ژیان، بز و مانگا له پ و که سیره کانی خوئیان، که له برساندا نیوه مردوو بوون، سه ر بریوه و به گوشته کانیاں بو ماوه یه ک یا خوئیان ژیاندوو یا نه ختیك ئارد و شتی تریان پی به دهست هیئاوه. ئیستایش هیچیان به دهسته وه نه ماوه و هیچ باوه پم به وهیش نییه که شارنشینان ده لّین گوايه گوشته که یان شار دووه ته وه و ژیانیشیان له ژیانیه ئه مان باشته ره، چونکه وا دیار نین. له پ و لاواز بوون و نکولیش له وه ناکریت که له برساندا لار ده بنه وه. ئه مه، خودا نه کرده، بو ئه وه نالیم که به زه ییم پیاندا دیته وه. منیش له سه ر هه مان پای شارنشینانم. ئه وان، وه ک سه رله به ری وه رزیران، خاوخلیچکن و زوریه ی کات دانیشتون و له چاوداچه قانندن و ده مپانکردنه وه زیاتر هیچی تریان له دهست نایهت. له گه لّ که سیش تیکه لّ نابن، به لکو به پیی گونده کانی خوئیان دابهش بوون و هه میشه ییش له ئوردوووه بوگه نه کانی خوئیان، له به شیکی مهیدانه که دا، له و جیه دا که شروپره ی خوئیان لی فری داوه و به مالی خوئیانی ده زانن، لیی که وتوون. ئیواران، ئه گه ر نه ختیك سووته مه نییان به دهست هیئابیت، ئاگر ده که نه وه و له پال ئاگره کاندای کو ده بنه وه و یه کنه وا قسه ده که ن و که سیش له زمانیاں تی ناگات و ئه وه ی ده یلّین نایلینه وه. جیی هیچیش ناگریت بزانیته چی ده لّین یا نا.

کهس خوی له بهر پیسوپلټوخی و بوگه نی نه و هه موو خه لکه ی له مهیدان و ریوبانان که وتوون، ناگریت. بو من که زور پاکوخواوینم و ناگام له له شی خومه و هه ستونه ستیشم تایبته له بهرانبه ر هه لسوکه وتی نه وانه ی له ده و روبه رمن ده جوولین، نه م گشت پیسوپوخلیه قیزه وهره و ئاسان نییه خوتی له بهر دا بگریت. به تایبته تیش، به پیی تیگه یشتنی زوریک له خه لک، تا بلیت قیزم له گووی خه لک و نه و بوگه نه ی ده بیته وه که لیوه ی دیت. نه م کهسه ساده و ساکارانه ییش ریک وه ک نه و گیانه وه رانه ی خوویان پییانه وه گرتووه و له گه لیان هه لسوکه وت ده کهن، له هه ر کوی بیانه ویت قنگی لی هه لده مالن و میز و گووی خوویان ده کهن. نه مه ییش نه و په ری پیسوپوخلیه. هه وا بوگه نی گرتووه و منیش که نه و بارودوخه ی مهیدان و ریوبانان وا پیس ده بینم، تا بوم بگریت خوم له مال توند ده کهم و ده رناچم. له و کاته وه ییش که میرژن تووشی نه و گوران هه یروسه مه ره یه بوو که تووشی بووه و خوشبه ختانه ییش دون ریکاردو توپیوه، نه وه نده به گه یاندن و هیانی نه م یا نه و په یام و پاسپارده بیزار نا کریم.

نه و هه موو بیماله شه وانه له ده ره وه ده نوون و نیستایش که زستان هاتووه و دنیا ته واو ساردی کردووه، ناگریت به و جلوبه رگه شروپره ی به ریانه وه سه رمایان نه بیت. ده لین هه ندیکیان ده مه و به یان له سه رماندا ره ق بوونه ته وه و شرولیکیشیان، وه ک نه وانی تر، له جیه که ی خوی راست نه بووه ته وه و هه ر له جیدا به لادا هاتووه. به لام زیاتر له بهر نه بوونی و کلولییه، نه ک له بهر سه رما، که به و ده رده چوون و هه میشه ییش هه ر پیر و په کهه وتووان بوون که له بهر پیری و که می گه رمای له شیان هیزیان له بهر

بپراوه و مردوون. که سیش دژی ئەمە نییه بمرن، چونکه هیچ خیروبیژیکیان بۆ کهس نییه و لیژریش یهک دنیا خهک به هه موو لایه کدا بلاو بوونه تهوه و دنیا یان ناخۆش کردوه.

پیاوانی بۆکارۆسا له هیچ شتیکیان کهم نییه. ئەگەر بیانە ویت بۆ تالانکردن به سه رله بهری ولاتدا رادهگه ن و تا دیت زیاتریش دهست ده بهن و په لامار ده دن بۆ ئەوهی پیوستیه کانی خۆیان دابین بکه ن. پاشان، دوا ی تالانوبپۆی خۆیان، گونده کان ده سووتینن و زۆر جاریش شه وانه له دووری دووره وه پوونا کایی ئاگره کانیان ده بینرین. ده میکی شه ده و روبه ری ئیره یان به یه کجاره کی ویران کردوه.

به لام سه یره هیشتا هیژی ته و او یان بۆ شار دهست پی نه کردوه. سه رم له مه سوور ماوه، چونکه، بی هیچ دوودلییهک، ئەمه بۆ ئەوان لی ئاسانتر نییه و وهک ئاو خوار د نه وه وایه. په نگه پییان وا بی ت چاکتره خه لکه که ی له برساندا بکوژن و کاتیکی ش که هه موو ولاتیان هه لگی پودا گێر کرد، چ خه میکیان له ئابلوو قه دان نه بی ت.

ئه نجی لیکا به م ناوه دا دیت و ده چیت و خۆی له هیچ شتی ک ناگه یه نیت. جاران، هه ر نه بی ت، خۆی به درو مانه وه خه ریک ده کرد. ئیستا، زۆر به ی کات، له که ناری پووباره که لی داده نیشیت و خوار دن به قووه کان ده دات، یا سه یری قه لبه زه و که فچرینی ئاوه که ی ده کات. هه ندیک جاریش، هه موو ئیواره که، له بهر په نجه ره که ی خۆیدا داده نیشیت و له هۆبه و ئاگری پاسه وانانی دوژمن له نیو ده شته هه لگی پودا گێر کرا وه که دا ده پوانیت. به دووری نازانم ئەمانه ی ش شازاده که ی خۆی به بیردا بهیننه وه. زۆر سه یره

خەلك چەند سەيروسەمەرە ديارن كە دلدارى دەكەن، بەتايبەتى كە بېھوودە
يەكتريان خۆش دەويىت.

سەروسىمايان بە شىۋەيەكى ھەر زۆر سەير و ناھەز يەكنەوا دەبيىت و
ناتوانم لەوہ تىبگەم چۆن خەلك دەتوانن بانگەشەي ئەوہ بكنە كە شتىكى
مينا دلدارى جوانتريان دەكات. چاۋەكانى ئەنجىلىكا لە جارن چەورترو
ناروونتر دەنوینن و پوومەتەكانىشى ھەلبىزركاوترن و بە ھىچ جۆرىك لە چاۋ و
پوومەتى كاتى ئاھەنگىرپانەكە ناچن. بەلام، وەك بلىيىت، دەمى گەورەترو
ليۋەكانىشى بە جۆرىك لە جۆران خروپىرترو بوون و لە ھىي منالىك ناچن.
گومانىش لەوہ نىيە من تەنيا كەسىكم كە ئاگاي لە پازە پىر لە تاوانەكەي
ئەو ھەيە.

ئەمپو، بە جۆرىك كە سەرم لىي سووپ ما، ميرژن لىي پرسىم ئاخۆ
مەسىح رقى لىي دەبيىتەوہ يا نا. من، راست و دروست و وەك خۆي، وەلام
دايەوہ كە لەو بارەوہ شتىك نازانم. كەچى ئەو بە نىگا ئاگرىنەكەي خۆي
سەيرى كردم و لەوہ دەچوو، بە جۆرىك لە جۆران، بىزار بيىت. ھەر دەبيىت
وہايش بيىت و مەسىح رقى لىي ببىتەوہ، چون ھەرگىز ناھىيلىت ئارام و
ئاسوودە بيىت. دەيشبيىت، لەبەر ئەو ھەموو گوناھانەي پىشتر تووشيان
بووہ، رقى لىي ببىتەوہ. ئەمەيش بۆ من جيى ھىچ گومانىكى تىدا نەبووہ و
نىيە و ھەر ئەو ھىشم پى وت. ھەر لەبەر ئەو ھىشم ھەردووكمان لەسەر ھەمان
پاۋبۆچوون بووين نەختىك ئارامى دايگرت، ئەمجا بەدەم ئاخوئوف
ھەلكىشانىكى قوولەوہ لەسەر كورسىيەك دانىشت و كپ و بىدەنگ بوو.
پاستىيەكەيشى منىش نەمزانى لەويى چى دەكەم و چ كارەم، چونكە ئەو

وهك هه‌میشه هیچ کار و پاسپارده‌یه‌کی بۆ من و به من نه‌بوو. که دوی که‌میک لیم پرسى ئاخۆ ده‌توانم برۆم یا نا، له وه‌لامدا وتى ئه‌وه‌هیچ ده‌سه‌لاتیکى به‌سه‌ر مانه‌وه و نه‌مانه‌وه‌ی مندا ناشکیّت، به‌لام هاوکاتیش هیند به‌تکا و پارانه‌وه‌وه سه‌یری کردم وهك ئه‌وه‌ی بیه‌ویّت یارمه‌تییه‌کم له ده‌ست ببیتته‌وه. ئیتر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌وی مانه‌وه هیچ مانایه‌کی نه‌بوو و ناخۆشیش بوو، پئی خۆم گرتنه‌به‌ر و هه‌ر که‌گه‌یشتمه‌به‌ر ئاسانه‌ی ده‌رگا‌گه‌یش، ئه‌و له‌به‌ر ده‌می په‌یکه‌ره‌که‌ی مه‌سیحی له‌خاچدراودا که‌وته سه‌ر چۆکان و به‌سه‌روسیمایه‌کی شیواوه‌وه ده‌ستی به‌نزا و پارانه‌وه‌کرد و به‌په‌نجه‌لاوازه‌کانیشی ته‌سبیحه‌که‌ی توند توند گرتبوو.

هه‌موو ئه‌وانه‌یش پیکه‌وه‌کاریه‌گییه‌کی سه‌یر و ناخۆشیان له‌من کرد.

تۆ بلّیّت چی به‌سه‌ر ئه‌و ژنه‌شیتته‌په‌ته‌رییه‌هاتبیت؟

دیاره‌میرژن، هه‌ر به‌وپه‌ری جدیدییه‌وه، باوه‌ری به‌وه‌هیه‌مه‌سیح پقی لئی ده‌بیتته‌وه. ئه‌مپۆیش، دیسان هه‌مان به‌زم، ده‌ستی پئی کرده‌وه. وتی که‌هیچ نوێژ و پارانه‌وه‌یه‌کی ئه‌و جی ناگرن، چونکه‌هه‌ر چۆنیک ده‌هینیت و ده‌بات له‌خاچدراوه‌که‌له‌گوناهه‌کانی ئه‌م خۆش نابیت. نزا و پارانه‌وه‌کانی نابیسیت و هیچ گرنگیه‌کیش به‌وه‌نادات ئه‌م له‌پیناوی ئه‌ودا هیه‌و بۆ ئه‌و ده‌ژی، له‌وه‌زیاتر که‌بۆ یه‌ک چاوترووکاندنیش لئ ناگه‌رپت ئارام و ئاسووده‌بیت. وتیشی ئه‌وه‌یش زۆر ناخۆشه‌که‌ئه‌م ناتوانیت به‌رگه‌ی ئه‌و بارودۆخه‌که‌خۆی تیدا ده‌بینیتته‌وه، بگریّت. من پیم وت وا چاکتره‌هانای سکاڵا و تۆبه‌کردن بۆ قه‌شه‌که‌ی بیات، که‌هه‌میشه‌به‌وپه‌ری گه‌رموگورپییه‌وه‌گرنگی به‌سه‌ختی و ناخۆشییه‌پۆحییه‌کانی ئه‌م ده‌دات.

ئەو سەرى بۆ قسەكەم پراوہشاندا و وتى ئەوہى كردووہ، بەلام ئەویش
نەیتوانیوہ ہیچ كۆمەككىكى پى بكات و بە ھاناىەوہ بیئت. بگرہ ھەرتیشى
نەگەیشتووہ. من گالتەم بەو دەربرپىن و قسەىەى ئەو قەشە پووخۆشە ھات.
ئەوسا لىي پرسیم ئاخۆ بیروپای من سەبارەت بەو چىن. پىم وت من ئەو
وہك ژنىكى بارگران دەبینم و دلنیايشیم یەكك لەوانەىە كە بۆ ھەمیشە
لەنیو ئاگرى دۆزەخدا دەسووتىن. ئىتر لە بەردەمدا كەوتە سەر چۆكان و
دەستە لیكنالاوہكانى ھىند توند گووشى سەر جومگەكانى تەواو سپى
داگەران، دەستى بە سكالاً و لالانەوہ كرد و لىم پاراپەوہ لەو بارە گران و
كلۆلىیەى تىي كەوتووہ پزگارى بكەم. منیش لىي گەرپام، چۆن لە بەردەمدا
كەوتبوو و خۆى لە پىیەكانم ئالاندبوو، ھەرودەها بمىنیتتەوہ، چونكە لە لایەك
ھیچ شتىكم بە دەست نەبوو و لە لایەكى دىكەیشەوہ بینیم كە ھەر بەراستى
بەدەم ئىشوئازارەوہ دەنالینىت. ئىتر پرى بە دەستدا كرد و فرمىسكەكانى
بەسەردا پڑاند، تەنانەت ھەولى دا ماچى بكات، بەلام من دەستم كشاندە
دواوہ و نەمەیشت. ئەمەیش وایكرد ھىندەى تر بنالینىت و بلالیتەوہ و بە
دوایدا كەوتە بارىكى پىر لە توورەى و سەرلىشیوانەوہ. پىم وت: ددان بە
گوناهەكانتدا بنى! و ھەستیشم كرد سەرچاوم بە تەواوى گەرم داھاتووہ و
توورەم. ئەویش دەستى كرد بە داننان بە ھەموو تاوانەكانیدا، بە جۆرى
ژیانە بى شەرم و شوورەىیەكەیدا، بەو پەيوەندییە رىپینەدراوانەدا كە لەگەل
پیاوان ھەیبوون، ئەو پەيوەندییانەى شەیتان رىي بۆ خۆش كەردبوون و بە
تەواوى لە ژىر چنگى شەیتاندا بوون. من ناچارم كرد زیاتر قسە لەسەر
گوناهى خۆى بكات، باسى ئەو تاموچىژە ناپەسەندەیش بكات كە لىي

وهرگرتوووه و ناوی ئهوانه‌یش بهینیت که بهوشیوه تاوانکارانه‌یه
 هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل کردوون. ئه‌ویش ملی بۆ هه‌موو قسه‌کانم دا و وه‌ک
 دیمه‌نیکی ترسناک له‌ژیانه له‌که‌دار و نابه‌کاره‌که‌ی خۆی خسته به‌ر چاوم.
 به‌لام هیچی سه‌باره‌ت به‌ دۆن پیکاردۆ نه‌درکاند و منیش ئه‌وهم دایه‌وه به
 چاویدا و په‌نجه‌م بۆ پراکیشا.

ئه‌مجا وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ویت پرسیت، سه‌یریکی کردم و له‌وه‌یش ده‌چوو
 به‌زه‌حمه‌ت له‌مه‌به‌سته‌که‌م بگات. بۆ ئه‌وه‌یش به‌گونا‌ه ده‌ژمی‌دری‌ت؟
 ئاگادارم کرده‌وه که ئه‌مه‌گه‌وره‌ترین گونا‌هه و لێی گه‌وره‌ترینیه. به‌لام
 له‌وه‌نه‌ده‌چوو به‌هیچ جوړیک سه‌ر له‌قسه‌کانم ده‌ربکات و به‌پرس و
 گومانه‌وه سه‌رنجی ده‌دام، به‌لام پاشان ده‌توانی ببینیت خه‌ریکه‌بیر له
 قسه‌کانم ده‌کاته‌وه، ئه‌و قسانه‌ی له‌وه‌ده‌چوون بۆ ئه‌و بیروبۆچوونی نامۆ
 بن و له‌گه‌ل پرس و گومانه‌کانیشدا پیوه‌ی دیار بوو که ترسی لێ نیشته‌وه.
 لیم پرسى ئاخۆ ئه‌و دۆن پیکاردۆی له‌هه‌موویان خوشت‌ر ویستوو‌ه یا نا؟ به
 چرپه، به‌جوړیک که به‌ئاسته‌م ده‌هاته به‌ر گوی، وه‌لامی دایه‌وه: ئا!
 یه‌کسه‌ریش ده‌ستی به‌لووشکه‌لووشک کرده‌وه، به‌لام وه‌ک پیشتر نا، به‌لکو
 ئاسایی وه‌ک هه‌ر که‌سیکی تر که ده‌گرییت. ماوه‌یه‌کیش له‌سه‌ر گریان
 به‌رده‌وام بوو، تا ئه‌وه‌ی ئیتر من تاقه‌تی ئه‌وهم نه‌ما له‌وی بمی‌نمه‌وه و گوی
 له‌لووشکه‌لووشک و گریانی بگرم و پیم وت من ده‌بی‌ت برۆم. بێ هیوا و چاو
 پڕ له‌تکا و پارانه‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم و لێی پرسیم ئاخۆ ناتوانم نه‌ختیک
 دلێ بده‌مه‌وه و دلنه‌وایی بکه‌م. ئه‌مجا پرسیی ئاخۆ ده‌توانیت چی بکات بۆ
 ئه‌وه‌ی مه‌سیح به‌زه‌یی پییدا بیته‌وه؟ له‌وه‌لامدا پیم وت بی‌شه‌رمییه و بۆ

ئەو، دواى ئەو ھەموو گوناھانە، داواى مېھر و بەزەبى مەسىح بکات و
 شتیکى ھەر زۆر سروشتیشە کہ دواى ئەو ھەموو گوناھانە، مەسىح نزا و
 نوێژەکانى ئەمى نەبىستبیت. وتم ئەو لەبەر ئەوہ لە خاچ نەدراوہ بو ئەوہى
 کہ سانى وەك ئەم رزگار بکات و ببیت بە فریادپرەسیان. ملکز و گوپرایەل
 گوئی بو قسەکانم شل کردبوو، ئەمجا وتى خۆیشى کتومت ھەر ئەو ھەستەى
 ھەبە و لەسەر ھەمان بیروبوچوونە. وتى کہ نە خۆى و نە نوێژەکانیشى
 شایانى ئەوہن گوئیان لى بگیریت. ھەرودەھا ھەمیشەیش لە دل و دەروونیدا
 ھەر ھەمان ھەستى ھەبووہ، کاتیك لەبەر پەیکەرى لەخاچدراوہکہدا
 کہوتووہتە سەر چۆکان و پاراوہتەوہ. ئیتر بەدەم ئاخوئۆف ھەلکیشانەوہ،
 بەلام ھیمن و ئارام، لە جیى خۆى دانیشت و ئەمجا دەستى کرد بە
 قسەکردن لەبارەى خۆیەوہ وەك گوناھبارترین کہس، وەك پووخواوترین و
 داتەپیوترین کہس، وەك کہسیك کہ ھەرگیزاوہەرگیز چاوى بە بەزەبى
 ئاسمان ناکەویت. وتى من زۆر کہسم خۆش ویستووہ، بەلام خوا و
 کورپەکہیم خۆش نەویستووہ، ھەربۆیە لە سزادان زیاترم شایان نییە.
 پاشان، لەبەر ئەوہى کہ ھیندە لەگەلیدا بە بەزەبى و مېھرەبان بووم،
 سوپاسى کردم. وتى دواى تۆبەکردنیش دللى ئاوى خواردووہتەوہ و
 سووکنایى داھاتووہ، ئەگەرچى وەك ئەوہى خۆیشى تیى گەیشتووہ، تازە
 کار لە کار ترازاوہ و ھیچ مېھر و بەزەبىیەك بە دەست ناھینیت و وتیشى
 ئەوہ بو یەکہەمین جاریش بووہ کہ توانیویەتى بگیریت.

من، لهوئى كه دانىشتبوو، به چاوه پىرله خوئين و قرژه بژو
نالؤسكاوه كه يه وه كه له هيلانهئى قشقيرهه كه دهچوو، به جيم هيشت و
پؤيشتم.

ميرم و فيياميتا، زؤربهئى كات، پيکه وهن. زؤربهئى كات، دواى خواردنى
ئيواره، به تهنيا ده ميننه وه و منيش ده بيت له گه لئاندا بمينمه وه و
به رده ستريان بکه م و ناگام لئيان بيت. مير ژنيش هه روه ها جارنا جارئك
له گه ل ميرمدا ده مايه وه، به لام ئه ميان كه متر پووى دها. فيياميتا به لام، له
جؤريكى تر بوو، ساردوسر، دانبه خؤداگرتوو و نزيكبوونه وه لئى سهخت و تا
دئيش هه ز بکات جوان. سه وزه يه كه بوو له هه موو ئه و ژنانهئى تا ئه وسا
بينبوومن سه ختگيرتر، سه روسيمائى توندوتؤل و ئه گه ر له بهر جوانييه
ناوازه كهئى نه بووايه، به دلئياييه وه هيچ ميهر و نه رمونياننيه كت له
ده موچاويدا نه ده بينى. چاوه ره شه ته پوپر و قه ترانييه كانى ئه وپه رى
ده سه لاتيان لئى ده بارى و ئه ژنؤيان ده شكاند.

له و باوه ره دام ته نانهت كاتيكيش له گه ل كه سيكدا ده نوئت ساردوسر بيت
وهه روه ها ئاسان خؤى به دهسته وه نه دات و داوايه كى زؤريشى له و كه سه
هه بيت كه خؤى تا ئاستى ئه و نزم ده كاته وه و خؤى ده خاته بهر ده ستي،
نه كه هه ر ئه مه نده يش به لكو ره نكه تا ئه وپه رى داواى خؤبه دهسته وه دانيشى
لئى بکات. له وانه يه ميريشم هه زى له م به زمه بيت و پىر به دل خؤى تئيدا
بينئته وه.

من به ش به حالئى خؤم هيچ لارييه كم له فيياميتا نييه. به لام ئه وانى تر،
تئيكرا، هه زيان له چارهئى نييه. ئه و وهك ئه وهئى به رده ست و خزمه تكاران

هەر نه بن، لییان دەرپوانییت و هه لسوکه وتیان له گه لدا دهکات و ئه وانیش
ده لئین که س پیشتر وا پرفتاری له گه لدا نه کردوون و دهیشلین ئه و نهک هه
که بیانوی مال نییه، به لکو له دوستیکی میر زیاتر نییه. هه روه ها له وهیش
دهچیت هه ره موو ژنانی دهربار به ناهاوتای خوی بزانییت و خوی له سه روو
هه موویانه وه ببینییت - ئاخو پیشتریش هه روه ها بووه یا نا، یا ئاخو هیچ
کاتیک هیچ که سیکی به هاوتای خوی زانیوه یا نا. به لام هاوکاتیش ئه م
پرفتاره ی ئه و له وه ناچیت له وه وه هاتبییت خوی به دهسته لاتر و بالاتر له
خه لک بزانییت، به لکو زیاتر له به خۆدانا زینیکی زگماک دهچیت.

بیگومان هه موویان له داخندا سه رشیت بوون. به لام نایشویین ده م
بکه نه وه و خویان وا پیشان بدهن، چون پییان وایه ئه گه ر میرژن
نه گه ریته وه دۆخی جارانی، ئه و دیت و جیی ده گریته وه.

سه ره به ری دهربار ده لئین که ئه و له بهر خۆسه پانندن و ده سه لات
به ده سه ته ییان "پانی کردووه ته وه" و دایکوتاوه و خوینیشی وه ک خوینی
ماسی ساردوسره و ئه مهیش له گه ل خونه ریتی باودا نایه ته وه. من یه ک به
خۆم تیئاگه م مه به ستیان چیه، چونکه له به رانه ر ئه وانهدا که خویان به و
جۆره بی شه رمییه ده سپیرن و شوولی لی هه لده کیشن، ئه م هینده له
خونه ریتی باوی تی نه په راندووه و وا دهرناکه وییت.

هیچ گومانیک له وه دا نییه که میرم دلی زۆر پییدا چووه و هه می شهیش له
ئاماده بوونی ئه ودا ری کوییک و به ری زه وه پرفتار دهکات و هه ستونه ستی
جوولاویشی ناشارد ری نه وه. که چی له باریکی تر دا نا ئارام هه لسوکه وت
دهکات، په شیو و په ریشان دیاره و به وپه ری توور په ییه وه هه لده کوتیته سه ر

دەستوپۆۋەندەن و پىياندا ھەلدەشاخىت و ھەرگىز ئەمەي پىشتىر لى
 نەبىنراۋە - تەنەت بەرانبەر بە كەسە ھەرە بالادەستەكانى دەربارىش
 ھەرۋەھايە. دەلەين گوايە لە بەرانبەر پووداۋەكاندا دلەنگ و نىگەرانە و
 لەۋەيش زىاتر لە بەرانبەر ناپەزايى خەلكدا، چونكە چىي تر ئەۋە نىيە ۋەك
 رىبەرىكى خۆشەويست و نزيك بە خەلك ناو بەينىت و سەير بكرىت. ئەۋ
 برسىيانەيش كە جارجار دىن و لەبەر پەنجەرەكانى كۆشكدا كۆ دەبنەۋە و
 داۋاي نان دەكەن، بەتايبەت بوون بە مايەي دلگرانى و تىكدانى مگىزى
 مىرم. من پىم وايە ناشايستەيە و لەگەل مىرىك نايەتەۋە خۆي بەۋ شتانەۋە
 خەرىك بكات، يا سەرى خۆي بەۋە بئىشىنىت ئاخۆ رەشورپوتان چىيان
 دەۋىت يا ناۋىت، يا لەسەر چ بىرورپايەكن و چ داۋايەكيان ھەيە. ئاخىر ئەۋان،
 مانگىشيان بۆ دابگرىت، ھاوار لە شتىك ھەر دەكەن و داۋاي شتىك ھەر
 دەكەن. ئەگەر ئەۋەندە گوى بەۋ ھەموو ھاتوھاۋارەي خەلك بەدەيت، دەبىت
 و ناچارىشيت خۆت بە پىي ھاتوھاۋار و داۋاي ئەۋان راست بكەيتەۋە.

خەلك دەلەين مىرم بە دزىيەۋە چىنىكى باش داركارى نىكۆدەموسى
 ئەستىرەناسى دەربار و رىشدرىژانى تىرى دەربارى كردوۋە لەبەر
 پىشبنىيەكانيان كە گوايە بە پىي قسەي ئەۋان لە خىر و خۆشى زىاتر
 ھىچى تر پوو لە دەربار ناكەن. لەۋە ناچىت ئەمە راست بىت، چونكە
 باۋكىشى جارىكيان ئەۋەي كرد، بەلام ئەۋسا لەبەر ئەۋە بوو ئەۋان پىشبنى
 شتىكيان كردبوو كە خواستى ئەۋى لەسەر نەبوۋبوو.

خویندنه وهی ئەستیران ئاسان نییه. نه خاسمه خویندنه وهی ئەوهی
له سهریان نووسراوه به جوړیک که به دلّی خه لک و به شیوه یه ک بیّت ئەوان
پیّی دلشاد بن.

بارودۆخی شار تا دیت خراپتر ده بیّت. ده توانیت بیّ هیچ دوودلییه ک
بلیت گرانی و برسیتی بالی به سه ره موو لایه کدا کیشاوه. هه ره وورژیک
و کۆمه لیک له برساندا ده مرن، یا پیکه وه له سه رما و له برساندا، خو شیش
نییه بزانیته به هۆی کامیانه وه، برسیتی یا سه رما. رپۆبانان و مهیدانه کان پر
بوون له وانیهی له جیی خویندا لئی که وتوون و ناتوانن راست ببنه وه، وایش
پیّ ناچیت چ لیکه وتن و چ راستبوونه وه یان به لاوه گرنگ بیّت. به لام هه ن
له پولاواز به و ناوه دا ده گه رپن و له شتیك ده گه رپن به که لکی خواردن بیّت،
یا هه ره نه بیّت بتوانیت ده نکه نیسکیک له هه سستی برسیتی که م بکاته وه. به
په رۆشه وه و به له ز پاوی جرج و سه گ و پشیله ده که ن و وه ک خواردنی
به تام و خوش سه ره ده کرین. جرجه کان که له ده سته پیککی ئابلووقه دانه که دا
وه ک ئیش و ده رده سه ریی راسته قینه بو ئوردووی په نابهران سه ره ده کران،
که له ویّ له ده وروبه ری په رپۆپاتال و شتومه کی تیکوپیکشکاوی ئەو ناوه
کو بووبوونه وه، ئیستا بوون به خوراکی سه ره کییان و سه ره له به ره به
دوایانه وه ن و پاویان ده که ن. به لام ده لپن ئەوانیش ئیستا خه ریکه قریان تی
ده که ویّت و هه روه ها به ئاسانی به ده ست ناهینرین. وا پیّ ده چیت، چونکه
ده تۆپن و به گشت لایه کدا بلاو بوونه ته وه، نه خو شیییه ک لپی دابن و به و
جو ره ییش له کاتی کدا که زۆر پیویست بوون بو خه لک، خه لکیان تووشی

جۆره بېھيواييهك كردبېت. ئەو ەيشم بە لاو ە سەير نىيە تەنانەت جرجىش بەرگەى ئەو ە نەگرن شانبەشان لەگەل مەوقدا ژيان بە سەربەن.

شتىكى گەورە پەوى داو ە. ئىستا ەول دەدەم بە ەمنى و لەسەرخۆ، يەك لە داوى يەك، چۆنىتى پەودانەكەى بگىرمەو ە. ەندەيش ئاسان نىيە، لە كاتىكدا خۆم شىلگىرانە و بەوپەرى ماناو ە بەپىو ەچوونياندا بەشدار بووم و تا ئىستايش سەراپام پە لە خۆشى و گەشكە پىيان. پاشان، دەمەوېت بلىم، ئىستا ەموو شتىك پراو ەتەو ە و بە چاكى بە كۆتا گەيشتوو ە، ئىتر بە ەر ەو ەكەو ە دەبىت با بىت، دلم ەم بە ئەنجام و ەم بە ەول و پلەپلەى خۆشم خۆشە و بە دلخۆشىيەو ە دەمەوېت پارىكى ئەمشەو بۆ گىرانەو ەى پەوداو ەكان تەرخان بكم و ياداشتيان بكم.

دوئىنى شەو كە لەبەر پەنجەرەكەمدا، لە نەومى گرگان، دانىشتبووم و تەماشاي ئاگرەكانى ئۆردووى بۆكارۆسام دەكرد، رىك وەك ئەو ەى ەموو شەو ىك بەر لەو ەى بىرۆم و پارىم، بى ئەو ەى چاو ەپوانى پەودانى شتىك بووبىتم، چاوم بە كەسىك كەوت كە بە دزىيەو ە لەناو درەختەكانى كەنارى پەوبارەكەو ە بە ئاراستەى دىوارى بەر بە خۆرەلەتى كۆشك دەچوو. ئەمەم بە لاو ە سەير بوو كەسىك بەو درەنگانە بە كارىك رىكى كەوتبىتە ئەو دەوروبەرە و لە خۆم پرسى تۆ بلىت يەكىك لە پىاوانى دەربار بىت. مانگەشەو بوو، بەلام تەمىش دنىاي داگرتبوو، ەربۆيە بە ئاستەم و جارناجارىك بەر چاوم دەكەوت. لەو ەيش دەچوو پالتۆيەكى پانوپۆرى بەسەر شانيدا دابىت و بە پەلەيش، ەندەى پى دەكرا، بەرەو دىوارى بەرى خۆرەلەتى كۆشك دەپۆىشت و پاشان خۆى بە دەروازە بچكۆلەكەى ئەو ىدا

کرد و ون بوو. نكۆلېش له وه نه بوو كه هه بېت و نه بېت ده بېت كه سېكى
خۆمانه بېت، چونكه به و دەر وازه يه ي كۆشكى ده زانى. به لām شتېك له
سه رله به رى هه لسو كه وته كه دا هه بوو، به خۆم نه بوو لېى كه وتمه گومانه وه،
له بهر ئه وه برپارم دا نزيكتر لېى بكۆلمه وه و به په له به و شه وه دەر كه وتم و
له هه مان دەر وازه وه خۆم كرد به كۆشكدا. له سه ر پليكانه كان چاو چاوى
نه ده بينى، به لām ئه گه ر پليكانه له كۆشكدا هه بېت و تا ئه وپه رى شاره زاي بم
و ده ستېش به چاومه وه بگرم سه ر له وسه ريه وه دهر به يئيم ئه وييه، چونكه
جارى جاران هه زاران بار ناچار كرابووم به ويّدا به ره و ناوه وه ي كۆشك
ببمه وه. ئه و پليكانانه، بېجگه له وه ي به ره و زۆر جيى ترى كۆشك ده بنه وه،
ده يشچنه وه سه ر ژووره كه ي ئه نجيليك. ئيستايش، چونكه هيج يه كيك له
ژووره كانى تر به كار ناهيئيرت، ته نيا به ره و ژووره كه ي ئه و ده بنه وه.

به ره و دەرگا كه ي پويشتم و له پال دەرگا وه گويم هه لّخست. چى بېت له
ئيوه نه ينى، تا ئه وپه رى سه رم سوور ما - ئه گه رچى له سۆنگه ي گومان و
دوودلّيه كانيشمه وه ئاماده ي هه ر شتېك بووم - كه چى گويم له دهنگى دوو
كه س بوو. يه كيكيان دهنگى جيؤفانى بوو!

ئه وان به چرپه له گه لّ يه كتر ده دوان، به لām چونكه گوئكانم ته رزه يان
نييه و هه موو شت به باشى ده بيستن، له سه رله به رى قسه كانيان ده گه يشتم
و بووم به شاهيدىكى نه بينراوى "به خته وه رى" يه كى بيبرانه وه و كاريگه ر.
گويم ليبوو ئه ميان به دهم هه ناسه بركيوه، جار له دواى جار، به وى ترى
ده وت: "دلّه كه م!" و ئه وى تريش له په ستا بۆى ده ستانه وه و له وه يش
زياتريان له دهم نه ده هاته دهر و بۆ كه سېكى وه كو منيش كه دوور و نزيك

په یوه نډییه کی به و چرپه چرپه یانه وه نه بوو و چونکه له وه یش زیاتریان نه دهوت، قسه وباسیان هیچ گرنگییه کی نه بوو. نه گهر سه رله بهری رووداوه کانیش هینده ترسناک نه بوونایه، نه واه و دووباره کردنه وه و چه نډباره کردنه وهی هه مان وشه هیچ نرخ و مانایه کی نه ده بوو له وه زیاتر پی پی بکه نیت و گالتهت پی پی بیټ. به لام به داخه وه هاوکاتیش نه وشه یه هی نه وه نه بوو ته نیا هه ر پی پی بکه نیت و گالتهت پی پی بیټ. هه ربویه، که گویم لیان ده بوو به وپه ری ناسکی و دلپاکیه وه نه وشه یه یان به کار دهینا، یا وه نه وهی بیریکیان له ماناکی کرد بیته وه و له وه یش تیگه یشتب چ جوریک له ده میاندا دهنگ ده داته وه و چ ترسیکی به دواوه یه، وه نه وهی له سه هولاویکم هه لیکیشن، سه رتاپام ساردوسر داهات و دلله کوته م پی کهوت.

پاشان گویم لیان بوو چه ند جاریک شلپ یه کترین ماچ کرد و جار جاریکیش منالکارانه و به دهم زمان تیگه لوپیکه ل هاتنه وه بو یه کترین دووباره ده کرده وه که چه ند یه کترین خوش دهویت و زوریش ترسناک بوو. من نیتر به په له نه ویم به جی هیشت. میرم له کوی بدوزمه وه؟ بلییت هه ر له هولی نانخواردن، که پیش که متر له سه عاتیک له وی له گه ل فیامیتا به جیم هیشتبوون، مابیته وه یا نا؟ وه هه ر کاتیکی تریش له وی له خزمه تیاندا بوو بووم، تا نه وهی که میرم پی پی وتم چی تر پیویستیان پیم نه ماوه.

چی تر ئیشیان به من نه ماوه! قسه ی قور! هه ر که سیک گرنگیکی هه بیټ، درهنگ یا زوو، ئیشی پی پی ده بیټ.

به نیو باخ و گولستانی کۆشکدا، به ره و تاقی دهروازه که ی نیوان به شی
 کۆن و نویی کۆشک، پامکرد. له کۆتاییدا به دەم هه ناسه برکیۆه له بهردهمی
 دوو ده ریه گه وره که دا خۆم بینیه وه. گویم پاداشت. له ویۆه هیچ بهر گوی
 نه ده که وت. به لām به دووریشم نه ده زانی له وی، له ژووره وه، بن. بیگومان
 دهیشمو یست ته واو دلنیا بم. به لām نه وه ی دلّی ته قاندبووم و ته واو توو پهری
 کردبووم نه وه بوو نه مده توانی، چونکه من سه ر به وانهم ده ستیان به
 ده سکی ده رگایان پاناگات، ده رگا که بخه مه سه ر پشت. نه ختیکی تریش
 گویم هه لّخت. دوا یی بی نه وه ی دلنیا یی ته واوم به ده ست هی نا بیّت، ناچار
 بووم و نه وییم به جی هیشت.

پۆیشتم بو نه وه ی له ژووری نووستن به دوا ی میرمدا بگه پیم. زۆر له ویۆه
 دوور نییه، به لām له نهۆمیکی سه رووتره. به ره و ده رگا که ی سه ر که وتم و
 دیسان گویم پادیرا. به لām له وییش نه هیچم بهر گوی که وت و نه هیچ
 شتیکیش نه وه ی ده گه یاند که له ژووره که ی خۆیدا بیّت. تو بلّیّت
 نه نووست بیّت؟ پێیشی تی ده چوو نووست بیّت. ئاخۆ بویرم خه به ری
 بکه مه وه؟ نه خیر، نه مه یان به عه قلی که سدا ناچیت و من هه رگیز خه ویشم
 به شتیکی واوه نه بینیه وه. به لām کاره که یش هیی دوا خستن نه بوو. من
 هه رگیز کاریکی هینده گرنگم پی نه سپێردراوه.

خۆم گورج کرده وه و گویم دایه بهر خۆم و له ده رگام دا. وه لām نه بوو.
 دیسان، به هه موو هیزی خۆم و به مست له ده رگام دایه وه. به لām دیسان
 وه لām نه بوو.

ئىتر دلتيا بووم لهوى نيه. چونكه دهزانم ميرم خهوى چهند سووكه.
ئهى له كوئيه؟ تا دههات نيگه رانتر و شله ژاوتر ده بووم. كيچ كه وتبووه
كه ولمه وه! ناخو له كوئى بيت!

تو بلئيت لاي فيياميتا نه بيت؟ دوور نيه، هر بو ئه وهى كه متر ههست
به شه رموشكوئى خوئان بكهن، بو ئه وهى نه پويشتبن. دوا هيوام ئه وهى بوو.
به په له به پليكانه كاندا دابه زيم و خوم به باخه كهى كوئشكدا كرده وه.
فيياميتا له به شيكى ترى كوئشكدا ده ژى، له وانه يه ئه مه يش بو ئه وه بيت له
خه لكى بشارنه وه كه شتيك له نيوانياندا هه يه. بو ئه وهى بو ئه ويش بچيت،
هر ئه وه ندهت به س بوو لابه لا باخه كه بپرئيت.

له نيو ئه و تاقه وه كه به ره و ئه وهى ده چوو، خوم پيدا كرد. به لام چونكه
هينده شاره زاي ئه م به شهى كوئشك نيم، زور زه حمهت بوو رپى خوم به
ئاسانى بكه مه وه و ئه وهى بدوزمه وه، هه ربويه به پليكانه يه كه هه له دا
هه لگه رام و ناچار بووم داگه رپم و سه ر له نوئى دهست پى بكه مه وه، پاشان
زور به زه حمهت له نيو ده ر و ده روازه و رپره وه كانى ئه ويذا، كه چاو چاوى
تئياندا نه ده بينى، رپى خوم دوزيه وه و هاوكاتيش ته واو به له ده ستدانى
كاته وه سه رشيت بوو بووم و بى ئه وهى به هيج بگه م و ئه وهى بدوزمه وه به
هه له داوان و په له پهل و به هه موو لايه كدا رامده كرد. خوم وهك
مشكه كوئره يهك ده هاته پيش چاو كه له رپره وه كانى خويدا به دواى شتيكدا
ده گه رپت. له به ختى خوئشم، رپك وهك مشكه كوئره يهك، له تاريكيدا چاك
ده بينم و ده لئيت چاوم بو ئه وه كراون له تاريكيدا باشر بينن. ده يشمزانى

که په نجره کانی ژورره که ی فیامیتا به سهر دهره وهی کوشکدا د پروانن و
به ره به ره نه وانم کرد به نیشانه و نه نجام گه ی شتمه بهر دهرگا که ی.

گویم هه لخت. که س له ژورره وه بوو؟ به لی.

یه که م شت بهر گویم که وت، دهنگی قاقای فیامیتا بوو. پیشتر قهت
گویم له دهنگی پیکه نینی نه و نه بووه، به لام یه کسهر زانیم که ده بیت دهنگی
پیکه نینی نه و بیت. پیکه نینیکی نه ختیکی رهق و که میک نا ئاسایی، به لام
له گهل نه وه ی شدا به جوریک له جوران کاریگه ریش. پاشان گویم له میریشم
بوو نه ختیکی پیکه نی، به لام پیکه نینیکی نزم و کورتخایه ن. ئاهیکم به به ردا
هاته وه. دواتر، تا راده یه کی باش، گویم له دهنگیان بوو، نه گهرچی به چاکی
له قسه کانیان نه ده گه ی شتم، چونکه له وه ده چوو له وسهری ژورره که وه بن.
قسه وباسیان وشه یه ک لی ره و وشه یه ک له وی نه بوو، به لکو له وه ده چوو
خهریکی قسه وباسیکی گرنگ بن. نازانم ئاخو باسی خوشه ویستیان ده کرد
یا نا، به لام پیم وا بوو باس له وه نا، به لکو له شتیکی له و گرنگتر ده که ن.
پاشان له پریکدا ته واو بیده نگ بوون. منیش هه رچه نده م کرد و کوشی هیچ
شتیکی زیاترم بهر گوئی نه که وت. به لام دوا ی که میک، گویم له هانکه هانک و
هه ناسه برکیییه کی ناخوش بوو، ئیتر تیگه ی شتم که خهریکی کاریکی
شهرمهین و نابه جین. که میک هه ستم به دلتی که هله اتن کرد. نه گهرچی پی شم
وا نه بوو له و گه شکه گرتن و بارودوخه خوشه دا که تییدا بووم، به ته واوی دلم
به یه کدا بیت، به لام که میک له دهرگا که دور که وتمه وه و نه ختیکی
له ولاتره وه، هینده که ترسی نه وه م نه بیت میرم له کیس بجیت، پاره ستام و
له ویدا له چاوه پروانیی نه وه دا مامه وه، ها ئیستا ها نه ختیکی تر، میرم لی

پهیدا ده بیټ. ئەوه ندهی پئویست بوو، لهوی چاوه پری بووم، بۆ ئەوهی چیی
تر گویم لهو دهنکه ناخۆشه نه بیټ و هاوکاتیش پیم وا بوو ته مهنیکه له ویدا
وه ستاوم.

دواتر که به رهو دهرگا که گه پامه وه، هه ستم کرد به دهم قسه کردنی
ئاساییه وه له پال یه کتردا لئی که وتوون. ئەو گۆرپانکارییه چاوه پوانکراوه
هه م نه ختیك دلخۆشی کردم و هه م که میك تاساندمی و به هیوای ئەوه بووم
نه ختیکی تر کاره کهی سه ر شانم به جی بگه یه نم و باری شانم سوو کتر
بکه م.

به لام ئەوان، وه ک ئەوهی میش میوانیان نه بیټ، بی خه م له جیی
خۆیاندا لئی پاکشابوون و له سه ر قسه و یاسی خۆیان به رده وام بوون، هه یچ
گومانیکیش له وه نه بوو له قسه ی سارد و بیمانا زیاتر شتیکی تریان نه بوو
به یه کتری بلین. ته واو رقم له گو یگرتن لیان هه لسا بوو و بیرم له وه له
ده کرده وه که خه ریکه له خوتو خۆپایی له ده ستمان ده چیټ. به لام
نه یشمه ده توانی هه یچ بکه م. نه مده و پرا خۆمیان لی ئاشکرا بکه م و له ناکاو له و
بارودۆخه دا که تییدا بوون، لیان دهر بکه وم.

ئاخریکه ی گویم لی بوو میرم هه لسا وه و خه ریکی جله به رکردنه و به دهم
خۆگۆرپینیشه وه هه یشتا هه ر خه ریکی گفتوگۆ کردنه له گه ل فییامیتا له سه ر
شتیک که دیار بوو له سه ری پیک نه بوون. من نه ختیك له دهرگا که دوور
که وتمه وه و چاوله پری، له تاریکییه که دا، وه ستام.

که میرم هاته دهره وه، به بی ئەوهی پیی بزانیټ، راسته و پراست به ره و
پووم هات و لووتی بوو به لووتمه وه. به چرپه پیم وت: "گه وره م!" به

وریايشه وه نه ختيك دور لييه وه راوه ستام. هر كه چاوى پيم كه وت، ناگرى
گرت و به وپه پى ناشيرينييه وه ده ستى كرد به هه ره شه و جنيودان. ليره
چى ده كه يت! له كوئيت! بوه سته بوم سه گباب تا شروشيتالت له به ريه ك
هه لده وه شينم! نه مجا ده ستى دريژ كرد و به هه موو لايه كى ريره وه كه دا
كه وته گه ران به دوامدا. به لام بيگومان له و تاريكييه دا نه يده توانى بمگرئت.
راسته وراست و له سه رخو پيم وت: گه وره م ريم بده با قسه بكه م! با پيت
بليم مه سه له چييه! راستييه كه يشى له ترساندا له پيستي خوم چو بوومه
ده ره وه. سه ره نه جام ليم گه را و منيش سه ره له به ريم بو گيرايه وه.

ئيتر پووبه پوو هه رچييه ك پوو يدابوو دام به ده موچاويدا و پيم وت
كوپه كه ي لودوفيكو مونتانزا، به دزييه وه هاتووه ته ناو قه لاوه و ده يه وييت
هه قى باوكى بكاته وه و ده يه وييت هه م كچه كه ي و هه م سه ره له به رى
مالوسامانى نه ميش سووك و بيئاو پوو بكات و خه ريكه ده سترريژى ده كاته
سه ر كچه كه ي. پر به ده م هاوارى كرد: درويه! خه ريكي چيت، ده ته وييت چ
كلوليه ك تووشى نه م ماله بكه يت! درويه! منيش هاوارم لى كرد: نه خير
راسته! نه مجا به بى ترس لى چوومه پيشتره وه و پيم وته وه: راسته! هه ر
ئيستتا له ژووره كه ي نه نجيليكايه و به چاوى خوم شاهيدى هه موو
خوناماده كردنيكى بووم پيش نه جامدانى كاره كه ي.

ئيستايش نه ختيك دره نكه ئيتر، به دنلياييه وه تاوانه كه پووى داوه و كار
له كار ترازاه - به لام له وانه يه هيشتا پيرابگه يت و لاي نه نجيليكايه
بيدووزيته وه. هه ر نه وسايش تيگه يشتم كه باوه پى به قسه كانم كردووه،
چونكه وهك نه وه ي برووسكه لى دابيت له جى خويدا وشك بووبوو. "نه مه

نابیت! "ئەمەى وت و ھاوکات پىی لى ھەلکرد و بە پەلە بەرەو دەروازەى
پېرەو ھەكە بە پى كەوت. دووپاتى كردهوہ: "نەبووہ و نابیت! "وہ لآم
دايەوہ، ئاخر چۆن توانىويەتى بىتە ناو شارەوہ! بىتە ناو كۆشكەوہ -خۆ
پاسەوان بە ھەموو لايەكى كۆشكدا بلاو بوونەتەوہ! ھاوكاتيش تا لە
توانامدا بوو، بۆ ئەوہى ھاوشانى ئەو پى بكەم و دوا نەكەوم، رامدەكرد،
بە دەم ئەوہيشەوہ دەموت منيش لەوہ تى ناگەم، بە لآم سەرەتا لە كەنارى
پووبارەكە چاوم پى كەوت، دووريش نىيە بە ھۆى كەلەكىك يا شتىكى لەو
جۆرەوہ پەريپىتەوہ ئەمبەر، كىش دەزانىت توولەسەگىكى كەلەپووتى
وہك ئەو چى لە دەست دەبىتەوہ يا نا -ئىتر دواى ئەوہ توانىويەتى خۆى
بە مەيدانى قەلادا بكات. بە لآم ميرم ھەر دەيوت و دەيوتەوہ: "ئەمە نەبووہ
و نابیت! "ھىچ كەس ناتوانىت لە پووبارەكەوہ پەريپتەوہ و بىتە نىو
شارەوہ، لە نىوان بورجەكانى قەلآوہ كە ھەردوو بەرى كەنارى پووبارىان
گرتووہ و پىرپ لە بۆمباھاوئىژ و تىروكەوانھاوئىژان و شەوورپۆژ پاسەوانى
دەكەن، كەس ناتوانىت لە پووبارەكەوہ بىت. "ئەمە بە ئەقلى كەسدا
ناچىت! "منيش لە پەستا بۆم دەسەندەوہ: "وايە، بە ئەقلى كەسدا
ناچىت! و تىگەيشتنى ئاسان نىيە، بە لآم ھىچ سەگبايىكىش ناتوانىت لەوہ
تى بگات و سەرى بە بەريەوہ ديار نىيە چۆن توانىويەتى خۆى بگەيەنىتە
ئىرە -بە لآم ئەمەيش ئەوہ ناگەيەنىت كە ئەو سەلكەسەگە ئىستا لىرە نىيە.
من تەواو دلىيام كە دەنگى ئەو بوو بىستم."

بە دەم قسەوہ گەيشتبووينە مەيدانى قەلآ و ميرم ئىتر خۆى لە من جيا
كردەوہ و بە پەلە بە ئاراستەى دەروازەى سەرەكى پۆيشت بۆ ئەوہى

فەرمان بە پاسەوانان بدات توندتر و بە ھیزیکی زیاترەوہ پاسەوانی
سەرلەبەری کۆشک بکەن، تا هیچ کەسیک نەتوانیت لیوہی دەر باز ببیت.
وریایی ئەو لە خۆوہ نەبوو، زیرەکانەیش پەفتاری کرد — بەلام کئی دەلیت
ئەو تاوانکارە ئیستا لەوئ ماوہ! کئی دەلیت ملی نەشکاندووہ و
نەگەراوہ تەوہ! یا کئی دەلیت ھەردووکیان پرایاننەکردووہ! ئەم گومانە
ناخۆشە پالی پیوہ نام بە ھەلەداوان و ھیندەہی لە توانامدا بیت بە پەلە
مەیدانی کۆشک بپریم و لە پلیکانەکانەوہ خۆم بگەییەنمەوہ دەرگاکی
ئەنجیلیکا.

گویم بە دەرگاوە نا. لەوئوہ ھیچ نەدەبیسترا. بلتیت پرایانکردبیت!
دلشیم دوای ئەو پراکەپراکە بە توندی لئی دەدا و بیرکردنەوہیش لەوہی کە
ھیچ دوور نییە پرایانکردبیت و لە دەستمان ھەلھاتبن، سەرپامی
داگیرساندبوو و دووریش نەبوو ھەر لەبەر ئەوہ نەمتوانیبیت تەپەتەپی دلی
خۆم لە دەنگی تر جیا بکەمەوہ. ھەولم دا خۆم ھیور بکەمەوہ، بە ھیمنی و
بە شیوہیەکی ریکوپیک ھەناسە وەر بگرم و بدەمەوہ — ئەمجا گویم گرتەوہ.
نەخیر — ھیچ دەنگیک لە ژوورەوہ نەدەھات. سەرشیت بووبووم! پیم وا بوو
ھا ئیستا ھا نەختیکی ترشیت دەبم! ئاخریکەہی ئیتر نەمتوانی لەوہ زیاتر
دان بە خۆمدا بگرم و نادلنیا بمینمەوہ، بۆیە دەستم برد و بە وریاییەوہ
درزیکم کردە دەرگاکیوہ. دەرگا، بەبئی ئەوہی دەنگی لیوہ بیت، کەوتە
سەر پشت. بینیم ژوور کەمیک پووناکە و مۆم دەسووتین — بەلام ھیچ دەنگ
نەدەھات، ھیچ شتیکی ئەوہی نەدەگەیاندا کەسیک لەوئییە یا نا. بە دزییەوہ
خۆم بە ژووردا کرد. بەوہیش ئاھیکم بە بەردا ھاتەوہ و ھیمن بوومەوہ. لە

پووناکایی ئەو چرایەوہ کہ لە بیریان کردبوو بیکوژیننەوہ، لە خۆشبەختیی
خۆم، بینیم لە جیی نووستنەکە ی ئەنجیلکادا لە پال یەکتەرەوہ پراکشاون.
لەوہ دەچوو دوا ی یەکەمین ئاشنابوونیان بەو حەزوتارەزووہ درندەییە
خۆشەویستی وەک دوو منالی ماندوو بە لادا هاتبن و خەویان لی کەوتبیت.
چراکە م هەلگرت، چوومە پیشەوہ و لەسەریان پامگرت. پوو لە یەکتەر پال
کەوتبوون و دەمیان کرابوونەوہ، سوورەلگەپا و هیشتا گەرموگور بەو
تاوانە ترسناکە ی پیی هەلسابوون و هیشتا، لەبەر ئەوہ ی نووستبوون، لەوہ
نەدەچوو هەر لییشی بە ئاگا بن، یا بیری لی بکەنەوہ. برژانگیان تەر و
دلۆپە ی ئارەقەیش بەسەر لیوی هەردووکیانەوہ. من ئەمەم وەک خەویکی
بیگوناھ کە لە دوودلییە یەکنەواکە ی خوی و لە لەبیرکردنی مەترسی و
پشتگوێخستنی سەرلەبەری خەمی دنیا دا خوی دەنواند، دەبینی. ئەمە یە
خەک بە بەختیاری ناوی دەبەن؟

جیوقانی لەمسەری جیگەکەوہ پال کەوتبوو، نەختیکی قژە رەشەکە ی
بە نیوچەوانیدا شۆر بووبوو و زەردەخەنە یەک لەسەر لیوانی، وەک
ئەوہ ی پیی وا بیت کاریکی نەکردەنی ئەنجام داوہ. ملوانکە یەکی ناسکی
زیرپینیش لە ملدا کە مەدالیایەکی پیوہ بوو و لەنیو مەدالیاشدا وینە ی دایکی
دانابوو، کە گوا یە ئیستا لە بەهەشتی بەرین دەسوورپیتەوہ.

رێک لە و کاتە دا گویم لە دەنگی میرم و پیاوانی بوو لەسەر پلیکانەکان،
یەکسەر دوا ی ئەوہیش پەیدا بوو و پاسەوانیشی لەگەلدا و یەکیک لە
پاسەوانەکانیش مەشخەلیکی بە دەستەوہ بوو. ژوورەکە پووناک بووہوہ،
بەلام هیچ شتیکی نەیدەتوانی خەوی قوولی ئەوان تیک بدات. میرم لنگاولنگ

به ره و ته ختي نووستنه كه ي هات و چاوي به سهر ئاورووتكاني خويدا
 گيرسايه وه. له توورپه بييدا ده موچاوي به ته واوي زهرده لگه را و له پر پري
 كرد به شمشيري يه كيك له پاسه وانه كاندا و شيتانه شمشيري داهينايه وه و
 ده موده ست سهر ي جيوفاني له له شي جيا كرده وه. نهنجيلىكا له جيى
 خوي راپه رى و چاوده رپوقيو چاوي برپيه نه وه ي چون له جيگه كه دا
 خوي ناوي خوشه ويسته كه ي له سهر ي جيا كرايه وه و فرى درايه سهر
 سهره نويلكه كه ي نه وديوي په نجره ي ژورده كه ي. نه مجا له هوش خوي
 چوو، كه وته وه نيو جيگه كه وه و تا ئيمه له وي مابووين، هوشى به به ردا
 نه هاته وه.

ميرم، دواي كاره به جواني جيبه جيكراره كه ي خوي، هه موو له شي له
 توورپه بييدا هاتبووه له رزين و چاوم لى بوو، بهر له وه ي ژورده كه به جي
 بهيلىت، بو نه وه ي نه كه ويت، چون ده ستي به لاشيپاني ده رگاكه وه گرتبوو.
 هه روه ها منيش يه كسهر نه وي م به جي هيشت و به ره و مال بوومه وه.
 هيواشيش ده رپويشتم، چون ئيتر په له م له هيچ شتيك نه بوو. له وسهر ي
 مه يداني كو شكه وه نه و مه شخه له م بيني كه رپنويني ميرمي ده كرد و بينيم
 چون له نيو تاقه كه دا، وهك نه وه ي به تاريكييه كه بكوژيته وه، له بهرچاوان
 ون بوو.

نهنجيلىكا له رزوتايه كي سه ختي گرتوو و ته نانه ت حه كيميش سهر ي لى
 ده رناكات و هيشتا هوشى به به ردا نه هاتوو ته وه. كه سيش دلى بوى
 ناسووتيت، چونكه هه موو پييان وايه كاتي ده ستريرييه كه هيچ بهرگرييه كي
 نه كردوو شاياني باس بيت و نه و سووكايه تيبه ي به سه ريشيدا هينراوه وهك

ئاوپوچوونىكى بىھاوتا سەير دەكرىت كە بەسەر مالباتى مىرم و سەرلەبەرى
ولادا ھىنراوہ . ئىستا پىرەژنىك چاودىرى دەكات و ھىچ كەسى دەربار
سەردانى ناكات .

لاشەى دۆستە تاوانبارەكەشى، دواى ئەوہى كە چىى ترنەياندەويست
لەوى، لە دەرەوہى كۆشك، بمىنئەتەوہ؛ فرى دراوہتە پووبارەكەوہ . لەوہىش
ناچىت گىژاوى پووبارەكە ھەلىووشىبىت، بەلكو لەوہىە كەوتبىتە دەم
شەپۆلەكانى و بەرەو زەريا بووبىتەوہ .

نەخۆشىيەكى سەير لە شاردادا بلاو بووہتەوہ . دەلئىن بە لەرزوتا و
سەرنئىشەيەكى قورس دەست پى دەكات و پاشان نەخۆشان چاو و زمانىان
دەئاوسىن و چىى تر ناتوانن بە پىكوپىكى قسان بكەن و لەشىشان بە
تەواوى سوور ھەلدەگەپىن و لە پىستىشان خويىنى پىس دەچۆرپىن .
نەخۆشەكان بەردەوام ھاوارى ئاو دەكەن، چونكە ناوہوہى لەشىان وەك
ئاگر دەگرىت . پزىشكان ھىچيان پى ناكرىت - بەلام ئەوان كەى لە ھىچ
زىاتريان لە دەست بووہتەوہ . لەوہ دەچىت زۆربەى ئەوانەى تا ئىستا
تووشى ئەو نەخۆشىيە بوون، مردبن . بەلام بە ژمارە چەندن، نازانم .

بىگومان، لىرە لە كۆشك و سەراى ئىمە، ھىچ كەسىكمان نەخۆش
نەكەوتووہ . نەخۆشىيەكە زىاتر بەرۆكى ھەژار و برسىيەكان و لە پىش
ئەوانىشەوہ ھى پەناھىنەكانى گرتووہ و قسەيش لەوہدا نىيە ئەوہ
پەيوەندى بەو ھەموو پىسوپۆخلىيەوہ ھەيە كە لە ئۆردوۋەكانىان و سەر

له بهرى شاردا بلاو بووه ته وه . پييشم سهير نييه به هوى ئه وه هموو
پيسييه وه كه دهورى داو، بمرن .

ئه نجيليكه تووشى سيل نه بووه . تايه كهى ئه وه هر هه مان جوړه
له رزوتايه كه به منالى، جاريك له جاران، تووشى بوو بوو . به ته واوى بىرم
ناكه ويته وه كهى و له چ هه لومه رجيكا بوو . ئه وه هميشه، به جوړى خوئى،
نه خوئى بووه و به و هويانه يشه وه نه خوئى بووه كه هيچ كهسى تر نه خوئى
ناخن ئه و نه بيټ . ئه ها، بىرم كه و ته وه، ئه و جاره بوو كه سهرى
به چكه پشيله كه يم برى .

دهردوبه لا تا ديت بلاوتر ده بنه وه . هر به ته نيايش تووشى ره شوپووت و
هه ژاران نابن، به لكو تووشى هر كه س ده بن . مالان پر بوون له ناله و گريان
و پيوبان و گوړه پانانيس هه روه ها، چون له وانيس هيندهى مالان خه لك
ده زين . كه به لايشياندا ده پوئيت، ده توانيت ئه و نه خوئى شانه ببينيت كه به
خويان و شره و پرهى به ريانه وه له سه ر پيوبان و مهيدانه به رد پيژكراوه كان
كه وتوون و له تاو ئيش و ئازار ده تلينه وه و، پر به ده ميان ده قيژينن و
بيچاره و ده سته وه ستان هاوار ده كه ن . چونكه به رگه گرتنى ئيش و ئازاريان
زور سهخته و هه نديكيانى تا سنوورى شيټبوون بردووه . له وه ده چيټ
گه پان به نيئو شاردا زور ناخوئى و ئه وهى كه له ده مى خه لكيشه وه
ده بيستريته وه له و ناخوئى و هه رچى ورده كارييه كيشت به ر گوى ده كه ويټ
له هه موو شت ناخوئى بيټ . ده ليين بوگه نى هه ناسه و ده مى نه خوئى شان
بوگه نيكه كه س خوئى له بهر ناگريټ و دوومه لى ئيره و ئه ويى له شيشيان
جارنا ده ته قين و كيټ و خويئاويان لى ده رده په رين و دل و جه رگ ده ردينن .

من يهك به خۆم ناتوانم گوی بۆ وردە کارییه کانی ئەو قسه و قسه لۆکانه بگرم
که له باره ی ئەوانه وه ده کرین و ههست به دلتيكه هه له اتنيكي ناخوش نه که م.
که م نين ئەوانه ی هيچ دوو دلييه کيان نيه له وه ی که هۆکار و تاوانباری
سه ره کيی ئەم لاره شه یه، په ناهينه کانه و هه ره له بهر ئەوه يش تا دیت له
هه موو کات زیاتر خه لک رقیان لیان ده بیته وه. به لام هه نديکيش ده لین وا
نييه و ئەوان نه هۆکارن و نه تاوانی کيان هه یه، به لکو ئەوه سزای خوايه و
له بهر ئەو هه موو گونا هانه ی خه لک کردوویانن، به سه رياندا داباریوه. ده لین
خه لک بۆیه تووشی ئەو هه موو دهر د و به لایه هاتوون، چونکه خوا ده یه ویت
له رپی ئەوانه وه له گونا هه کانیان پاکیان بکاته وه و هيچ که سيش له ملدان،
سه رنه ویکردن و خۆبه دهسته وه دان زیاتری له دهست نایهت.

منیش ئەوه نیم نه توانم ئەو دهر دوبه لایه وه ک سزایه کی خودای بیینم.
به لام دلنیايش نیم ئاخۆ ئەوه خوا ی ئەوانه که قامچیه که ی به سه ر
سه ريانه وه ده گيریت یا نا. هيچ به دووريشی نازانم هي زيکی تاریکتر بیته و
ئەو به زمه ی به سه ر هینا بیته.

جار جار له بهر په نجه ره بچکۆله که مدا داده نیشم و له شار دهر پوانم.

میرژن ژيانیکی سه ير ده ژیت. ئەو ژووره ی که قهت به جی ناهیلیت
هه میسه، له بهر ئەوه ی په نجه ره کانی به په رده ی ئەستوور ئەستوور
داپۆشراون، نیوه تاریکه. ئەو ده لیت چی تر نه مافی ئەوه ی هه یه و نه
شایانی ئەوه یسه سوود له خۆره تاو وه ربگریته. دیواره کانی ژووریش
ساردوسر و هيچ کورسی و میزیکیشی لی نییه، بیجگه له پیته ته یه ک بۆ
پارانه وه و په یکه ری مه سیحی له خاچدراو. ژوور له کونجی تاریکی دیریک

دەچىت. تەختى نووستنەكەى ھەر لە جىيى خۆيەتى، بەلام لەوى ناخەوئىت، بەلكو لەسەر پووشوپەلاشېك كە لە ژورەكەدا پراخراو، دەنوئىت و نايشەيلىت بگۆردىت و پووشوپەلاشېش تا دىت زياتر بۆن دەكات و بۆگەنىكى ناخۆشى لىو دەت. ھەواى خنكىنەر تىيدا ناگۆردىت و بۆ منىش كە بەو پانەھاتووم، ھەناسە وەرگرتن و دانەو تىيدا زۆر سەختە. سەرەتا كە دىتە ژوورەو ھىچ نابىنىت و دەبىت لە بەرەو چاوەكانت بەو نىو پووناكىيە پابىن و بكرىنەو. ئەمجا مىرژن دەبىنىت، نىو پووت و قزئالۆسكاو، بى ئەو ھى بە لايەو گرنگ بىت چى لە بەردايە و چۆن دەنوئىت. چونكە نايشەوئىت ھىچ بخوات، چاوانى گەرمداھاتوون و پوومەتەكانى لەپولاواز و داكەوتوون. ئەو كچەجووتيارە گەلۆرەش كە بەردەستى دەكات بەردەوام بەو نىو دەدا دىت و دەچىت و گەلەگازندە لە بەختى خۆى دەكات، چونكە ناتوانىت خانم بەيئىتە سەر بار تا شتىك بخوات. جارجاريك، ھەر بۆ ئەو ھى ئەو گەلۆرە دەست لە گرىگى و لووشكەلووشك ھەلبگرىت، شتىك بۆ دەمى دەبات. دەبخوات يا نا، كەس نازانىت. كارەكەرىش بۆ خۆى خپ و خەپان و پوومەتئال، دەستى بە ھەرچى پابگات، يەكاندوو، ھەلئىدەلووشىت و بەوپەرى تاموچىژەو ھەرچى ژەمى خۆش و بەتام ھەيە و خانمەكەى نايانخوات، ئاودىوى دەكات.

مىرژنى تۆبەكار، زۆربەى كات لە بەردەمى پەيكەرى مەسىحى لەخاچدراودا دەباتە سەر و لەوئىدا لىي دەكەوئىت، نوئىژ دەكات و دەپارپىتەو و نوئىژەكانىشى نە جىيى ھىچ بۆ خۆى و نە بۆ ھىچ كەسى تر دەگرن. خۆشى ئەو دەزانىت و پىش ئەو ھىش دەست پى بكات پارانەو ھەيەكى

خهست له له خاچدراوه که ده پارپته وه و داوای لیبوردنی لی دهکات که دیسان ناچاره په نا بۆ ئه و بیات. جار جاریش، بیئومید و دهست و پی شل و شیواو، ته سبیحه که ی له لاره داده نیئت و نیگای ئاگرینی خوی له سهر فریاد پر سه که ی راده گریت و پارانه وه یه که ده پارپته وه هه ر خوی ده زانیئت له کوئی هیئاوه و چۆنی هۆنیوه ته وه. به لام ئه و نایبیستیئت و میرژنیش، ناچار دهستیك له ملا و دهستیك له ولا، له جیی خوی هه لدهستیئت و واز له نویژ و پارانه وه کانی ده هیئیئت. زۆربه ی جاریش ناتوانیئت هه لیبستیئت و ده بیئت کاره که ره که ی یارمه تی بدات، هه روه ها له وه ده چیئت ئه وه هیش پووی دابیئت که له بهر بیهیزی هه ر له جییه که ی خویدا لیی که وتبیئت تا ئه و هاتووه و له ویدا دۆزیویه تیه وه و به ره و پووشوپه لاشه که په لکیشی کردووه.

میرژن پیی وایه ئه و هۆکاری گشت به دبه ختییه که که به سهر ئیمه دا هاتووه. پیی وایه گونا هباریی ئه و هۆکاری ئه و هه موو ئیشو ئازار و کلۆلی و شته ناخوشانه یه که پوو ده دن. راستییه که یشی، هه رچه ند سهر ده هیئم و ده به م له وه تیناگه م، ئاخۆ ئه و چه ند له وه ئاگاداره که له ده وره به ری پوو ده دن و له وه هیش ناچیئت هیچ ئاگا و خه به ریکی له هیچ شتیك هه بیئت. به لام، هه ر چۆنیك بیئت، ده بیئت نه ختۆکه یه که ههستی به وه کرد بیئت چۆن ده وره به ری به مه ترسی ته نراوه. به لام به هه مان شیوه هیش، پیم وایه راستییه که ی ئه وه یه ئه و ئیدی چ گرنگییه که به دنیا نادا و پیی وایه هه رچییه که لیڤه پوو ده دات نرخی پووشیکی نییه و جیی هیچ بۆ هیچ که س ناگریت. ئه و له دنیا تاییه ته که ی خویدا ده ژی و گرفت و سه ر ئییشه ی خوی هه ن.

تازەبە تازەیش تیگە یشتووہ کہ خۆشەو یستی ئەو بۆ دۆن پیکاردۆ
گەرەترین گوناھی ئەو بووہ. ھەر لە پێی ئەو یشەوہ بووہ خۆی بە ژیانەوہ
ھەلواسیوہ و پێی وا بوو ژیان شتیکی بەنرخە. دەلیت دۆن پیکاردۆی لە
ھەموو شتیکی خۆشتر ویستووہ و ھەموو بوونی پێ لە ھەست و ئارەزوو بووہ
بۆ ئەو و زۆریش بەختیاری کردووہ. خۆ ئاشکرایشە کہ نابیت، بیجگە لە
خوای تاک و تەنیا، کەست ھیندە خۆش بوویت.

من نازانم ئاخۆ سووکایەتی ئەو تا چەند پەییوەندی بەوہوہ ھەبە کہ من
چاویم بە پووی ژیانە تاوانبارەکی و ئەو سزا دۆزەخییەدا کردووہ تەوہ کہ
چاوە پێی دەکات. من پیکورەوان لەبارەکی ھەموو کول و پەژارەکیەوہ
لەگەلیدا دواوم و ئەویش ملنەوی و گوپرایەل گوپی بۆ ھەموو قسەکانم شل
کردووہ و بەم دواوی دواپیەیش دەستی بە لە خۆدان کردووہ. ئەو ھەمیشە
سەرپێژی سوپاس و پیزانینە کہ من دیم و سەردانی دەکەم و منیش تا بۆم
بکریت خۆمی لی نەبان دەکەم.

ئەنجیلیکا لە نەخۆشییەکی راست بووہ تەوہ و جارجار دەردەکەویت،
بەلام نە کاتی نانخواردن خۆی پیشان دەدات و نە لەنیو دەرباردا دەبینریت.
جارناجاریک نەبیت، لە باخچەکی گولان بینوومە و یەک دوو جاریش لە کەناری
پووبارەکە و لەویش لەوہ زیاتر کہ دادەنیشیت و چاوە لە ئاوەکە دەبریت،
ھیچی تر ناکات. چاوەکانی گەرەتر بوون، پوون و شووشەیین وەک ئەوہی
چی تر نەتوانیت ھیچیان پێ ببینیت.

چەند جار بینوومە مەدالیاکەکی جیوقانی، کہ لێرە و لەوی ھیشتا خوینی
پیوہ ماوہ، لە ملدا بووہ. لەوہیە ھەر لەسەر جیئەکەیش ئەو مەدالیایەکی

دۆزيبیتته وه و وهك يادگار ييهه كي ئه و، لای خوئی هه لیگرتبیت. به لام هه ر نه بیت ده بوو خوینه كه ی لی بگردایه ته وه و ئه و جا به خویدا بسه پاندايه .

من بیرم له وه کرده وه كه دایکی جیو فانی، وهك ده لئین، له به هه شتی به رینه و کوره که یشی، چونکه له قوولایی خه وی گونا هاندا به بی هیچ نویژ و پیروزییهك گیانی به ئازیزانمان سپارد، خه ریکه له ئاگری دۆزه خدا ده تویتته وه . هه ر به و جور هیش هه رگیز به یه کتر ناگه نه وه . له وانه یه ئه نجیلیکا بۆ گیانی ئه و بیارپیتته وه و نویژ بکات، به لام گومان له وه دا نییه پارانه وه ی ئه ویش به هیچ ده چیت و هیچی لی سه وز نابیت.

هه روه ها که سیش نازانیت خه یال و بیرى به چیه وه خه ریکن. له و شه وه وه که به ئاگا هاتووه ته وه، یا با شتر له وساوه که دوا وشه ی به خو شه ویسته که ی وتووه، ته نانه ت یه ک وشه ییش چیه له ده می نه هاتووه ته ده ره وه . وشه ییش چی بوو، له پووشیک بینرختر و ده توانم، هینده ی سه رم له قسه وباسیان ده رده چیت، به ئاسانی هه لیبینم.

چی ده کات با بیکات و با بۆ خوئی هه ر به و نیوه دا بیت و بچیت. نه که س خوئی تی ده گه یه نیت و نه که س به ربه ی ده پیویت.

ئه وانه ی پییان وایه لاره شه و هه رچیه کی تر که به سه ریاندا هاتووه سزای خواجه و نابیت هه ول بدهیت لی لا بدهیت، به لکو له بری ئه وه ده بیت به سوپاس و پیزانینه وه ستایشی خوای گه وره و میهره بان بکهیت و پییدا هه لبلیت، به کووچه و کولاناندا وه ر بوون و جاری باوه ری خویان ده دن و له خویان ده دن تا یارمه تی خوا بدن گیانیان بیاریزیت و به ده نگیه وه بیت. ئه وان ئاپوره ی چاوده رپوقیوون و له برساندا هینده له ر و لاواز بوون،

ئەگەر لەبەر ئەو گەشکە یە نەبیت کە بە ھۆی بیروباوەرپانەوہ تووشی بوون، تەنانت نەیان دەتوانی بۆ چاوترووکانیکیش لەسەر پیی خۆیان بوەستن. خەلک لە ھەموو لایە کەوہ دوایان کەوتوون و دەلین ئەوہی ئەوان دەیکەن و خۆپیشاندانیان بەو شیوہیە خەریکە ھەلسانەوہیەکی راستەقینە ی لی دەکەویتەوہ. ھەر کەس و لای خۆیشیەوہ ئەوہی لە دەستیدا بیت، لە مال و کەسوکار، تەنانت لە کەسوکارە مردووہ نزیکەکانیشیان، دەیبەخشیت و دوای ئەوان دەکەویت. ھەر ئەوہندەیش دەزانیت یەکیک پەیدا دەبیت، بە دەنگیکی زیقن و کپ دەقیژینیت و خۆی بە نیویاندا دەکات و ئیتر ھەموو پیکەوہ دەست بە ستایش و پیداهەلدانی خوا دەکەن و ئەوانەیش کە لە دەوروہریان کۆ بوونەتەوہ، دەکەونە سەر چۆکان. ژیانى ئەم دنیاہ، کە ھەموومان ھیندە لە ناحەزی و ناخۆشییەکانی ئاگادارین بەشی بەر و دوامان بکات، تەواو بینرخ دەبیت. ئیتر ھەر یەکە و بیر لە پوحی خۆی دەکاتەوہ و ھیچی تر.

www.fb.com/PDFkurd

لەوہ دەچیت چاوی قەشەکان بەو دەمارگیرانە ھەلنەیەن، چونکە خەلک لە کلێساکان و کۆر و کۆمەلە پازاوەکانی ئەوان کە پەر لە وینە و پەیکەری پیروز و ئەو گەنجانەن کە بۆن و بخووریان ھەلگرتووہ و پریوبانان پەر لە بۆن و بەرامە ی خۆش دەکەن، دوور دەخەنەوہ. ئەوان دەلین ئەمانە کە ئازاری خۆیان دەدەن و لە خۆیان دەدەن، کەسانیکن بیروباوەرپیکی شلوشەویقیان ھەبە و بەو زیدەپۆییە دەیانەویت خۆیان لە دلدانەوہی دین و دنیا دوور بخەنەوہ. دەلین خوا ناتوانیت بە دلخۆشییەوہ لییان بروانیت و حەزیش لەو کارەیان ناکات. بەلام، من یەک بە خۆم، پیم وایە ئەگەر کەسانیک ھەبن بە

هه ق باوه پدار بن، ئەمانن و كهسى ترنا و ئەمانن كه گرنگيه كى ته واو به باوه په كه يان ددهن و به هينديان گرتووه. به لام قه شه كان حه زيان له كه سيك نيه ئەمان به هيند بگريت و گرنگيان پى بدات.

هه روه ها خه لكانىكى زوريش هه ن، ترس و مه ترسى ده و روبه ر كاريگه ريه كه ي ترى له سهريان هه يه و ئيستا له هه ر كاتىكى تر زياتر ده ستيان له جله وى ژيان توند كردووه و ژيانيان خوش ده و يت. ترسى مه رگ واى لى كردوون به هه ر نرخىك خو يان به ژيانه وه هه لواسيوه و گه نه ئاسا پيوه ي نووساون. له وه يش ده چيت به زم و ئاهه نگ و پابواردن له هه نديك له كو شك و ته لاره كانى شاردا شه و و پوژ به رده وام بيت و ده يشلن كه له نيو چوارديواره كانياندا به زم و په زم و هه رايه كه ئەوسه رى ناديار. هه روه ها له نيو هه ژاران و له وانيش خراپتردا زور كه س ده بينيرن كه وه ك ده وله مه ندانى نيو كو شك و ته لاران، هينده ي بو يان بلويت، هه لسوكه وت ده كه ن و به هه ر نرخ خو يان به و باره گرانه دا هه لواسيوه كه هيشتا لي يان نه سينراوه ته وه. به ژيانه پر له كلولى و دهرده سه ريه كه ي خو يانه وه نووساون و لى نابنه وه و به هه چ مه رجىك ده ستى لى به ر نادهن و هه ر ئەوه نده يش نه ختىك نان له دهره وه ي دهره وازى كو شكدا به سه رياندا دابه ش بكرىت، ئەو كلول و به سه ته زمانانه ده بينن، چو ن له سه ر پارچه پارچه كانيدا به يه كدا دين و خه ريكن يه كترى له توپه ت ده كه ن.

له لايه كى تريشه وه هه روه ها، ده بينيت كه سانىك هيشتا هه ر ماون كه له پيناوى هاو توخمه كانى خو ياندا ئاماده ي خو به ختكردن، چاوديرى نه خو شان ده كه ن و به ده نكيانه وه ده چن، ئەهه رچى ئەم خو به ختكرده ي

ئەوان ھېچ مانايەكى نىيە و جىيى ھېچ بۆ ھېچ كەس و ھېچ شتىك ناگرىتەو،
لەو زياتر كە لەو پىيەو ھەخۆيان دووچارى مەترسى تووشبوون بەو
لارەشەيە دەكەن كە تووشى نەخۆشەكان بوو. ئەوان بەبى ھېچ گرنگىيەك
بە مردن يا ھەر شتىكى تر بەو نىوہدا دىن و دەپۆن و وايش پى دەچىت لە
گوئى گادا نووستبن و ھېچ ئاگايەكيان لەو نەبىت خۆيان دووچارى چ
مەترسىيەك كردوو. ئەمانىش پىك وەك ئەوانەن كە بىروباوہرى ئايىنى
گەشكەي پى گرتوون و حالى لى ھىناون، بەلام ئەوان بەو شىوہيە و ئەمان
بەم شىوہيە دەريدەبىرن. لەو دەچىت، ئەگەر بىت و باوہر بەو چىرۆكانە
بكەم كە لىرە و لەوى بەر گويم دەكەون، زيان بە ھەمان شىوہ بەردەوام
بىت و خەلكى نىو شارىش وەك جارى جارن زيانيان چۆن بەسەر بردوو
ھەروا لەسەرى بەردەوام بن، ھەر يەكە و لەگەل توئىژى خوى و بە پىي
ھەستونەستى خوى و چۆن بوى دەگوزەرىت. ئەنجامى ھەر ھەمووئىشى لە
پوانگەي خوى بانى سەر و سەر ھەمووانەو پووشىكى دەم با ناھىنىت.
ھەربۆيە لە خۆم دەپرسم، تۆ بلىيت ھەر بە راستى خوا بىت كە ئەو دەردەي
بۆ ناردوون و دووچارى ئەو ھەموو تاقىكردنەوہيەي كردوون!

ئەمپۆ فييامىتا بە لامدا تىپەرى. تەنانەت نىگايەكىشى پى رەوا نەبىنيم.
بەلام ئەو كە خوى لە ھېچ شت و كەسىكى دەوربەرى ناگەيەنىت و زۆر
تەپوہر و پىگەيوو و جوان دەنوئىت، لەنىو گەرموگورپى ئەم ھەموو پووداوە
ناخۆشانەدا وەك فىنكىيەكى خۆشە و دل دەكاتەوہ. بەژنوبالاي، ھەموو
بوونى پر لە شانازىي ئەو، ھەمىشە فىنكىيەك دەدەن كە دلنبايى و ئارامى
دەبەخشىت. ئەو خوى لەبەر ناخۆشىيەكانى زياندا شل نەكردوو، بەلكو

دەسەلاتى تەواۋى بەسەرياندا دەشكىت. تەنانەت بە سوۋدى خۆشى بە كارىيان دەھىنئىت. بەبى ئەۋەى سەرنجى ھىچ كەسى بە لاي خۆيدا پاكىشابىت، بە جۆرىك كە ھىچ گومانىك ھەلناگرىت و بە شىۋەيەكى تا بلىيت دلگىرىش، خەرىكە جىي مىرژن دەگرىتەۋە و ۋەك فەرمانرەۋا لە دەرباردا جىي خۆى دەكاتەۋە. خەلكى دەربارىش تا دىت زىاتر لەۋە تىدەگەن و ھىچىشان لە دەست نايەت، لەۋە زىاتر خۆيان لەگەل ئەۋدا بگونجىنن و مل بدن و كەسىش ناتوانىت چاۋ لە ئاستى جوانى و جوانى پەفتارى ئەۋدا بنوقىنئىت.

ئەگەر، بىجگە لەۋ، كەسىكى تر بە لامدا تىپەرىيا، بى ئەۋەى نىگايەكم پى رەۋا ببىنئىت، تەۋاۋ توورەى دەكردم. بەلام كە ئەۋۋاى كرد، ھەر زۆر بە ئاسايى ۋەرمگرت.

زۆر چاك تىدەگەم كە مىرم خۆشى دەۋىت. من خۆم ناتوانم خۆشم بوۋىت، بەلام ئەمىان شتىكى ترە و ھەر زۆر جىاۋازە. بەلام ھەر بە راست بلىيت من بتوانم كەسىكم خۆش بوۋىت؟ نازانم. خۆ ئەگەر كەسىك ھەبوۋايە، بمتوانىايە كەسىكم خۆش بوۋىستايە، ھەر دەبوۋ مىرژن بوۋايە و كەسى تر نا. كەچى لەبرىي ئەۋە پقىشم لىي دەبىتەۋە.

بەلام لەگەل ئەۋەيشدا ھەست دەكەم ئەۋ تەنیا كەسىكە لەۋەيە بتوانم خۆشم بوۋىت. ئەۋەيش بۆۋايە، بە ھىچ جۆرىك سەرى لى دەرناكەم، راستىيەكەى خۆشەۋىستى شتىكە كەس ھىچى لى نازانىت.

ئەنجىلىكا خۆى لە پووبارەكەدا خنكاندوۋە.

لهوه دهچیت یا دوینی ئیواره یا دوینی شهو خوئی خنکاندبیت، چونکه هیچ کهس نهیبینیوه. بهلام نامهیهکی له دواى خوئی به جی هیشتووه و جیی هیچ دوودلییهکی تیدا نابیتتهوه که بهو شیویه خوئی کوشتووه. تهواوی پوژیش به دواى لاشهکهیدا، تا ئه و جییهی پووباره که بهنیو شاره ئابلووقه دراوه که ماندا دهروات، گه پاون، بهلام بی سوود. لهوهیه ئه ویش وهک جیوقانی شه پۆل بردبیتی. باریکی ترسناک سهرله بهری دهرباری داگرتووه. هه موو سهریان سوور ماوه و ناتوانن لهوه تیبگه ن که مردووه. خه لکی گازنده ده کهن و دهنالینن و بهم هو یا ئه و، سهرزه نشتی خوئیان ده کهن. بهر له هه ر شتیکی تریش باس باسی نامه کهیه و نیوه پوک کهیه بۆ یه کتر ده خویننه وه، بی برانه وه بۆ یه کتری ده خویننه وه. لهوه دهچیت میرم به خویندنه وهی زور تووره بووبیت و به گشتیش له پووداوه که زور تووره یه. به ربوو که کان لووشکه لووشک ده گرین و ئاخوئوف هه لده کیشن، فرمیسک بۆ نیوه پوکی کاریگه ری نامه که ده پیرن. به هیچ جوړیک له م هه لسوکه وتهی ئه وان سهر دهرناکه م. تیناگه م چ شتیکی سهر له و نامه یه دا هه یه. خو هیچیش ناگورپیت، هه ر نه بیت له و تاوانه ناگورپیت پیشتر کردبوویان و هه موویشیان نه فره تیان لی ده کرد.

هه ر به راستی هیچ شتیکی تازه ی تیدا نییه !

هینده ییش گویم لی بووه، سهرله بهریم له بهر کردووه.

به م جوړه یه:

جیی تر نامه ویت لای ئیوه بمینمه وه. ئیوه زور باش بوون له گه ل من،

به لام لیتان تیناگه م. تیناگه م چون توانیتان خوشه ویسته که م لی بستینن،

ئەو خۆشەويستەي لە ولاتىكى دوورەووە هات بۆ ئەوەي پىم بلت شتىك
هەيە پىي دەوترىت خۆشەويستى.

من كە هەر نەمدەزانی شتىكى وا هەيە. بەلام لەوساوە چاوم بە جيوڤانى
كەوت، تىگەيشتم خۆشەويستى تەنيا شتىكە لە راستيدا لە جيهاندا هەيە و
هېچ شتىكى تر هېچ نىيە. لەگەل يەكەم چاوپىكەوتنيدا تىگەيشتم ژيان پيش
ئەووە بۆ هيندە سەخت بوو.

ئىستا ئىتر نامەويت لىرە، كە ئەوي لى نىيە، بمىنمەو، بەلكو دەمەويت
بە داوى ئەودا بڕۆم. لە خوا پاراومەتەووە و ئەويش سۆزى پى داوم چاوم بە
جيوڤانى بكەويتەووە و بۆ هەميشەيش لە نزيك يەكترەووە بين. بەلام نەيتوانى
پىم بلت بۆ كویم دەبات. وتى هەر ئەوئەندە ئارخەيان لەنيو پووبارەكەدا
بەويتمەو، ئىتر بۆ ئەو جىيەم دەبات كە دەبيت بۆي بچم. لەبەر ئەو
پىتان وا نەبيت خۆم كوشتوو، چون من هەر ئەوئەندەم كردوو كە پىم
وتراو بىكەم. نەيشمردووم، بەلكو پۆيشتووم بۆ ئەوەي تا هەتاھەتايە
لەگەل خۆشەويستەكەمدا يەك بگرينەو.

مەدالياكەيش، ئەگەرچى هىي من نىيە، لەگەل خۆمدا دەبەم، چونكە
ئەمەيشم هەر پى وتراو. كردوويشمەتەووە و ويئەكەي نيوى پىرى كردووم لە
تاسە و ئارەزوويەكى بىسنوور بۆ بەجىهيشتى ئەم جيهانە.

ئەو ژنەي نيويشى داواي لى كردم پىتان بلت كە لىتان بووراو. منيش
خۆم پىر بە دل لىتان بووراوم.

ئەنجىلىكا

ميرژن وا دەزانىت ھۆكارى مەرگى ئەنجىلىكا ئەو. ئەمە يەكەم جارىشە
ھەستم بەو ھەردىت گرنىگىيەكى بۇ منالەكەى خۆى ھەبىت. بۇ ئەو ھەى ئەم
گوناهەيش لە كۆل خۆى بىكەتەو، لە ھەموو كات خراپتر لە خۆى دەدات و
خۆى دەپنىتەو ھەىچ ناخوات و بەردەوام لەسەر چۆكان لە بەردەمى
لەخاچدراو ھەدا كەوتو ھەى دەپارپتەو.
دەنگىش لە بەردەو ھەىت لە لەخاچدراو ھەدا نايەت.

ئەمپۆ، پىش نىو ھەپۆ، مىرم كاغەزىكى پىدا ناردم بۇ ماىسترو بىرناردۆ، لە
سانتا كرۇس. ئەو دەمىكە لە دەربار نابىنرىت و منىش لەگەل پوودا ھەدا
ئەم دوا دواىيەدا، كەم تا زۆرىك، لە بىرم چو ھەتەو.

زۆر نابەدل دەربارم بەجىھىشت و چو ھە نىو شارەو، كە لەوسا ھە
لارەشە بالى بەسەردا گرتو ھە، سەرم پىدا نەكردو ھە. لەبەر ئەو نەلەو
دەردە دەترسىم، بەلام زۆر ناخۆش كارى تىكردو ھە، من لە ھەندىك شت ھە
زۆر خراپ دەترسىم. ھەر زو ھەى لىم دەركەوت ترسەكەم لە خۆرا نەبو ھە،
چونكە ناچار ئەو ھەى بىنىم زۆر ترسناك بوو. بەلام ھەدا كاتىش
تاقىكردنە ھەىكى سەىر بوو كە ھەموو ناخى پىر كردم لە دىپى تالى خۆى و
ھەستىك بە بىھوودەى ھەموو شتىك و لەناوچوون. بۇ ھەر كوى دەپۆىشتم
پىم بەسەر نەخۆش و لارەملاندا ھەلدەھىناىەو ھە ئەوانەيش كە مردبوون لە
لاىەن گۆرپەلەكن و ئەوانەى بە كارى كفنكردن و ناشتەنەو ھە خەرىك بوون
و جلو بەرگى ئاودامانى رەشىان لە بەردا بوو و تەنیا ھەر چا ھە

ترسناکه کانیاں به دەر هوه بوون، کو دهرانه وه، وهك خيويش له هه موو
 لايه كه وه پهيدا ده بوون. وامده زاني له دنياي مردوواندا ده خوليمه وه.
 ته نانه ت ساغه كانيش مردن چزه ي لي هه لساند بوون. چاوده رپوقيو و
 له پولواز به كووچه و كو لانا ندا ده هاتن و وهك ئه وه بوو خيو بن و له و
 پوژگار هوه هاتن كه ژيان هيشتا تييدا بالي به سهر زه ميندا كيشا بوو. به
 دلنيايي كيشه وه كه له دلنيايي كه سانك ده چوو به دهم خه ونه وه پي ده كه ن
 و سه رنجليداني به جوړيك له جوړان ناخوش بوو، خويان له وشته
 گرموله بووانه لا ده دا، كه له سهر پييان كه وتبوون و كه سيش نه يده زاني ناخو
 هيشتا زيندوون يا مردوو. له و قورباننيانه ي ئه و دهرده به دبه ختريش به
 بيري هيچ كه سدا نه ده هات و منيش بو ئه وه ي دل له وه زياتر تيكل نه يه ت،
 زور جار ناچار بووم، پوويان لي وه ربيگيرم. هه نديك جار ته نيا شره و پره به
 له شيانه وه مابوو، كه له نيويانه وه ده تتواني دوومه له كي مكردوو و
 پيسه كانيان و ئه و جي شين و مورانه ببينيت كه به له شيانه وه بوون و به لگه
 بوون بو ئه وه ي ها ئيستا ها نه ختيكي تر گيانيان دهرده چي ت و ده مرن.
 هه نديكيش به دهم قيژه قيژ و هاواره وه ئه وه يان راده گه ياند كه هيشتا
 له شيان له ژيان دانه براره و ماون، له كاتيكا هه نديكي تريان بي هوش
 كه وتبوون، به لام ئه ندامه كاني له شيان، كه هيچ ده سه لاتيكيان به سه رياندا
 نه مابوو، جار جار راده چهنين و ده له رينه وه. من هه رگيز پيشتر سووكايه تي
 وام له كه س و له ژياندا نه بينبوو. به هه نديكيانه وه ئه و نيگا بيپايانه م
 ده بيني كه له شيتبوونه وه پهيدا ده بيت و سه رباري بي هيزيشيان، به په له
 هه ليان ده كوتايه سهر ئه وانه ي له بيره كانه وه ناويان بو نه خوشه كان ده هيتا

و به شیوه یهك هیئد له ناکاو و به هیژ په لاماری جامه کانی دهستیان ددهان
که هه موو ئاوه که یان لی ده پړاندن. هه ندیکی تریان وهك گیانه وه ران به سهر
ئه رزه که دا به ره و ئه و بیرانه ی چاویان تی بریبوون و وهك دوا ئامانجی ئه و
کلؤلانه ده هاتنه بهر چاو ده خزین. ئه واننه ئه و بوونه وه رانه بوون که هه ر به
ته نیا بو ئه وه ی ئه گه ر ته نانته بو نه ختیکی تریش بووه خو به ژیانه وه
هه لبواسن، که که لکی هیچیش ناگریت و هیچ مانایه کی تیدا نه ماوه،
دهستیان له وه به ردابوو وهك مروژ هه لسوکه وت بکه ن و هه رچی
هه ستونهستیان هه بوو به ران بهر ژیانیک شایانی مروژ بیته و نیان کردبوون.
ئه مجا با باسی ئه و بوگه نه هه ر نه که یین که له م کلؤلانه وه هه لدهستا، چون
هه ر به ته نیا به بیرکردنه وه لی، دلّم به یه کدا دیت. له مه یدانه که دا ئاگر
کرابوونه وه و له ویدا وهك که له که تری لاشه ی مردوویان ده خرانه سهرو
ده سووتینران که به هه موو ئاسمانی شاردا بلاو بوو بووه وه و دهنگی زهنگی
کلّیساکان پیکه وه ده بیستران.

مایسترو بیرناردوم له ده مه ده می نویژی شیواندا، وهك زور جاری پیشتر،
دۆزییه وه. دانیشتبوو، قژ و سه ره ماشوبرنجییه که ی که میك به لاره وه نابوو
و وه ها ده هاته پیش چاو نه ختیکیش پیرتر بوو بیته. مه سیحه که یشی، له پال
ئه و میزه وه که نانی شیوانیان له سه ر ده خوارد، دانیشتبوو و نانه که ی خو ی
له گه ل شاگردانیدا له ت ده کرد. هه مان خه رمانه ی ئاسمانیش، وهك هه میشه،
له ده وری سه ری ئارامی گرتبوو. نان و شه رابه که یش له ده وری میزه که که
سفره یه کی سپیی پیدا درابوو پیشکه ش ده کران. هیچ که س لیږه نه برسی و
نه تینوو بوو. به لام ئه م پیره میږده له لای فلچه کانیه وه، پر له سه رتجدان و

ههستونهست ئالۆسكاو، دانىشتبوو. كه پيم وت نامهيه كم له لايهن ميرمه وه
بو هيناوه، وه لامى نه دامه وه؛ به لكو كه ميك جوولايه وه و ئاماژه يه كي كرد،
به و مانايه ي ده توانم له لايه كه وه داينيم. نه يهشت له دنياكه ي خو ي
دابريت. چ دنيايه ك به لام؟

ئيتر سهر پر له بير و نه نديشه سانتا كرؤسم به جي هيشت.

له گه پانه وه دا به لاي بورجه كه دا تپه پريم، نه و بورجه ي برياره به خو ي و
زهنگه كانيه وه له هه مووان به رزتر بيت. بيگومان، به دهم
شه پوشوره كانه وه، وهك نه وه ي به ته واوي له بير كرايت، ئيشوكار تيدا
وه ستابوو. نه و ئيستا نيه چل به جي هيلراوه، دوا چينه به رديش هه ر وهك
خو ي نارپك و بيسه روبه ر، چون له نيه وه ي كاردا ده ستى لي هه لگيرابوو، وهك
خو ي له جي خو ي به جي هيلراوه. له وي رانه نه بيت له هيچي تر ناچيت. به لام
وينه و په يكه ره پيرؤزه كانى چيني خوارتر، كه ديمه نى ژيانى له خاچدراوه كه
ده نوينن، ته واو بوون و زور جوانيش ده رچوون.

كتومت وهك نه وه ي خوم پيشتر پيشبينيم كردبوو و پيمراگه يانده بوون.

سه رله به ر كوؤشك ره شى پوشيووه. ديوار ره ش و موبيله كانيش به رگي
ره شيان پيدا دراوه و خه لك به چرپه چرپ له گه ل يه كتر ده دوين و به ئاسته م
دهنگي پييان ده بيستريت. به ربووكان كراسى ئاودامان ره شى نه تله سييان
پوشيووه و پياوانى ده رباريش جلوبه رگي قه ديفه ي ره شيان له به ردايه و
ده ستكيشى ره ش له ده ستياندا. هوكارى نه مانه يش مه رگي نه نجيليكايه.
ژيانى نه و نه بوو به هوكارى هيچ شتيك، نه به باش نه به خراپ. به لام
خه لكى نه م ده وروبهره به گشتى حه زيان له پرسه گرته و ئيستا پرسه ي

دۆن پىكاردۆ، ئەم پرسەيەي بە دوادا ھاتوۋە و بەمەيش ھەوالى مەرگى
پاستەقانى ئەو پراگەيەنراۋە. ۋەك پىشتىرىش باسى ئەنجىلىكا ناكىت كە
چۆن بوو و چۆن نەبوو، چونكە ھىچ شتىكى تايبەتى تىدا نىيە، ھىچ شتىكى
گرنگىش لە خۆيدا نىيە، شايانى باسكردن بىت - بىجگە لەمەيش كەس
نازانىت ئەو چۆن بوو. تەنيا پرسەي دەگىرىت و ھىچى تر. لە ھەموو
لايەكەۋە ئاخوئۆف سەبارەت بە چارەنووسى ئەم مىرزادە گەنجە
دەبىستىت، تەنانەت سەبارەت بە جىۋقانىش، ئەگەرچى ئەو سەر بە دوژمن
بوو، يەككە لەو دوژمنانەي لەنىۋ مىرە دوژمنەكاندا لە ھەموويان زياتر خەلك
رقيان لىي دەبوۋەۋە. ئاخوئۆف بۆ خوشەويستى نىۋانيان، كە چى تر ھىچ
كەس ناتوانىت نكولى لى بكات، ھەلدەكىشىرىت. ھەروەھا بۆ ئەو ھىش گوايە
لە پىناۋى خوشەويستىدا مردوون. خوشەويستى و مەرگ، خوشەويستى
بابەتانى مرقۇن و پىر بە دل پىيان خوشە بۆيان بگرين، بەتايبەت ئەگەر
خوشەويستى و مەرگ تىكەل بىن و بىن بە يەك.

لەو دەچىت مىرم تا رادەيەك خەم داىگرتىت. ھەر نەبىت من پىم وايە
كە دەبىت وا لىك بدىتەۋە - تەۋاۋ بىدەنگە و خۆي لە كەس ناگەيەنىت و
دلى خۆي بۆ ھىچ كەس ناكاتەۋە. تەنانەت بۆ منىش، كە ھەر نەبىت
جاناجارىك تۋانىومە دلەم بەۋە خوش بكم كە جىي باۋەر و متمانەي ئەو
بووم. جاناجارىكىش ھەر بە تەۋاۋى جىي بپواي بووم و دلى خۆي بى ھىچ
بەرگرىك بۆ كردوومەتەۋە. ئىستا رىك بە پىچەۋانەۋە، وا پىدەچىت نەيەۋىت
بە ھىچ جۆرىك خۆيم تى بگەيەنىت. پىشم وايە كە ھىندەي جاران بە كارم

ناھینیت. نامەكەى بېرناردۆش پاستەوخۆ، بۆ نمونە، خۆى نەیدایە دەستم
 و لەپى پیاویك لە پیاوانى دەربارەوہ ناردبووى.
 ھەندىك جار پىم واىە خەرىكە لىم دەترسىت.

كچە جووتیارە سەروسەكوت ھەلئاوساوەكەى بەردەستى مىرژنىش
 نەخۆش كەوتووہ. دەمولووتى زەرد ھەلگەپاون. تۆ بلىیت تووشى چ
 دەردىك بووىت؟

ئەمە ھىچ پەيوەندىيەكى بە منەوہ نىيە، چون ئەوہى لىى ناترسم
 لاپەشەيە. وا ھەست دەكەم تووشى ھەر كەس بىت، تووشى من نابىت، بە
 مندا پاناگات. بۆ؟ نازانم، بەلام ھەر ئەوہىە وا ھەست دەكەم و ھىچى تر.
 ئەمە شتىكى تايبەتە بە مرۆقان، بەو بوونەوہرانەى دەوروبەريان داوم. نەك
 بە من.

مىرژن تا دىت خراپتر بە قوردا دەچىت. دلت پىى دەسووتىت كە لەو
 داپووخانەدا، لەو ھەلۆشانەى لە ناخیدا دەگەرپىت و لەو ھەموو
 گرنگىپىنەدان و پشتگوئىخستن و پىسوپۆخلىيەى دەوربان داوہ، دەبىينىت.
 تەنيا شتىك كە ھىشتا پەسەنى و كەسايەتى كۆنى ئەو پىشان دەدات، ئەو
 كەللەپەقى و ھىزە پوھىيە چارەنووسى خۆى پىيانەوہ بەستووہ و پى لە
 دەوروبەرى دەگرن كە بتوانىت ھىچ كارىگەرىيەكى لەسەر ھەبىت.

دواى نەخۆشكەوتنى كارەكەرەكەى، ھىچ كەسى تر بۆى نىيە بىت بۆ
 لای و پىسوپۆخلىى ژووريش تا دىت، لە ھەر كاتىكى تر، خراپتر دەبىت.

ئىستا ئىتر بە ھىچ شىۋەيەك ناخوات و ھىندە لەرولاواز بووہ کہ بە ئاستەم
تيدەگەم چۆن دەتوانىت لەسەر پىي خۆي بوەستىت.

من تەنيا کہ سىکم بۆم ھەيە سەردانى بکہم. دەپارپتەوہ و داوام لىي
دەکات لەو کلۆلييەي تووشى ھاتوہ يارمەتیی بدەم، ھەر وہا داوا دەکات
گوئی لى بگرم تا بتوانىت دان بە گوناھەکانى خۆيدا بنىت.

تا رادەيەك توورپەم. ھەر ئىستا لای مېرژنەوہ دىمەوہ و ھىشتا پىرم لەو
ھەستە تا رادەيەك ترسناکہ و ئەو دەسەلاتەي جاروبار بەسەر مەرۆقدا ھەمە.
با بۆتان بگىرمەوہ ئەو سەردانەي لای ئەو چۆن بوو.

سەرەتا کہ چوومە ژوورەوہ، وەك ھەر كاتىكى تىرى ئاسايى، ھىچم
نەبىنى. پاشان پەنجەرەكان، سەربارى ئەو پەردە ئەستورانەيش کہ
پىياندا درابوون، وەك چەند بەشى پووناك لە دیوارەكە لىم دەرکەوتن، ئەمجا
چاوم پىي كەوت چۆن لە بەردەمى لەخاچدراوہكەدا كەوتبوو و خەرىكى تەكا
و نزا و پارانەوہ بەردەوامەكانى خۆي بوو. ھىندە بەناو نوپىژ و پارانەوہكانى
خۆيدا پۆچووبوو، کہ دەرگاگەم كردهوہ، گوئی لى نەبوو.

ھەواي ژوورەكەي ھىندە خەفە و خنكىنەر بوو، بە ئاستەمىك ھەناسەم
بۆ دەدرا. قىزم لىي دەبووہوہ. قىزم لە ھەموو شت دەبووہوہ. لە
ھەواكەي، نيوەتارىكييەكەي، لەشە گىرمۆلەبووہكەي ئەو، لە شانوملە لەر و
داتەپىو و نيوەپووتەكەي، كىرکراگە دەرپەپىوہكانى پشتملى، قىژە
ئالۆسكاوہكەي کہ لە ھىلانەي قشقرە دەچوو، لە ھەموو شتىك کہ جارنىك لە
جاران ھىي ئەوہ بووہ خوشت بوويت. سەرشىتتىيەك بالى بەسەردا كىشام.
ئەگەرچى رقم لە مەرۆق دەبىتەوہ، بەلام ديسان حەزم لەوہ نىيە لە

سووکایه تیی خۆیاندا بیانبینم. له پڕ، بهر له وهی ئەو ههستی به من کردبیت،
پیش ئەوهی بزانییت له ویم، گویم له قیژه و هاواری خۆم بوو له و تاریکییه دا!
بۆ نوێژ دهکهیت؟ له بهرچی ده پارێتته وه؟ پیم نه وتیت نابیت بپارێتته وه!
نه موت نوێژهکانی تۆم ناویت!

ئەو ئاوپی دایه وه، نهك وهك ترساویك به لكو هیواش و به ده م
قرووسکه قرووسکه وه وهك ده له سه گیکی تیلا ترپینکراو و به چاویکی پڕ له
پارانه وه وه لیی پوانیم. شتی وایش له توورپه بوونی پیاویک که م ناکه نه وه.
منیش بی هیچ میهر و نه رمونیانییهك له سه ر قسهکانی خۆم بهرده وام بووم!
پیت وایه ئەو هیچ گرنگیهك به نوێژهکانت ده دات؟ یا لیت ببوو ریت له بهر
ئەوهی که له ویدا لیی که وتوویت و ده ستت پان کردوونه ته وه و ده پارێتته وه
و خه ریکی ددانانیت به گونا هه بهرده وامه کانتدا! چ هونه ریک له وه دا هه یه
ددان به گونا هاندا بنییت! پیت وایه به وه فریو ده خوات! نابینیت چاوی تی
بریویت و سه یرت ده کات!

تۆ دۆن پیکاردۆت خۆش ده ویت، نهك ئەم! پیت وایه من ئەمه نازانم! وا
ده زانیت ده توانیت له خسته م ببه یت، به هونه ره دۆزه خیه کانت، به
خۆئازاردان و لیدانی له شه بارگرانه که ت سه رم لی بشیوینیت! تۆ
تاسه وئاره زووی خۆشه ویسته که ت ده که یت و هاوکاتیش پیت وایه تاسه ی
ئەوه ده که یت که له ویدا به دیواره که وه هه لواسراوه! تۆ دۆن پیکاردۆت
خۆش ده ویت، ئەوه خۆشت ده ویت، نهك ئەم!

تەواو تۆقپو، سەیری دەکردم. لێو پەنگپەریووەکانی دەلەرزین. ئەمجا
خۆی فری دایە بەر پیم و دەستی کرد بە نالین: راست دەکەیت! راست
دەکەیت! فریام بکەو! فریام بکەو!

هەستم کرد که بەم ددانپیدانانە ی تەواو توورە بووم.

هاوارم لی کرد: هە ی دەلەقۆر! تۆ وا پیشان دە دەیت فریادپرسەکە ی
خۆت خۆش دەویت و هاوکات بە نهینی لەگەل پیاویکی پاشەلپسی
دۆزەخیدا دەنوویت! لەگەل کەسیکدا که خوا فری داووتە نیو ئاگری
دۆزەخەو، خوای خۆت فریو دە دەیت! تۆ ئە ی ژنە دۆزەخی که لە
بەردەمی لەخاچدراووەکە دا چاوت شۆر کردوو و خۆشەویستیە ئاگرینەکە ی
خۆتی بۆ دەردەبپیت و هاوکاتیش خۆت و گشت بیروبۆچوونە کانت لە
باوەشی کەسیکی تر دا تاموچیز دەبینن! لەو تیناگەیت ئەو رقی لیت
دەبیتهو! تیناگەیت!

بە دەم نووکه نووکه وە وتی: با! تیدەگەم! ئەمجا وە ک کرمیکی
فلیقیئراو لە بەر پنیە کاندما خۆی لوول کرد. رقم لیی دەبوو وە و دلم
تیکەل دەهات که بە و جۆرە لە بەر پیمدا گرمۆلە بووبوو، سەیریش ئەو بوو
هیچ خۆشییە کەم لەو رەفتارە ی نە دەبینی. دەستەکانی بۆ دریز کردم.
بە دەم سکالاو وە وتی: سزام بدە، بە لای خوا، سزام بدە. ئەمجا دەستی برد و
ئەو قامچیە ی هینا که لە ولایە وە کە وتبوو، بۆی دریز کردم و وە ک سەگیک لە
بەردەمدا بە دەم قرووسکە قرووسکە وە کروشکە ی کرد. بە تیکە لیبە ک لە
قیزوبیز و توورە ییە وە پرم بە قامچیدا کرد و دەستم بە لیدانی لەشە
قیزە و نە کە ی کرد و هاوکاتیش گویم لە قیزە و هاواری خۆم بوو: ئەو من نیم

و لەخاچدراوہ کە یە ! ئەوہی بەویدا، بە دیوارە کەوہ، ھەلواسراوہ بە قامچی
 لیت دەدات، ئەوہی چەند جارەن بە لیوہ ئاگرینە ساختە کانت ماچت
 کردوہ، ئەوہی کە پیت وابووہ خۆشت ویستووہ ! ئاخرتۆ چووزانیت
 خۆشەویستی چییە ! چووزانیت ئەو داوای چیت لی دەکات ! ئەو پیت
 دەلیت : من لە پیناوی تۆدا ئازارم چیشتووہ، بەلام تۆھیچ گرنگییەکت بەوہ
 نەداوہ ! دەئیستا خۆت ھەستی پی بکە ئازارچیشتن چییە !

تەواو لە پیستی خۆم ھاتبووہ دەر و ھەر نەمدەزانی خەریکی چیم.
 نەمدەزانی ؟ با، دەمزانی و باشیش دەمزانی ! داوای تۆلەسەندنەوہم دەکرد،
 تۆلەسەندنەوہی ھەموو شتیک ! لە داوای چەسپاندنی یەکسانی بووم !
 دەسەلاتی ترسناکی خۆم بەسەر مرۆقدا تاقی دەکردەوہ ! بەلام سەرباری
 ئەوہیش خۆشییەکی تەواوم لی نەدەبینی و دلی خۆش نەدەکردم.

ئەو لەو کاتەدا، بەھیچ جۆریک سکالا و گازندە ی نەکرد. بە پیچەوانەوہ
 کتومت ھیمن و ئارام بوو. کە لیشبوومەوہ، ئەو ھیشتا ھەر لە جیی خۆی
 نەجوولابوو، وەك ئەوہی لەرپی منەوہ لە دەست ناارامی و ئیشوئازاری
 خۆی پزگاری بوویت.

گۆرپەگۆر بیت و بۆ ھەمیشە لە ئاگری دۆزەخدا بسووتییت ! ناوگەلە
 قیزەونە کە یشت، کە لە گوناھی دوابراوی خۆشەویستی چیشتووہ، بە کلپە ی
 ئاگر بسووتییت.

بە دەم ئەم دوابریارەوہ، کە ھیشتا ئەو لەسەر زەوی یە کە، وەك
 لە ھۆشچوویەك، کە وتبوو، بە جیمھیشت.

چوموه مال. به دەم تەپەتەپی دلەوه به پلیکانه کادا به ره و نهۆمی
گرگان بوومه وه و دەرگاگه م له سه ر خۆم داخست.

ئیسیتایش به دەم نووسینه وه ی ئەمه وه توورپه یی و هه لچوونم
دامرکانه ته وه و له بۆشاییه کی بیپرانه وه و قیژوبیژ زیاتر هه ست به ه یچی
تر ناکه م. دلّم چیی تر تەپەتەپ ناکات، تەنانەت هه ستیشی پی ناکه م. چاوم
له به رده می خۆم بریوه و ده موچاوه تاکوته نیاکه م ته واو تاریک و هه رچی
خۆشییه ک هه یه تییدا نه ماوه.

له وانه یشه قسه که ی راست بیّت که پی و تم تو به لای خوات!

ئیواره ی هه مان پۆژه و ئیستا دانیشتووم به سه ر ئەو شاره دا، که له به ر
پییه کاندا که وتوو، ده پروانم. خۆر له ئاوا بووندایه و زهنگی کلّیسا کانیش
بیدهنگ و گومبەز و ماله کانیش تا دیت زیاتر له به رچا و ون ده بن. له و
بوولیلّه دا، دووکه لی ئەو ئاگرانه ده بینم که بۆ سووتاندنی لاشه ی مردووان
کراونه ته وه و به نیو لاشه کانیاندا ده گه ریّت، به ره و ئاسمان هه لده کشیّت و
که به ره و لای من به رز ده بیته وه هه ست به بۆگه نه که ی ده که م. وه ک
تویژیکێ چروپر بالی به سه ر هه موو شتیکیدا کیشاوه و هینده یشی نه ماوه
دنیا به ته واوی تاریک دابیّت.

ژیان! بۆ ده بیّت ژیان هه بیّت و که لکی چی ده گریّت؟ چ مانایه کی هه یه؟
بۆ ده بیّت به رده وام بیّت، که نه ه یچ ئومیدیکی تیّدایه و نه ه یچ
دلّدانه وه یه ک؟ سه ری مه شخه له که ی به ره و زه ویی تاریکونووته ک شوپ
ده که مه وه و ئاگره که ی خامۆش ده که م، ئیتر شه و دادیّت.

کچه جووتیاره کیش مرد. کولمه سوورگوله خروپره کانیشی به هانایه وه نه هاتن و پریان له مردنی نه گرت. لاره شه ئه ویشی چنیه وه، ئه گه رچی ماوه یه کیش کهس له و باوه پرده نه بوو، چونکه هه مان ئیشوئازاری ئه وانی تری نه بوو.

فیامیئتایش مردووه. ئه و ئه م به یانییه نه خووش کهوت و یه ک دوو سه عات دواتر سوورگوم بوو. من ئه و کاته بینیم که خیوه کانی دهسته ی برایان؛ ئه وانه ی لاشه ی مردووان کو ده که نه وه، هاتن و له گه ل خویان بردیان. سه یرکردنی ناخوش بوو. ده موچاو هه لئاوساو و تیکشکاو، بیگومان هه موو له شیشی هه روه ها. هیچ جوانییه کی تیدا نه ما بوو سه رنج به لای خویدا رابکیشیت و له لاشه یه کی قیزه ون زیاتر نه بوو. سه ریپوشیکیان به سه ر ده موچاو ترسناکه که یدا دا و له گه ل خویاندا بردیان.

لیره، له ده ربار، به ته واوی له و نه خووشییه تو قیون و گومان له هه ر کهس بکه ن تووش بووه، هینده ی بویان بکریت، به په له هه لیده گرن و دووری ده خه نه وه.

به لام سه باره ت به فیامیئا، بریار دراوه، ئه م ئیواره یه له ریپوره سمیکی تاییه ت و شایان به خویدا به خاکی بسپیرن. ئه مه یش، که ئه و تازه مردووه و ته واو، مانایه کی ئه وتوی نییه.

که سیش سه ری بو له قور نه گرتووه.

له وانه یه میرم له پرسه ی ئه ودا بیئت. بیگومان هه روه هایشه. یا په رنگه هه ست به جو ره سووکناییه کیش بکات. یا له وه یه هه ردووکیان.

هیچ کەس هیچ شتێک لەو بارەووە نازانی، چون ئه و قسه له گه ل کەس ناکات. پەنگزەرد و پەنگپەریو دیت و دەچیت و چیی تر له خۆی ناچیت. نیوچهوانی ژیر پەرحەمە پەشەکە ی چرچولۆچی تیگەوتوو و نه ختیکیش چه ماوہ تەوہ. شەوقورەوقیکی سەیر نیگا تاریکەکە ی داگرتوو و لەوہ دەچیت پر له پشیوی و ناارامی بیت.

ئەمڕۆ بۆ نه ختیکی چاوم پیی کەوت و هەر ئەوسایش سەرنجم لەمە دا. ماوہیەکە، بە دەگمەن نه بیت، چاوم پیی ناکەویت. چیی تر له خزمەتیشیدا نیم و له دەوری میزەکە ی ناگەریم.

لەو جارەوہ سەردانی میرژنم نه کردووہ. کشومات لیی کەوتووہ. دەنگ لە بەردەوہ بیت، لەوہوہ نایەت. وا پی دەچیت میرم زوو زوو سەردانی بکات، لە پال تەختی نووستنەکە یەوہ دابنیشیت و ئیستا دوا ی مەرگی فیامیتا، بیداریی بکیشیت.

مروۆ زۆر سەیرن. نایشتوانم قەت لە خۆشەویستیەکە یان بۆ یەکتە تی بگەم.

لەشکری دوژمنیش ئابلوو قەیان شکاندووہ و دوا ی ئەوہ ی لاپرەشە لەنیو ئەوانیشدا بلاو بوو تەوہ بلاوہ یان لی کردووہ و لەم دەوروبەرە دوور کەوتوو نەتەوہ. جەنگاوەرانی بۆکارۆسا ئارەزووی بەرەنگار بوونەوہ ی دوژمنیکی لەو جۆرە یان نه بووہ.

کەواتە لاپرەشە کوتایی بە جەنگ هیناوہ. بیگومان هیچ شتێکی تر نهیتوانیوہ وەك ئەو دەر دە ئەوہ ی لە دەست بیت. هەردوو ولات، ئیستا،

ویران بوون؛ به تایبەت ولاتی ئیّمه. له وانهیشه هەردوو گەل، دوای هەردوو جەنگە، هیندە شەکەت و هیزلیبەراو بووبن چیی تر نەتوانن لەسەر شەپکردن بەردەوام بن. راستییەکی مۆنتانزایش هیچی بە هیچ نەکردوو. پەنگە ئیستا هیزەکانیشی دەردەگەیان لە گەل خۆیان، بو ولاتی خۆیان، بردبیتەو.

لیرە، لە دەرباریش، تا دیت زیاتر خەلک دەمرن. ئەو قوماشە، دوای مەرگی ئەنجیلیکا و لە پرسە، ئەودا هەلواسرابوو، هیشتا لە جیایی خۆیەتی و یەکاویەک لە گەل ئەو تاسەبارییەدا دیتەو، کە بەالی بەسەر هەموو لایە کدا کیشاوه.

بە تەواوی هەموو خزمەتکارییەکی دەرباریان لی سەندوو مەتەو. کەس بو هیچ کاریک داوام ناکات. کەس هیچ شتیکم لی داوا ناکات. لە سەر و هەموویشیانەو، میرم. بە هیچ جۆریک چاوم پئی ناکەوئیت. لە سەر و چاوی هەموویاندا دەیبینم کە شتیکی تایبەت لە ئارادا هەیه. بەلام تیناگەم چییە!

بلیت کەس بە خراپە باسی نەکردبم؟

گەپاومەتەو، بو نەومی گرگان و سەرۆبەر خۆم دابریو، تاک و تەنیا لیرە دەگوزەرینم. سەری خۆم کز کردوو و تەنانەت بو خواردنیش ناچمە خوارەو، لیرە نەختیک نانه پەقەم هەیه و خۆمی پی دەژینم. سەروزیادیشمە و قەت لەو زیاتریشم پیویست نەبوو.

به تهنيا له ژير ئه م بنبانه نزمه دا دانىشتووم و به قوولى به نيو
بيروپايه كانى خوډا پوچووم.

تا ديت زياترېش هه ز له م تهنياييهم، له م گوشه گيرييه م ده كه م.

زور ده ميكه هيچم له دهفته ره كانمدا نه نووسيوه. ئەمەيش پەيوەندى
به و پروداوانه وه هه يه كه به م دواييدوايييه به قوولى كاريان له سه ر ژيانم
هه بووه و بوون به هوى ئه وهى به هيچ جورىك نه توانم له سه ر نووسيني
ياداشته كانم به رده وام بم. تهنانهت، تا بهر له ماوه يه كيش، دهفته ره كانم لا
نه بوون و به م دواييانه به دهستم گه يشتوونه ته وه.

به زنجير به ديوارى يه كيك له كونجى زيندانه كانى قه لاه
به سترامه ته وه. تا نه ختيك له مه وپيش دهسته كانيشم، ئەگەرچى هيچ
پيوست نه بوو، چونكه پزگار بوون و هه له اتنم كارى نه كرده بوو، به زنجير
به سترابوونه وه. به لام گوايه ئه وه له بهر ئه وه بووه له سزاكه م زياد بكه ن.
ئىستا، هه ر چونىك بيت، له دهستم كراونه ته وه — نازانم بو، من خوم داواى
ئه وه م نه كردوو و بى له وه يش داواى هيچ شتىك ناكه م. به و جوره،
ئه گه رچى هه لومه رجىك كه خوميان تيدا ده بينمه وه، نه ختيك بوم ئاسانتر
كراون. هه ر ئىستايش ئانسيلموى زيندانه وانم پازى كرد كه ره ستهى نووسين
و دهفته ره كانم له نهۆمى گرگانه وه بو بهيئيت، تا بتوانم جار جار به وان
دلى خوم بده مه وه و خوميان پيوه خهريك بكه م. پهنگه، له رپى
ئه وه يشه وه، خويشى تووشى نه ختيك مه ترسى كرد بيت، چونكه ئەگەرچى
دهستيشيان كردبوومه وه به لام ئه وهى نه ده گه ياند كه ئه و توژه رابواردنه م
پى رخوا ده بينن. ئانسيلمويش، وهك خوى وتى، به هيچ جورىك مافى ئه وهى

نییه، چه ندیکیش به دلّ حەز بکات، هیچ شتیکم پیّ ره‌وا ببینیت. به لام ئه‌و
پیاویکی دلّساف و ساده و ساویلکه‌یه و منیش ئاکام له پازیکردنی ئه‌ودا
سه‌رکه‌وتوو بووم.

له‌سه‌رپا به یاداشته‌کانمدا چوومه‌ته‌وه، هەر پۆژه و نه‌ختیک، به‌وه‌یش که
توانیومه ژیانی خۆم و هیی زۆر که‌سی دیکه‌یش بژینمه‌وه و جاریکی تریش
به‌ده‌م چه‌ند ساتیکی بی‌ده‌نگه‌وه بیر له‌هه‌موو که‌س و هه‌موو شت
بکه‌مه‌وه، باری گرانی سه‌ر دلّی خۆم سووکت‌کردوو. ئیستا، پیک له‌ویدا
که به‌جیمه‌یشتوو، هه‌ولّ ده‌ده‌م له‌سه‌ری به‌رده‌وام بم و به‌و جوره‌یش
تۆزقالیک گۆران به‌ژیانه‌یه‌کنه‌واکه‌ی خۆم، که نکولی له‌یه‌کنه‌وایی
دلّپرووینی نا‌کریت، ره‌وا ببینم.

راستییه‌که‌ی نازانم له‌که‌یه‌وه لی‌ره‌ دانیشتووم. هه‌رچی پیی بلّیت
پووداو له‌م ماوه‌یه‌ی زیندانیبوونمدا نه‌بووه، هه‌ر پۆژه و هی‌ند له‌وانی تر
ده‌چیت که ئیتر ده‌ستم له‌وه هه‌لگرتوو کات بژمی‌رم، یا ته‌نانه‌ت هیچ
گرنگیه‌کم بۆ به‌سه‌رچوون یا به‌سه‌رنه‌چوونی هه‌بی‌ت. به‌لام به‌تایبه‌ت ئه‌و
هه‌لومه‌رجانه‌م له‌بیره، که تی‌یاندایه‌ره‌و ئه‌م کونجی ژیرزه‌مینه‌ پاپیچ‌کرام و
بوون به‌هۆکار بۆ ئه‌وه‌ی توندوتۆلّ به‌م دیواره‌وه به‌سه‌رتیمه‌وه.

ده‌مه‌وئێواره‌یه‌ک هیمن و ئاسووده له‌ژوره‌ بچکۆله‌که‌ی خۆمدا
دانیشتبووم و هی‌نده‌م زانی، بی‌هیچ چاوه‌پوانیه‌ک، یه‌کیک له‌
به‌رده‌سته‌کانی جه‌للادم له‌ده‌رگاوه لی‌په‌یدا بوو، به‌بی‌هیچ
پوونکردنه‌وه‌یه‌ک، داوای لی‌کردم داوای بکه‌وم و منیش، که تی‌گه‌یشتم له‌وه
بی‌نرختره‌ بی‌زم بی‌ت قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م، هیچ پرسیاریکم نه‌به‌باش و نه‌به‌

خراپ لی نه کرد. راپیچی کردم بو ژووری ئەشکه نجه دان و جه لادیش، که که ته یه کی سوورفلی تا که مه ر پووتوقووت بوو، له وی بوو. کاتبیکیش له وی بوو و پاش ئەوهی که رهسته کانی ئازار و ئەشکه نجه دانم پیشان دران، ئەو کاتبه داوای لی کردم دان به وه دا بنیم له سه روبه ندی سهردانه کاندا بو لای میرژن چیم له ژیر سهردا بووه و خه ریکی چی بووم، وا ئیستا ئەو خوی له باریکی وا ترسناک و پر له مه ترسیدا ده بینیتته وه. بیگومان من نکولیم کرد و ئەویش دوو جارن داوای لی کردم دانی پيدا بنیم، به لام بیهووده. ئیتر جه لاد پری پيدا کردم و له سه ر نیمکه ته که ی بهرده می پالی خستم بو ئەوهی ئەشکه نجه م بدات. به لام هر یه کسه ر بوی ده رکهوت ئەو نیمکه ته بو له شیکی وهک له شی من دروست نه کراوه، هر بویه دایگرتمه وه و له ته نیشتی وه له چاوه پوانیدا رایگرتم تا خویان خه ریک بن قه واره که ی بگورن بو ئەوهی بتوانریت بو گرگنیک به کار بهینریت. منیش ناچار له جی خومدا ده بوو راوه ستم و بیجگه له گالته وگه پ، گوی له هه موو قسه وقسه لۆکیکی ساردوسریشیان بگرم، ئەمه بیجگه له وهی که له په ستا له نیوان خویاندا ده یانوت و ده یانوته وه، که ده توانن بی هیچ گومانیک پیاویکی دریز و قنج و قیتم لی دروست بکن. پاشان هه لیانگرتم و خستمیانه وه سه ر نیمکه ته که و ئیتر به درترین و ناخۆشترین شیوه که وتنه ئازار و ئەشکه نجه دانم. به لام سه رباری هه موو ئیش و ئازاریک، یهک دهنگ چیه لیان نه بیستم، له وه زیاتر که به ده م گالته پیکردنیانه وه، له کاتیکدا ئەوان خه ریکی کاره پر له بق و کینه که ی خویان بوون، سه یرم ده کردن. کاتبه که یش خوی به سه رمدا چه ماندبووه و ده یویست ئەوهی ده مزانی لیم ده رهینیت. به لام یهک وشه یش

چییە بە دەمدا نەهات. ناپاکیم لە میرژنم نەکرد. نەموست هیچ کەس بە سووکبوون و بە قوردچوونی ئەو بزانیّت.

بۆ وا پەفتارم کرد؟ نازانم. بەلام بە هیچ جۆریک بیرم لای ئەو نەبوو هیچ شتیکی ئەوتۆ بدرکینم بیّت بە مایە سووکایەتی میرژنم، بەلکو ئامادە بووم بەرگە ی هەر شتیگ بگرم. بە دەموپلی داخراوەو پیم پیدان لە پیناوی ئەو ژنەدا، کە رقم لێی دەبوو، نازارم بدەن. بۆچ؟ پەنگە حەزم لەو بووبیّت لەبری ئەو نازار بچێژم.

لە کۆتاییدا ناچار بوون دەستم لێ هەلبگرن و بە دەم پیستین جوین و نەفرەتەو لە گوریسەکانم بکەنەو. ئەمجا بەرەو کونجی زیندانە کە میان بردم و ئەو دەستبەندانەیان لە دەست کردم کە ئەو جارە بۆم دروستکران کە نانی شیوانم بۆ بەرز و پیروژ راگرتنی یادی گە لە چەوساوە کەم تیدا خوارد و نوێژم بۆ کردن و بۆیان پارامەو و ئیستایش بۆ ئەو دەستبەندانە بۆ ئەم کارەیان یەکاویە ک گونجاو بوون. ئیستا زانیم، زیندانە کە ی ئەوسا بۆ زیندانێکی بچووکتەر و نالەبارتر بوو لەمە ی ئیستا. یە ک دوو پۆژ دواتریش هاتنەو بە دوامدا و دیسان دوو چاری هەمان ئیش و نازار و ئەشکەنجەیان کردمەو. بەلام ئەمجارەیش لە بیهوودەیی زیاتر هیچیان پی نەپرا. هیچ شتیگ نەیتوانی دەم پی بکاتەو. ئیستایش کە ئیستایە نەینییە کە ی ئەوم لەنیو دلمدا هەلگرتوو.

دوای ماوەیە ک بەرەو پووی جۆرە دادگایەکیان کردمەو و لەوی پینان راگەیاندم کە بە هەرچی تاوانیک بە بیر و خەیاڵدا بیّت تاوانبارم و یە ک لەوانەیش ئەو ی گوايە بوومەتە هۆی مردنی میرژن. ئەوسا هیشتا

نه مده زانی مردووه، به لام ته واو دلنایام بچووکتین جووله چیه به
دهموچاومه وه دهرنه کهوت که په رده له سهر سه روسیما هه لبداته وه ئاخو
له گهل بیستنی ئه وه واله دا چ هه ستیکم هه بووه یا نا. ئه وه وه دا و
نیوه بیهوش لار بوو بووه وه و ئیتر جاریکی تر له جیی خوی پاست
نه بوو بووه وه. لیان پرسیم ئاخو هیچ شتیکم هه یه بو به رگریله خو کردن
بیلم یا نا. یه وشه یه ش چیه، پیم ره وا نه بینین. پاشان حوکی خویان دا.
له بهر هه ر خراپه کارییه که کردوومه و وه هه کاریکی کاره سات و
به دبه ختییه کی بیشو مار حوکم به سهر دا درا تا هه تاهه تایه له تاریکترین
کونجی زیندان بئاخریم و به دیواره که یه وه به زنجیر ببه ستریمه وه. من
ماریکی ژه هراوی بووم و گیانی به دکار و خاوه نشکوی میریشم بووم و به پی
خواستی هه ره به رزی ئه وه ده بوو بو هه تاهه تایه به بی ئه وه ی هیچ زیانیکم پی
بگه یه نریت، به زیندانی بمینمه وه.

به بی ئه وه ی به هیچ جوریک کارم تی بکات گویم بو حوکه که یان شل
کرد. سه روسیما که ونارا گرگنه که یشم له رق و گالته پی کردن زیاتر هیچی
تریان پیشان نه ده دا و ئاگایشم لی بوو به ترسه وه له دهموچاویان ده پوانیم.
له دادگا که وه په لکیش کرام و له وساوه سه روپوته لاکی هیچ کام له و
بوونه وه ره قیزه ونانه نه بینیه، له ئانسيلمۆ زیاتر که هیند بیوه یه ته نانه ت
ناتوانم رقیشم لی بیته وه.

ماری ژه هراوی!

ئه وه پاسته من ژه هره کهم تیکهل کرد، به لام کی بوو فه رمانی به سهر دا
کردم؟ پاسته من ژه هراوی مه رگم به دۆن ریکاردو نوشی، به لام کی بوو

ئەو ھى بە ئاۋاتى مەرگىھو ھو بوو؟ ئەو ھىش پراستە من بە قامچى
سەرۋوگۈيلاكى مېرژنم سووروشىن كىردە ھو، بە لام كى بوو لىم پارايە ھو و
داۋاي لى كىردم ئەو كارە بىكەم؟

مىرۋقە كان خۇيان زۆر لە ھو زىياتر بە شت دەزانن و لە ھو بېھىزترن بتوانن
خۇيان نەخشەى چارە نووسى خۇيان بىكىشن.

دەكرىت ئەو ھى جىي ھىچ گومانىك نەبىت كە من دەبوو لەبەر ئەو ھەموو
تاوانە ناپەسەندانە سزاي مەرگم بدرىت. بە لام بە تەنيا ھەر ئەو كەسەى بىر
ناكاتە ھو و تەنيا خاۋەنشكۆى بالاي من كە لە ھەر شت و ھەر كەسىك
بالا ترە دەتوانىت سەرى لى سوور بىمىنىت بو بە ھو جۆرە ھوكم درام و
جۆرىكى تر نا. من ئەو ھىش ھىندە باش دەناسى كە بە ھىچ جۆرىك لە ھو بىت
سل لە شتىكى وا بىكە مە ھو يا لىي بترسىم. پراستىيە كەى ئەو بو خۇيشى
جۆرە دەسەلاتىكى واى بەسەر مندا ناشكىت.

دەسەلات بەسەر مندا شكان! قسەى ھىچ. چ مانايەكى ھەيە ئەو ھى كە
من، لىرە، لە خوارە ھو، لە كونجى زىندانە كەى خۇمدا دانىشتووم!
دەستوپى زنجىر كراۋە كانى من جىي چىيان بو دەگرىت! با وايش بم، بە لام
من سەربارى ئەو ھىش بەشىكم لە بەشە پىكھىنەرە كانى قەلا! نە كەم نە
زىياتر لە جاران! ھەر بو ئەو ھى ئەو ھىش باشتىر پىشان بدەن، تەنانەت بە
زنجىر پىيانە ھو بەستووم! من بە ھو ھو بەستراوم و ئەو ھىش بە منە ھو! لە
يەكتر جيا نابىنە ھو — من و خاۋەنشكۆكەم! ئەگەر من زىندانى بم، ئەو ھىش
زىندانىيە! ئەگەر من بە ئەلقە بە ھو ھو بەسترايم، ئەو ھىش ھاۋئەلقەى منە و بە
منە ھو بەستراۋە!

من، لیڙه، له کونجه که مدا، ده ژیم و ژیانی مشکه کویرانه ی خوم لیڙه
به سهر ده به م و که سیش له و ژیانه م به ئاگا نییه، له کاتیځدا ئه و به نیو هو له
پازاوه و جوانه کانی خویدا دیت و ده چیت. ژیانی من، ژیانی ئه ویشه. ژیانی
خوش و شایانی پر له هه موو پیز و ستایشیکی ئه ویش له و سهره وه،
پاستیه که ی ژیانی منیشه و هیچیان له هیچیان نه که متر نه زیاترن.

چهند پوژیکي خایاندووه تا له م نووسینه وه یه بوومه ته وه. من ته نیا ئه و
ماوه که مه ی که تیشکی خور له ده لاقه ته نگه به ره که وه ده که ویتته سهر
کاغه زه که ی به رده م ده توانم بنووسم، هه ر ئه وسایش ده بیت هه ل به ده ست
بهیتم. تیشکه که بو ماوه ی سه عاتیځ ده که ویتته سهر ئه رزی کونجه که م و
به رده وامیش جی ده گوږیت، به لام من له بهر ئه وه ی به زنجیر به دیواره که وه
به سترومه ته وه ناتوانم له گه ل ئه ودا جیگوږکی بکه م. نه ختوکیځ نه بیت،
ناتوانم خوم بجوولیم. هه ر له بهر ئه وه یه کی زوری خایاند تا به وه دا
چوومه وه که ئه وسا له نووسینه وه ی بووبومه وه، به لام چ گله ییه کم له مه
نه بوو، چون به و شیوه یه سهر م زیاتر و زورتر پیی گهر م ده بوو و خویشم
پیوه ی خه ریک ده بووم.

ئه وه ی له پوژه که م ده مینیتته وه، وه ک جاران، دانیشتووم و هیچم نییه
خومی پیوه خه ریک بکه م. ده وروبه ری سه عات سییش تاریک دادیت و ئیتر
ده بیت ئه وه ی له شه وورپوژ ده مینیتته وه له تاریکیه کی ته واودا به سهر
به م. جرجه کانیش له تاریکیدا په یدا ده بن و به چاوه زیته کانیا نه وه به م
ده وروبه رده دا دین و ده چن. یه کسه ریش هه ستیان پی ده که م و ده یانبینم،
چون منیش وه ک ئه وان له تاریکیدا ده بینم و له به ره وه، پیک وه ک ئه وان،

بووم به يه كيک له بوونه وهرانی ژیرزه وی. رقم له م بوونه وهره ناحه زو پيسانه ده بیته وه و به و شیوه یه ییش پراویان ده که م که له جییه که ی خومدا، کشومات، داده نیشم و هر که لیم نزیك ده بنه وه پییان پیدا دنیم و ده یان توپینم. ئەمەیش بووه به يه كيک له و تالە ده زوانه ی هیشتا به ژيانه وه ی به ستووم و ده ستم لیی بهر نه داوه. سبه یانیش فه رمان به سه ر ئانسیلمۆدا ده دم ه لیان بگریت و فرییان بداته ده ره وه. تیناگه م له کوپوه دین. هه بیته و نه بیته له ده رگا که وه دین که به باشی پیوه نادریته.

ته پوتووشی به دیواره کانه وه ده چۆرین و کونجه که م بو ساردیکی لی دیت که له هر شتیکی تر زیاتر ئازارم ده دا، چونکه خوم له بهر هر شتیکی تردا بگرم ناتوانم له به رانه ر بو سارددا خو بگرم و سه راپام تیك ده شکینیت. ئەرزی کونجه که م خو له و له لایه ن ئەوانه وه که پیشتەر لی ره بوون و هر لی ره ییش گیانیان سپاردوه کوتراوه ته وه و به ته واوی ره ق بووه. نابیت ئەوان وه ک من به زنجیر به دیواره که وه به سترابیته وه، هر نه بیته هه موویان نا، چون سه رله به ری هینده ی به رد، ره ق بووه. شه وانه له سه ر کو مایه ک کاوپووشو لیی ده که وم و پشوو ده دم - ریك وه ک میرژنم. به لام وه ک هینه که ی ئەو پیس و بوگه ن نییه، چون فه رمان به ئانسیلمۆ ده دم هه فته ی جاریک بیگۆریت. من تۆبه کار نیم و مروقیکی ئازادم. خویشم سووک ناکه م.

ئەمه ژيانی منه لی ره، له کونجی ئەم زیندانه دا. به سه روچاوی گرژومۆنه وه لی ره داده نیشم و وه ک هه میشه بیر له ژیان و مروق ده که مه وه و به هیچ جوړیکیش ناگۆریم و چۆن بووم و هه م، هه روا ده مینمه وه.

ئەگەر ئەوان پېيان وايە دەتوانن سەرم پى شۆر بکەن، بە ھەلە و توون
بە توون چوون!

لەرپى ئەو پياوچاکەى پاسەوانمەو، کەم تا زۆرىک، ھىشتا پەيوەندىم
لەگەل ژيانى دەرەو ماو. کە خواردنم بۆ دەھىننیت، مینا خۆى سادە و
ساویلکە و بە دلپاکییەو، باسى ئەو م بۆ دەکات چى پوویداو و چ لە
ئارادايە و پووداوەکانیش بە دووردریژی و بە شیوہى خۆى لیک دەداتەو.
گرنگیەکی زۆریان پى دەدات و حەزى لەویشە لەبارەى راوبۆچوونەکانى
خۆیەو بدویت، کە تا پېيان گەشتوو پەنج و کۆششىکی زۆرى لەگەلئاندا
داو. ھەموو شتىکیش، ھەمیشە، لە دەمى ئەودا سەرلەبەر یەکنئاووزە
دەبیت و بە زۆرىش لەو دەپرسیت و بىر لەو دەکاتەو ئاخۆ دەبیت خوا
چ مەبەستىکی ھەبوو بىت لەو شتانەدا کە پووین داو، بەلام بەو ئەزموون و
تاقیکردنەوانەى من لە ژياندا ھەمبوون و لە ھىى ئەویش زۆر گەرەتر و
بەرفراوانتر بوون، ئاسانترە بۆ من کە راوبۆچوونى خۆم، تا ئەو جیيەى کە
پېيان تى دەچیت، لا دروست ببیت سەبارەت بەوہى پووداوەکان چۆن بوون
و چۆن بەرپۆو چوون. ھەر بەو شیوہیەش بەرەبەرە لەو تىگەیشتم کە لە
سەرۆبەندى لەپولاوازتربوون و دواتر مردنى میرژنمدا چۆن بوو و چۆن
نەبوو، ھەرۆھە لە زۆر شتى تریش کە دواى زیندانیکردنم پووینداو،
تىگەیشتم. تىگەیشتم لەوہى میرم پۆژانە و بەوپەرى وەفادارییەو لە
پالییەو دانیشتوو و بینویەتى چۆن سەرچاوى میرژن پەنگى لیبراو و
پىستى بەرەبەرە وەك پەردەيەکی تەنکی لیھاتوو و، لە دەربارىش
قسەوباسیان گوايە لەو بوو، کە سەرپایى میرژنم بوو بە پۆج.

ئانسىلمۆيش، وهك ئه وهى به چاوى خۆى ئه وى بينىبىت، ده يوت، هيندهى
 مادونايهك جوان بووه. به لام من كه خوم بينوومه و له گه ليدا بووم، له هه موو
 شتيك ئاگادارم و ده يشزانم چون و چون نه بووه. به لام بيگومانيشم له وهى
 ميرم له وى، پشوو دريژ و هيمن، به دياريه وه دانيشتوووه و چوووه ته نيو
 ژنه كهى خويه وه كه له گيانه لا و له ده مه ده مى به ته واوى به جي هيشتنى
 ئه ودا بووه. رهنگه هه ره له وي شه وه، سه ره له نوى، به خوشه ويستى تافى
 لاويى خوياندا چووبيته وه، ئه گه رچى ئه مجاره يان ئه م هه ره خوى به ته نيا
 بووه چونكه ميرژن ئه وسا به ته واوى له ژيانى ئه مديو دابرا بوو.

به دلنيايييه وه وا بىرى كردوووه ته وه - چونكه ده زانم چون بىر ده كاته وه -
 كه شتيكى كاريگه ره له وانژيانه ي ميرژندا و له و دابرا نه ي ئه ودا له ژيان
 هه بووه. هاوكاتيش له وانيه سه رى له و گورانه سوور مابىت كه به سه ريده
 هاتوووه، كه ئه م بو خوى نه كه م و نه زور هيچ به شداريه كه تيدا نه بووه،
 هيچ دووريش نيه ويستبىتى له مردن پرزگارى بكات و ژيانى تى
 بگه رپنيتته وه. به لام ميرژن، به بى ئه وهى خوى به هيچ جورىك هه ستى پى
 كردبىت و هيچ ليكدانه وه يه كيشى بوى هه بوويىت، له ده ستى ئه و ده رچوووه
 و، بيگومان ئه وه يش له خوشه ويستى ميرمى زياد كردوووه، چونكه بيگومان
 مروّف ئه و كاتانه وا يان لى دىت.

هه ره له و سه روبه نده يشدا بوو كه پى پى دان له زيندانم توند بكه ن و
 ئه شكه نجه م بده ن. ئه و ميرژنى خوش ده ويست له به ره ئه وهى خوى له كه س
 نه ده گه ياند و دووره پاريز خوى راگر تبوو و هاوكاتيش هه ره له به ره ئه وه پى

بهوانی تر دا ئه وهی خوا پیی ناخۆشه به منی بکه ن. سه ریشم له مه سوور
نه ماوه، چون ئیتر له هیچ شتیك سه رم سوور نامینیت.

ده لئین بیرناردۆ و زۆری تریش له وی بوون و میرژنیان بینیبوو. دهیشلین
گوايه مامۆستای پیر وتویه تی سه رنجدان له سه روچاوی میرژن خۆشیهین و
دلگیر بووه و گوايه هه ر ئه وسایش له وه تیگه یشتوووه بو له پۆرتریته که ی
میرژندا سه رکه وتنی به ده ست نه هیناوه. که سیش ناتوانییت به دلناییه وه
بلیت تییدا سه رکه وتوو نه بووه، ئه گه رچی پێیشی تیده چیت میرژن له و
کاته دا له پۆرتریته که نه چوو بییت. ئه مه یش شتیکه، که من پیموايه بیرناردۆ
ده بوو بیری لی بکردایه ته وه.

ده لئین قه شه کانیش هه ر ئه وسا له وی په یدا بوون و یه ک له دوا ی یه ک
سه ردانیان کردوووه و وا لیکیان داوه ته وه که میرژن به شیوه یه کی جوان و
دلکیش به ره و ژیا نی ئه به دی پۆیشتوووه. بیگومان ئه و قه شه یه یشیان له گه لدا
بووه که میرژن تۆبه ی لا ده کرد و بو هه ر که سیکیش ویستبیتی گو ی له
قسه کانی بگریت، باسی ئه وه ی کردوووه که میرژن گومانی له هیچ شتیك و له
هیچ دوودل نه بووه. ده لئین له کاتی گیانه لایشدا سه روکی گشتی قه شه کان
خۆی بو ی پاراوه ته وه و دوا شیوی له گه لدا به ش کردوووه و به ده ستی
خۆیشی له شی چه ور کردوووه، ژووریش پر له پیاوانی کلێسا و هه مه جوړ
خواییداوان بووه. به لام ئه و ته نیای ته نیا و به بی ئه وه ی پی زانیبییت
که سیك له و ده ور به ره یه، گیانی سپاردوووه و مردوووه.

دوا ی مردنی ئه و شتیك که له سه ر پارچه کاغه زیکی چرچ و پیس
نووسی بووی دۆزیانه وه و تییدا نووسی بووی که ده یه وییت له شه قیزه ونه که ی

وہك لەشی كەسیك كە لاپرەشە لی دابیٹ بسووتیئریت و خوڵەمیڤشەكەیشی
بە كوچەوكۆلاناندا بلاو بكریتەوہ تا ھەموو كەس پئی پیدای بنین. ئەمەیش
وہك وریڤنە چاوی لی كراوہ و كەسیش ئەو دواویستەى ئەوی لە ژیاندا بە
ھیند نەگرتووہ، ئەگەرچی ھیچ گومانیک لەوہدا نییە ئەوہ دوا مەبەست و
مانای ئەو بووہ. ھەر بۆیەیش لەبری ئەوہ ناوہندەرییەکیان دۆزیوہتەوہ و
لەشیان بە بۆن و پۆن چەور کردووہ و پاشان لەنیو سندوقیكى ئاسنینیان
ناوہ و ئەمجا بەبى ھیچ پازاندنەوہ و تەخشان و پەخشانیک بەنیو جادە و
كۆلانەكاندا بەرەو كلیسای سەرەکیان بردووہ و لە گۆرستانی تاییەت بە
میران ناشتوویانە. لە رپیوانی بەرەو گۆرستانیشدا، كە ھیندەى بكریت
دەست لە پازاندنەوہى گیرابووہوہ و بەلام ھیشتایش شایان بە میرژنیک
بووہ، خەلكى سادە و ئاسایى بەوپەرى ریزەوہ و ئەو كۆلانەیش كە لەتاو
برسیتی و نەخۆشى چنگیکیان مابووہوہ و بەلام ھیشتا بە كارى شتیكى وا
ھاتبوون، دواى كەوتبوون و ئانسيلمۆیش ئەم رپیوانەى بەنیو شارەكەدا كە
بەتەواوى لاپرەشە بالى بەسەر گشت دەوروہەریكیدا كیشابوو وەك شتیكى،
بەپئی بۆچوونى خۆى، كاریگەر باس دەکرد. ھیچ دووریڤش نییە، كاریگەر
بووبیٹ.

خەلك ئەوسا پییان وا بوو ھەموو شتیکیان لەبارەى ئەو و دواساتەكانى
ئەوہوہ زانیوہ و وەك ئەوہى بەشیک لە مال و سامانى خویان بیٹ گرنگیان
پى داوہ و بە دەنگییەوہ ھاتوون و بەپئی ھەست و خواستى خویان و، وەك
ھەر كاتیكى تر كە پووبەپووى شتیكى ھاوشیوہ دەبنەوہ، چۆنیان ویستووہ
وا گۆرپیوانە. ئەم ئەندیشەییەشیان، بە دلنیاييەوہ، بە ھۆى ئەو تابووتە

ئاسنینه وه گوپ و تینی تیّ که وتووہ که تاقانہ بووہ لە نیو ھەموو ئەو تابووتە پازاوانەدا، که پیشتر بو میران لە زیو دارپژراون و لە نیو ئەو گۆرانەیشدا که بە شیۆه یەکی ھونەری لە مەرمەر ھەلبەستراون. ئەوان لەو باوەردا بوون ئەو، که لە نیو ئەو تابووتە ئاسنینهدا پراکشابوو، هیچ جیاوازییەکی لە گەلّ خۆیاندا نەبوو و بە جۆریک لە جۆران یەکیک بوو لە خۆیان.

لە خۆدان و ھەولێ ئەو بو خۆپاککردنە و ھیش، که کارەکرەکە ی، پیش ئەو ھەمی مل بشکینیت و بمریت، پێیدا پراگەیشتبوو بو بە شیکی زۆریان بگێریتەو، بووبوون بە ھۆی ئەو ھەمی و ھەک کہ سیکی ھەلبژاردە، کہ زۆر زیاتر لە خەلکی تر تووشی ئیشوئازار بووبوو، چونکہ سەرباری ھەر سووکایەتیە کیش و ھەک کہ سیکی بەرپێز و بالادەست سەیر دەکرا و سەیر بکریت؛ پێک و ھەک عیسا ی مەسیح کہ لە ھەموو کہ سیکی زیاتر ئیشوئازاری چەشتبوو چونکہ کورپی خوا بوو، ئەگەرچی خەلکانیکی زۆری تریش، پیش ئەو و دوای ئەویش، لە خاچ درابوون و تەنانەت ھەندیکیشیان سەربەرە و خوار لە خاچ درابوون و بە شیۆه یەکی زۆر خراپتریش لە مەسیح شەھید کرابوون و گیانیان دەرچووبوو. میرژن پاش مەرگیش و ھەک کہ سیکی پیروز چاوی لیّ کرابوو، کہ سیکی کہ نکولی لە م ژیانە کردبوو و رقی لیّ بووبوو ھەو تا ئەو پادە یە ی بە دەستی خۆی تا پادە ی مردن لە شی خۆی ئازار و ئەشکەنجە دابوو. بەو شیۆه یە، بیّ هیچ گویدانیکی بەو ھەمی کہ لە راستیدا پوویدا بوو، لە واقع دوور کہ وتبوونەو ھە و ھیند لە سەر ئەم بەرھەمە ی خۆیشیان جەختیان کردبوو تا سەرو بەر لە گەلّ خواستەکانیاندا

گونجاندهبوویان. هەر خوا بۆ خۆیشی ده زانیّت رهنگه تهنانهت موجیزه یهك له لای ئەو تابووته ئاسنینه ناشیرینه شهوه پووی دابیّت که تییدا پاکشابوو. هەر نه بیّت ئانسیلّمۆ باوه پری ته واوی به وه هه بوو و هەر ئەویش بۆی گێرّامه وه که شهوانه پووناکییهك ده وروبه ری تابووته که ی گرتووه. به دووریشی نازانم. کلّیسای سه ره کیش، چون ئەو کاتانه داده خریّت، هیچ کهس به ته واوی نه ده توانیّت نکولی له وه بکات و نه ده توانیّت جه ختیشی له سه ر بکات ئاخۆ وایه یا نا. ئیماندارانیش، کاتیك له نیوان ئەوه ی پاست نییه و ئەوه دا که پاسته هه لده بژێرن، هه میشه ئەوه هه لده بژێرن که پاست نییه. ئەندیشه و ئەفسانه ییش زیاتر له گه ل درۆدا دینه وه، هەر له بهر ئەوه ییش ئەمیان له بهر دلّیان شیرینتره و بهر له پاستی داده نیّن.

ده بیّت بلّیم من، دوا ی ئەوه ی گویم له وه موو باسوخواسانه بووبوو، به بی ئەوه ییش بۆ خۆم هه ستم پیی کرد بیّت خولقی نه ری ئەو تیشکه پیروژه بووم، یا هەر نه بیّت یه کیك بووم له وانه ی کۆمه کیکی زۆری به زیاتر پۆشنکردنه وه ی ئەو تیشکه پیروژه کردبوو. هەر له بهر ئەوه ییش به زنجیر، له م ژێرخانه دا، به دیواره وه به سترابوومه وه. ئەوان سه بارهت به مه هیچیان نه ده زانی و بیشیان زانیایه، به دلّنیاییه وه، خۆبه ختکردنی منیان به هیند نه ده گرت و به لایانه وه له جیی هیچ بوو. بیگومان منیش ئەوه م لی داوا نه ده کردن. به لام گومان له وه ییش نییه ئەوه ی که پیاویکی پیروزی بچکۆله ی وهك من بۆ کاریکی له و جۆره به کار هیئراوه به ته واوی سه ری سوپ هیئا بووم.

هر له و سه روبه نده دا بوو - ئیستا بیرم نایه ته وه که ی - ئانسیلمو بوی
 گپرامه وه که بیرناردو خه ریکی کیسانی نیگاریکی مادونایه و به ته واویش
 خه توخالی میرزنی پیوه ئاشکرا و دیاره . میرم و ته واوی خه لکی ده رباریش
 به و کاره یه وه خه ریک و به خته وهر بوون . ئوستادی پیریش بوی باس
 کردبوون گوايه هه ولی داوه ناخ و دهروونی ئه و و هه موو بوونی میرزن و
 هه موو ئه و شتانه ی که ئه و، پیش ئه وه ی له نیو داره مه یته که یدا بیبینیت،
 هر به ته نیا هه سستی پی کردبوون و هیچی تر . من بو خوم نازانم ئاخو له و
 کاره یدا سه رکه وتنی به ده ست هیناوه یا نا، چون ئه نجامی کاره که یم
 نه بینیه، ته نیا ئه وه نه بیته که بیستوومه وه ک شاکاریک باسی ده که ن،
 به لام خو هه موو کاریکی ئه و به شاکار ناو ده برین . ماوه یه کی دووردریژ به و
 نیگاره وه خه ریک بوو، به لام ته واوی کرد . که چی نانی شیوانی پیروزی ئه و،
 که عیسای مه سیح نانه که ی تییدا له ت ده کات و له گه ل هه موو ئه وانده که له
 ده وری میزه که ی دانیشتون به شی ده کات، به ته واوی به ئه نجامی
 نه گه یاندووه و بیگومان هه روایش بو هه میشه نیوه چل ده مینیته وه . په نگه
 ئه نجامدانی کاریکی وا له وی تر ئاسانتر بیته و ئه م کاره ی به سه ر به رزه کیکی
 ده سته چه پی دیواری سه ر باری دریژی کلیسای سه ره کیدا هه لواسرا و
 ئانسیلمو کاتیک بینیبووی، سه رتا پای پر بووه له سه رسوورمانیکی منالانه .
 به وپه ری ساده و ساکاری و دلپاکییه وه باسی لیوه ده کرد و ده یوت هه موو
 خه لک پیان وابووه هه رگیز له وه وپیش نیگاریکی مادونای و نه کیشراره،
 هه رگیز دایکی خوا هیند میهره بان و خوشه ویست و ئاسمانی نیگاری
 نه کیشراره . گوايه له هه ر شتیکی تریش زیاتر دلی خه لک به و خنده پر له

پازە کراووتەو و پئی شاگەشکە بوون که کهوتوووتە سەر لیوہکانی. گوايە ئەمە کاری لە هەموو کەس کردوو و پئیان وا بوو شتیکی سەرۆمەر لە ئاسمانەو و هاتوو و وەك هەر شتیکی ناوازی تر پەر لە هیژ و دەسەلاتی ئاسمانییە و بۆ خەلك ئاسان نییە سەر لە نهینییە کە ی دەربکەن. من تیگەیشتم ئەو و هەر هەمان خەندە بوو که هونەرماند لە پۆرتیته کە ی پیشتری میرژنەو، ئەو پۆرتیته ی میرژنی وەك قەحبە یەك پیشان دابوو، هیشتبوویەو و بۆ ئیستا و لەمیاندا بە کاری هیئابوو.

هیئانە پیش چاو و تیگەیشتن لەو کارە هونەرییە بە پئی گێرانەو و پیوانە ی کە سیکی هیند سادە و ساکاری وەك ئانسیلۆ ئاسان نەبوو، بەلام هیندە ی من سەرم لیی دەردەکرد، راستییە کە ی ئەو بوو ئوستاد شتیکی خولقاندبوو که بتوانیت هەستونەستی ئیمانداران پازی بکات. ئەگەرچی بۆ خوی بە ئاستەمیک نەبیته برۆای بە دایکی خودا نەبوو، بەلام توانیبووی نیگارە کە پەر بکات لە هەست و نیوهرۆکی ئایینی و بینەرە کە یشی پەر بکات لە نزا و پارانەو و کاریگەری. خەلك دەچوون بۆ سەردانی ئەو مادۆنا ئاسمانی و تازە یە و زۆریشی نەخایاندبوو و ئانسیلۆ دەیگێرایەو و گوايە بە خویان و مۆمەکانی دەستیانەو و دەچوون لە بەردەمیدا سەركز و كزۆلە دادەنیشان. گوايە هاتنە سەر چۆکان لەوی لە هەر بەرزەکیکی تر زیاتر بوو و مۆمی بەردەمی نیگاری میرژنی کۆچکردووش هیندە زۆر بوون کە ئەو ئاگرانە ی بۆ ئەو و لە بەردەمی ئەودا دەگران، یە کە م شت بوون سەرنجیان بە لای خویاندا پادەکیشا، کاتیك کە سیك دەهاتە نیو کلیسای سەرەکییەو. بەتایبەتیش گوايە زیاتر هەژاران، بۆ نوێژکردن و بۆ دلدانەو و ی بارگرانیی

ژيانى خويان، لهوى كۆ دەبوونهوه، له هه موو ئەوانه‌ى كه به دەست ئەو سەردەمه ناخۆش و ئالۆزه‌وه‌ى تىيدا دەژيان بەدبەخت و پەريشان بووبوون. ئەو بووبوو به خۆشه‌ويستين مادۆناى ئەوان گوايه به‌وپەرى دانبه‌خۆداگرتنه‌وه گويى بۆ خەمىنى و گرفت و كيشه‌كانى ئەوان شل دەکرد و پاشان كۆمه‌كپيكراو و دلنه‌وا ئەويان به جىي دەهيشت، ئەگەرچى هينده‌ى من ئاگادار بىم ميرژن هەرگيز گرنگيه‌كى به هەژار و كلۆلان نەداوه. كه‌واته بىرناردۆ، وهك من، له پىي هونه‌ره به‌رزه‌كه‌يه‌وه هه‌ستونه‌ستى قوولى ئايىنى له‌نيو خەلكدا ژيانبووه‌وه.

ئىستايىش، كه خەرىكم و دەمه‌ويت ئەمه لىك بدەمه‌وه، ناتوانم بىر له‌و شته سەير و تايبه‌ته نەكه‌مه‌وه كه له‌وه‌دا هه‌بوو. كى له‌و بپروايه‌دا بوو ئەم ژنه وهك مادۆنايه‌كى ميه‌ره‌بان و خۆشه‌ويست به يه‌كىك له ديواره‌كانى كلئىساي گه‌وره‌وه هه‌لبواسرئىت و ببئىت به مايه‌ى پەرسەتن و خۆشه‌ويستىي خەلك. كى له‌و بپروايه‌دا بوو، ئەو پاكيژه و ئاسمانى به‌سەر پووناكايى ئەو مۆمانه‌دا كه بۆ پاكيژه‌يى و چاكيى ئەو دەكران به قوربانى، بپروانىت و له كۆشكىشدا نىگاره‌كه‌ى ترى هه‌لبواسرئىت، ئەو نىگاره‌ى ميرم فه‌رمانى دابوو له چوارچىوه بگيرئىت و هه‌لبواسرئىت، ئەگەرچى ماىسترو بىرناردۆ هيند دلى پىي خۆش نەبوو، ئەو نىگاره‌ى وهك قه‌حبه‌يه‌ك تىيدا دەردەكه‌وت. هەردوو نىگاره‌كانيش، له‌وانه‌يه، سەربارى هەر له‌يه‌كترنه‌چوونىكيان، هەر يه‌كه‌يان و به‌جۆرى خۆى، نىگارى راسته‌قانى ئەو بن و هەردوو كيشيان هەمان خەنده‌ى سەرسووپه‌ئىيان له‌سەر لىوه و ئەوانه‌ى له‌سەر چۆكان له‌ كلئىساي گه‌وره‌دا له بەردەمىدا دادەنیشن، پىيانوايه‌ خەنده‌يه‌كى ئاسمانىيه‌.

خەلك ئەوھن ئىتر، ھەز دەكەن لە ئاوينەى تەلخ و لىلدا خۆيان
بىيننەوہ .

ئىستا دواى ئەوہى ھەموو ئەمانەم گىراتەوہ، مەبەستم لە ھەموو شتىكە
كە دواى زىندانىكردنم پوويان دا، بۆم دەرکەوتووہ كە ئىتر ھىچ شتىكى ترم
نىيە لە بارەيەوہ بنووسم. ئانسىلمۆ ھەمىشە و بەردەوام ھاتووہ و باسى
ئەوہى بۆ كردووم چى لە دەربار و شاردا پوويان داوہ، بەلام شتىكى تايبەت
و شايانى باسكردنيان تيدا نەبووہ. بەپىي قسەى ئەو، لاپرەشەكە، دواى
ئەوہى بەشىكى زۆرى خەلكى لە پەرگورپىشەوہ ھەلكىشا بوو، لە كۆل خەلك
بووبووہ و ھەر بۆ خۆيشى وەك چۆن ھاتبوو ئاوايش ون بووبوو و
ئەوانەيش كە تووش دەبوون كەمتر و كەمتر بووبوونەوہ تا لە كۆتاييدا بۆ
يەكجارەكى لە كۆل خەلك بووبووہوہ. بەرەبەرەيش ژيان لە شىوہ و شىوازە
كۆنەكانى خۆيدا گەرابووہوہ و شاريش ھەرۋەھا. كشتياران بۆ كولىت و
خانوو و كىلگە سووتىنراوہكانى خۆيان گەرابوونەوہ و خەرىكى
دروستكردنەوہيان بوون و ولاتيش، ئەگەرچى ھىشتا تا ئەوپەرى بە دەست
نەدارىيەوہ دەينالاند، لە بەرەوہ گورپ و تىنى تى كەوتبووہوہ. قەرزى دواى
جەنگ سەرى بە بەرىيەوہ نەبوو، خەزىنەى دەولەتيش ھىچى تىدا نەمابوو،
بە جۆرىك خەلك، بەپىي قسەكانى ئانسىلمۆ كە سەرلەبەرى بۆ دەگىرامەوہ،
بە باج و سەرانەيەكى زۆر تا ئەوپەرى بارگران كرابوون. بەلام، وەك ئەو
دەيوت، ھەر چۆنىك بىت، جەنگ برابووہ و لە ھەموو لايەك ئاشتى بوو و لە
ئاشتىشدا ھەمىشە ھەموو شت باشتەر بە پىوہ دەچىت و خەلك ئاسانتر
جلەوى ژيانى خۆيان پى دەگىرىت. ئەو دەيوت، خەلك گوروتىنيان

تیکه و تووه ته وه و یه کسه ر ده موچاوه ساده و ساویلکه که یشی پر ده بوو له قایل بوون.

ئو به قسه به رده وامه کانی خویه وه سه بارهت به هه موو شتیک خه ریکم ده کات و منیش، بیگومان، گوئی لی ده گرم، چون له و زیاتر که سیکی ترم نییه قسه ی له گه لدا بکه م، ئه گه رچی جاروبار به ته واوی له قسه و باسه کانیشی بیزار ده بم. پوژیک، ده میک نییه، هات و ئه وه ی بو گپرامه وه که قه رزه گه وره که ی قینیسیا دراوه ته وه و ولات خوئی له و بارگرانییه سه خته پزگار کردوه. وتی ژیان، دوا ی به دبختی و کلوئییه گه وره که، خه ریکه گورپکی تی ده گه ریته وه و سه رده میش پووناکتر و ده یشتوانریت لی ره و له وی و به م و به و که سه وه ههستی پی بکریت. ته نانهت له بورجه که یش، که چه ند سالیکه هیچ کاریکی تیدا نه کراوه، ده ست به کارکردن کراوه ته وه و هینده ی نه ماوه ته واو بییت. من هه ر بو خوئی چیشت و له نیو ناواندا باسی ئه مه ده که م و راستییه که یشی باسکردنی هینده یش گرنگ نییه.

چی تر شتیک پوو نادات شایانی گرنگیپیدانیکی تایبهت بییت.

من نیستا له کونجی زیندانه که مدا دانیشتووم و به رده وام چاوه پپی ئه و تیشکه دوا بپراوه ی خووم و ئه نجامیش که دیت، هیچ شتیکم نییه به و کاغه زه ی تیشکه که ی ده که ویته سه ر پابگه یه نم. قه له مه که م، بی ئه وه ی هیچی لی بییته وه، له نیو ده ستمدا وشک بووه و ناتوانم بیجوولینم.

تا دیت به نووسینی هه ر شتیکیش له ده فته ره که مدا دلته نگتر ده بم، چونکه هه رچی پی بلییت پووداو له ژیانمدا نییه.

سبەینی جەژنی کردنەوہی بورجە کہ دەگیپن و زەنگەکانی بۆ یە کہەمین جار لە و بەرزاییەوہ لی دەدرین. بەشیکی زەنگەکانیش لە زیون و ئەمەیش لە خەلکی کۆ کراوەتەوہ و لە دارشتنیاندا بە کار ھینراوہ. بەپی قسەی خۆیشیان ھەر لە بەر ئەوہیە گواہیە خوشتر دەزرنگیئەوہ.

بیگومان میرم و سەرلەبەری خەلکی دەرباریش تییدا بەشدار دەبن.

بۆنە ی کردنەوہی بۆرجە کہ تەواو بووہ و ئانسیلمویش باریک شتی سەبارەت بەوہ و، ئەوہی لە دەمی ئامادەبووانەوہ بەر گوپی کہوتووہ، بۆ گێراومەتەوہ. دەلیت پووداویکی سەیر بووہ، پووداویک کہ لە بیر ناچیتەوہ، کہ نزیکە ی ھەموو خەلکی ولات تییدا بەشدار بوون. میرم پیشرەوی ھەموو خەلکی دەربار بووہ و بەنیو شاردا پۆیشتووہ و ئەمبەر و ئەوبەری جادەکانیش بە خەلک، کہ لە چاوہ پوانی بینی ئەودا بوون و ویستویانە لەو بۆنە یەدا بەشدار بن، تەنرابوون. دەلیت میرم زۆر جددی، بەلام پیک و تۆکمەوتۆل، پیک وەک جارن، دەرکەوتووہ و پیوہیشی دیار بووہ کہ بەو پۆژە ناوازیە دلخۆش و دلشاد بووہ. خۆی و دەستوپیوہندە کہیشی جوانترین جلوبەرگیان لە بەردا بووہ. کاتیک گەیشتووہ تە مەیدانی بەردەمی کلێسای گەورە، چووہ تە نیو کلێساوہ و لە بەردەمی تابوتە کہی میرژندا بە چۆکدا ھاتووہ، پاشان بەرەو ئەو بەرزە کہ پۆیشتووہ کہ نیگارە کہی ئەوی بەسەرەوہ ھەلواسراوہ و ھەموو ئەوانەیش کہ لە گەلیدا بوون پیکەوہ لە بەردەمیدا لەسەر چۆکان دانیشتوون. دوا ی ئەوہی لە نزا و پارانەوہ بوونەتەوہ، ھەلساوان و لە کلێسا ھاتوونەتە دەرەوہ و پیک لەو کاتەیشدا زەنگەکانی بورج پیکەوہ لیدراون. زرنگانەوہیشیان ھیندە خوش بووہ

هه موو پي شاكه شكه بوون و بيدهنگ گوييان له زايه له ي پهاوتاي ئه وان،
وهك ئه وه ي پييان وا بووييت له ئاسمانه وه دييت، گرتووه. گوايه
زايه له يشيان به سهر شاردا بلاو بووه ته وه و سهر له به ري خه لك هه ستيان به
به خته وه ري كردووه. هه موويشيان، وهك ئه وه ي هه رگيز كاتيكي له وه
خوشتريان نه بينيبييت، له مهيدانه كه دا له دهوري ميري خويان كو
بوونه ته وه. ئانسيلمؤ ئاوها باسي ئه و پووداوه ي ده كرد.

ئه و بؤ خوي نه يتوانيبوو له بؤنه ي كردنه وه ي بورجه كه دا به شدار بييت،
چونكه پي ك له و كاته دا بووه كه ده بوو خواردن به زيندانويه كان بدرييت و
ئه ويش ناچار لي ره مابوو وه و لي ره وه گويي له زهنگه كان بووبوو، هه ر
ئه وه نده ي پي پرابوو و ئه مه يشي له دلّ ده رنه ده چوو. له گه ل
زرنكانه وه يشياندا به په له هات بؤ لاي من و ئه و هه واله ي پي راگه ياندم.
ئه وه نده يش كاري تي كردبوو، ناچار بوو ده رگا كه م بكا ته وه تا منيش بتوانم
گويي لي بگرم. ئه گه ر به هه له دا نه چوويم چاوي ئه و پياوچا كه پريش
بووبوون له فرميسك و وتيشي كه كه س هه رگيز پيشتر گويي له زرينگه ي
زهنگي له و جو ره نه بووه. راستيه كه يش ئه وه بوو زرينگه ي ئه وانيش وهك
زرينگه ي هه ر زهنگيكي تر بوو و هيچ تاييه تمه ندييه كيان نه بوو له زهنگي تر
جيايان بكا ته وه. كه ده رگا كه يشي له سهر داخسته مه وه، دلّ خوش بووم به وه ي
چيي تر هيچ شتيك ئاسووده يم لي تي ك نادات و له خه ون و خه يالي خوشي
خؤم دانا برييت.

ئيسا دست و پي به ستر او لي ره دانيشتووم و پوژانيش بؤ خويان دين و
ده چن و هيچ شتيكيش پوو نادات. زيانكي پوچ و هيچ شادييه كيشي تي دا

نییه، به لام له گه لیدا پاهاتووم و چ گله ییه کیشم لی نییه. له چاوه پوانیی
 پۆژانیکی تردام و ئەو پۆژانه ییش، درهنگ یا زوو، هەر دین و هەرگیز نیاز و
 مه به ستیش ئەوه نه بوو من بۆ هه میشه لی ره دا بمینمه وه. له وانیه هه لم بۆ
 هه لیکه ویته وه و له سه ره وه له بهر پووناکیی پۆژدا، وه ک جاری جارن،
 له سه ر گێرانه وه ی پووداوه کان به رده وام بم و دیسان پریان تیم بکه ویته وه و
 به کارم بهینن. ئەگه ر راست و دروست فه رمانره وای خۆم بناسم، ناتوانیت تا
 سه ر، چاو له گرگنه که ی خۆی بیپۆشییت. ئاوها لی ره له کونجی زیندانه که ی
 خۆمدا بیر ده که مه وه و سه ر و پوویشم له هه یچ و له هه یچ که س گرژ و مۆن
 نه کردوو. بیر له و پۆژه ده که مه وه که دین و ده سته بند و پیبه نده کانم لی
 ده که نه وه، چون میرم پاریسپاردوو و په یامنیری به دوا دا نار دووم.

نوێترین کتیبی هه موو ده زگاگان له م په یجه وه داو نلۆد بکه من

www.fb.com/PDFkurd

فەرھەنگۆک

ئالادۆب: گوشت یا ماسی کولۆ لەنیو (ژیللی)دا و بە ساردی دەخوریت.

پۆنتیوس پیلاتۆس: نیوان سالانی ۲۶ و ۳۶ی پیش زاین و لە سەردەمی دەستەلاتداری قەیسەر تیبریوس، فەرمانداری ھەریمی یودیین بوو. بەو بەناوبانگە کە ئینجیلی نوێ وەک بریاردەری لەخاچدانی عیسی مەسیح ناوی دەھینیت.

فرانسیسکان: ئەوێ یا ئەوانە سەر بە دیری فرانسیسکان بوون و ھەن. ئەم دیرە سالی ۱۲۱۰ لە لایەن فرانسیسکوسی ئەسیسییەو، ۱۱۸۱- ۱۲۲۶، دامەزرینراو و بە دیری "برا بچکۆلەکان" یش بەناوبانگە و پیپەوانی گواپە لەوپەری ھەژاریدا دەژین.

مور: پۆمەکان، لە سەرەتاو، بەو بەربەرانیان وتوو، کە گواپە ئەوسا دانیشتوانی ولاتیک بوون بە ناوی ماورتانیاو و خیللیک بە ناوی ماورییەو تیدا فەرمانرەوا بوو.

ھۆرسکۆپ: ئەو ھیلکاری و نیگارەن کە جیی ئەستیران و ئەستیرۆکەکانی ئاسمان پیشان دەدەن. ھەرۆھا ئەو گوشە و جییانەیش دیاری دەکەن کە لە کاتیکی دیاریکراودا ئەو تەنە ئاسمانییانە، بە تاییەت لە کاتی لەدایکبوونی منالدا، تییاندا دەردەکەون و پیوھریکیشە بۆ پیشبینی پوودا و لە داھاتوودا.

کتیبه چاپکراوهکانی ئەندییشه

ناوی وهرگیر

ناوی نووسهر

ناوی کتیب

	د. حه مید عه زیز	۱. بنه ره ته کانی فه لسه فه
	د. فه ره اد پیربال	۲. کورد له دیدی
رۆژه له لاتنسه کانه وه
	د. فه ره اد پیربال	۳. ریبازه ئە ده بییه کان
	جه بار جه مال غه ریب	۴. نه ته وهی زیرابه کان
	د. جه عفه ر عه لی	۵. ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی
کوردی
	د. جه عفه ر عه لی	۶. سۆفیزم و کاریگه ری له سه ر
بزوتنه وهی پزگاری خوازی...
	د. ئە حمه دی مه لا	۷. مه حوی له نیوان زاهیرییه ت و
باتینییه ت و ...
ئازاد به رزنجی	ئۆشۆ	۸. نهینییه کانی ژیان
حوسه ین حوسه ینی	ستیفن هۆوکینگ	۹. کورتیله یه ک له میژووی کات
د. هیوا عومه ر	لیۆنارد ملۆدیتۆ	۱۰. کۆشک
عه تا نه های	فرانتس کافکا	۱۱. فه صلول مه قال
مه ریوان عه بدول	ئیبین پوشد	۱۲. شۆرشی ئە یلوول له به لگه نامه
نهینییه کانی ئە مریکادا
	وریا ره حمانی	۱۳. ده سه لات و جیاوازی
	مه ریوان وریا قانیع	۱۴. له چ ئیستایه کدا ده ژین
	مه ریوان وریا قانیع	

مهريوان وريا قانيع	۱۵. شوناس و ئالۆزى
مهريوان وريا قانيع	۱۶. دين و دونيا
مهريوان وريا قانيع	۱۷. سياست و دونيا
مهريوان وريا قانيع	۱۸. كتيب و دونيا
به ختیار عه لی	۱۹. دواهه مین هه ناری دونیا
به ختیار عه لی	۲۰. ئیوارهی په روانه
به ختیار عه لی	۲۱. جه مشید خانى مام
به ختیار عه لی	۲۲. مهرگی تاقانه ی دووه م
به ختیار عه لی	۲۳. كه شتى فریشته كان (۱)
به ختیار عه لی	۲۴. كه شتى فریشته كان (۲)
به ختیار عه لی	۲۵. شاری موسیقاره سپیه كان
به ختیار عه لی	۲۶. سیوی سییه م
به ختیار عه لی	۲۷. له دیاره وه بو نادیار
به ختیار عه لی	۲۸. وهك بالنده ی ناو چه ننگه له
	ترسناكه كان
به ختیار عه لی	۲۹. چیرى مهرگدۆستى
به ختیار عه لی	۳۰. ئه ی به نده رى دوست، ئه ی كه شتى دوژمن
به ختیار عه لی	۳۱. مه عریفه و ئیمان
هیمن قه ره داخی	۳۲. دۆزى كورد له بازنه ی په یوه ندىیه كانى ئه مرىكاو عیراقدا
گۆران ئیبراهیم صالح	۳۳. سه مه رقه ند
د. ئه حمه دی مه لا	۳۴. ویستگه یه ك له گه شتیکی
ئه مین مه علوف	فهلسه فی
فاروق په فیه	

	تەحسین حەمە غریب	۳۵. ئەخلاقناسی
د. ئارام عەلی	د. ك. پېسچانی	۳۶. گەشەسەندنی پامیاری و...
ملكو كه لاری	د. جەمال رەشید	۳۷. میژووی كۆنی كورد
	د. فەوزیە رەشید	
	هیوا قادر	۳۸. مندالانی گەرەك
ئازاد بەرزنجی	ئەلبیر كامۆ	۳۹. مرقۆفی یاخی
	هیرش جەوھەر مەجید	۴۰. پەییوەندییە سیاسییه كانی نیوان
		هەریم و دەولەتانی دراوسی
هەورامان فەریق كەریم	فریشتە نورائی	۴۱. میژووی گۆرانکاری كۆمەلایەتی
	عەتا محەمەد	و سیاسی ئەمریکا
	مەریوان وریا قانیع	۴۲. كتیبی پەراویزنووسان
	مەریوان وریا قانیع	۴۳. فیکر و دنیا (بەرگی ۱)
	مەریوان وریا قانیع	۴۴. فیکر و دنیا (بەرگی ۲)
	مەریوان وریا قانیع	۴۵. دین و دنیا (چ. دووهم)
	مەریوان وریا قانیع	۴۶. كتیب و دنیا (چ. دووهم)
	د. عادل باخەوان	۴۷. كۆمەلگە ی پەش
دلاوەر قەرەداغی	كولم تویبین	۴۸. زستانیکی دریز
دلاوەر قەرەداغی	نیکۆس كازانتزاکیس	۴۹. فرانسسیسكۆس قەدیسی من
جەلیل كاكەوەیس	ماریۆ بارگاس یۆسا	۵۰. ئاھەنکی تەگەكە
كەریم پەرەنگ	ئیریش ماریا پیمارك	۵۱. شەوی لیشبۆنە
كارزان	ئەلبیرتۆ مۆرافیا	۵۲. من و ئەو
سەباح ئیسماعیل	جان دۆست	۵۳. میرنامە
پوناك شوانی	لەتیفە	۵۴. پوخسارە بەندكراوەكەم
هەورامان وریا قانع	مستەفا خەلیفە	۵۵. قەپێك
پەشید سیوھیلی	گریم گرین	۵۶. دەھەمین پیاو

۵۷. خەۋنى پياۋە ئىرانىيە كان

كەۋتنى بۆرە قەلا

۵۸. دارستانى نەروىجى

۵۹. گرگن

۶۰. ۱۹۸۴

ماردىن ئىبراھىم

ھارۆكى مۆراكامى

پىر لاگەر كفىست

جۆرچ ئۆروئىل

تارا شىخ عوسمان

خەبات عارف

خەكىم كاگە ۋەيس

The Dwarf

Pär Lagerkvist

Translated By: Khabat Arif

www.fb.com/PDFkurd

ئەندێشە بۆ چاپ و بڵاوکردنەوە

www.endeshe.org

andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

سلیتمانی - شەقامی مەولەوی

تەلاری بازرگانی سیروانی نوی

نەژمی چوارەم

ناوەندی روژنەبیری و هونەری ئەندێشە